

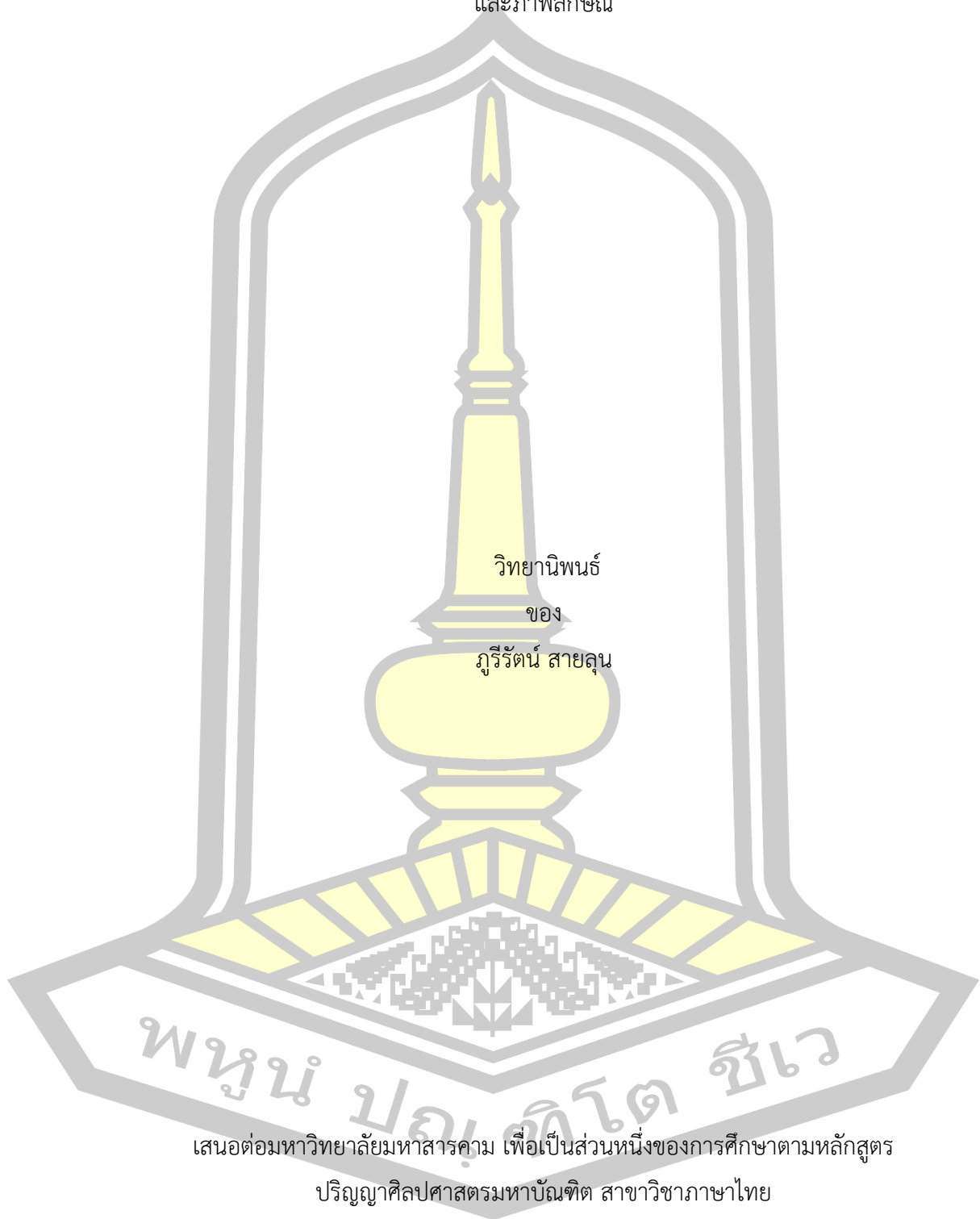
ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอ
และภาพลักษณ์

วิทยานิพนธ์
ของ
ภูริรัตน์ สายลุน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
พฤษภาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอ
และภาพลักษณ์

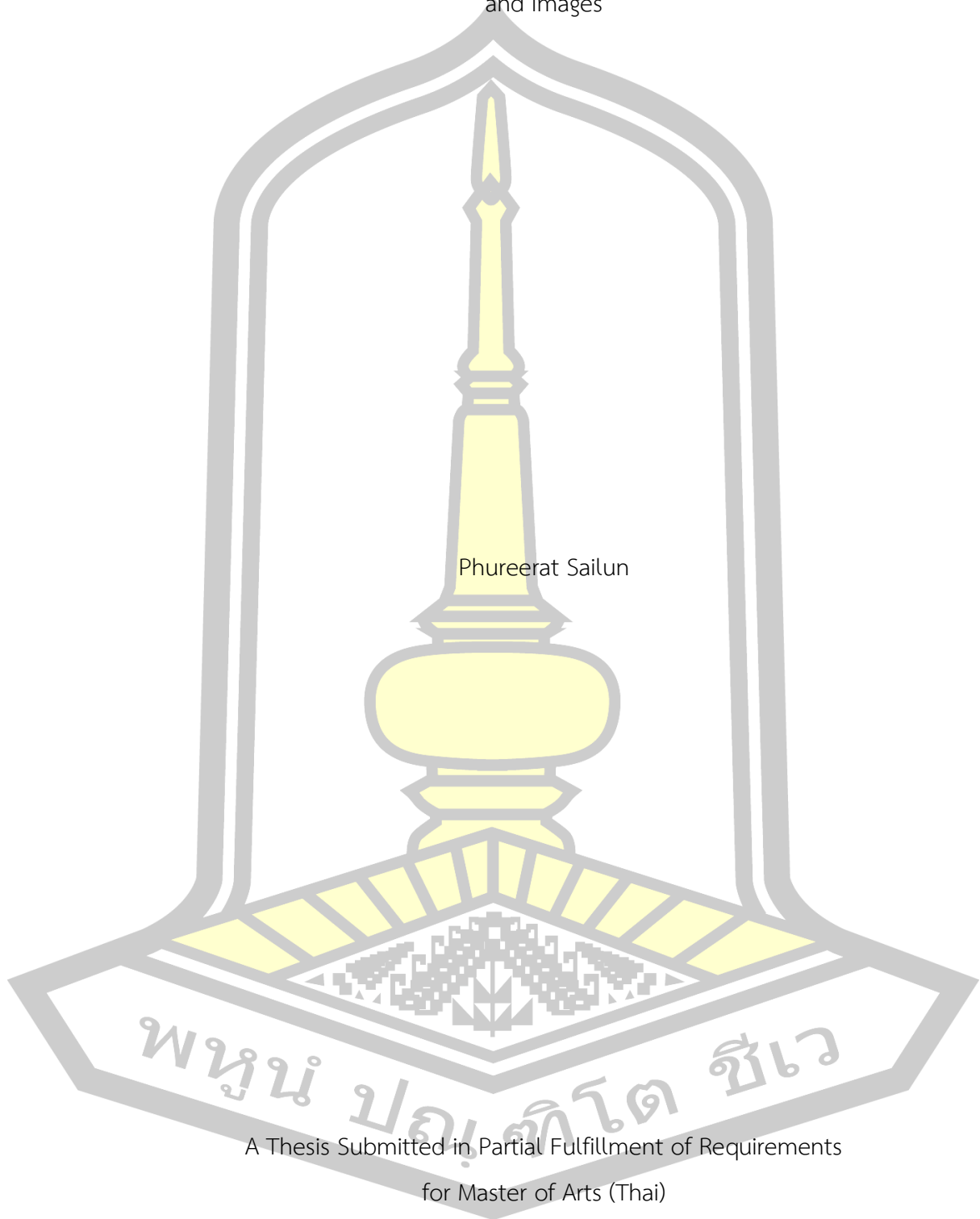

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Female Character in Phongsakorn's Detective Novels : Presentation Techniques
and Images

Phureerat Sailun

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Arts (Thai)

May 2025

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวภูริรัตน์ สายลุน
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. นิตยา วรรณกิติร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ราชนัย นิลวรรณภา)

กรรมการ

(ผศ. ดร. กীরติ ธนะไชย)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. มารศรี สอทิพย์)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. นิตยา วรรณกิติร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผศ. ดร. พลเดช เขาวรัตน์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์		
ผู้วิจัย	ภูริรัตน์ สายลุน		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ราชนันท์ นิลวรรณภา		
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	ภาษาไทย
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

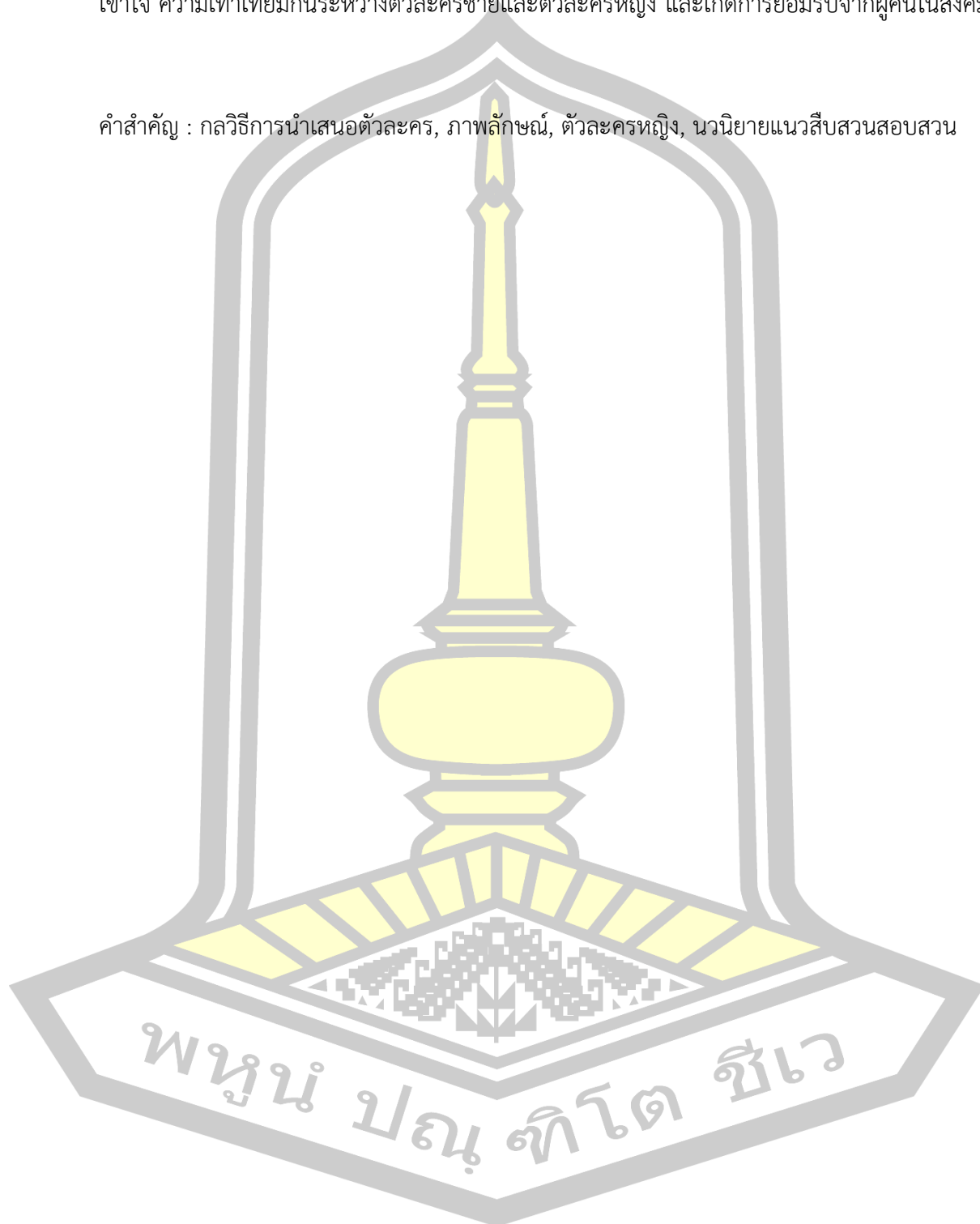
การวิจัยเรื่อง “ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร จำนวน 6 เรื่อง วิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิดกลวิธีการนำเสนอ ตัวละครหญิง และภาพลักษณ์

ผลการศึกษาพบ 2 ประเด็น ดังนี้ 1. กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร 3 ประเด็น ดังนี้ 1) ภูมิหลังของตัวละครหญิง 2) ลักษณะเด่นของตัวละครหญิง ได้แก่ มีความสามารถคิดวิเคราะห์ มีความละเอียด รอบคอบใจเย็น อุดทน อดกลั่น มีความยุติธรรม รักความถูกต้อง มีความกล้าหาญ มีไหวพริบปฏิภาณและมีสติสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นคนช่างสังเกต กล้าตัดสินใจ และมีความมุ่งมั่นตั้งใจ 3) กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง พบการนำเสนอตัวละครแนวสมจริง แนวแบบฉบับ และแนวเหนือจริง 2. ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร 2 ประเด็น ดังนี้ 1) ภาพลักษณ์ร่วม พบว่า สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในฐานะลูกสาว ในฐานะแม่ และในฐานะภรรยา ซึ่งตัวละครมีรูปลักษณ์ภายนอกที่งดงาม มีลักษณะนิสัยเหมือนหญิงไทยสมัยเก่าและสมัยใหม่ อีกทั้งยังมีทักษะความสามารถในด้านมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความรู้ความชำนาญ มีเหตุมีผล สุขุมรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง 2) ภาพลักษณ์เฉพาะตัว พบว่า ตัวละครมีภูมิหลังและสถานภาพการประกอบอาชีพที่หลากหลาย มีลักษณะนิสัยในด้านความมีคุณธรรม และการขาดคุณธรรม รวมไปถึงการมีทักษะความสามารถเฉพาะตัวของตัวละครในการสร้างเรื่องราว เหตุการณ์คดีฆาตกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการการหาหลักฐาน เพื่อให้คดีคลี่คลายคดีจนสามารถจับตัวคนร้ายได้

กลวิธีการนำเสนอพบว่ามี การนำเสนอผ่านภาพลักษณ์ที่หลากหลายในด้วบทวรรณกรรมประเภทนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนซึ่งได้สะท้อนบทบาทและหน้าที่ของตัวละครหญิงที่

เปลี่ยนแปลงตามบริบททางสังคมที่มีมิติวัฒนธรรมของชนชั้น เพศ สถานะ ความเชื่อ เพื่อสร้างความเข้าใจ ความเท่าเทียมกันระหว่างตัวละครชายและตัวละครหญิง และเกิดการยอมรับจากผู้คนในสังคม

คำสำคัญ : กลวิธีการนำเสนอตัวละคร, ภาพลักษณ์, ตัวละครหญิง, นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน

TITLE	The Female Character in Phongsakorn's Detective Novels : Presentation Techniques and Images		
AUTHOR	Phureerat Sailun		
ADVISORS	Assistant Professor Rachan Nilawanapa , Ph.D.		
DEGREE	Master of Arts	MAJOR	Thai
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2025

ABSTRACT

The research titled "Female Characters in Phongsakorn's Detective Novels: Presentation Techniques and Images" is a qualitative study that aims to examine the presentation techniques and images of female characters in six detective novels by Phongsakorn. The analysis employs conceptual frameworks of character presentation techniques, female characters, and character images.

The study reveals two main findings: 1. The presentation techniques of female characters in Phongsakorn's detective novels consist of three aspects: 1) background of female characters, 2) distinctive characteristics of female characters, including analytical thinking abilities, meticulousness, calmness, patience, endurance, sense of justice and righteousness, courage, resourcefulness, ability to handle immediate problems with presence of mind, good interpersonal skills, observational skills, decisiveness, and determination, and 3) character presentation techniques, which include realistic, archetypal, and surrealist approaches. 2. The images of female characters in Phongsakorn's detective novels encompass two aspects: 1) shared images, which reveal the status and roles of female characters as daughters, mothers, and wives, with physical appearances of beauty, personalities combining traditional and modern Thai female characteristics, and abilities including intelligence, knowledge and expertise, rationality, prudence, and self-confidence, and 2) unique images, which show diverse backgrounds and professional statuses, moral and immoral personality traits, as well as distinctive skills in creating murder mystery

plots and gathering evidence to solve cases and apprehend criminals.

The presentation techniques reveal diverse images in detective novel texts that reflect the roles and functions of female characters evolving according to social contexts with cultural dimensions of class, gender, status, and beliefs, promoting understanding, equality between male and female characters, and social acceptance.

Keyword : character presentation strategy, image, female character, detective novels

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้านางสาวภูริรัตน์ สายลุน นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย รหัสนิต 62010180014 ขอแสดงความขอบคุณต่อผู้ที่มีส่วนร่วมในการทำวิจัยเรื่อง “ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์” โดยงานวิจัยนี้เป็นผลมาจากความร่วมมือและการสนับสนุนจากหลายท่านซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราชันย์ นิลวรรณภา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านวรรณคดีและวรรณกรรม อีกทั้งยังได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา คำแนะนำ คอยให้กำลังใจ อีกทั้งยังกรุณาตรวจทาน และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อให้เกิดความละเอียดมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ด้วยความเมตตา ศิษย์รู้สึกทราบบ้างในพระคุณของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วรรณกิติ์ ประธานกรรมการสอบ ที่คอยให้กำลังใจ ติดตามถามไถ่ความก้าวหน้าของงานวิจัยตลอดจนให้คำแนะนำที่ดีด้วยความเมตตากรุณาเสมอมา ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิริติ ธนะไชย กรรมการสอบ ที่คอยให้กำลังใจ ให้คำแนะนำด้วยความเมตตากรุณา และขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มารศรี สอทิพย์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ได้กรุณาอ่านงานวิจัยและกรุณาชี้แนะแนวทาง ทั้งยังให้คำแนะนำเป็นประโยชน์เพื่อวิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางวรรณคดีและวรรณกรรมให้แก่ผู้วิจัยในระดับปริญญาโท นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณนางพวงเพชร วอนวัฒนา และนางสาวธัญญาลักษณ์ ซาดา เจ้าหน้าที่บัณฑิตศึกษา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านเอกสารและการประสานงานต่าง ๆ อย่างดี รวมถึงเพื่อนร่วมนรุ่นภาษาไทยทั้งสายภาษาและวรรณคดี รหัส 62 และ 63 ที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือ และให้กำลังใจกันเสมอมา ซึ่งเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้งานวิจัยนี้ดำเนินไปได้ด้วยความราบรื่น

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณครอบครัวเป็นอย่างยิ่งที่มอบความรัก ความเข้าใจ และกำลังใจ ซึ่งเป็นแรงสนับสนุนสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นและสามารถทำวิจัยนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

พูน ปณ ทัต ชีเว

ภูริรัตน์ สายลุน

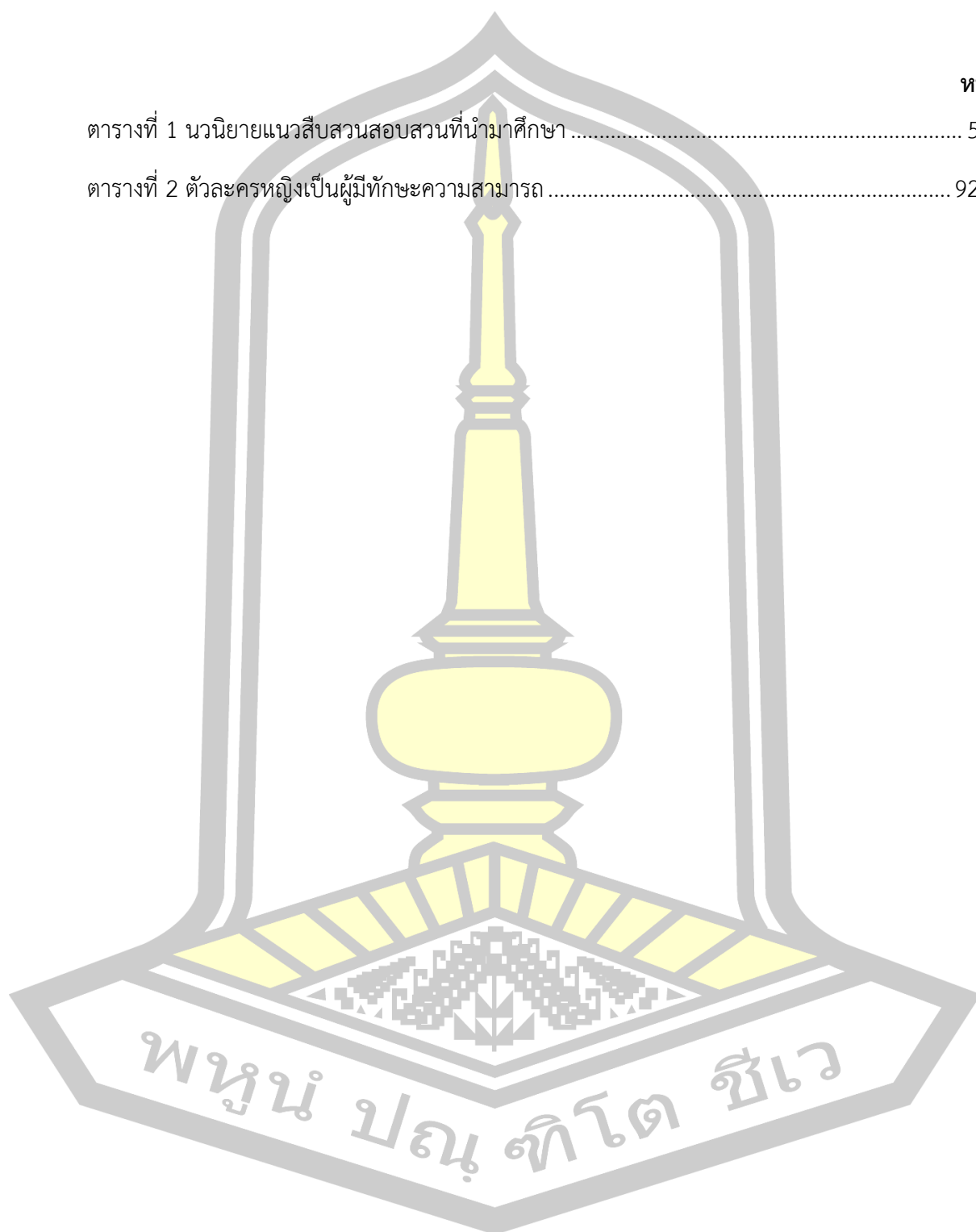
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง.....	1
1.2 คำถามหลักของการวิจัย.....	5
1.3 ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
1.4 ความสำคัญของการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
1.7 กรอบแนวคิดหลักในการวิจัย.....	7
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
1.9 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1.1 แนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละคร.....	11
2.1.2 แนวคิดภาพลักษณ์.....	15
2.1.3 แนวคิดตัวละคร.....	17

2.1.4 ประวัติ และผลงานการประพันธ์ของพงศกร	20
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอตัวละคร	22
2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์	23
2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหญิง	25
2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน.....	29
2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลงานการประพันธ์ของพงศกร	33
บทที่ 3 กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร.....	39
3.1 ภูมิหลังของตัวละครหญิง	39
3.2 ลักษณะเด่นของตัวละครหญิง	44
3.3 กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง.....	68
บทที่ 4 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร	73
4.1 ภาพลักษณ์ร่วม	73
4.2 ภาพลักษณ์เฉพาะตัว.....	94
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	113
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	113
5.2 อภิปรายผล.....	116
5.3 ข้อเสนอแนะ	119
บรรณานุกรม.....	120
ภาคผนวก.....	126
ประวัติผู้เขียน	131

สารบัญตาราง

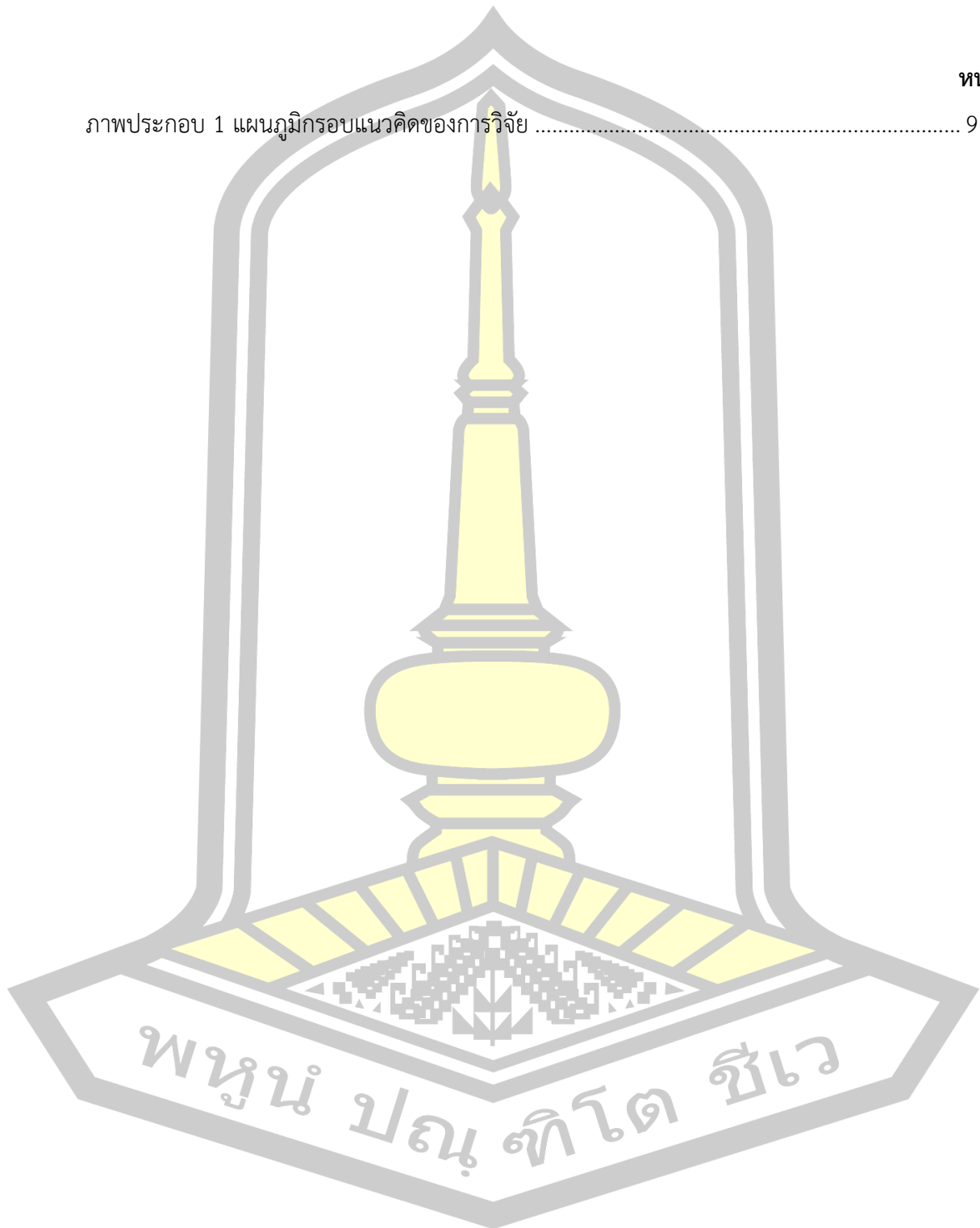
	หน้า
ตารางที่ 1 นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนที่นำมาศึกษา	5
ตารางที่ 2 ตัวละครหญิงเป็นผู้มีทักษะความสามารถ	92

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกรอบแนวคิดของการวิจัย 9

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

นวนิยายเป็นรูปแบบของวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากผู้อ่านมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ด้วยเนื้อหาที่มีความสนุกสนานสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน มีความสมจริงทั้งด้านเนื้อหาและตัวละคร ความสมจริงที่ผู้เขียนนำเสนอนี้ทำให้อ่านเกิดความเชื่อถือและรู้สึกคล้อยตามไปกับเรื่อง นวนิยายมีหลายประเภทไม่ว่าจะเป็นนวนิยายแนวการเมือง แนวรัก สะท้อนปัญหาสังคม รวมถึงนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน

นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน (Detective Novels) หรืออาชุนิยาย (Mystery Novels) เป็นนวนิยายที่มีลักษณะการดำเนินเรื่องราวที่ซับซ้อนเน้นการสืบสวนสอบสวนและมีการคลายปมปัญหาเป็นหลัก ดังที่ สายทิพย์ นุกูลกิจ (2539 : 191) ได้กล่าวไว้ว่า อาชุนิยายและเรื่องลึกลับ (Detective and Mystery Novels) หมายถึง นวนิยายที่มีเนื้อหากล่าวถึงเรื่องการสืบคดีต่าง ๆ กล่าวถึงเรื่องความลึกลับที่ต้องการพิสูจน์ซึ่งสอดคล้องกับ กุหลาบ มลลิกะมาส (2542 : 59) อธิบายความหมายของ อาชุนิยายและเรื่องลึกลับ หมายถึง นวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสืบสวนคดีหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ นวนิยายประเภทนี้จะผูกโครงเรื่องให้ซับซ้อนซ่อนเงื่อน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความระทึกใจ ทำให้เห็นว่านวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสืบหาความจริงในคดีฆาตกรรมต่าง ๆ เรื่องราวที่ผู้เขียนนำเสนอเป็นเรื่องราวที่ลึกลับและมีเงื่อนงำต่าง ๆ ซึ่งได้รับการคลี่คลายคดีโดยนักสืบ จะต้องอาศัยร่องรอยหรือเงื่อนงำที่มีอยู่จากหลักฐานต่าง ๆ เพื่อสืบหาตัวคนร้าย ด้วยวิธีการสืบหาจากข้อมูลหลักฐานศพของผู้ตาย โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์และศาสตร์ความรู้ต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการสืบคดี อีกทั้งยังมีการใช้พลังเหนือธรรมชาติ เช่น วิชาไสยศาสตร์ เข้ามามีส่วนในการดำเนินเรื่อง เพื่อสร้างความตื่นเต้นและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น

นวนิยายสืบสวนสอบสวนเกิดขึ้นในโลกตะวันตกช่วงอาณาจักร และส่งอิทธิพลไปทั่วโลก ซึ่งนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเข้าสู่สยามในราวรัชกาลที่ 5 จากกลุ่มเจ้านายและชนชั้นนำที่ผ่านระบบการศึกษาจากตะวันตก จากนั้นได้พัฒนามาสู่วรรณกรรมของชนชั้นกลางที่มีการผสมผสานหลายแนวทางสำหรับในคริสต์วรรษที่ 21 (ณัฐรุจา ใจหาร และคณะ, 2564 : 65) นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของไทยพัฒนารูปแบบอย่างซับซ้อน ตลอดจนถ่ายทอดปัญหา และเรื่องราวของผู้อ่านร่วมสมัยที่เป็นการตีแผ่ด้านมืดของจิตใจมนุษย์ผ่านเนื้อหาที่ปรากฏอย่างโดดเด่นในผลงานของ “พงศกร” เป็นนามปากกาของนายแพทย์พงศกร จินดาวัฒน์ นักเขียนซึ่งมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในผลงานซีรีส์ผ้า และนวนิยายแนวเหนือธรรมชาติจนได้รับการยกย่องว่าเป็น “เจ้าพ่อนวนิยายลึกลับสยองขวัญ” ต่อมาพงศกรได้เขียนนวนิยายสืบสวนสอบสวนเริ่มจากเรื่อง ปริศนามาเลศ ซึ่งมีแนวเป็นนักสืบที่เป็นเรื่องลึกลับแบบเบา ๆ จากนั้นจึงได้พัฒนาการเขียนนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบพีเรียด จึงเป็นนวนิยายซีรีส์ “สายเลือดนักสืบหญิง” ซึ่งประกอบด้วยนวนิยายชุดนักสืบสตรีศรีอยุธยา และชุดคุณหญิงยอดนักสืบ ที่ผู้เขียนได้นำเสนอตัวละครหญิงอย่างโดดเด่น และมีการดำเนินเรื่องที่

แตกต่างจากนักเขียนคนอื่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ของผู้หญิงออกมาให้สังคมได้รับรู้หลายเรื่อง โดยแต่ละเรื่องมีบทบาทและสถานภาพแตกต่างกัน พงศกรนำเสนอในลักษณะเชิงสืบสวนสอบสวน ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วม น่าติดตาม โดยการนำลักษณะพิเศษของผืนผ้ามาเป็นกุญแจสำคัญในการแก้ไขปริศนา ตลอดจนการประยุกต์เอาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผ้าชั้นสูงที่ราชสำนักในสมัยอยุธยา และรัตนโกสินทร์ตอนต้นที่สงวนไว้ใช้เฉพาะในราชสำนักและขุนนางที่ได้รับพระราชทานตามบรรดาศักดิ์ โดยลวดลายบนผ้าจะบอกถึงลำดับชั้น ตำแหน่ง และหน่วยงานของผู้สวมใส่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์ การเมือง การปกครองมาสร้างสรรค์เข้ากับความรู้ลับเหนือธรรมชาติ ตลอดจนการนำกระบวนการสืบสวนสอบสวน ด้วยทางการแพทย์นิติเวช การชันสูตร เข้ามาช่วย เพื่อหาสาเหตุของการตาย และเชื่อมโยงไปหาตัวคนร้ายได้ นอกจากนี้พงศกรยังได้นำเสนอให้เห็นถึงอิทธิพลของบริบททางสังคมที่มีต่อการนำเสนอตัวละครหญิง และเผยให้เห็นถึงความซับซ้อนทางมิติวัฒนธรรม และสังคมในมิติของชนชั้น ชาติพันธุ์ เพศ สถานะ ความเชื่อ และค่านิยมผ่านเส้นทางความรัก เรื่องลึกลับของตัวละครได้อย่างแนบเนียน

นวนิยายชุดนักสืบสตรีศรีอยุธยา ประกอบด้วย นวนิยาย จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่องลายกินรี ลงตีพิมพ์ในนิตยสารพลอยแถมเพชรได้ 8 ตอน หลังจากนั้นนิตยสารได้ปิดตัวลง และพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2560 เรื่องลายเหมมราช พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2560 และลายราชสีห์ พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2561 เนื้อหาในแต่ละเรื่องกล่าวถึง คดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นในสมัยอยุธยา แต่ละคดีล้วนเกี่ยวข้องกับผ้าลายอย่าง ได้แก่ ผ้าลายกินรีที่ผู้ตายสวมอยู่ ผ้าลายเหมมราชในที่เกิดเหตุ และเศษผ้าลายราชสีห์ในมือของผู้ตาย การสืบหาฆาตกรรมเริ่มต้นจากผ้าลายอย่างว่าเกี่ยวข้องกับผู้ตายอย่างไร ผู้ใดมีสิทธิสวมผ้าชนิดนี้ จนในที่สุดสามารถคลี่คลายคดีได้

ต่อมาพงศกรได้เขียนนวนิยาย ชุดคุณหญิงยอดนักสืบ ประกอบด้วย นวนิยาย จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเปลวถนนก ลงตีพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2562 เป็นเรื่องราวของ ม.ร.ว. เปลวถนนกที่ตัดสินใจหนีความวุ่นวายจากพระนครมาหาความสงบด้วยการทำฟาร์มที่บางเปิด แต่แล้วเพื่อนสนิทของเธอถูกฆาตกรรม และตัวของเธอกลายเป็นผู้ต้องสงสัย จึงทำให้คุณหญิงเปลวถนนกต้องสืบหาความจริง เพื่อพิสูจน์ว่าตนเองเป็นผู้บริสุทธิ์ เรื่องฉัตรถนนก พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2562 เรื่องราวการเปลี่ยนแปลงการปกครองทางการเมือง และเศรษฐกิจของสยามชะลอตัว ส่งผลให้ธุรกิจโรงงานพิมพ์ผ้าตราฉัตรถนนกเป็นที่นิยมอย่างมาก จึงเกิดความริษยาจากโรงงานผ้าที่เป็นคู่แข่งทางธุรกิจ จึงมีเหตุฆาตกรรมเกิดที่โรงงาน ส่งผลให้คุณหญิงฉัตรถนนกและหม่อมอุนอรุณตกเป็นผู้ต้องสงสัย และเรื่องเชิญถนนก พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2563 เป็นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการเลี้ยงดู การกลั่นแกล้ง และการถูกทำร้ายร่างกายในสังคมไทยมาช้านานจนหยั่งรากลึกจนเป็นปัญหาใหญ่ในสังคม จึงเกิดคดีฆาตกรรมเกิดขึ้น ซึ่งผู้ที่ถูกทำร้ายส่วนมากจะเป็นเด็กทุกศพที่พบเห็นอวัยวะภายในหายไปแทบทุกศพ ส่งผลให้คุณหญิงเชิญถนนกสืบหาตัวคนร้าย จะเห็นได้ว่านวนิยายชุดคุณหญิงยอดนักสืบเป็นชุดต่อเนื่องจากชุดนักสืบสตรีศรีอยุธยา โดยคุณหญิงทั้งสามคนเป็นตัวละครเอกเป็นลูกหลานที่สืบสายเลือดนักสืบมาจากแม่หญิงพุดซ้อนจากเรื่อง ลายกินรี จึงเกิดเป็นซีรีส์สายเลือดนักสืบหญิง จึงทำให้ผลงานของพงศกรได้รับความนิยมจากผู้อ่านเป็นอย่างมาก ด้วยกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง และภาพลักษณ์ตัวละครผู้หญิงในแต่ละเรื่องให้มีความโดดเด่น น่าสนใจ ดังที่ปริยาดา กุศลรินทร์ และคณะ (2561 : 125) กล่าวว่า ตัวละครเอกทำหน้าที่เป็นผู้ทำให้เกิดเรื่องราว จึงถือได้ว่าตัวละคร

เอกเป็นองค์ประกอบสำคัญในเรื่อง นำพาให้เรื่องราวดำเนินไปสู่เป้าหมาย เกิดความสนุกสนาน น่าติดตามตัวละครหญิงในนวนิยายซีรีส์ “สายเลือดนักสืบหญิง” จึงมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่นักสืบ เพื่อค้นหาความจริงและค้นหาตัวผู้กระทำผิด อีกทั้งแต่ละคดีล้วนเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับราชสำนักอยุธยา และสมัยรัชกาลที่ 7 แม้ว่าบทบาทจะขัดแย้งกับค่านิยมของสังคมในสมัยนั้นก็ตาม เนื่องจากเนื้อหาในเรื่องเกิดขึ้นในช่วงรัชสมัยของสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง สมเด็จพระนารายณ์มหาราช สมเด็จพระเทพราชา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ตามลำดับ ซึ่งผู้หญิงในสมัยดังกล่าวจะมีบทบาททางสังคมน้อยกว่าผู้ชาย ส่วนใหญ่จะมีบทบาทเป็นลูกสาว เป็นภรรยา และเป็นแม่ทำหน้าที่ดูแลสมาชิกทุกคนในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นการปรนนิบัติบุพการี ดูแลความเรียบร้อยของบ้าน เย็บปักถักร้อย ทำอาหาร เลี้ยงดูบุตร ดังจะเห็นได้ว่า ผู้หญิงไม่มีบทบาทในด้านสังคม หรือการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ดังที่ ธัญญา สังขพันธ์ธานนท์ (2538 : 82) กล่าวว่า สถานที่ทำงานของผู้หญิงจึงเป็นที่บ้านและรับผิดชอบทุกอย่างภายในบ้าน ส่วนผู้ชายก็รับผิดชอบทุกอย่างนอกบ้าน แต่ในนวนิยายชุดดังกล่าวนี้ได้มีกลวิธีการนำเสนอตัวละครฝ่ายหญิงให้มีความเฉลียวฉลาด และมีความสามารถในการไขคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นด้วยความรู้ ความสามารถของตนเองทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีการแทรกเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ รวมถึงบุคคลที่มีตัวตนจริงในอดีตปรากฏอยู่ในเรื่องด้วย ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนุกสนาน และประทับใจตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงนำไปสู่ความสนใจที่ผู้วิจัยต้องการศึกษานวนิยายแนวสืบสวน สอบสวนของพงศกรในประเด็นกลวิธีการนำเสนอ และภาพลักษณ์ ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

“ลูกจันร้องส่งเสียงขริม ขณะที่มือเรียวงามของเธอค่อย ๆ คลำไล่สำรวจไปตามส่วนต่าง ๆ ของศพ อาการสั่นเพราะความตระหนกหายไปหมดแล้วในตอนนั้น สิ่งเดียวที่หลงเหลืออยู่ในความคิดคำนึงของลูกจันก็คือ เธอจะต้องใช้ความรู้ที่มีพิสูจน์ให้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายตรงหน้า”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2560 : 285)

“แม่หญิงพูดซ้อนคุกเข่าลงข้างคนตายเพื่อลงมือตรวจศพแบบที่ผู้เป็นบิดาเคยสอนเอาไว้ไม่ได้หวั่นแม้แต่น้อยว่าพื้นดินที่ชุ่มน้ำฝนจนแฉะจะทำให้ผ้าถุงของเธอเลอะเทอะเปรอะเปื้อนแต่อย่างใด”

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 23)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละคร คือ ลูกจัน และพูดซ้อนที่มีอาชีพเป็นหมอ เมื่อเกิดเหตุการณ์การเสียชีวิตเกิดขึ้น จึงทำให้ต้องลงมือตรวจพิสูจน์ศพด้วยตนเอง แม้ในช่วงแรกจะมีความหวาดกลัวอยู่บ้าง แต่เพราะการมีสติและความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะหาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ เพื่อให้ผู้ตายได้รับความยุติธรรม เธอจึงใช้ความรู้ความสามารถที่มี เพื่อพิสูจน์ถึงสาเหตุการตายอย่างละเอียดรอบคอบให้มากที่สุด โดยไม่สนใจเลยว่าศพนั้นน่ารังเกียจเพียงใด หรือเสื้อผ้าที่สวมใส่จะสกปรกเลอะเทอะมากน้อยแค่ไหน ซึ่งพงศกรได้มีกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ เป็นผู้มีสติปัญญา

และความสามารถในการพิสูจน์ตัวเองให้เป็นที่ยอมรับในสังคมสมัยอยุธยาที่ไม่มีความเชื่อถือหรือเชื่อมั่นในหมอผู้หญิงเท่าหมอผู้ชาย ซึ่งความเชื่อของคนสมัยนั้นผู้หญิงเป็นได้อย่างมากที่สุดก็คือ เป็นหมอต้าแยเท่านั้น จึงทำให้เธอต้องพิสูจน์ตัวเองว่าผู้หญิงไม่ได้เป็นแค่หมอต้าแยทำคลอดเพียงเท่านั้น แต่หากสามารถประกอบอาชีพหมอรักษาคนไข้ได้เช่นกันกับผู้ชาย

“นายสมบัติมีธุระอะไรกับฉัน” คุณหญิงเปลวทนกล้อถามทั้งที่พอจะเดาว่า นายสมบัติมาพบด้วยเรื่องอะไร...เขาวางของกระดาดที่ภายในมีรูปภาพจากร้าน ฉายานรสิงห์ลงตรงหน้าคุณหญิงโดนแรง ดวงตาที่จ้องมองตรงมานั้นแดงก่ำ... “มึงมีจุดประสงค์อะไร ถึงเอาภาพถ่ายในซองนี้ไปให้กู คิดจะประจานกูอย่างนั้น หรือ” “ไม่ได้มีวัตถุประสงค์อะไร ไม่ได้คิดจะประจาน” แม้อกใจจะเต้นโครมคราม หากคุณหญิงเปลวทนกล้อจ้องตาอีกฝ่ายไม่ยอมถอย “ก็ในเมื่อภาพนี้เป็นภาพของคุณ...ฉันก็แค่เอาไปให้ ก็เท่านั้น...ถ้าคิดจะประจาน ฉันเอาไปลงหนังสือพิมพ์ เอาไปติดในที่สาธารณะไม่ดีกว่าหรือ แต่ฉันไม่ทำ เพราะเป็นภาพที่คุณถ่ายกับเพื่อนของฉันด้วยความเต็มใจ”

เปลวทนกล (พงศกร, 2562 : 336)

จากตัวอย่าง คุณหญิงเปลวทนกลนำรูปถ่ายนายสมบัติกับวิศิษฐ์แต่งการเป็นหญิง นายสมบัติเกิดความไม่พอใจจึงเกิดมีปากเสียงกัน เธอใช้สติปัญญาในการหลอกล่อให้ผู้ต้องสงสัยพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากตัวบทข้างต้นผู้เขียนนำเสนอตัวละครหญิงให้มีลักษณะเด่น คือ ใจเย็น รอบคอบ กล้าหาญ และกล้าเผชิญเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ใช้อารมณ์แต่ใช้ความกล้าหาญในการเผชิญหน้าแทน

จากการรวบรวม และสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ตัวละครหญิงในนวนิยาย พบว่า โดยส่วนใหญ่มุ่งศึกษาในวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น และนวนิยาย เช่น พัทธราลี จินนิกร (2559) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในวรรณกรรมเรื่องผู้ชนะสิบทิศ กณภัทร รื่นภิรมย์ (2550) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง “โทะโมะอะ โทะเส็น” ในนวนิยายสงครามและบทละครญี่ปุ่น จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ยังไม่มีการนำเอาข้อมูลวรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวนมาศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอ และภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง ซึ่งมีลักษณะพิเศษและแตกต่างจากตัวละครหญิงในวรรณกรรมประเภทอื่นด้วยความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ ลายกินรี ลายเหมราช ลายราชสีห์ เปลวทนกล ฉัตรทนกล และเชิญทนกล โดยจะประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละคร และภาพลักษณ์ มาเป็นกรอบในการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นวิธีการศึกษาที่สัมพันธ์กันระหว่างการนำเสนอตัวละครหญิงกับภาพลักษณ์ที่นักเขียนชายถ่ายทอดผ่านวรรณกรรมประเภทนวนิยายในลักษณะเชิงสืบสวนสอบสวน โดยการนำเอาลักษณะพิเศษของผ้า และเครื่องประดับของผู้หญิง ตลอดจนการนำศาสตร์ทางการแพทย์เข้ามาเป็นกุญแจสำคัญในการไขปริศนา ซึ่งตัวละครหลักและตัวละครรองผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในบริบททางสังคมที่มีมิติวัฒนธรรม

สังคมในยุคสมัยอยุธยา สมัยรัชกาลที่ 7 ที่มีมิติของชนชั้นชาติพันธุ์ เพศ สถานะ ความเชื่อ และค่านิยมผ่านเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้อย่างน่าสนใจ และสามารถนำไปศึกษาทั้งกลวิธีการนำเสนอตัวละครและภาพลักษณ์ได้ต่อไป

1.2 คำถามหลักของการวิจัย

- 1.2.1 กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรเป็นอย่างไร
- 1.2.2 ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรเป็นอย่างไร

1.3 ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร
- 1.3.2 เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร

1.4 ความสำคัญของการวิจัย

- 1.4.1 เพื่อเข้าใจกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร
- 1.4.2 เพื่อเข้าใจภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาวิเคราะห์เฉพาะตัวละครหญิงตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครปฏิปักษ์ มีทั้งหมด 36 ตัว ซึ่งนวนิยายที่นำมาใช้ในวิจัยในครั้งนี้เป็นนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนที่พงศกรประพันธ์ขึ้น โดยคัดเลือกนวนิยายที่เป็นแนวสืบสวนสอบสวนที่มีตัวละครหญิงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง ประกอบด้วย 2 ชุด คือ นักสืบสตรีอยุธยา และคุณหญิงยอดนักสืบจำนวน 6 เรื่อง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนที่นำมาศึกษา

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ฉบับที่พิมพ์	ปีที่พิมพ์
1	ลายกินรี	พงศกร	ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 7	2561
2	ลายเหมราษ	พงศกร	ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6	2561
3	ลายราชสีห์	พงศกร	ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3	2561
4	เปลวนก	พงศกร	ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6	2562
5	ฉัตรนก	พงศกร	ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4	2563
6	เชิฎกนก	พงศกร	ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 1	2563

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษากลวิธีการนำเสนอภาพลักษณะตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของ พงศกร การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวบทนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของ พงศกรที่มีการนำเสนอข้อมูลแนวสืบสวนสอบสวน โดยคัดเลือกจากเรื่องที่ถูกนำมาตีพิมพ์เป็นเล่มหนังสือ จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ ลายกินรี ลายเหมมราช ลายราชสีห์ เปลวนกนก ฉัตรกนก และเชิฏกนก โดยมีขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอตัวละคร
- 1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์
- 1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร
- 1.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลงานการประพันธ์ของ พงศกร
- 1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน

2. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง และภาพลักษณ์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของ พงศกร โดยใช้กรอบแนวคิด ดังนี้

2.1 วิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง ในประเด็น ดังนี้

- 2.1.1 ภูมิหลังของตัวละครหญิง
- 2.1.2 กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง
- 2.1.3 ลักษณะเด่นของตัวละครหญิง

2.2 วิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของ พงศกร โดยแบ่งการวิเคราะห์ ดังนี้

2.2.1 ภาพลักษณ์ร่วม

- 2.2.1.1 สถานภาพและบทบาท
- 2.2.1.2 รูปลักษณ์ภายนอก
- 2.2.1.3 ลักษณะนิสัย
- 2.2.1.4 ทักษะความสามารถ

2.2.2 ภาพลักษณ์เฉพาะตัว

- 2.2.2.1 ภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพ
- 2.2.2.2 ลักษณะนิสัย
- 2.2.2.3 ทักษะความสามารถ

3. ขั้นนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ในรูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพ

4. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1.7 กรอบแนวคิดหลักในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอตัวละคร
2. แนวคิดเกี่ยวกับตัวละครหญิง
3. แนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (image)

1.7.1 แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอตัวละคร

ธวัช ปุณโณทก (2527 : 105) ได้ให้แนวคิดในการวิเคราะห์ตัวละครไว้ว่ากลวิธีการนำเสนอบุคลิกภาพของตัวละครสำคัญ ๆ ในเรื่องของผู้เขียนสร้างไว้อย่างมีชีวิตเพียงไรตลอดจนการให้รายละเอียด ภูมิหลังของตัวละครเหมาะสมกับบทบาทที่ปรากฏอยู่ในท้องเรื่องหรือบุคลิกภาพที่น่าสนใจแปลกใหม่ นอกจากนี้ท่วงท่าทาง คำพูดของตัวละครสอดคล้องกับฐานะทางการศึกษา เศรษฐกิจ ฐานะทางสังคมของตัวละครเพียงไร ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เขียนที่จะนำเสนอบุคลิกภาพของตัวละครให้สอดคล้องกันอย่างกลมกลืน นอกจากนี้มีองค์ประกอบในกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงที่ผู้อ่านต้องพิจารณาดังที่ นพพร ประชากุล (2552 : 158 - 162) ได้กล่าวไว้ว่า แท้จริงแล้วตัวละครที่เราเห็นโลดแล่นอยู่ในนวนิยายนั้นเป็นเพียงภาพที่สร้างขึ้นจากองค์ประกอบต่าง ๆ และมีวิธีการนำเสนอให้ผู้อ่านรับรู้ในการสร้างตัวละครหนึ่ง ๆ นักประพันธ์อาจใช้องค์ประกอบมากหรือน้อยแตกต่างกันไป ซึ่งนำเสนอใน 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การนำเสนอโดยตรง และการนำเสนอโดยอ้อม ซึ่งสอดแทรกอยู่ในการเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยผู้อ่านจะอนุมานสถานภาพ ลักษณะทางกายภาพ และอุปนิสัยใจคอของตัวละคร

เถกิง พันเถกิงอมร (2541 : 654 - 734) ได้กล่าวถึง กลวิธีการนำเสนอตัวละครไว้ว่า ผู้เขียนต้องสร้างตัวละครให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ประกอบด้วย การนำเสนอตัวละครแนวสมจริง การนำเสนอตัวละครแนวอุดมคติ การนำเสนอตัวละครแนวแบบฉบับ การนำเสนอตัวละครแนวฉบับเหนือจริง และการนำเสนอตัวละครแนวบุคลาธิฐาน

จากกรอบแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง หมายถึง การนำเสนอตัวละครหญิงที่อธิบายบุคลิกภาพ ผ่านพฤติกรรมของตัวละคร การกระทำ คำพูดของตัวละครสอดคล้องกับฐานะทางการศึกษา ฐานะการประกอบอาชีพ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และทัศนคติของตัวละครสามารถสะท้อนอุปนิสัยที่แท้จริงของตัวละคร ผู้วิจัยนำแนวคิดกลวิธีการนำเสนอ ตัวละครหญิง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ได้แก่ การนำเสนอตัวละครแนวสมจริง การนำเสนอตัวละครแนวแบบฉบับ และการนำเสนอตัวละครแนวเหนือจริง ต่อไป

1.7.2 แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2526 : 111 - 112) ให้ความหมายของตัวละครไว้ว่า ผู้ที่มีบทบาทในเรื่องหรือบุคคลที่สมมติขึ้นมาให้แสดงพฤติกรรมตามเหตุการณ์ในเรื่อง ผู้แต่งจะเป็นผู้สร้างตัวละครในเรื่องขึ้น โดยกำหนดชื่อรูปร่าง หน้าตา เพศ วัย อุปนิสัย บุคลิกภาพ ให้ตัวละครเหล่านั้นมีชีวิตจิตใจสามารถแสดงอารมณ์ ความรู้สึก พฤติกรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกับมนุษย์ ส่วนรายละเอียดของตัวละครที่ควรศึกษา ได้แก่

1. ประเภทของตัวละคร แบ่งตามลักษณะบทบาทและความสำคัญของตัวละคร ได้ดังนี้

1.1 **ตัวละครหลัก** (Major / Main Character) คือ ตัวละครที่เป็นตัวละครสำคัญในเรื่อง เป็นผู้ทำให้เกิดเรื่องราวนั้น ๆ

1.2 **ตัวละครรอง** (Minor / Sub / Secondary Character) คือ ตัวละครอื่น ๆ ที่เข้ามาเสริมเรื่องราวให้สมบูรณ์ ตัวละครรองจึงเป็นผู้กำหนดหน้าที่ผลักดันตัวละครหลักให้เกิดความขัดแย้งนำไปสู่เรื่องราวตามโครงเรื่อง โดยอาจเป็นตัวละครที่เข้ามาช่วยเหลือ ผลักดันตัวละครเอกไปสู่เป้าหมาย หรืออาจเป็นตัวละครที่มาขัดขวาง หรือสร้างความวุ่นวายให้ตัวละครเอก

1.3 **ตัวละครปรปักษ์ / ตัวร้าย** (Antagonist) คือ ตัวละครที่อยู่ตรงกันข้ามกับตัวละครเอก เป็นศัตรูที่คอยขัดขวางมิให้ตัวละครเอกนั้นทำตามเป้าหมายได้สำเร็จ

2. **ลักษณะนิสัยของตัวละคร** การกำหนดลักษณะนิสัยของตัวละครทำกัน 2 วิธี คือ

2.1 **ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน** คือ ตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อให้เป็นตัวแทนความคิด หรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว เช่น เป็นคนดู ใจดี หรือ ซื่อสัตย์ เป็นต้น

2.2 **ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน** คือ ตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อให้มีลักษณะนิสัยหลากหลายคล้ายกับปุถุชนธรรมดาทั่วไป

3. **บทบาทหรือบุคลิกภาพของตัวละคร** การกำหนดบทบาทหรือบุคลิกภาพของตัวละคร มีอยู่ 2 วิธี คือ

3.1 **ตัวละครที่มีบทบาทคงที่** คือ ตัวละครที่มีบุคลิกที่ตลอดเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ตอนเปิดเรื่องมีลักษณะนิสัยอย่างไร ตอนจบเรื่องยังมีลักษณะนิสัยอย่างนั้น

3.2 **ตัวละครที่มีบทบาทไม่คงที่** คือ ตัวละครที่ปรับเปลี่ยนนิสัย บุคลิกลักษณะและทัศนคติไปตามประสบการณ์ หรือสภาพจิตใจได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร หรือเกิดจากสิ่งแวดล้อมเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้บุคลิกภาพของตัวละครเปลี่ยนแปลงไป

จากแนวคิดข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า กลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรจำเป็นต้องอาศัยแนวคิดตัวละครมาช่วยในการวิเคราะห์ ตัวละครหญิง ประกอบด้วย ตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครปรปักษ์ ที่บ่งบอกถึงลักษณะนิสัย และบทบาท หรือบุคลิกภาพของตัวละครหญิงต่อไป

1.7.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (image)

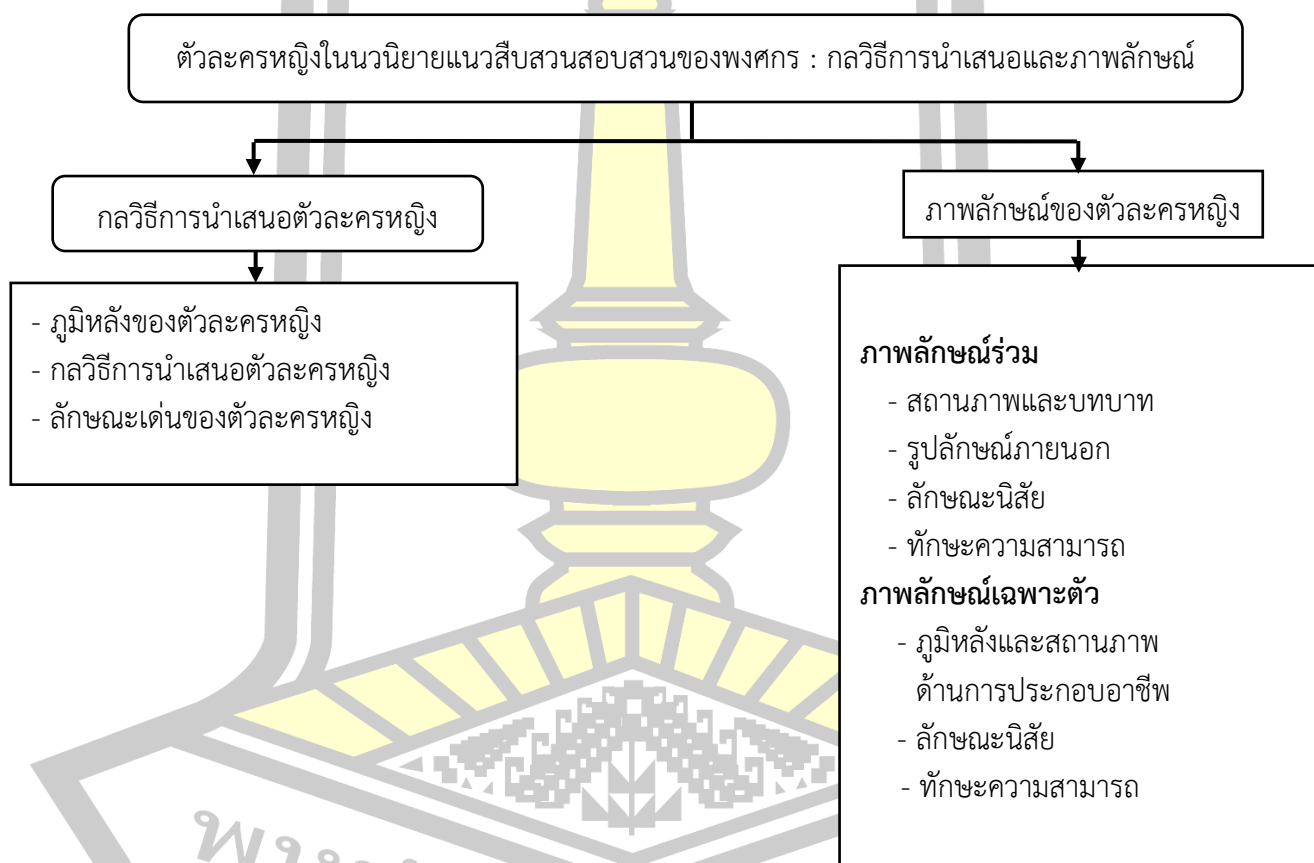
เสรี วงษ์มณฑา (2541) กล่าวถึงภาพลักษณ์เป็นข้อเท็จจริงกับการประเมินส่วนตัวแล้ว กลายเป็นภาพที่ฝังใจอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคลจนยากที่จะเปลี่ยนแหล่งซึ่งอาจจะแตกต่างไปจากสภาพความจริงก็ได้ เพราะไม่ใช่เรื่องของข้อเท็จจริงแต่เพียงอย่างเดียวยังเป็นเรื่องของความรู้สึกที่มนุษย์เอาความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปปะปนด้วย

กุหลาบ มลลิกะมาส (2537) ได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับภาพลักษณ์ไว้ว่า ภาพลักษณ์หรือภาพจิตใจ เกิดจากการใช้ถ้อยคำสร้างให้เกิดความคิด ความรู้สึกและความประทับใจ โดยอาศัยจินตนาการ คัดค้านงานปรากฏภาพในใจของผู้อ่าน

ชุมสาย สุวรรณชมภู (2546 : 76 - 87) ได้กล่าวถึง ภาพลักษณ์ตัวละครให้มีลักษณะของมนุษย์ปุถุชนทั่วไป คือ มีทั้งความดีและความเลว สามารถทำถูกหรือผิดได้ตลอดเวลา ซึ่งประกอบด้วย 2 ประการ คือ ภาพลักษณ์เชิงบวก ได้แก่ ด้านมีคุณธรรม ด้านมีวุฒิภาวะ และภาพลักษณ์เชิงลบ ได้แก่ ด้านขาดคุณธรรม ด้านการขาดวุฒิภาวะ

จากกรอบแนวคิดข้างต้นผู้วิจัยนำแนวคิดภาพลักษณ์ตัวละคร เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง ซึ่งภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลหนึ่งที่มีต่อการแสดงออกของอีกบุคคลหนึ่ง ประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ ภาพลักษณ์ร่วม และภาพลักษณ์เฉพาะตัว รวมไปถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละครหญิงที่มีบทบาทต่อการดำเนินเรื่องที่แสดงออกมา เพื่อสะท้อนให้เห็นถึง ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรต่อไป

จากกรอบแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำเสนอแผนภูมิได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกรอบแนวคิดของการวิจัย

จากแผนภาพข้างต้น ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง ประกอบด้วย 3 ประเด็น ดังนี้ 1) ภูมิหลังของตัวละครหญิง 2) กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง 3) ลักษณะเด่นของตัวละครหญิง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง ประกอบด้วย 2 ประเด็น ดังนี้ 1) ภาพลักษณ์ร่วม คือ สถานภาพและบทบาท รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย และ

ทักษะความสามารถ 2) ภาพลักษณ์เฉพาะตัว คือ ภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพ ลักษณะนิสัย และทักษะความสามารถ

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.8.1 กลวิธีการนำเสนอตัวละคร หมายถึง การนำเสนอตัวละครที่มีผู้ประพันธ์จะต้องวางแผนกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะเลือกบุคลิกลักษณะนิสัยอย่างไรในเรื่อง และผู้ประพันธ์จะนำเสนอให้ตัวละครมีลักษณะความคิด พฤติกรรมของตัวละครที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้ายตาม มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในนวนิยาย การสร้างลักษณะของตัวละครหญิง เส้นทางชีวิตของตัวละครหญิง ปัญหาและการแก้ปัญหาของตัวละครหญิง โดยใช้กลวิธีการนำเสนอตัวละครที่มีความสมจริง มีบุคลิกลักษณะ และลักษณะนิสัยใจคอเหมือนคนจริง ๆ ในสังคม มีการแสดงพฤติกรรมที่ดี และพฤติกรรมที่ไม่ดีในกรอบขอบที่สังคมกำหนด มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความรู้สึกนึกคิดเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์

1.8.2 ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพลักษณ์ภายนอก บุคลิกลักษณะ สถานภาพและบทบาท และพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีบทบาทต่อการดำเนินเรื่อง จำนวน 36 ตัว ที่ปรากฏในวรรณกรรมประเภทนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ซึ่งสามารถทำให้ผู้อ่านรับรู้ เกิดเป็นมโนคติ และมีอารมณ์ร่วมไปกับตัวละครนั้น

1.8.3 ตัวละครหญิง หมายถึง ตัวละครที่เป็นผู้หญิง คือ ตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครประกอบ ที่แสดงสถานภาพและบทบาทสำคัญ และลักษณะต่าง ๆ แสดงออกเป็นตัวดำเนินเรื่องราวต่าง ๆ ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร

1.8.4 นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน หมายถึง นวนิยายที่เน้นในเรื่องการสืบหาความจริง การคลี่คลายปัญหาของเหตุการณ์ฆาตกรรมในขณะเดียวกันก็จะเน้นให้ความตื่นเต้น หรือการผจญภัยของตัวละครก่อนที่จะคดีทุกอย่างจะคลี่คลาย

1.9 ข้อตกลงเบื้องต้น

การอ้างอิงระบบนาม - ปี ซึ่งจะเกี่ยวกับการยกตัวอย่างตัวบทจากนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ผู้วิจัยจะใช้การเขียนชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และหน้าหนังสือที่อ้างอิงตามลำดับ โดยจะวางไว้ใต้ข้อความที่อ้างอิง ดังตัวอย่าง

“ถ้าเช่นนั้น ลูกจะไปที่เรือนของพี่ชาย” แสร้ตัดสินใจรวดเร็ว “ไปสอบถามให้รู้เรื่อง”

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 383)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษากลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร แนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละคร แนวคิดตัวละคร และแนวคิดภาพลักษณ์ เพื่อให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง และภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 2 กลุ่ม ตามแนวทางการศึกษา ได้แก่

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละคร

2.1.2 แนวคิดภาพลักษณ์

2.1.3 แนวคิดตัวละคร

2.1.4 ประวัติ และผลงานการประพันธ์ของพงศกร

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอตัวละคร

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหญิง

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลงานการประพันธ์ของพงศกร

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละคร

ในการศึกษาเรื่องกลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละครที่นำมาวิเคราะห์การนำเสนอตัวละครของผู้เขียน โดยนักวิชาการให้นิยามความหมายของกลวิธีการนำเสนอตัวละครไว้ ดังนี้

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2525 : 66) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างตัวละครสามารถสรุปได้ว่า ผู้ประพันธ์ต้องสร้างตัวละคร เพื่อให้เป็นตัวแสดงนาฏการ (action) โดยใช้บทสนทนา และพฤติกรรมต่าง ๆ และสัมพันธ์กับลักษณะการ (trait) ของแต่ละตัว

ธวัช ปุณฺณโกต (2527 : 94 – 95) ได้ให้ความหมายคำว่า การสร้างตัวละครที่นิยมมี 5 แบบ ดังนี้

1. การสร้างตัวละครแบบพิมพ์เขียว (Stereo Types) เป็นตัวละครที่เป็นแบบตัวเอกของเรื่องที่มีพฤติกรรมเป็นมาตรฐานถอดมาจากชีวิตจริง เป็นภาพคนจริง ๆ ในสังคมนั้น ๆ ผู้อ่านจะมีความรู้สึกว่าเป็นบุคลิกของคนในสังคม ซึ่งเป็นบุคลิกที่เหมาะสมกับฐานะ อาชีพ ของตัวละคร

นั้นการสร้างตัวละครแบบนี้ ผู้เขียนมีความมุ่งหมายที่จะแสดงภาพผิวเผินเห็นได้ง่ายจากภายนอก ไม่มีลักษณะเงื่อนงำซับซ้อน ฉะนั้นโดยบทบาทของตัวละครจึงไม่ค่อยเด่นมากนัก เป็นเพียงแต่แสดงพฤติกรรมบทบาทเท่านั้น

2. การสร้างตัวละครแบบธรรมเนียมนิยม (Stock Characters) มีลักษณะสร้างแบบอุดมการณ์ซึ่งอาจจะเลียนแบบมาจากวีรบุรุษ หรือตัวละครในวรรณคดีโบราณ ที่ตัวเอกมีความเก่งกาจ สามารถ รักเกียรติ เสียสละ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุคคลทั่วไป บุคลิกลักษณะของตัวละครเป็นแบบจิตนิยม คือ ไกลจากสังคมปัจจุบันมาก

3. การสร้างตัวละครแบบนิทานเปรียบเทียบ หรือสัญลักษณ์ (Allegorical and Symbolical Characters) การสร้างตัวละครแบบนี้มักจะพบในวรรณกรรมประเภท Modernize คือนวนิยายที่มีได้มีแนวคิดเป็นไปตามที่เคยมีอยู่ แต่มีรูปแบบและแนวคิดที่แปลกใหม่ออกไป หรืออาจจะมียุคแบบเก่าหลาย ๆ แบบคละปะปนกันไป โดยไม่มีลักษณะใดเด่นกว่า คือ มีทั้งส่วนที่เป็นคลาสสิกและโรแมนติกปะปนกัน เป็นต้น การสร้างตัวละครแบบนี้ผู้เขียนจะกำหนดให้ตัวละครในเรื่องเชื่อมโยงกับบุคคลจริง ๆ เช่น สร้างอัศวินให้เป็นคนดีมีศีลธรรม สร้างพระมหากษัตริย์ขึ้นมาเป็นผู้แทนของความยิ่งใหญ่สง่างาม

4. การสร้างตัวละครแบบมิติสมบูรณ์ (Full-Dimensional Character) คือตัวละครที่มีลักษณะอุปนิสัยที่พัฒนาไปตามเหตุการณ์และกาลเวลา ทั้งนี้เรื่องราวของตัวละครต้องมีมากมาย คือ เป็นเรื่องราวที่แสดงพฤติกรรมหนึ่งช่วงชีวิตของตัวละคร ซึ่งผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะเสนอแนวคิดผ่านพฤติกรรมของตัวละครทุกแง่มุม โดยสร้างสถานการณ์แวดล้อมของตัวละครให้แตกต่างไปจากเดิม เพื่อแสดงให้เห็นพฤติกรรม และความคิดของตัวละครในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของตัวละครเหล่านั้น เพื่อให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวได้ตรงตรงพิจจพิจารณา และเป็นการสร้างประสบการณ์ชีวิตจำลองให้แก่ผู้อ่านอีกด้วย พอเรื่องราวจบลงผู้อ่านจะได้รับความรู้สึกที่ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกแง่มุม ทุกมิติอย่างลึกซึ้งและกว้างไกล

5. การสร้างตัวละครแบบคงที่ตลอดกาล (the Permanence and Universality of characters) ตัวละครประเภทนี้ย่อมมีลักษณะพื้นฐานธรรมชาติเพราะคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง ถึงแม้ว่ากาลเวลาจะล่วงเลยไปนานเพียงไร ตัวละครนั้นก็ยังมีนิสัย ความประพฤติ การพูดจา และบุคลิกอื่น ๆ คงที่ ผู้เขียนจะเขียนนวนิยายเรื่องใหม่ แต่ให้ตัวละครเดิมเป็นตัวแสดงพฤติกรรม คือ เปลี่ยนฉาก เปลี่ยนเนื้อเรื่อง แต่ยังใช้ตัวละครเดิม มีบุคลิกภาพเดิม ส่วนใหญ่มักจะเป็นบุคลิกของตัวละครที่คุ้นเคยกับผู้อ่าน การสร้างบุคลิกของตัวละครแบบคงที่นั้น ผู้เขียนมักจะสร้างบุคลิกประจำตัวของตัวละครเหล่านั้นอย่างคงที่ถึงจะเปลี่ยนเรื่องและให้ตัวละครเหล่านั้นแสดงพฤติกรรม ก็จะพบว่าทุกตัวจะมีบุคลิกภาพที่ไม่เปลี่ยนแปลง คือ คงที่ตลอด เป็นตัวละครที่ไม่ตาย

วิภา กงกะนันท์ (2533 : 88 - 101) การกล่าวถึงวิธีการนำเสนอตัวละครของผู้ประพันธ์สรุปได้ว่า การพิจารณาถวีสู่ในการนำเสนอตัวละครจะต้องพิจารณาส่วนประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ การเลือกประเภทของตัวละคร แนวการสร้างตัวละคร และวิธีการสร้างตัวละคร ดังต่อไปนี้

1. การเลือกประเภทของตัวละคร ควรพิจารณาว่านักประพันธ์เลือกตัวละครประเภทใดบ้างในงานของเขา เช่น คน (คนจริง คนสมมุติ) สัตว์ (สัตว์จริง สัตว์สมมุติ) อมนุษย์ (เทวดา ผี) เป็นต้น

2. แนวการสร้างตัวละคร นักประพันธ์สร้างตัวละครอยู่อย่างน้อย 5 แนวทาง ได้แก่ สร้างให้สมจริง (Realistic) สร้างตามอุดมคติ (Idealistic) สร้างแบบเหนือจริง (Surrealistic) สร้างแบบบุคคลิฐาน (Personification) และสร้างโดยใช้ตัวละครแบบฉบับ (Type)

3. วิธีการสร้างตัวละคร นักประพันธ์มีวิธีการสร้างตัวละครหลายวิธีด้วยกันในงานเขียนเรื่องหนึ่ง ๆ อาจใช้วิธีเดียวหรือหลายวิธีในการสร้างตัวละครตัวหนึ่งหรือทุกตัวก็ได้ เช่น ด้วยการที่ผู้เขียนบรรยายหรืออธิบายบุคลิกภาพทั้งหมด ด้วยการให้ตัวละครอื่น ๆ กล่าวถึงตัวละครนั้นด้วยการใช้พฤติกรรมของตัวเอง อาจเป็นกายกรรม มโนกรรม วลีกรรมหรือทั้งสามอย่างปนกัน และด้วยการใช้ปฏิกริยาของตัวละครอื่นนำมาสร้างตัวละคร เป็นต้น

ธัญญา สังขพันธานนท์ (2539 : 174 - 176) ที่ได้กล่าวถึงการปรากฏตัวของตัวละครในวรรณกรรมมาจากกลวิธีการนำเสนอของผู้แต่ง ได้แก่

1. การนำเสนอโดยตรง (Direct method) คือ ผู้แต่งให้รายละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครในลักษณะของการบรรยายภาพตัวละคร การนำเสนอตัวละครเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของตัวละคร เช่น รายละเอียดเชิงประวัติ ชื่อ เพศ อายุ สถานภาพทางครอบครัว สังคม อาชีพ ประวัติ ฯลฯ ลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ หน้าตา ท่าทาง รูปร่าง การแต่งกาย หรือบางครั้งเน้นลักษณะทางจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด อุปนิสัยใจคอ วิธีคิด ปรัชญา ชีวิต หรือภาวะจิตใจของตัวละคร วัตถุประสงค์ของเกี่ยวข้องกับตัวละครมีความหมายบ่งบอกสภาวะของตัวละครหรือแฝงด้วยสัญลักษณ์บางอย่าง การนำเสนอตัวละครโดยการบรรยายรวมครั้งใหญ่ คือ การใช้ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับตัวละครครั้งเดียวกับการบรรยายตัวละคร กระจายไปตลอดทั้งเรื่อง

2. การนำเสนอโดยอ้อม (Indirect method) คือ การที่ผู้แต่งนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครโดยไม่บรรยายโดยตรงไปตรงมา แต่ผู้แต่งจะสอดแทรกอยู่ในการเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยผู้อ่านรู้จักตัวละครจากพฤติกรรม การกระทำ คำพูด หรือการบรรยายกิริยาอาการผู้อ่านสามารถสรุปลักษณะทางกายภาพ และนิสัยใจคอของตัวละคร การนำเสนอตัวละครทั้งทางตรงและทางอ้อมได้หลายวิธี เช่น ผู้เล่าเรื่อง เป็นผู้รู้แจ้งเกี่ยวกับตัวละคร เป็นการมองผ่านสายตาผู้เล่าเรื่องเพียงคนเดียวผ่านพฤติกรรม ภายนอก สภาพจิตใจ ความคิดทั้งในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ผู้อ่านรู้จักตัวละครโดยการแนะนำผ่านความคิดเห็นของตัวละคร หรือผู้เขียนให้ตัวละคร โดยการแนะนำผ่านความคิดเห็นของตัวละคร หรือผู้เขียนให้ตัวละครอื่นสนทนากับตัวละครอีกตัวแทนการเล่าเรื่องโดยตรง เช่น การกล่าวถึงหรือนินทา การแนะนำตัวละครผ่านสายตา ตัวละครอื่นอาจไม่ได้ข้อมูลเที่ยงตรง เพราะภาพของตัวละครที่กล่าวถึง ถูกปรุงแต่งด้วยความรู้สึกนึกคิด และทัศนคติของตัวละครอื่น ซึ่งผู้อ่านสามารถสรุปสภาพลักษณะทางกาย และนิสัยใจคอของตัวละครได้การนำเสนอตัวละครทั้งโดยตรงและโดยอ้อมนี้ ผู้แต่งสามารถทำโดยใช้วิธีการ ดังนี้

2.1 การให้ผู้เล่าเรื่องเป็นผู้รู้แจ้งเกี่ยวกับตัวละครนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรม ภายนอก สภาพจิตใจ ความคิดทั้งในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ซึ่งเป็นการมองผ่านสายตาของผู้เล่าเรื่องเพียงคนเดียว

2.2 การบอกเล่าผ่านสายตาของตัวละครอื่น ๆ โดยมักจะให้ตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง เป็นผู้บอกกล่าวกับผู้อ่านหรือกับตัวละครอีกตัวหนึ่ง ซึ่งบางครั้งอาจเป็นการสนทนากันระหว่างตัวละครแทนการบอกเล่าโดยตรงก็ได้ ดังนั้นผู้อ่านจึงสามารถรู้จักตัวละครนั้นได้จากความคิดเห็นของตัวละครที่ผู้แต่งเป็นสื่อกลาง

เถลิง พันธุ์เถลิงอมร (2541 : 654 – 734) ได้กล่าวถึงกลวิธีการนำเสนอตัวละครไว้ว่า นักเขียนที่ตีต้องพยายามสร้างตัวละครให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง แบ่งออกเป็น 5 แนว ดังนี้

1. การนำเสนอตัวละครแนวสมจริง หมายถึง การทำให้ตัวละครนั้น ๆ มีบุคลิกลักษณะความรู้สึกนึกคิด ทักษะคติ พฤติกรรมการแสดงออกต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ คล้ายคลึงกับคนจริง ตามปुरुชนวิสัยจะเป็นไปได้ คือ มีทั้งด้านดีและด้านเลว

2. การนำเสนอตัวละครแนวอุดมคติ หมายถึง การที่นักเขียนมีความมุ่งหมายที่จะแสดงให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะนิสัยใจคอของตัวละครตามที่มีอยู่ในความคิดฝัน หรือในอุดมคติของตัวนักเขียนเองตัวละครแนวนี้จึงขาดความสมจริง คือ อาจดีเกินคนธรรมดา

3. การนำเสนอตัวละครแนวแบบฉบับ หมายถึง ตัวละครที่มีลักษณะคงที่มีอุปนิสัย ใจคอ และพฤติกรรมไม่เปลี่ยนแปลง มีบุคลิกภาพแบบตัวละครมิติเดียว คือ บุคลิกเรียบง่าย ไม่ซับซ้อนมองเห็นบุคลิกภาพเพียงด้านเดียว หรือแง่มุมเดียว เช่น ศรีธนญชัย ที่เป็นแบบฉบับของคนเจ้าเล่ห์กล่อน และฉลาดแกมโกง เป็นต้น

4. การนำเสนอตัวละครแนวเหนือจริง หมายถึง ตัวละครที่มีพฤติกรรมผิดปกติธรรมดาของมนุษย์ทั่วไป เช่น มีอิทธิฤทธิ์หายตัวได้ เป็นต้น

5. การนำเสนอตัวละครแนวบุคลาธิษฐาน หมายถึง ตัวละครที่ไม่ใช่คนที่ถูกกำหนดให้มีลักษณะเลียนแบบมนุษย์ คิด พูด และทำแทนมนุษย์ หรือกล่าวอีกนัย คือ ทำหน้าที่แทนผู้เขียนนั่นเอง ซึ่งส่วนมากจะเป็นสัตว์ โดยเฉพาะจะพบมากในบรรดานิทานและนิยายต่าง ๆ

ไพโรธ เลิศพิริยกุลม (2542 : 74) ได้กล่าวถึงกลวิธีการนำเสนอตัวละครไว้ ดังนี้

1. การนำเสนอตัวละครที่เป็นแบบพิมพ์เดียวกัน หมายถึง ตัวละครที่เป็นแบบมาตรฐานที่ได้แบบอย่างมาจากชีวิตจริง อ่านแล้วจะรู้สึกเหมือนชีวิตจริงที่พบเห็นจริง ๆ ในสังคมนั้น

2. การนำเสนอตัวละครแบบธรรมเนียมนิยม คือ สร้างนิสัยตัวละครจากแบบฉบับ เช่น สร้างให้เป็นผู้ดีทุกกระเปาะนี้วแบบนางในวรรณคดี ซึ่งในชีวิตจริงจะไม่ค่อยพบ เพราะเป็นลักษณะนิสัยแบบอุดมคติ

3. การนำเสนอตัวละครแบบมิติสมบูรณ์ คือ สร้างนิสัยตัวละครมีวิวัฒนาการไปตามลักษณะ เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามประสบการณ์ที่เข้ามากระทบซึ่งจะต้องเกี่ยวพันกับทุกสภาพการณ์ ทุกแง่ทุกมุม และต้องสมเหตุสมผลด้วย

4. การนำเสนอตัวละครแบบเปรียบเทียบหรือสัญลักษณ์ หมายถึง ตัวละครที่เป็นสัญลักษณ์ที่สมบูรณ์ของความดี ความชั่ว ที่เทียบพร้อมในทุกแง่ทุกมุม เช่น มหาเวสสันดรเป็นสัญลักษณ์ด้านความดี ด้านคุณธรรม เป็นต้น

ยุวพาส์ (ประทีปะเสน) ชัยศิลป์วัฒนา (2552 : 121 - 122) กล่าวว่า การนำเสนอลักษณะตัวละครของผู้ประพันธ์มีวิธีการ 5 ประการ ดังนี้

1. ผู้แต่งบรรยายอุปนิสัยของตัวละครโดยตรง ผู้แต่งบอกลักษณะ รูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ ความสูง น้ำหนัก การศึกษา อาชีพ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ เกี่ยวกับตัวละครให้ผู้อ่านรับรู้อย่างแจ่มแจ้ง

2. ผู้แต่งให้ตัวละครอื่น ๆ พูดถึงตัวละครอีกหนึ่ง คำพูด คำวิจารณ์ของตัวละครอื่น ๆ สามารถเปิดเผยให้ผู้อ่านรับรู้ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ในหลายแง่มุม

3. ผู้แต่งบอกนิสัยใจคอของตัวละครผ่านพฤติกรรม คำพูด และทัศนคติของตัวละครเอง การกระทำ คำพูด และทัศนคติของตัวละครสามารถสะท้อนอุปนิสัยที่แท้จริงของตัวละครให้ผู้อ่านได้รับรู้

4. ผู้แต่งบอกอุปนิสัยของตัวละครผ่านความรู้สึกนึกคิดของตัวเอง ความรู้สึกนึกคิดและความในใจอันเป็นโลกส่วนตัวของตัวละครบอกถึงสภาพภายในจิตใจของตัวละครนั้น ๆ ผู้อ่านสามารถเข้าถึงความต้องการ ความหวัง ความฝัน หรือความกลัวของตัวละคร และรู้จักตัวละครได้อย่างใกล้ชิดที่สุด

5. ผู้แต่งบอกอุปนิสัยของตัวละครจากสัมพันธภาพของตัวละครนั้นกับตัวละครอื่น ๆ ความสัมพันธ์และปฏิกริยาระหว่างตัวละครอื่น ๆ ในแต่ละเหตุการณ์ หรือสถานการณ์สะท้อนให้เห็นอารมณ์ นิสัย ความคิด ความฉลาด ความมีไหวพริบ ความสุขุมรอบคอบ ความเอาตัวรอด และการรู้จักแก้ไขสถานการณ์ของตัวละครได้เป็นอย่างดี

นพพร ประชากุล (2552 : 158 - 162) ได้กล่าวไว้ว่า แท้จริงแล้วตัวละครที่เราเห็นโลดแล่นอยู่ในนวนิยายนั้นเป็นเพียงภาพที่สร้างขึ้นจากองค์ประกอบต่าง ๆ และมีวิธีการนำเสนอให้ผู้อ่านรับรู้ในการสร้างตัวละครหนึ่ง ๆ นักประพันธ์อาจใช้องค์ประกอบมากหรือน้อยแตกต่างกันไป ซึ่งนำเสนอ 2 วิธี คือ การนำเสนอโดยตรง ข้อมูลมักเป็นองค์ประกอบพื้นฐานตัวละครนั้น ๆ ได้แก่ รายละเอียดเชิงทะเบียนประวัติ ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางจิตใจ วัตถุที่เกี่ยวกับตัวละคร และการนำเสนอโดยอ้อม ซึ่งสอดแทรกอยู่ในการเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยผู้อ่านจะอนุมานสถานภาพ ลักษณะทางกายภาพ และอุปนิสัยใจคอของตัวละคร

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละครข้างต้น สรุปได้ว่ากลวิธีนำเสนอตัวละคร 5 วิธี คือ การนำเสนอตัวละครแนวสมจริง การนำเสนอตัวละครแนวอุดมคติ การนำเสนอตัวละครแนวแบบฉบับ และการนำเสนอตัวละครแนวบุคลิกฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดกลวิธีการนำเสนอตัวละครใช้ในการวิเคราะห์ตัวละครหญิง เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรต่อไป

2.1.2 แนวคิดภาพลักษณ์

ในการศึกษาเรื่องกลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดภาพลักษณ์ที่นำมาวิเคราะห์การนำเสนอภาพลักษณ์ตัวละครหญิง ดังนี้

เสรี วงษ์มณฑา (2541) ได้นิยามว่า ภาพลักษณ์เป็นข้อเท็จจริงกับการประเมิน ส่วนตัวแล้วกลายเป็นภาพที่ฝังใจอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคลจนยากที่จะเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจจะแตกต่างไปจากสภาพความจริงก็ได้ เพราะไม่ใช่เรื่องของข้อเท็จจริงแต่เพียงอย่างเดียวยังเป็นเรื่องของ การรับรู้ที่มนุษย์เอาความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปปะปนอยู่ด้วย

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2537) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับภาพลักษณ์ไว้ว่า ภาพลักษณ์ หรือภาพจิตใจเกิดจากการใช้ถ้อยคำสร้างให้เกิดความคิด ความรู้สึก และความประทับใจ โดยอาศัย จิตนาการคิดคำนึงจนปรากฏภาพในใจของผู้อ่าน

วิรัช ลภีรัตนกุล (2544 : 78) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ไว้ว่า “ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทีละน้อย และสะสมเพิ่มพูนมากขึ้น จนฝังรากฐานมั่นคงแน่นหนาอยู่ใน จิตและทัศนคติหรือความรู้สึกนึกคิดของประชาชน”

ชุมสาย สุวรรณชมภู (2546 : 76 - 87) ที่ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ตัวละครหญิงให้มี ลักษณะของมนุษย์ปุถุชนทั่วไป คือ มีทั้งความดีและความเลว สามารถทำถูกหรือผิดได้ตลอดเวลา ซึ่งประกอบด้วย 2 ประการ ดังนี้

1. ภาพลักษณ์เชิงบวก

1.1 ภาพลักษณ์ด้านรูปโฉมที่งดงาม ได้แก่ รูปโฉมงามตามลักษณะ เบญจกัลยาณี รูปโฉมงามสง่า รูปโฉมงามแบบจิ้มลิ้มพริ้มเพรา มีรูปหน้าและเครื่องหน้าที่งดงาม และมีรูปร่างบอบบางสมส่วน

1.2 ภาพลักษณ์ด้านมีคุณธรรม ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ต่อความรัก มีความ กตัญญูกตเวที และมีเมตตา

1.3 ภาพลักษณ์ด้านความมีวุฒิภาวะ ได้แก่ เป็นผู้ที่มีสติปัญญา ความสามารถ และเป็นผู้วางตนได้เหมาะสม

2. ภาพลักษณ์เชิงลบ

2.1 ภาพลักษณ์ด้านการขาดคุณธรรม ได้แก่ ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี มีความมักใหญ่ ใฝ่สูง และมีความอาฆาตพยาบาท

2.2 ภาพลักษณ์ด้านการขาดวุฒิภาวะ ได้แก่ เป็นผู้วางตนไม่เหมาะสม

แสงเดือน วณิชดำรงศักดิ์ (2555 : 15) ได้กล่าวถึงตัวตนของมนุษย์และสังคมไม่ได้ แยกออกจากกันโดยสิ้นเชิงแต่สังคมเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนความรู้สึกเกี่ยวกับตัวตนของมนุษย์ จึงพัฒนามาจากปฏิกริยาของเราต่อความเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับตัวเราประกอบกับภาพลักษณ์ของเรา ที่มีต่อตัวเองและจิตนาการที่ผู้อื่นได้ตัดสินใจลักษณะนั้น จนก่อให้เกิดเป็นความรู้สึกของเราที่มีต่อ ตัวเราเอง ดังนั้นภาพลักษณ์ของสตรีจึงไม่ได้เกิดขึ้นเองทั้งหมด แต่ถูกสร้างขึ้นอย่างมีความหมายและ ถูกสร้างให้มีความสัมพันธ์กับสังคม โดยต้องอาศัยการสื่อสารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและระยะเวลาที่ยาวนานเพียงพอสำหรับการสื่อสารในลักษณะซ้ำหลายครั้งและผ่านสื่อหลายช่องทาง ภาพลักษณ์ จะเปลี่ยนแปลงได้ยากหากภาพลักษณ์นั้นอยู่บนพื้นฐานของความจริง และเป็นภาพที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติ ในทางตรงกันข้าม หากภาพลักษณ์ถูกสร้างบนความไม่จริงไม่เกิดเป็นภาพลักษณ์ที่คงทนถาวร

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 2) ได้ให้ความหมายของภาพลักษณ์ (Image) ไว้ว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ลักษณะหรือท่าทีของบุคคล หรือองค์กรที่ปรากฏแก่ตา หรือความรู้สึกนึกคิดของสาธารณชน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดภาพลักษณ์ของบุคคลเปรียบได้ดังหางเสือที่เป็นตัวกำหนดทิศทางแห่งพฤติกรรมของบุคคลนั้นต่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว หากบุคคลมีภาพลักษณ์เชิงบวกต่อบางสิ่งก็ย่อมแสดงพฤติกรรมเชิงบวกต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลมีภาพลักษณ์เชิงลบต่อสิ่งบางสิ่งก็ย่อมแสดงพฤติกรรมเชิงลบต่อสิ่งนั้นด้วย เห็นได้ว่าภาพลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้บุคคลกระทำหรือแสดงออกในทางที่จะได้รับการยอมรับ และบรรลุเป้าหมายด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดภาพลักษณ์นำมาวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงที่สะท้อนถึงพฤติกรรมของตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครประกอบ ในด้านภาพลักษณ์ร่วม และภาพลักษณ์เฉพาะตัวในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรต่อไป

2.1.3 แนวคิดตัวละคร

ตัวละคร เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในวรรณกรรม เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น นิทาน บทละคร เป็นต้น เพราะตัวละครเป็นผู้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ตามเหตุการณ์หรือโครงเรื่องที่ผู้แต่งกำหนดไว้ และเป็นตัวเดินเรื่องทำให้เรื่องดำเนินไปจากต้นจนจบ โดยนักวิชาการให้นิยามความหมายของตัวละครไว้ ดังนี้

อุดม หนูทอง (2522 : 111 - 114) กล่าวว่า ตัวละคร คือ ผู้ที่รับบทบาทแสดงพฤติกรรมตามเหตุการณ์ในเรื่อง หรือผู้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่องที่กำหนดได้ ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ หรือสิ่งของก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543 : 121 - 122) ให้ความหมายของคำว่า ตัวละคร คือ บุคคลที่ผู้แต่งสมมติขึ้นมา เพื่อให้กระทำพฤติกรรมในเรื่องมีบทบาทในเรื่อง เป็นผู้ทำให้เรื่องเคลื่อนไหวดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทาง ซึ่งไม่ได้หมายถึงมนุษย์เท่านั้น อาจรวมถึงสัตว์ พืช และสิ่งของด้วย รายละเอียดของตัวละครที่ควรศึกษาได้แก่

1. ประเภทของตัวละคร แบ่งตามลักษณะบทบาทและความสำคัญของตัวละครได้ ดังนี้

- 1.1 ตัวละครเอก คือ ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง
- 1.2 ตัวละครประกอบ คือ ตัวละครที่มีบทบาทรองลงไปจากตัวละครเอก

2. ลักษณะนิสัยของตัวละคร

- 2.1 ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน เช่น เป็นคนดู ใจดี หรือซื่อสัตย์
- 2.2 ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน ตัวละครนี้ลักษณะนิสัยคล้ายบุคคลในชีวิตจริง

3. บทบาทหรือบุคลิกภาพของตัวละคร

- 3.1 ตัวละครที่มีบทบาทคงที่ คือ ตัวละครที่มีบุคลิกภาพที่ตลอดเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
- 3.2 ตัวละครที่มีบทบาทไม่คงที่ คือ ตัวละครที่ปรับเปลี่ยนลักษณะนิสัย

บุคลิกลักษณะและทัศนคติไปตามประสบการณ์หรือสภาพจิตใจได้

สมพร นกุลกิจ (2525 : 56 - 58) ได้ให้ความหมายของตัวละคร คือ ผู้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ในเรื่องหรือเป็นผู้ที่ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่อง โดยปกติตัวละครมี 2 ประเภท คือ ตัวละครที่ไม่เปลี่ยนแปลง (flat character) คือ ตัวละครที่มีลักษณะ เฉพาะตัวไม่มีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ลักษณะนิสัย ไม่ว่าเหตุการณ์จะผันแปรอย่างไร มีลักษณะจำง่าย ๆ อาจเป็นคนดีหรือเลว อย่งใดอย่างหนึ่ง และตัวละครที่เปลี่ยนแปลง (round character) คือ ตัวละครที่เปลี่ยนพฤติกรรม และอุปนิสัยไปตามสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่คงที่ ตัวละครประเภทนี้บางครั้งเรียกว่า “dynamic c” ซึ่งเป็นตัวละครสำคัญในเรื่อง

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2526 : 111 - 112) ให้ความหมายของตัวละครไว้ว่า ผู้ที่มีบทบาทในเรื่องหรือบุคคลที่สมมติขึ้นมาให้แสดงพฤติกรรมตามเหตุการณ์ในเรื่อง ผู้แต่งจะเป็นผู้สร้างตัวละครในเรื่องขึ้น โดยกำหนดชื่อรูปร่าง หน้าตา เพศ วัย อุปนิสัย บุคลิกภาพ ให้ตัวละครเหล่านั้นมีชีวิตจิตใจสามารถแสดงอารมณ์ ความรู้สึก พฤติกรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกับมนุษย์ ส่วนรายละเอียดของตัวละครที่ควรศึกษา ได้แก่

1. ประเภทของตัวละคร แบ่งตามลักษณะบทบาทและความสำคัญของตัวละคร ได้ดังนี้

1.1 ตัวละครหลัก (Major / Main Character) คือ ตัวละครที่เป็นตัวละครสำคัญในเรื่อง เป็นผู้ทำให้เกิดเรื่องราวนั้น ๆ

1.2 ตัวละครรอง (Minor / Sub / Secondary Character) คือ ตัวละครอื่น ๆ ที่เข้ามาเสริมเรื่องราวให้สมบูรณ์ ตัวละครรองจึงเป็นผู้กำหนดหน้าที่ผลักดันตัวละครหลักให้เกิดความขัดแย้ง นำไปสู่เรื่องราวตามโครงเรื่อง โดยอาจเป็นตัวละครที่เข้ามาช่วยเหลือ ผลักดันตัวละครเอกไปสู่เป้าหมาย หรืออาจเป็นตัวละครที่มาขัดขวาง หรือสร้างความวุ่นวายให้ตัวละครเอก

1.3 ตัวละครปรปักษ์/ตัวร้าย (Antagonist) คือ ตัวละครที่อยู่ตรงกันข้ามกับตัวละครเอก เป็นศัตรูที่คอยขัดขวางมิให้ตัวละครเอกนั้นทำตามเป้าหมายได้สำเร็จ

2. ลักษณะนิสัยของตัวละคร การกำหนดลักษณะนิสัยของตัวละครทำกัน 2 วิธี คือ

2.1 ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน คือ ตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อให้เป็นตัวแทนความคิด หรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว เช่น เป็นคนดี ใจดี หรือ ซื่อสัตย์ เป็นต้น

2.2 ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน คือ ตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อให้มีลักษณะนิสัยหลากหลายคล้ายกับปุถุชนธรรมดาทั่วไป

3. บทบาทหรือบุคลิกภาพของตัวละคร การกำหนดบทบาทหรือบุคลิกภาพของตัวละคร มีอยู่ 2 วิธี คือ

3.1 ตัวละครที่มีบทบาทคงที่ คือ ตัวละครที่มีบุคลิกตลอดเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ตอนเปิดเรื่องมีลักษณะนิสัยอย่างไร ตอนจบเรื่องยังมีลักษณะนิสัยอย่างนั้น

3.2 ตัวละครที่มีบทบาทไม่คงที่ คือ ตัวละครที่ปรับเปลี่ยนนิสัย บุคลิกลักษณะและทัศนคติไปตามประสบการณ์ หรือสภาพจิตใจได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร หรือเกิดจากสิ่งแวดล้อมเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้บุคลิกภาพของตัวละครเปลี่ยนแปลงไป

วรรณ บัวเกิด (2538 : 649) อธิบายแนวทางการวิเคราะห์ตัวละครไว้ว่า ตัวละครตัวใดเป็นตัวละครสำคัญในเรื่อง มีการสร้างลักษณะนิสัยอย่างไร เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละคร เป็นไปอย่างสมเหตุสมผลหรือไม่ บุคลิกของตัวละครมีบุคลิกเด่นจากบุคคลทั่วไปอย่างไรหรือไม่

โดยเฉพาะตัวละครเอก ผู้แต่งได้บรรยายบุคลิกภาพให้โดดเด่นจากกลุ่ม แต่มีความจริง บทสนทนา สอดคล้องกับบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยของตัวละครหรือไม่ ชื่อตัวละครต้องเหมาะสมกับบทบาท และลักษณะนิสัยของตัวละคร อาจสื่อความหมายที่ผู้แต่งต้องการเสนอแก่ผู้อ่านการสร้างสภาพจิตใจ ตัวละครทุกตัวต้องมีจิตใจและความรู้สึกเหมือนมนุษย์ทั่วไป คือ มีทั้งความดี และความไม่ดีอยู่ในคนเดียวกัน

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2539 : 206 - 211) ได้ให้ความหมายของตัวละครว่า ผู้ที่ทำให้เหตุการณ์ในเรื่อง หรือเป็นผู้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในเรื่อง ตัวละครนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของนวนิยาย เพราะถ้าไม่มีตัวละครแล้วเรื่องราวต่าง ๆ ในนวนิยายก็ย่อมจะเกิดขึ้นไม่ได้ ตัวละครในนวนิยายย่อมมีได้ไม่จำกัดทั้งในส่วนตัวละครเอกและตัวละครประกอบตัวละครเอกของเรื่องคือ ตัวละครที่เป็นศูนย์กลางของเรื่อง อาจมีทั้งฝ่ายชาย ฝ่ายหญิงหรืออาจมีเพียงฝ่ายเดียวก็ได้ ตัวละครประกอบมีส่วนช่วยเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องดำเนินไปด้วยดี

หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2539 : 71 - 72) อธิบายตัวละคร คือ ลักษณะนิสัยของตัวละครเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้อ่านจะมีความรู้สึกนึกคิดต่ออุปนิสัยต่อตัวละคร ถ้าลักษณะนิสัยไม่ถูกใจผู้อ่านหนังสือเรื่องนั้นจะไม่ดึงดูดความสนใจ การพิจารณาลักษณะนิสัยของตัวละครต้องพิจารณาตัวละครไหนสำคัญแก่นี่เรื่องหรือความคิดเห็น และปรัชญาของผู้ประพันธ์ตัวละครใดทำให้เนื้อเรื่องมีรสขื่น ตัวละครตัวใดเป็นตัวเอกเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องอย่างไร

อิรวดี ไตลังคะ (2543 : 45) ได้กล่าวถึงตัวละครว่า เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของบันเทิงคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนวนิยายที่มีขนาดความยาวมากพอที่ผู้เขียนจะพรรณนาบุคลิกลักษณะนิสัยใจคอของตัวละครได้ละเอียด ผู้อ่านจะรู้สึกเหมือนตัวละครสมจริงเสมือนมีตัวตน หรือไม่ก็ทำให้เรานึกถึงคนที่เราเคยรู้จักในนวนิยายบางเรื่อง เราจะจดจำตัวละครได้ดีกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ เพราะผู้เขียนทำให้เรารู้สึกชื่นชม หมั่นไส้ สมเพชตัวละครนั้น ๆ ได้อย่างน่าอัศจรรย์ อยากรู้ก็ตามในโลกอันน่าพิศวงของบันเทิงคดี ตัวละครไม่เพียงแต่เป็นมนุษย์ได้เท่านั้น อาจเป็นสัตว์เป็นวิญญาณ อมนุษย์หรือแม้แต่สิ่งของก็ได้ แต่สิ่งเหล่านี้จะมีอารมณ์ความรู้สึกหรือความนึกคิดแบบมนุษย์

อรรคภาค เล้าจินตนาศรี (2548 : 58) แบ่งตัวละครตามความสำคัญ ตามบทบาทของตัวละครไว้ ดังนี้

1. ตัวละครหลัก เป็นตัวละครที่มีบทบาทมากที่สุดในนวนิยายแต่ละเรื่อง
2. ตัวละครรอง เป็นตัวละครที่มีบทบาทรองจากตัวละครหลักเป็นตัวละครที่มีบทบาทเป็นคู่เทียบหรือขัดแย้งกับตัวละครหลัก
3. ตัวละครประกอบ เป็นตัวละครอื่น ๆ ที่ผู้เขียนสร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างความสมจริงสร้างบรรยากาศ หรือมีส่วนเสริมให้เรื่องในช่วงเหตุการณ์นั้นดำเนินต่อไปได้

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้ให้เกณฑ์การสร้างตัวละคร ให้เกณฑ์การสร้างตัวละครในวรรณกรรม สรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะนิสัยตัวละคร (Trail) นักเขียนที่ไม่สันทัดจะสร้างตัวละครที่มีลักษณะนิสัยประจำเป็นประเภท ๆ ไป ได้แก่ ประเภทร่าเริงสดใส ประเภทหงอยเหงาเฉื่อยชา ประเภทขี้โกรธและประเภทเศร้าเหี่ยวแห้ง ตัวละครจึงมีลักษณะนิสัยอย่างเดียว หรือน้อยอย่าง (Flat character) หากนักเขียนมีฝีมือจะสร้างตัวละครที่มีนิสัยหลายอย่าง หรือหลากหลาย (Round character)

2. ผู้แต่งที่เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ จะใช้ความต้องการความจำเป็นของมนุษย์เป็นแนวทางในการสร้างตัวละครในเรื่อง โดยตัวละครที่มีลักษณะสมจริงจะมีความคิดความต้องการอย่างมนุษย์ เช่น ต้องการความรัก ต้องการเพื่อนที่เข้าใจ ต้องการความบันเทิง เป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ เกิดความหยั่งเห็น (Insight) หรือให้ความคิดตระหนักรู้ เป็นความรู้สึกนึกคิด และจิตใจของมนุษย์ทั่วไป

3. ผู้แต่งสร้างตัวละคร ให้มีลักษณะคงที่ไว้ การเปลี่ยนแปลงนิสัยจะต้องเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล คือ ตัวละครต้องมีประสบการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลพอที่จะเปลี่ยนแปลงนิสัยบุคลิกภาพของตัวละครนั้น มิใช่ผู้แต่งจะเปลี่ยนตามความพอใจของตน ทั้งนี้ตัวละครมีทั้งประเภทสถิต (Static character) คือ ไม่เปลี่ยนแปลง และประเภทพลวัต (Dynamic character) คือ เปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ (กุหลาบ มลลิกะมาส, 2538 : 112 – 114)

จะเห็นได้ว่า ตัวละคร เป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยายในการดำเนินเรื่องที่ผู้แต่งสร้างขึ้น เพื่อให้ตัวละครเป็นผู้ทำให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นผู้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในเรื่อง ตัวละครมีทั้ง ตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครประกอบตามความสำคัญตามบทบาทที่แบบหลายมิติที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ และแบบมิติเดียวลักษณะคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง ตัวละครทุกแบบมีความสำคัญ เพราะหากขาดตัวละครแบบใดไปก็จะทำให้เรื่องราวไม่สมบูรณ์ ผู้เขียนสร้างตัวละครแต่ละแบบ เพื่อสื่อสารบางประการนั่นเอง โดยตัวละครที่มีความสมจริง ผู้แต่งต้องสร้างตัวละครที่มีความเป็นมนุษย์มากที่สุด ทั้งลักษณะนิสัย ธรรมชาติของมนุษย์อย่างสมเหตุสมผลในความเป็นมนุษย์ มีการเปลี่ยนแปลงนิสัยไปอย่างสมเหตุสมผลตามเหตุการณ์ที่ประสบ ผู้อ่านจะจดจำตัวละครที่ประทับใจได้ดีกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ เมื่อผู้อ่านจดจำตัวละครจนเกิดความรู้สึกคล้อยตามไปกับนวนิยายเกิดความรู้สึกร่วมต่าง ๆ ทั้งรัก ชัง ชอบ เป็นต้น

2.1.4 ประวัติ และผลงานการประพันธ์ของพงศกร

พงศกร เป็นนามปากกาของ นายแพทย์พงศกร จินดาวัฒน์ เกิดวันพฤหัสบดีที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2512 ปีระกา เป็นชาวจังหวัดราชบุรี จบการศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับราชการเป็นแพทย์ประจำกลุ่มงานเวชกรรมสังคม สาขาเวชศาสตร์ครอบครัว โรงพยาบาลราชบุรี ต่อมาได้เข้าร่วมการอบรมเป็นผู้เชี่ยวชาญสาขาเวชศาสตร์ครอบครัว จาก Pennsylvania State University รัฐ Pennsylvania ประเทศสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง Senior Director of Communication ประจำศูนย์การแพทย์ โรงพยาบาลกรุงเทพ

พงศกรเริ่มหันมาสนใจเขียนหนังสือตั้งแต่อายุ 11 ปี เรื่องสั้นเรื่องแรก คือ เรื่อง “ปุกปุย” ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารสวิตา ประจำปี พ.ศ. 2523 ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นชีวิตการเป็นนักเขียนของพงศกรในวงการงานประพันธ์งานเขียน เรื่องต่อมาเป็นนวนิยายขนาดสั้น 16 ตอนจบ คือ นวนิยายเรื่อง “เบื่องบรพ” ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนชื่อว่า “ปริศนามาเลศ ตอน ทะเลราตรี” และนวนิยายแนวเหนือธรรมชาติ เรื่อง “สร้อยแสงจันทร์” ซึ่งเรื่องนี้ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารสกุลไทยเป็นตอน ๆ ได้รับการตอบรับจากนักอ่านเป็นอย่างดี รวมทั้งนวนิยายเรื่องนี้ยังเป็นผลงานเรื่องแรกของพงศกรที่มีผู้จัดละครนำมาผลิตเป็นละครของสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เมื่อ พ.ศ. 2550 ดังจะเห็นได้ว่านวนิยายเรื่องดังกล่าวนี้ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้น

ที่จะสร้างแรงบันดาลใจสำคัญส่งผลให้คุณหมอนักเขียนค้นพบแนวทางในการประพันธ์ ตลอดจนช่วยสร้างแรงจูงใจให้พงศกรสร้างสรรค์ผลงานคุณภาพเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

ผลงานการประพันธ์ของพงศกรได้รับการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องเป็นตอน ๆ ในนิตยสารหลายฉบับ เช่น สกุลไทย ขวัญเรือน หญิงไทย และพลอยแถมเพชร เป็นต้น เมื่อพิมพ์วรรณกรรมแต่ละเรื่องจบบริบูรณ์ เขานำมาพิมพ์รวมเล่มในนามสำนักพิมพ์เพื่อนดี สำนักพิมพ์ศรีสารา โรงพิมพ์กรุงเทพ และสำนักพิมพ์ กรู๊ฟ พับลิชชิ่ง ในปัจจุบันผลงานการประพันธ์นวนิยายส่วนใหญ่ของพงศกรจะจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ที่นายแพทย์พงศกร จินดาวัฒนะ หรือหมอไอ้ตักกับคุณอรุณรัตน์ จันทรวรินทร์ หรือคุณกรู๊ฟ ผู้บริหารสำนักพิมพ์ได้ร่วมกันก่อตั้งบริษัท กรู๊ฟ พับลิชชิ่ง จำกัด

อรุจิรา อัจฉริยไพบูลย์ (2563 : 17 -18) กล่าวว่า พงศกรเป็นนักเขียนรุ่นใหม่ที่มีผลงานสร้างสรรค์โดดเด่นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี บทความทางการแพทย์ และคอลัมน์ตอบปัญหาสุขภาพในนิตยสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานบันเทิงคดีประเภทนวนิยาย พงศกรได้รับรางวัล การันตีความสามารถในการสร้างสรรค์งานประพันธ์เป็นจำนวนมาก เช่น นวนิยายที่ได้รับการรวมเล่มพิมพ์เป็นเรื่องแรกอย่าง “เบื่องบรพ” ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยายจากมูลนิธิสุภาว เทวกุลฯ ครั้งที่ 7 ประจำปี พ.ศ. 2544 นวนิยายเรื่อง “ฤดูดาว” ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยายจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2549 ต่อมาในปี พ.ศ. 2550 นวนิยายเรื่องนี้ยังได้รับการยกย่องเป็นหนังสือแนะนำในการประกวดเซเว่นบุ๊ค อวอร์ด รวมทั้งได้รับการคัดเลือกเป็นหนังสือ 1 ใน 100 เล่มในโครงการ 100 เล่ม หนังสือดีวิทยาศาสตร์ (พ.ศ. 2537 - 2548) นวนิยายเรื่อง “รอยไหม” ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยายจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติประจำปี 2551 เป็นต้น

ยิ่งไปกว่านั้นงานประพันธ์ประเภทนวนิยายจากปลายปากกาของพงศกรยังได้รับกระแสการตอบรับจากนักอ่านอย่างดี ส่งผลให้ผลงานของเขาได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนจนนำไปผลิตเป็นบทละครโทรทัศน์มีผู้ชมตลอดจนผู้อ่านประทับใจ และชื่นชมจำนวนมาก เช่น สาปภูษา รอยไหม กี่ฟ้า กลกิโมโน ลูกไม้ลายสนธยา สร้อยแสงจันทร์ กำไลมาศ บางกอกนฤมิต มณีแดงสรวย บูรพาปรีมปรา กลรักสตอร์วเบอร์รี่ มาตามด้น โศกอีเล็งเริงรำ เป็นต้น นอกจากนี้ นวนิยายอีกหลายเรื่องมีผู้จัดละครได้ติดต่อซื้อลิขสิทธิ์จากผู้ประพันธ์ เพื่อนำไปผลิตเป็นละครโทรทัศน์ เช่น สีน้หาสำหรับ เล่ห์ลุนตยา เลื่อมลวง กุณชลสวาท มายาเงา ฤดูดาว เคหาสน์นางคอย กุหลาบลวง สาวหลงยุค และลายกินรี เป็นต้น

รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจากประวัตินักเขียนในหนังสือนวนิยายเรื่อง ลายกินรี เว็บไซต์ <http://www.groovebooks.com> เฟซบุ๊ก GROOVE PUBLISHING เฟซบุ๊ก Pongsakorn Chindawatana วิทยานิพนธ์เรื่อง ลักษณะเด่นในนวนิยายของพงศกร ของ อรุจิรา อัจฉริยไพบูลย์ และวิทยานิพนธ์เรื่อง สถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงในนวนิยายของพงศกร ของ เจตนิพัทธ์ ท้าวแก้ว

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอตัวละคร

งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษากลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงมีผู้ศึกษาไว้ ดังนี้

วิจิศา ไชยสินธุ์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง อัตลักษณ์ผู้หญิงเก่งในนิตยสารสตรีช่วงปี พ.ศ. 2540 – 2545 พบว่า การประกอบสร้างผู้หญิงเก่งจะใช้ภาษาแบบภาพพจน์ในการบรรยาย ลักษณะเฉพาะของผู้หญิงเก่ง คือ ผู้หญิงที่มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ มีชื่อเสียงสังคมยอมรับ และมีความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย บทบาทของผู้หญิงในการทำงานเท่าเทียมกับ บทบาทในครอบครัว ส่วนอัตลักษณ์ของผู้หญิงเก่ง ได้แก่ อัตลักษณ์ในการทำงาน อัตลักษณ์ในการสร้างตัวตนสู่ความสำเร็จ อัตลักษณ์ด้านการแต่งกาย

พิราวรรณ สังข์จันทร์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ศิลปะการใช้ภาษา และกลวิธีการสร้างตัวละครในเรื่องสั้นอีโรติกของสุจินดา ชันตยาภรณ์ พบว่า ผู้เขียนมีศิลปะในการใช้ภาษา 3 ประการ คือ การใช้คำ การใช้ภาษา และภาษาภาพพจน์ ทำให้เรื่องน่าอ่าน และไม่หยาบโลน ซึ่งสุจินดาสร้างตัวละครที่มีลักษณะนิสัยทั้งแบบเดียว และหลายอย่างให้มีความสมจริง มีความคิดความต้องการเหมือนมนุษย์ทั่วไปทั้งด้านจิตใจและร่างกาย เพื่อตอบสนองอารมณ์ทางเพศ โดยมีตัวละครหญิงเป็นตัวดำเนินเรื่อง ผู้แต่งสะท้อนภาพผู้หญิงที่พึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิเสรีภาพในการเลือกคู่ และมีความมั่นใจมีเสน่ห์ทางเพศ อย่างไรก็ตามเสรีภาพทางเพศของผู้หญิงอาจทำให้ถูกผู้ชายเอาเปรียบ และตกเป็นวัตถุทางเพศได้นอกจากนี้ งานเขียนของสุจินดา ยังสอดแทรกความเป็นสตรีนิยม

วิรัชพัชร จรัสเพชร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง กลวิธีการสร้างตัวละครในนวนิยายของ “กิ่งฉัตร” ที่วิเคราะห์นวนิยาย จำนวน 33 เรื่อง ซึ่งตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2535 – 2553 พบว่า กิ่งฉัตร มีกลวิธีการสร้างตัวละครที่หลากหลาย และสอดคล้องกับลักษณะโครงเรื่อง โดยสามารถจำแนกกลวิธีการสร้างตัวละครได้ 5 ประเภท ได้แก่ การสร้างตัวละครตามแนวพาฝัน ตามแนวพาฝันผสมผสาน แนวสืบสวนสอบสวน แนวพาฝันผสมผสานแนวเหนือธรรมชาติ การสร้างตัวละครจากคู่เทียบ และการสร้างตัวละครต่อเนื่อง นอกจากนี้การสร้างตัวละครของกิ่งฉัตรยังมุ่งเน้นให้ตัวละครเป็นเสมือนตัวแทนความดี ความชั่ว และมีความสมจริงสะท้อนภาพของคนในสังคม อีกทั้งยังมีการนำความรู้ ความคิด และความเชื่อมาสร้างเป็นตัวละคร เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความคิด และความเชื่อที่อยู่คู่สังคมไทยมานานและยังคงอยู่ถึงปัจจุบัน

ธิดาดาว เดชศรี (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวละครหญิงหัวรั้ง - หัวเถิก ของหลวงวิจิตรวาทการ โดยการวิเคราะห์ตัวละครหญิง จำนวน 16 ตัว มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะของตัวละครหญิง เส้นทางชีวิต ปัญหาและการแก้ไขปัญหา รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงกับบริบททางสังคม การเมือง และวัฒนธรรม ตลอดจนแนวคิดสิทธิสตรีที่ปรากฏในนวนิยาย

ผลการศึกษา พบว่า หลวงวิจิตรวาทการสร้างตัวละครหญิงให้มีลักษณะเด่น 3 ประการ ได้แก่ ผู้หญิงตามคตินิยมในสังคมจารีต ผู้หญิงในทัศนคติแบบชายเป็นใหญ่ และผู้หญิงสมัยใหม่ ตัวละครหญิงเหล่านี้มีเส้นทางชีวิตที่ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด และประสบปัญหาหลัก 3 ด้าน คือ ความคิดแบบหัวโบราณของตัวละครชาย กระบวนการยุติธรรมสมัยใหม่ และปัญหาเศรษฐกิจครัวเรือน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมจากจารีตสู่สมัยใหม่

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิงกับบริบททางสังคม การเมือง และวัฒนธรรม ชี้ให้เห็นว่า ประสบการณ์ชีวิต ทักษะคิด และอุดมการณ์ของหลวงวิจิตรวาทการ รวมถึงบริบทของสังคมโลกและสังคมไทย มีอิทธิพลต่อการสร้างตัวละครหญิงในนวนิยายเรื่องนี้ นอกจากนี้ นวนิยายยังนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสตรีธิปไตยและความเท่าเทียมทางเพศอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้านสิทธิทางกฎหมาย ความเสมอภาคในความเป็นมนุษย์ และสิทธิทางร่างกายและการแต่งงาน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าตัวละครหญิงในนวนิยายเรื่องนี้เป็นตัวแทนของผู้หญิงตามแนวคิดสตรีธิปไตยสายเสรีนิยม

ผลจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง แสดงให้เห็นว่า ตัวละคร เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นตัวดำเนินเรื่องราว เหตุการณ์ ตัวละครทุกตัวมีความสำคัญผู้เขียนที่มีความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ก็จะสามารถสร้างตัวละครที่ใกล้เคียงมนุษย์ที่มีตัวตนจริงในสังคมได้มากที่สุด ตัวละครที่มีความสมจริงจึงต้องมีลักษณะนิสัย ความรู้สึกลึกซึ้ง ความต้องการต่าง ๆ คล้ายมนุษย์ในสังคมมากที่สุด กลวิธีการนำเสนอตัวละครของผู้เขียนแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะที่ผู้เขียนแต่ละคนสร้างสรรค์ตัวละครขึ้นตามแบบของตน เช่น มีการอธิบายภูมิหลัง ตัวละครไว้อย่างชัดเจน กลวิธีการนำเสนอตัวละครอย่างสมจริงมีความคิด มีการใช้กลวิธีการนำเสนอตัวละครที่หลากหลาย และตอบสนองตามลักษณะโครงเรื่อง เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีกลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ตัวละครหญิงสมจริงเป็นตัวละครที่มีความเป็นมนุษย์ทั่วไปที่เราสามารถพบเจอได้ในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะตัวละครของพงศกรที่สะท้อนให้เห็นถึงผู้หญิงในสังคมไทยปัจจุบัน เป็นผู้หญิงที่มีการศึกษา มีหน้าที่การงาน พึ่งพาตนเองได้ และการที่ผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันกับผู้ชาย เป็นต้น จึงนำไปสู่การศึกษาวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ในประเด็นการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ พบว่า แนวคิดดังกล่าวมีนักวิชาการนำมาใช้ศึกษาอย่างกว้างขวางในศาสตร์แขนงต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาภาพลักษณ์ตัวละครหญิงในวรรณกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจกลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ตัวละครหญิงในวรรณกรรมได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

เพชรินทร์ นาทศรีทา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์หญิงในวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลซีไรต์ของนักเขียนหญิง โดยศึกษาวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลซีไรต์ของนักเขียนหญิง 5 คน ได้แก่ กฤษณา อโศกสิน, จิระนันท์ พิตรปรีชา, อัญชัน, งามพรรณ เวชชาชีวะ และเดือนวาด พิมวนา จำนวน 5 เล่ม พบว่า ลักษณะของผู้หญิงแบ่งเป็นด้านบุคลิกลักษณะ ความสัมพันธ์กับบุคคล แนวทางการดำเนินชีวิต สถานภาพและบทบาท และกลวิธีทางภาษา ด้านบุคลิกลักษณะ มีทั้งลักษณะภายนอกที่เปลี่ยนแปลงตามวัยและการดูแลตนเอง และลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันไปตามยุคสมัย ได้แก่ หญิงไทยสมัยเก่าที่สุภาพเรียบร้อย หญิงไทยที่เริ่มเปลี่ยนแปลง และเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น แต่ยังคงอยู่ในกรอบ และหญิงไทยสมัยใหม่ที่กล้าแสดงออกให้ความสำคัญกับวัตถุนิยม ด้านความสัมพันธ์ พบทั้งความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวแบบอาหลาน และความสัมพันธ์ที่แตกร้างแบบแม่ลูกและสามีภรรยา รวมถึงความสัมพันธ์แบบเพื่อน คนรัก และเพื่อนร่วมงาน ด้านแนวทางการดำเนินชีวิตพบ

การอยู่อย่างเรียบง่ายและการปฏิบัติตามคำสอนทางศาสนา ด้านสถานภาพและบทบาท พบสถานะเป็นบุตร ภรรยา และมารดา ด้านกลวิธีทางภาษา พบการใช้คำและโวหารภาพพจน์ที่สละสลวยเพื่อสื่อภาพลักษณ์ของผู้หญิง

พัชรารัตน์ จินนิกร (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง ในวรรณกรรมเรื่องผู้ชนะสิบทิศ พบว่า ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ภาพลักษณ์เชิงบวก ประกอบด้วย ภาพลักษณ์ด้านรูปโฉมที่งดงาม ภาพลักษณ์ด้านความมีคุณธรรม และภาพลักษณ์ด้านความมีวุฒิภาวะ 2) ภาพลักษณ์เชิงลบ ประกอบด้วย ภาพลักษณ์ด้านการขาดคุณธรรม และภาพลักษณ์ด้านการขาดวุฒิภาวะ และยังพบว่ากลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ แบ่งเป็น 2 กลวิธี ได้แก่ 2.1) กลวิธีการนำเสนอตัวละคร ประกอบด้วย การบรรยายลักษณะของตัวละคร ทั้งการบรรยายลักษณะของตัวละครทางตรง และการบรรยายลักษณะของตัวละครทางอ้อม การตั้งชื่อตัวละคร และการใช้คู่ตรงข้าม 2.2) กลวิธีการใช้ภาพพจน์และสัญลักษณ์ได้แก่การใช้ภาพพจน์ประกอบด้วย อุปมา นามนัย อติพจน์ อุปลักษณ์และการอ้างอิง และการใช้สัญลักษณ์ ขอบสามารถใช้กลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ได้สอดคล้องเหมาะสม ส่งผลให้ผู้อ่านเห็นภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงได้อย่างชัดเจน

กนกภัทร รื่นภิรมย์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง “โทะโมะเอะ โทะเส็น” ในนิยายสงครามและบทละครญี่ปุ่น พบว่า มโนทัศน์ของคนญี่ปุ่นที่มีต่อภาพต่างกันอันเกิดจากรูปแบบของวรรณกรรมนั้นอาจกล่าวได้ว่า สามีส่วนทำให้ภาพลักษณ์ของโทะโมะเอะมีความลุ่มลึกทางด้านอารมณ์ความรู้สึกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีเสน่ห์เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตามรูปแบบของวรรณกรรมนั้น ๆ ในขณะที่ภาพลักษณ์บางประการที่ถูกเพิ่มเติมขึ้นมาตามปัจจัยทางสมัยของวรรณกรรมก็อาจกล่าวได้ว่า เปรียบเสมือนส่วนที่ทำให้ภาพลักษณ์ของโทะโมะเอะในวรรณกรรมหลอมรวมกับสภาพสังคมบางส่วนในสมัยนั้น ๆ ได้อย่างกลมกลืน อีกทั้งยังสะท้อนในสังคมสงคราม ซึ่งนอกจากจะมีลักษณะภายนอกที่สง่างาม มีความสามารถในการรบ มีจิตใจเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวแบบนักรบบุรุษแล้ว หน้าที่ของสตรีตามบทบาทในสังคม อาทิ ภรรยาและมารดาที่ดีก็มิอาจขาดตกบกพร่องไปได้นอกจากนี้ภาพลักษณ์ของ “โทะโมะเอะ โทะเส็น” ยังอาจกล่าวได้ว่าเป็นตัวแทนสถานภาพสตรีในตระกูลนักรบที่มีความแข็งแกร่งสามารถยืนหยัดอย่างสง่างามท่ามกลางภัยสงคราม และกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไปสู่ระบบสังคมแบบปิลาธิปไตยในสมัยคัมภีระตอนปลาย รวมไปถึงกระแสแห่งการบีบคั้นตามกรอบในสังคมที่เข้มงวดในสมัยเอโดะ

ไพลิน อินคำ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ของตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่ปรากฏในนวนิยายที่ได้รับรางวัล ของชมัยภร แสงกระจ่าง พบว่า ด้านแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนภาพลักษณ์ของตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายที่ได้รับรางวัลของชมัยภร แสงกระจ่าง จำนวน 5 เรื่อง พบตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีบุคลิกภาพสามลักษณะ คือ ผู้หญิงยุคดั้งเดิม ผู้หญิงร่วมสมัย และผู้หญิงสมัยใหม่ ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสังคม พบปฏิสัมพันธ์ในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ซึ่งปรากฏแง่มุมของความสัมพันธ์อันดีและความสัมพันธ์ในเชิงขัดแย้ง จุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ดังกล่าวเกิดจากตัวละครเอกฝ่ายหญิง และบทสรุปของเรื่องจะเป็นผู้แก้ไขปัญหาดังกล่าวเอง ด้านวิถีการดำเนินชีวิต พบว่า ผู้หญิงที่อยู่ใกล้ชิดธรรมชาติ มีความเป็นอยู่แบบดั้งเดิม และมีการยึดถือแนวปฏิบัติทางพระพุทธศาสนาซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่มีอุดมการณ์และอยู่ในวัยสูงอายุ ส่วนตัวละคร

เอกฝ่ายหญิงในวัยรุ่นและวัยทำงาน ด้านสถานภาพและบทบาทปรากฏให้เห็นในสังคมทั่วไป คือ ตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่มีบทบาทของในฐานะบุตร ภรรยา และมารดา นอกเหนือจากนั้นยังปรากฏบทบาททางวิชาชีพครูที่มีอุดมการณ์และปณิธานอันแรงกล้า

นฤมล กระจ่างโหมม (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์และบทบาทของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของ กฤษณา อโศกสิน ที่นำเสนอเป็นตัวละครโทรทัศน์ในปี พ.ศ. 2560 - 2561 พบว่า ผู้แต่งมีการสร้างตัวละครให้มีภาพลักษณ์ที่ต่างกัน โดยรูปร่างภายนอกส่วนใหญ่ของตัวละครเอกมีรูปร่างบอบบาง สมส่วน ผิวพรรณดี หน้าตาสวยงาม เพื่อดึงดูดความน่าสนใจของตัวละครชายในเรื่อง แต่มีตัวละครเพียงตัวเดียว คือ เตือนสิบเป็นหญิงที่มีผิวคล้ำเนียนส่วนภาพลักษณ์ภายใน ตัวละครเอกหญิงทุกตัวมีภาพลักษณ์ภายในที่มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรม อารมณ์ของตัวละครที่สร้างตัวละครให้มีความสมจริง น่าสนใจ ส่วนด้านบทบาทของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน พบว่ามี 2 บทบาท คือ บทบาทในครอบครัว และบทบาทการประกอบอาชีพ

ผลจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับภาพลักษณ์แสดงให้เห็นว่า เป็นตัวกำหนดทิศทางแห่งพฤติกรรมของบุคคลนั้นต่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว หากบุคคลมีภาพลักษณ์เชิงบวกต่อบางสิ่งก็ย่อมแสดงพฤติกรรมเชิงบวกต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลมีภาพลักษณ์เชิงลบต่อสิ่งบางสิ่งก็ย่อมแสดงพฤติกรรมเชิงลบต่อสิ่งนั้นด้วย ดังจะเห็นได้ว่าภาพลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมที่ได้รับการยอมรับในสังคม ซึ่งงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดภาพลักษณ์มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาภาพลักษณ์เฉพาะตัว และภาพลักษณ์ร่วมของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรต่อไป

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหญิง มีผู้สนใจและศึกษาอย่างหลากหลายสามารถศึกษาในวรรณกรรมต่าง ๆ โดยผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดตัวละครซึ่งเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ดังนี้

ศรีจันทร์ พันธุ์พานิช (2534 : 5) ได้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ตัวละครผู้หญิงในนวนิยาย ว.วินิจฉัยกุล” โดยวิเคราะห์ลักษณะตัวละครผู้หญิงในนวนิยายจำนวน 18 เรื่องของ ว.วินิจฉัยกุล ในด้านบุคลิกภาพ สถานภาพบทบาทในครอบครัว การประกอบอาชีพและสังคม รวมทั้งทัศนคติของผู้ประพันธ์ที่มีต่อผู้หญิงในเรื่องของการศึกษา ชีวิตสมรส และการดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่งวิทยานิพนธ์ได้จำแนกบุคลิกภาพของตัวละครตามทฤษฎีของอีริค พรอมม์ออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวละครที่มีบุคลิกภาพแบบสร้างสรรค์และตัวละครที่มีบุคลิกภาพแบบไม่สร้างสรรค์ ส่วนสถานภาพและบทบาทตัวละครจำแนกออกได้ 3 ประการ คือ สถานภาพและบทบาทในครอบครัว สถานภาพและบทบาทในการประกอบอาชีพ สถานภาพและบทบาทในสังคม ทัศนคติของผู้เขียนที่มีต่อผู้หญิง จำแนกออกเป็น 2 ประการ ได้แก่ ทัศนคติในเรื่องการศึกษา ทัศนคติในเรื่องชีวิตสมรส และทัศนคติในเรื่องการดำเนินชีวิตในสังคม

วีรวุฒน์ อินทรพร (2541) ได้ศึกษาเรื่อง แนวคิดสิทธิสตรีในนวนิยายของโบทัน พบว่า ตัวละครหญิงที่โบทันนำเสนอไว้ในนวนิยายทุกเรื่องนั้น เป็นภาพจำลองที่ผู้เขียนนำมาจาก ผู้หญิงที่อยู่ในสังคมเป็นตัวละครที่ไม่มีลักษณะพาฝัน การได้รับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตของตัวละครไม่ใช่ ได้มาจากโชคชะตาหรือเหตุบังเอิญ แต่เป็นผลมาจากความเพียรพยายามและความอดทนในการสร้าง เนื้อสร้างตัว ตัวละครหญิงของโบทันมีความสมจริง เป็นผู้หญิงธรรมดาที่มีเลือดเนื้อและพบเห็นได้ทั่วไป เป็นการสะท้อนให้ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องสวย หรือมีความรู้ที่สูงส่งเพียงแต่ขอให้มีความคิดที่เป็น ตัวของตัวเอง กล้าคิด กล้าทำ มีลักษณะการสร้างสรรค์ ก็สามารถนำพาตัวเองไปสู่จุดหมายที่ต้องการได้ การที่โบทันนำชีวิต และเรื่องราวของผู้หญิงธรรมดาในสังคมมานำเสนอ อาจเป็นเพราะผู้หญิงเหล่านี้ เป็นคนกลุ่มใหญ่ในสังคมที่อาจประสบกับปัญหาในเชิงสิทธิสตรี ซึ่งเป็นสิ่งที่โบทันมองเห็นถึงความ อยุติธรรมที่ผู้หญิงเหล่านี้ได้รับ และต้องการสร้างกำลังใจให้แก่สตรี เพื่อดำเนินชีวิตได้อย่าง ถูกต้องมีคุณค่าของตัวเองต่อผู้อื่น และต่อสังคมโดยรวมรวมปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นกับสตรี จัดได้ว่า เป็นปัญหาเรื้อรังที่รอความร่วมมือในการแก้ไขจากทุกฝ่าย เพื่อให้ปัญหานี้บรรเทาเบาบางลงไปใน สังคมไทย แต่อย่างไรก็ตามสตรีควรมีจิตสำนึกร่วมในปัญหาของตนเอง และสมควรร่วมกันพัฒนา ตนเองอย่างสร้างสรรค์ อย่างคิดรอคอย แต่ความช่วยเหลือจากผู้อื่นแต่เพียงฝ่ายเดียว

มยุรา พรหมอ้วน (2542) ได้ศึกษาเรื่อง แนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับสตรีในนวนิยาย ของ นันทนา วีระชน ในช่วงปี พ.ศ. 2517 - 2528 ได้กล่าวสรุปไว้ว่า เมื่อสังคมไทยเปลี่ยนไป นวนิยายของนันทนา วีระชน ได้สะท้อนให้เห็นทัศนะของผู้ประพันธ์ได้สร้างเนื้อหาของนวนิยายและ กำหนดตัวละครของตนให้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมในยุคสมัยนั้นด้วย อาจกล่าวได้ว่า นันทนา วีระชน ได้พยายามส่งเสริม สนับสนุนให้สตรีในยุคสมัยนั้นมีบทบาททัดเทียมกับบุรุษในทุก ๆ ด้านแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีของนันทนา วีระชนเป็นแนวคิดที่มีลักษณะร่วมสมัยที่น่าสนใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะสนับสนุนให้สตรีได้ออกมาแสดงความสามารถและเรียกร้องสิทธิให้สตรี รุ่นใหม่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสังคม โดยเฉพาะการสะท้อนให้เห็นภาพบทบาทของ ตัวละครสตรีที่ค่อนข้างจะสอดคล้องหรือใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงของสังคมนั้น ซึ่งกล่าวได้ว่า ผู้ประพันธ์แสดงทัศนะที่เป็นนิมิตหมายอันดีในอันที่จะสร้างจิตสำนึกให้คนในสังคมได้เห็นความสามารถ และคุณค่าของสตรีอย่างที่เคยได้รับมาในอดีต และเสรีภาพของมวลมนุษยชาตินั้นมีเท่าเทียมกัน หากบุรุษและสตรีมีความเข้าใจและมีความตระหนักว่าสตรีมีความสำคัญทัดเทียมกับบุรุษสังคม ก็จะดำเนินไปอย่างสงบสุข

สุนงษา บุญวัฒน์กุล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวละครหญิงในนวนิยายของบุญเหลือ โดยวิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายของศาสตราจารย์พิเศษ หม่อมหลวง บุญเหลือ เทพยสุวรรณ หรือนามปากกาบุญเหลือ ที่ตีพิมพ์ช่วง พ.ศ. 2504 - 2516 จำนวน 5 เรื่อง โดยแบ่งกลุ่มการวิเคราะห์เป็น 2 กลุ่มได้แก่สถานภาพและบทบาทในครอบครัว และสถานภาพและ บทบาทในสังคม

ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพและบทบาทในครอบครัวนั้นตัวละครหญิงล้วนปฏิบัติตน ตามกรอบธรรมเนียมและค่านิยมของสังคมไทยเป็นอย่างดี ตัวละครหญิงบทบาทบุตรสาวและบุตร สะใภ้ันั้นได้รับการศึกษาชั้นสูง ดูแลตัวเองได้ในขณะเดียวกันก็เชื่อฟังพ่อแม่ ตัวละครหญิงบทบาท ภรรยาดูแลทั้งสามีและครอบครัวของสามี เป็นเพื่อนคู่คิดคอยให้คำปรึกษาและประคับประคอง

ครอบครัว ตัวละครหญิงบทบาทแม่ แม้ทำงานนอกบ้านแต่ยังคงดูแลบ้านและทำหน้าที่ของแม่อย่าง อบรมดูแลบุตร และส่งเสริมการศึกษาโดยไม่ขาดตกบกพร่อง ด้านสถานภาพและบทบาทในสังคม ตัวละครหญิงทำงานนอกบ้าน เพื่อหารายได้เช่นเดียวกับผู้ชาย เป็นกำลังสำคัญให้ครอบครัว สามารถ เป็นผู้นำได้เทียบเคียงผู้ชาย

ปิ่นหล้า ศิลาบุตร (2551) ได้ศึกษาเรื่อง สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงใน นวนิยายของปิยะพร ศักดิ์เกษม พบว่า ตัวละครหญิงมีสถานภาพและบทบาท 2 ด้าน คือด้านแรก สถานภาพและบทบาทในครอบครัว ได้แก่ สถานภาพของลูกสาว ภรรยา แม่ และญาติผู้ใหญ่ ผู้เขียน แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงมีบทบาทตามสถานภาพแตกต่างกัน การแสดงบทบาทขัดแย้งกับ สถานภาพ ส่งผลให้ตัวละครไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต และด้านที่สองสถานภาพและบทบาท ในสังคม ได้แก่ ด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ การศึกษาของตัวละครหญิงมีผลทำให้ตัวละคร มีสถานภาพ เป็นที่ยอมรับในสังคมและสร้างความภาคภูมิใจให้ครอบครัว การศึกษาสูงยังทำให้ผู้หญิง มีความมั่นใจในตนเอง และมีความคิดที่กว้างไกล ยกย่องสถานภาพของผู้หญิงในสังคมให้ดีขึ้นด้วย ด้านการ ประกอบอาชีพผู้หญิงมีหน้าที่การงานเป็นที่ยอมรับของสังคม มีสิทธิ์เลือกประกอบอาชีพตามใจรักและ ประสบความสำเร็จในอาชีพของตนเอง

กนกวรรณ คันสินธ์ (2552 : 33) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์บุคลิกภาพตัวละคร เอกฝ่ายหญิงในนวนิยายของกิ่งฉัตร ระหว่าง พ.ศ. 2545 – 2550 พบว่า ตัวละครฝ่ายหญิงทั้ง 7 เรื่อง ที่ศึกษามีบุคลิกภาพภายนอกที่สอดคล้องกันโดยภาพรวม คือ บุคลิกภาพภายนอกด้านลักษณะ ทางกาย ส่วนใหญ่มีความงามตามแบบหญิงไทยมีตัวละครบางคนที่มีการปรุงแต่งลักษณะความงามแบบ สมัยใหม่ คือ มีรูปร่างสูงและมีผิวคล้ำ ซึ่งไม่ใช่ความงามตามค่านิยมหญิงไทย และไม่ใช่ความงามตาม ค่านิยมสมัยใหม่มากกว่าครึ่ง คือ มีท่าทีแข็งกระด้างตรงไปตรงมาและเด็ดเดี่ยวไม่ยอมแพ้อะไรและ มีความมั่นใจในตนเอง แต่ก็ยังคงลักษณะตัวละครเอกแบบฉบับไว้ บุคลิกภาพภายในด้านสติปัญญาดี เฉลียวฉลาด มีเหตุผล และปรากฏตัวละครในภาพลักษณะที่เป็นตัวละครแบบฉบับ ส่วนบุคลิกภาพ ภายในด้านอุปนิสัยที่แตกต่างออกไป คือ เอาจริงเอาจังมีทัศนคติไม่ติดต่อเพศชายบุคลิกภาพภายในของ ตัวละครเอกฝ่ายหญิงส่วนใหญ่ จึงยังคงเป็นภาพลักษณ์ของผู้หญิงไทยที่เป็นแบบฉบับเดียวกัน

เกตุวดี บัวตูม (2554) ได้ศึกษาเรื่อง วิถีชีวิตผู้หญิงสังคมเมืองในนวนิยายไทย ร่วมสมัยระหว่าง พ.ศ. 2545 – 2552 โดยการศึกษานวนิยายร่วมสมัยของไทย จำนวน 10 เรื่อง พบว่า นวนิยายร่วมสมัยของไทยทั้ง 10 เรื่อง สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นศูนย์กลางความ เจริญในทุก ๆ ด้านของเมืองที่เป็นปัจจัยหลักดึงดูดให้คนจำนวนมากเข้ามาอยู่รวมกันในเมือง ก่อให้เกิดเป็นความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความสัมพันธ์แบบคนเมืองที่ซับซ้อน ค่านิยม และ วิถีชีวิตในแบบเมืองล้วน แต่ส่งผลกระทบต่อตัวหญิงที่อาศัยอยู่ในเมืองภาพของตัวละครหญิงใน นวนิยายร่วมสมัยของไทย จึงมีลักษณะเป็นผู้หญิงยุคใหม่ที่ทันสมัยมีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจและ สังคมรับรู้และเข้าใจในคุณค่าของตัวเอง มีความตั้งใจในการประสบความสำเร็จในชีวิตได้รับอิทธิพล จากสังคมบริโภคนิยมและค่อนข้างเสรีจากกรอบประเพณี ผู้ประพันธ์จึงนำเสนอภาพนางเอกแห่ง ยุคสมัยที่ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการรักษาพรหมจรรย์ และค่านิยมในการอยู่ก่อนแต่ง สังคมเมือง ซึ่งเป็นภูมิหลังของเรื่องจึงเป็นพื้นที่สร้างโอกาสให้ชีวิต หรือทำลายชีวิตของตัวละครได้ทั้งสองแบบ

กรองกาญจน์ อัจฉริยะสุนทร (2557) ได้ศึกษาเรื่อง จากหยดน้ำตาสู่หยดน้ำหมึก : ความรุนแรงบาดแผล และการเยียวยาในนวนิยายของดาชา มาราวินี พบว่า มีการนำเสนอสังคม พิธาธิปไตยที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งจำกัดสิทธิและบทบาทของผู้หญิง ในครอบครัวและสังคม โดยให้ผู้ชายเป็นใหญ่และควบคุมทรัพย์สิน พื้นที่ในบ้านถูกพลิกผันให้ กลายเป็นพื้นที่อันตรายที่ผู้หญิงเผชิญความรุนแรงจนเกิดบาดแผลทางกายใจจากบทบาทต่าง ๆ ใน ครอบครัว การฝ่าฝืนจารีต การถูกข่มขืน และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ นักเขียนใช้วิธีการเล่าเรื่องที่ หลากหลาย โดยให้ตัวละครหญิงที่มีบาดแผลเป็นผู้เล่าเรื่องหลัก เพื่อส่งเสียงของผู้หญิงที่ถูกกดทับ มีการนำเสนอตำนานปกรณัมใหม่ในมุมมองของผู้หญิงและการใส่เสียงพูดให้ความเจ็บ เพื่อรื้อฟื้น ประสบการณ์และตัวตนของผู้หญิงที่ถูกกลบเกลื่อน แสดงให้เห็นว่าทุกคนล้วนเป็นเหยื่อ และไม่ได้ กล่าวโทษผู้ชายแต่เพียงฝ่ายเดียว

เจตนิพิฐ ท้าวแก้ว (2559) ได้ศึกษาเรื่อง สถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงใน นวนิยายของพงศกร พบว่า ตัวละครหญิงในนวนิยายของพงศกรมีสถานภาพที่หลากหลาย ทั้งที่มีมา แต่กำเนิด เช่น เพศหญิง สัญชาติไทย และที่ได้มาภายหลัง เช่น การศึกษา การสมรส อาชีพ ตัวละคร หญิงส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด โดยมีเพียงส่วนน้อยที่หมั้นแล้วเลิกรา หรือแต่งงานเพียงหนึ่งตัวละคร ด้านครอบครัว ตัวละครส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น แต่ก็มีบางส่วนที่เป็นลูกกำพร้า แม้สถานภาพ ทางครอบครัวอาจเป็นอุปสรรคบ้าง แต่ตัวละครหญิงมีความมุ่งมั่นในการศึกษาและส่วนใหญ่สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี และบางส่วนศึกษาต่อปริญญาเอก ส่วนในด้านบทบาทตัวละครเอกหญิง ส่วนใหญ่ทำหน้าที่ลูกที่ดี เชื้อฟังก่อแม่ ตั้งใจเรียน และประกอบอาชีพด้วยความรู้ความสามารถและ มีจรรยาบรรณ สร้างความภาคภูมิใจและแบ่งเบาภาระให้ครอบครัว บทบาทด้านการสมรสมีน้อย โดยมีเพียงหนึ่งตัวละครที่แต่งงานและประพาศิตนเป็นภรรยาที่ดี

เสาวคนธ์ วงศ์ศุภชัยนิมิต (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสถานภาพและบทบาท ผู้หญิงในนวนิยายของณารา ผลการศึกษา ด้านสถานภาพและบทบาทในครอบครัว พบว่า ภรรยา มีบทบาทดูแลและให้เกียรติสามี จัดการค่าใช้จ่าย วางแผนครอบครัว เลี้ยงดูลูกและทำงาน ลูกสาวเป็น คนสมัยใหม่ กล้าคิดกล้าตัดสินใจ เป็นผู้นำและกตัญญู แม้มีบทบาทเลี้ยงดูแบบตะวันตกและสนับสนุน ลูก รวมถึงพบบทบาทแม่เลี้ยงเดี่ยวมากขึ้น ด้านสถานภาพและบทบาททางสังคม พบว่า ตัวละครหญิง ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงทั้งในและต่างประเทศ ประกอบอาชีพหลากหลายที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ และเดินทางเพื่อการทำงานทั้งในและต่างประเทศ แสดงให้เห็นถึงบทบาททางสังคมที่เพิ่มขึ้นของผู้หญิง ด้านกลวิธีการสร้างตัวละคร พบว่า ผู้หญิงในนวนิยายของณาราถูกสร้างให้เป็นผู้หญิงสมัยใหม่ มีความ มั่นใจในตนเอง ใช้ชีวิตในสังคมเมือง มีการบริโภคแบบตะวันตก และใช้พื้นที่สาธารณะมากขึ้น และด้าน เพศวิถี พบว่า มีการนำเสนอเรื่องเพศใน 3 ด้าน ได้แก่ การนำเสนอร่างกายชายหญิง ความสัมพันธ์แบบ เลือกลงและความสัมพันธ์แบบสามีภรรยาเดียว การแสดงออกทางเพศ ความปรารถนา และการป้องกันการ ตั้งครรภ์

ดังนั้นงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า นวนิยายของณาราสร้างภาพผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีบทบาท หลากหลายทั้งในครอบครัวและสังคม มีการศึกษาสูง ประกอบอาชีพ และมีความเป็นตัวของตัวเอง รวมถึงนำเสนอเรื่องเพศวิถีอย่างเปิดเผย

มุกกรินทร์ แพรงนกแก้ว (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวละครเอกหญิงในงานเขียนของ อรุณาโควินท์ พบว่า ตัวละครเอกหญิงปรากฏความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น 4 รูปแบบหลัก ได้แก่ ตัวละครหญิง ในครอบครัว ตัวละครหญิงนอกครอบครัว ตัวละครชายในครอบครัวและตัวละครชายนอกครอบครัว โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกหญิงกับแม่มีอิทธิพลต่อตัวตนและการแสดงออกต่อความสัมพันธ์แบบอื่นมากที่สุด ปรากฏความสัมพันธ์กับพื้นที่ 3 พื้นที่หลัก ได้แก่ พื้นที่บ้าน พื้นที่ครัวและพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกหญิงกับพื้นที่บ้านเกิดมีอิทธิพลต่อตัวตนและการแสดงออกต่อพื้นที่อื่นมากที่สุด และปรากฏการใช้อาหารเป็นเครื่องมือจัดการกับตัวตนของตน ได้แก่ การนำเสนอตัวตน การรักษาตัวตน และการเยียวยาบาดแผลจากการสูญเสียความเชื่อมั่นในตัวเอง

วิไลรัตน์ ภามนตรี (2565) ได้ศึกษาเรื่อง สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายของจุฬามณี พบว่า ด้านสถานภาพและบทบาทในครอบครัว ได้แก่ สถานภาพและบทบาทของแม่ สถานภาพและบทบาทของแม่สามี - ลูกสะใภ้ สถานภาพและบทบาทของภรรยา สถานภาพและบทบาทของลูกสาว สถานภาพและบทบาทของเพื่อน/พี่น้อง สถานภาพและบทบาทของญาติผู้ใหญ่ สถานภาพและบทบาทในสังคม ซึ่งตัวละครหญิงมีความสามารถทำงานได้ไม่จำกัดสถานที่ มีบทบาทการประกอบอาชีพบนพื้นที่สาธารณะมากขึ้น การศึกษามีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเลือกประกอบอาชีพ มีบทบาทเศรษฐกิจสังคมเปิดกว้างให้ผู้หญิงได้ทำงานในอาชีพต่าง ๆ มากขึ้น มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ผู้หญิงต้องสามารถรับผิดชอบได้ทั้งงานในบ้านและนอกบ้าน ด้านกลวิธีการสร้างตัวละคร พบว่า ตัวละครหญิงในนวนิยายของจุฬามณีแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การสร้างผู้หญิงตามคตินิยมในสังคมจารีต ผู้หญิงสวย มีความเป็นกุลสตรี และกตัญญู การสร้างลักษณะผู้หญิงสมัยใหม่เป็นผู้หญิงที่เก่ง มีสติปัญญาดี มีเสน่ห์ แต่งตัวทันสมัย มีความมั่นใจในตนเอง มีกลวิธีการสร้างตัวละครที่สมจริง

ผลการศึกษานววิจัยที่เกี่ยวกับตัวละครหญิง พบว่า โดยส่วนใหญ่มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในด้านต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงผู้หญิงสมัยใหม่ทำงานนอกบ้านมากขึ้น แต่ก็ยังต้องรับผิดชอบหน้าที่การดูแลบ้านควบคู่ไปด้วย ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงเก่งคือ มีการศึกษาที่สูงขึ้น มีอาชีพรายได้เลี้ยงดูตนเอง ทำให้มีบทบาทในสังคมมากขึ้น อีกทั้งสังคมไทยก็ยังหลอมความเป็นหญิงไทยได้รับการศึกษาในระบบ การอบรมสั่งสอนของครอบครัว วัฒนธรรมประเพณี และค่านิยม ต้องเป็นผู้หญิงที่ดี ลูกสาวที่ดี และแม่ที่ดี แต่เมื่อผู้หญิงได้รับอิทธิพลจากตะวันตกมากขึ้นในด้านการศึกษาต่อต่างประเทศ การรับข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้ผู้หญิงสมัยใหม่ต้องการความเสมอภาคที่เท่าเทียมกับผู้ชายในสังคมไทย ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดตัวละครมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ โดยวิเคราะห์ประเด็นสถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิง

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนหรืออาชุนิยาย เพื่อศึกษาลักษณะของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน กลวิธีการนำเสนอ และตัวละคร ซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางประกอบการศึกษาวิจัยของผู้วิจัยต่อไป ดังมีรายละเอียดดังนี้

อังคณา สุขวิเศษ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน : อิทธิพลของชุดเซอร์ลอคโฮล์มที่มีต่อชุดปัวโรต์และนิทานทองอิน พบว่า นวนิยายสืบสวนเรื่องนิทานทองอิน และนวนิยายชุดปัวโรต์ได้รับอิทธิพลจากนวนิยายสืบสวนชุดเซอร์ลอคโฮล์ม แต่ได้รับอิทธิพลไม่เหมือนกัน นวนิยายชุดปัวโรต์ ของ อกาธา คริสตี นั้นได้นำลักษณะวิธีการสืบสวนโดยใช้หลักเหตุผล การอนุมาน และนำลักษณะเด่นของตัวละครนักสืบเซอร์ลอคโฮล์มมาเป็นแบบอย่างในการสร้างตัวละครนักสืบปัวโรต์ นำกลวิธีการเล่าเรื่องโดยเพื่อนนักสืบมาเป็นแนวทางในการประพันธ์นวนิยายชุดปัวโรต์ กล่าวคือ อกาธา คริสตี นำลักษณะเด่นในเรื่องเซอร์ลอคโฮล์มมาเป็นแนวทางในการสร้างผลงานของตนเอง นวนิยายชุดนิทานทองอินบทพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้รับอิทธิพลจากนวนิยายชุดเซอร์ลอคโฮล์มต่างไปจากนวนิยายชุดปัวโรต์ คือ มีการนำโครงเรื่อง วิธีการสืบสวน โดยใช้หลักเหตุผลและวิธีอนุมาน ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมตัวละคร สถานที่เกิดเหตุและกลวิธีการเล่าเรื่อง โดยเพื่อนนักสืบและนำกลวิธีการเล่าเรื่อง และแนวทางในการประสาสัมพันธ์

สรุปได้ว่า นวนิยายสืบสวนชุดปัวโรต์และนิทานทองอิน ได้รับอิทธิพลมาจากนวนิยายชุดเซอร์ลอคโฮล์มทั้ง 2 เรื่อง เพียงแต่อิทธิพลที่ได้รับมีความต่างกัน โดยอกาธา คริสตี ผู้แต่งนวนิยายชุดปัวโรต์นั้นนำเพียงลักษณะวิธีการสืบสวน โดยใช้หลักเหตุผลและการอนุมานของตัวละครนักสืบมาดัดแปลง ส่วนนวนิยายชุดนิทานทองอินนั้นได้รับอิทธิพลมาทั้งเรื่อง วิธีการสืบสวนโดยใช้หลักเหตุผลและวิธีอนุมาน ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมตัวละครในส่วนที่เหมือนกันคือการเล่าเรื่องโดยเพื่อนนักสืบ

เพ็ญวิษา วัฒนปริชานนท์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง กลวิธีการประพันธ์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของ กิ่งฉัตร พบว่า นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกิ่งฉัตรมีการดำเนินเรื่องในนวนิยายที่สนุกสนาน ระทึกใจ ชวนติดตาม มีการสร้างโครงเรื่อง โดยการผสมผสานแนวความรักเข้ามาด้วยอย่างเหมาะสมกลมกลืน กล่าวคือ เมื่อเปิดเรื่องด้วยปมปัญหาของคดีอาชญากรรมแล้วก็ได้สร้างให้ตัวละครเอกฝ่ายชายและตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้ามามีบทบาทในการสืบค้นข้อมูลร่วมกัน ในขณะเดียวกันก็พัฒนาเรื่องความรักควบคู่ไปกับการคลี่คลายคดีอาชญากรรม มีการสร้างความเข้าใจโดยให้มีตัวละครที่น่าสงสัยหลายตัว ซึ่งตัวละครเหล่านั้นต่างมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ก่อคดี และการสร้างตัวละครให้มีบุคลิกตรงข้ามกับพฤติกรรมที่ยังไม่เปิดเผย ใช้วิธีการกระตุ้นความน่าสนใจและน่าติดตามหลายวิธี เช่น เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อ่านรับรู้ทีละน้อย ฆาตกรมักเป็นคนที่ไม่คาดคิด มีการนำเสนอตัวละครที่บุคลิกที่ต่างไปจากคนธรรมดา หรือมีความสามารถพิเศษเหนือมนุษย์ บางเรื่องก็มีวิญญูณของผู้ที่ถูกฆาตกรรมเข้ามามีบทบาท มีการนำเสนอแนวคิดที่มีความหลากหลายและทุกเรื่องจะสรุปความคิดท้ายเรื่องไว้ว่า คนที่กระทำผิดหรือทุจริตจะต้องได้รับโทษ ฉากและบทสนทนาที่มีความสอดคล้องและสมจริง มีการผสมผสานเรื่องของอาชญากรรมกับความรักเข้าด้วยกันอย่างแนบเนียน ทำให้ความรุนแรงจากคดีอาชญากรรมนั้นดูเบาบางลง

ปราง ศรีอรุณ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง เรือนร่างในอาชญากรรมร่วมสมัยแนวฆาตกรต่อเนื่องของอเมริกาและญี่ปุ่น โดยศึกษาตัวบทคดีสรร จำนวน 7 เรื่อง พบว่า วรรณกรรมอาชญากรรมร่วมสมัยแนวฆาตกรต่อเนื่องของอเมริกาและญี่ปุ่นมีการบรรยายเรือนร่างของตัวละครอย่างละเอียด โดยเฉพาะเหยื่อที่ถูกกระทำรุนแรงอย่างน่าสะพรึงกลัวและน่าขยะแขยง ซึ่งเป็นการผสมผสานลักษณะของอาชญากรรมกับวรรณกรรมโกธิค การศึกษาชี้ให้เห็น 3 ประเด็นหลักเกี่ยวกับเรือนร่าง

ได้แก่ สังคมเมือง ศาสนา และการบริโภค นอกจากนี้ยังพบความคล้ายคลึงกันในประเด็น "การล่วงล้ำ" (Transgression) ซึ่งแสดงถึงการทลายเส้นแบ่งและกรอบเกณฑ์ต่าง ๆ และเผยให้เห็น "ความไร้ระเบียบ" (Chaos) อันเป็นลักษณะของวรรณกรรมโกthic การล่วงล้ำนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การล่วงล้ำระหว่างเพศชายกับหญิง การล่วงล้ำระหว่างภายนอกกับภายในเรือนร่าง และการล่วงล้ำกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งสะท้อนถึงมุมมองที่เปลี่ยนแปลงไปเกี่ยวกับเรือนร่างในสังคมอเมริกาและญี่ปุ่น

สุตารัตน์ ขุนทอง และสายวรุณ สนทโรทก (2562) ได้ศึกษาเรื่อง กลวิธีการสร้างเรื่องแบบสืบสวนสอบสวนในนวนิยายเรื่อง กิ่เพ้า เพื่อศึกษากลวิธีการสร้างเรื่องแบบสืบสวนสอบสวนและวิเคราะห์บทบาทของตัวละครในนวนิยายเรื่องกิ่เพ้า

ผลการศึกษาพบว่า เป็นนวนิยายรักแนวสืบสวนสอบสวน ที่มีการวางโครงเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเปิดเรื่องด้วยความผิดปกติของชุดกิ่เพ้า นำไปสู่การสืบสวนคดีฆาตกรรม โดยตัวละครเอกคือ เพกา ซึ่งมีความโดดเด่นด้านการศึกษา ความสามารถ และชาติตระกูล นวนิยายมีการดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ และมีแก่นเรื่องที่แสดงถึงธรรมชาติของมนุษย์ เช่น ความรัก ความขัดแย้ง ในเรื่องมีทั้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และมนุษย์กับสังคม กลวิธีการสืบสวนในเรื่องมีทั้งการพิจารณาหลักฐานและการคิดแบบ Armchair Detective บทบาทตัวละครมีความสำคัญในการร้อยเรียงเรื่องราว โดยมีทั้งนักสืบ (เพกา) ผู้ช่วยนักสืบ (เหลียงเหว่ยเหอ) ฆาตกร (หวงลี่ผิง) และเหยื่อ (สุคนธา) การปิดเรื่องเป็นแบบพลิกความคาดหมาย โดยเพกาเปิดเผยตัวฆาตกรและแรงจูงใจ นวนิยายเรื่องนี้ผสมผสานความลึกลับและความรักได้อย่างน่าสนใจ

สุพิชญา ชัตติยะมาน (2563) ได้ศึกษาเรื่อง อาชญานิยายฐานะวรรณกรรมวิพากษ์สังคม : กรณีศึกษาเรื่องชุด พุ่มรัก พานสิงห์ ของวินทร์ เลียววาริณ เพื่อศึกษากลวิธีการสร้างอาชญานิยายในเรื่องชุด พุ่มรัก พานสิงห์ ของวินทร์ เลียววาริณ และวิเคราะห์การวิพากษ์สังคม โดยใช้ตัวบทในการศึกษาด้วยรวมเรื่องสั้น 4 เล่ม ได้แก่ ฆาตกรรมกลางทะเล คดีผีนางตะเคียน คดีล่าคนเจ้าชู้ คดีศพล่องหน และนวนิยาย 4 เล่ม ได้แก่ ฆาตกรรมจักรราศี คดีเจ็ดแพะ คดีหนอนนิยาย คดีสามเงา และฆาตกรรมกุหลาบดำ

ผลการศึกษาพบว่า เรื่องชุด พุ่มรัก พานสิงห์ ของวินทร์ เลียววาริณ โดยวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอาชญานิยายที่ผสมผสานเรื่องสั้นและนวนิยาย มีโครงเรื่องสืบสวนสอบสวน ตัวละคร นักสืบลูกทุ่ง การบรรยายฉากที่กระชับ กลวิธีตั้งชื่อเรื่อง การสืบสวนที่สมจริง และการใช้ความขบขัน นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่ากลวิธีการสร้างอาชญานิยายเหล่านี้ถูกใช้เพื่อวิพากษ์สังคมในหลายประเด็น เช่น การเมืองการปกครอง ความรุนแรง ระบบกฎหมาย ศาสนาและศีลธรรม กลุ่มคนชายขอบ ความเหลื่อมล้ำ จริยธรรมสื่อ ปัญหาสิ่งแวดล้อม และสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล แสดงให้เห็นว่าอาชญานิยายชุดนี้เป็นพื้นที่นำเสนอประเด็นทางสังคมได้อย่างสร้างสรรค์

ณัฐรุจา ใจหาร และคณะ (2564) ได้ศึกษาบทความเรื่อง นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบมือของปราปต์ : กลวิธีการสร้างโครงเรื่องกับการนำเสนอตัวละครชายขอบ บทความวิจัยนี้ศึกษารูปแบบการนำเสนอโครงเรื่องและกลวิธีการนำเสนอตัวละครชายขอบในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบมือของปราปต์ 4 เรื่อง คือ กาหลมหารทีก นิราศมหรณพ เปรต และสิงพาดกลอน

ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายของปราปต์ดำเนินเรื่องตามขนบของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบมิด โดยมี การเปิดเรื่องด้วยคดีฆาตกรรม นำไปสู่การสืบสวนที่มีเหตุฆาตกรรมต่อเนื่อง และคลี่คลายปมด้วยการเปิดเผยตัวผู้กระทำผิด จุดเด่น คือ การจบเรื่องแบบปลายเปิดที่ผู้กระทำผิดไม่ได้รับโทษตามกฎหมาย หรือความตายแบบแผนเดิม แต่ได้รับผลกระทบในรูปแบบอื่นที่เปิดให้ผู้อ่านพิจารณา การจบแบบนี้สอดคล้องกับแนวคิดนวนิยายโต้ชนบและหลังสมัยใหม่ที่มองว่าความจริงไม่แน่นอน

ปราปต์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอตัวละครชายขอบ โดยใช้ 2 กลวิธีหลัก การนำเสนอแบบคู่ตรงข้าม ทั้งด้านสถานะทางสังคมและความคิด เพื่อเน้นลักษณะเด่นของตัวละครชายขอบ รวมถึงความแตกต่างทางความคิดภายในกลุ่มชายขอบเอง และการนำเสนอบทบาทใหม่ให้กับตัวละครชายขอบ แทนที่จะนำเสนอภาพรวมด้านลบที่สังคมสร้างให้ โดยมักเริ่มต้นด้วยความอ่อนแอ หรือภาพรวมก่อนจะพลิกบทบาทเป็นผู้ก่อเหตุหรือผู้กุมชะตาเรื่อง

กลวิธีการนำเสนอตัวละครชายขอบเหล่านี้สะท้อนถึง แรงกดดันทางสังคมที่ผลักดันให้พวกเขาต้องลุกขึ้นมาเรียกร้องความเป็นธรรมผ่านการกระทำต่างๆ การจบเรื่องแบบปลายเปิดยังอาจเป็นการสร้าง "ความเป็นธรรมเชิงวรรณศิลป์" เพื่อหลีกเลี่ยงการต่อยำอำนาจรัฐที่กดทับคนชายขอบ และกระตุ้นให้ผู้อ่านคิดถึงความยุติธรรมในรูปแบบอื่น โดยรวมแล้ว นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบมิดของปราปต์ไม่เพียงสร้างความสนุกสนาน แต่ยังตีแผ่ปัญหาสังคมร่วมสมัย และกระตุ้นให้ผู้อ่านได้ขบคิดเกี่ยวกับประเด็นความยุติธรรมและการกดทับในสังคม

รัชนิพร ศรีรักษา (2566) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบและความขัดแย้งในนวนิยายสืบสวนสอบสวนของปราปต์ พบว่า องค์ประกอบการสร้างเรื่อง ความขัดแย้ง และการคลี่คลายความขัดแย้งในนวนิยายสืบสวนสอบสวนที่ได้รับรางวัลของปราปต์ จำนวน 5 เล่ม พบว่า องค์ประกอบ การสร้างเรื่อง ประกอบด้วย การเปิดเรื่องที่สร้างข้อสงสัย การดำเนินเรื่องแบบตามลำดับเวลา ย้อนไปมา หรืออ้างถึง การผูกปมด้วยความขัดแย้งในครอบครัว การคลายปมด้วยการเปิดเผยตัวละครร้าย และแรงจูงใจ การปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม หักมุม หรือทิ้งปม ตัวละครหลัก คือ นักสืบ ผู้ช่วย และคนร้าย และการสร้างฉากและบรรยากาศที่น่าติดตาม ด้านความขัดแย้งแบ่งเป็น ความขัดแย้งระหว่างตัวละคร ตัวละครกับสังคม และภายในจิตใจตัวละคร ส่วนด้านการคลี่คลายความขัดแย้งมี 5 ลักษณะ คือ การเอาชนะ การร่วมมือ การประนีประนอม การหลีกเลี่ยง และการยอมให้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน หรืออาชญาวิทยานิยาย แสดงให้เห็นถึงการนำแนวทางการศึกษาอย่างหลากหลายในรูปแบบ โดยเน้นการพิจารณาเกี่ยวกับสาระสำคัญของวรรณกรรมประเภทนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน ตั้งแต่อิทธิพลทางวรรณกรรม กลวิธีในการสร้างสรรค์เรื่องราวและตัวละคร ลักษณะเฉพาะของแนวฆาตกรต่อเนื่อง การผสมผสานกับแนวอื่น เช่น ความรัก บทบาทในการวิพากษ์สังคม และการนำเสนอมุมมองที่น่าสนใจเกี่ยวกับกลุ่มคนชายขอบ ดังนั้นผู้วิจัยจะนำองค์ความรู้เหล่านี้ เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ในการศึกษาตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ ต่อไป

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลงานการประพันธ์ของพงศกร

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผลงานการประพันธ์ของพงศกร เพื่อทำความเข้าใจในภาพรวมของแนวทางที่นักวิจัย และนักวิชาการได้สนใจศึกษาวิเคราะห์ผลงานบันเทิงคดีประเภทนวนิยายจากปลายปากกาของพงศกร ซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางประกอบการศึกษาวิจัยของผู้วิจัยต่อไป ดังมีรายละเอียดดังนี้

พรรณทิภา จีนกลับ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์นวนิยายไทยที่นำเสนอการเดินทางข้ามเวลา โดยเน้นที่นวนิยายเรื่อง สาวหลงยุค ของพงศกร ซึ่งนำเสนอเรื่องราวของการเดินทางของตัวละครระหว่างมิติเวลาที่แตกต่างกัน การดำเนินเรื่องสร้างความขัดแย้งจากการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์เมื่อตัวละครย้ายมิติเวลา และความขัดแย้งจะคลี่คลายเมื่อการเดินทางสิ้นสุดลง ผู้เขียนใช้วิธีการดำเนินเรื่องโดยให้การเดินทางข้ามเวลามีสาเหตุจากภัยคุกคามในชีวิต ความอยากรู้ และการคลี่คลายปมปัญหาด้วยลางบอกเหตุ ความฝัน จดหมาย และบันทึกจากคนละมิติเวลา ตัวละครหลักคือพลอยบุษย์ที่เดินทางจากปัจจุบันสู่อดีต และบุษราคัมจากอดีตสู่ปัจจุบัน โดยใช้บุคลิกความรู้ และทัศนคติปรับตัวเข้ากับยุคสมัยใหม่ นวนิยายยังสะท้อนความสมจริงด้านสถานภาพทางสังคม ปัญหา การสื่อสารด้วยภาษาที่ต่างกัน และการถ่ายทอดความรู้ทางประวัติศาสตร์ผ่านวัตถุโบราณ แนวคิดหลักของเรื่องคือ กิเลสตัณหาของมนุษย์ไม่เคยเปลี่ยน และหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนาเป็นเครื่องยึดยั้งและเผชิญหน้ากับกิเลส ส่วนแนวคิดรองเกี่ยวกับการเดินทางข้ามเวลาคือ อดีตสามารถแก้ไขได้ดังที่ตัวละครทั้งสองแก้ไขปัญหากันและกันได้สำเร็จ

วีรี เกวลกุล (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ใต้เงาแห่งอดีต : การศึกษาเปรียบเทียบการสร้างภาพแทนแบบกอธิคในงานเขียนของจินตวีร์ วิวัธน์ กับ พงศกร จินดาวัฒนะ โดยเน้นที่ประเด็น ความ เป็นไทย เพศวิถี และชนชั้น งานเขียนของพงศกรใช้ฉากในกรุงเทพฯ เพื่อสะท้อนสังคมเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปและเกิดความน่าสะพรึงกลัว ตัวละครเหนือธรรมชาติผีสางผีตะวันตก ตะวันออก และ ผีโบราณ ตัวละครมนุษย์มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ซึ่งพงศกรรับอิทธิพลกอธิคแบบไทยจาก จินตวีร์ วิวัธน์ มาพัฒนาให้หลากหลาย โดยสอดแทรกวัฒนธรรมกระแสหลักและภาพสังคมกรุงเทพฯ ที่ทันสมัย ประเด็นความเป็นอื่น นำเสนอผ่านการปะทะระหว่าง ชนชั้นกลางกับชนชั้นสูงที่เสื่อมอำนาจ และการยอมรับความหลากหลายทางเชื้อชาติ ส่วนเพศและเพศวิถี มองผ่านกรอบจารีตที่ควบคุมพฤติกรรม

อนัญญา วารีสะอาด (2553) ได้ศึกษาเรื่อง อัตลักษณ์กับบริบททางสังคมในนวนิยายโรมานซ์แนวข้ามพบข้ามชาติของไทย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ของตัวละครกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในนวนิยายโรมานซ์แนวข้ามพบข้ามชาติของไทย โดยได้พิจารณานวนิยายเรื่อง "รอยไหม" ในมิติของชาติพันธุ์ เน้นการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นอื่นไปสู่ความแตกต่างที่สามารถกลมกลืนเข้ากับสังคมไทยได้ นอกจากนี้ยังศึกษาทัศนคติของคนลาวและคนไทยที่มีต่อความเป็นล้านนาและล้านช้างที่ปรากฏในนวนิยาย พบว่า นวนิยายเรื่อง "รอยไหม" แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงบริบททางสังคมต่อการสร้างอัตลักษณ์ของตัวละคร และสถานการณ์ทางสังคมในแต่ละช่วงเวลาเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ส่งผลต่อความสมหวังหรือผิดหวังในความ รักของตัวละครเอก กล่าวคือ ในอดีต ความเข้มงวดในเรื่องชนชั้น เพศสถานะ และชาติพันธุ์ เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ความรักของตัวละครเอกไม่ได้รับการยอมรับและถูกกีดกัน แต่เมื่อกาลเวลา

ผ่านไปสู่สภาพปัจจุบัน อิทธิพลของระบบทุนนิยมและแนวคิดประชาธิปไตย ได้ทำให้ความเข้มงวดเหล่านี้ คลี่คลายลง ส่งผลให้ความรักของตัวละครเอกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความแตกต่างหลากหลาย สามารถประสบความสำเร็จได้ในที่สุด ซึ่งจะเห็นได้ว่า การศึกษาของอนัญญา วาริสะอาด ชี้ให้เห็นว่านวนิยายโรมานซ์แนวข้ามภพข้ามชาติอย่าง "รอยไหม" สะท้อนให้เห็นถึงพลวัตของอัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคม และความแตกต่างทางสังคมที่เคยเป็นอุปสรรคในอดีตสามารถได้รับการยอมรับ และนำไปสู่ความรักที่สมหวังได้ในบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน

จิณณะ รุจิเสนีย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์นวนิยายเหนือธรรมชาติของ พงศกร จำนวน 13 เรื่อง พบว่า กลวิธีการสร้างความเหนือธรรมชาติและสิ่งเหนือธรรมชาติมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบเนียน โดยเชื่อมโยงสู่แนวคิดทางพระพุทธศาสนาเรื่องกิเลส อภัยทาน และกฎแห่งกรรม พงศกรสื่อว่าความวุ่นวายเกิดจากกิเลส แต่จบลงด้วยการให้อภัยและปล่อยวางเอกลักษณ์เด่นของพงศกร คือ การนำ "ผ้า" ซึ่งเป็นวัฒนธรรมวัตถุมาผูกกับความลึกลับของวิญญาณ นอกจากนี้ ยังนำหลักวิทยาศาสตร์มาอธิบายสิ่งเหนือธรรมชาติและให้ข้อคิดหลายมุมมอง พงศกรยังปลุกจิตสำนึกทางสังคมผ่านวรรณกรรม เช่น ความรักชาติและการอนุรักษ์ เขาเป็นนักเขียนนวนิยายเหนือธรรมชาติร่วมสมัยที่มีบทบาทในการพัฒนาแนวนี้

ปาริฉัตร ภูพันธ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง เรื่องอาชญาวิทยา พ.ศ. 2541 – 2550 เพื่อศึกษาองค์ประกอบ และกลวิธีการประพันธ์อาชญาวิทยาไทยของพงศกร ในช่วงปี พ.ศ. 2541 – 2550 โดยวิเคราะห์จากนวนิยาย 4 เรื่อง ที่เน้นการสืบหาความจริงและคลี่คลายปมอาชญากรรม พร้อมสร้างความตื่นเต้น พบว่าองค์ประกอบสำคัญ คือ เหตุการณ์นำไปสู่การฆาตกรรม เช่น การลวงรู้ ความลับ ความแค้น การสืบสวนจากหลักฐานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหลักวิชาการทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ โครงเรื่องเน้นการฆาตกรรม เปิดเรื่องด้วยการสร้างปมปัญหา ดำเนินเรื่องตามลำดับเวลา คลายปมด้วยเหตุการณ์ และการเปิดเผยตัวคนร้าย การเล่าเรื่องมักผ่านมุมมองของพยาน ฉากและบรรยากาศเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและการสืบสวน พงศกรนำเสนอข้อมูลทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ในการฆาตกรรมและการสืบสวน ตัวละครสืบสวนมักเป็นคุณหมอ และตัวร้ายมีส่วนในการเปิดเผยความจริงเพื่อความสนุกสนาน

จรุง เจริญวัย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาไทยในนวนิยายของ พงศกร จินดาวัฒนะ มุ่งศึกษาการใช้ภาษาไทยในนวนิยาย 12 เรื่องของพงศกร จินดาวัฒนะ ที่ได้รับการตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2546 ถึง 2552 โดยได้วิเคราะห์ใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ การใช้คำ การใช้ประโยค การใช้ภาพพจน์ และการใช้สำนวน

ในการศึกษาการใช้คำ พบว่ามีการใช้คำ 17 ประเภท เช่น คำที่มีความหมายโดยตรง โดยนัย แสดงอารมณ์ เสียงเสียงธรรมชาติ คำที่มีศักดิ์ คำรูปธรรม คำนามธรรม คำเฉพาะกลุ่ม คำสแลง คำตำหรือคำหยาบ คำภาษาถิ่น คำภาษาต่างประเทศ คำภาษาหนังสือพิมพ์ คำภาษาพาณิชย์ คำย่อ และคำเลียนเสียงพูด สำหรับการใช้ประโยค พบการใช้ 4 ประเภท ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคคำสั่ง ประโยคขอร้องหรือชักชวน และประโยคคำถาม โดยมีจุดประสงค์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านติดตามและใคร่รู้ในสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น ด้านการใช้ภาพพจน์ พบการใช้ 17 ประเภท ที่มีความหลากหลาย เช่น อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน สาธก การเปรียบวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ อติพจน์ อุตมณัย หักมุม ปฏิเสธ ปฏิพจน์ ปฏิเสธ ปฏิเสธ การเยาะเย้ย ปุจฉา ปราณมณัย และปรภาคนามณัย

และการใช้สำนวน พบ 10 ประเภท ที่มีที่มาหลากหลาย เพื่อบ่งบอกความเก่าแก่ยาวนานของชาติ เช่น เกิดจากธรรมชาติ เกิดจากการกระทำ เกิดจากเครื่องแวดล้อม เกิดจากอุบัติเหตุ เกิดจากแบบแผนประเพณี เกิดจากลัทธิศาสนา เกิดจากความประพฤติ เกิดจากการเล่น เกิดจากเรื่องแปลกแปลกที่ปรากฏขึ้น และเกิดจากนิยายนิทาน ตำนาน พงศาวดาร และประวัติศาสตร์

วิทยา วงศ์จันทา (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การประกอบสร้าง “ความเป็นลาว” ในวรรณกรรมและสื่อภาพยนตร์ไทยร่วมสมัย โดยเฉพาะในนวนิยายของพงศกร ที่มีการนำเสนอภาพความเป็นลาวผ่านความโหยหาอดีต (Nostalgia) ของสังคมไทยร่วมสมัย ซึ่งสะท้อนทัศนคติเกี่ยวกับการต่อสู้เพื่อยืนยันในตัวตนความเป็นลาว และพลังของการโต้กลับของความเป็นลาว การโต้กลับนี้ถูกนำเสนอผ่านเรื่องราวของ ผีผ้าลาว และผู้หญิงลาว ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อดั้งเดิมในหลวงพระบาง นอกจากนี้ แหล่งข้อมูลยังนำเสนอภาพแทนความเป็นลาวผ่าน ผ้าทอที่มีประวัติศาสตร์และเรื่องเล่าที่บ่งบอกเอกลักษณ์ และผ่านผู้หญิงลาวที่เป็นชนชั้นเจ้า เช่น เจ้าสีเกต และเจ้าหญิงมณีริน การนำเสนอผ่านฐานะความเป็นเจ้าสะท้อนสังคมที่มีการจัดระเบียบชนชั้น และบทบาทสำคัญของผู้หญิงลาวในการดำรงรักษาความเป็นลาว การเล่าเรื่องราวของความเป็นเจ้าหญิงลาวในยุคปัจจุบันแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของความเป็นลาวในอดีต แม้บริบททางสังคมและการเมืองจะเปลี่ยนแปลงไป โดยรวมแล้ว แหล่งข้อมูลนำเสนอแนวคิดเรื่อง การสร้าง "ความเป็นลาว" ในมุมมองของไทย โดยเน้นที่ความผูกพันกับอดีต บทบาทของผู้หญิงชนชั้นต่าง ๆ และสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม เช่น ผ้าทอ

ศรัณย์ภัทร บุญฮก (2558) ได้ศึกษาเรื่อง คติชนในนวนิยายของพงศกร จำนวน 8 เรื่อง พบว่า พงศกรนำเรื่องเล่าพื้นบ้าน ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม วรรณคดี ประวัติศาสตร์ มาสร้างนวนิยาย โดยจินตนาการต่อยอดอย่างสมจริง เรื่องเล่าคติชนที่แทรกอยู่ในนวนิยายเกี่ยวข้องกับการลงโทษ การบ่งบอกความเป็นมา และการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ พงศกรใช้คติชนสร้างโครงเรื่องตัวละคร โดยเฉพาะตัวละครที่กลับชาติมาเกิดและตัวละครลึกลับ ส่วนฉาก เป็นสถานที่ห่างไกลและจุดเชื่อมต่อเวลา นวนิยายสะท้อนแบบแผนการเดินทางของวีรบุรุษ และนำเสนอแนวคิดหลัก 3 ประการ 1) คำสอนทางพุทธศาสนาเรื่องกิเลสและกรรม ผ่านตัวละครและฉากจากคติชน 2) ภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ในการแก้ไขปัญหาเมื่อวิทยาศาสตร์มีข้อจำกัด 3) แนวคิดเกี่ยวกับสภาพสังคมปัจจุบันและทางออกของปัญหา เช่น การอยู่ร่วมกับธรรมชาติ และการตอบสนองต่อความโหยหาอดีต

เจตนิพิฐ เท้าแก้ว (2559) ได้ศึกษาเรื่อง สถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงในนวนิยายของพงศกร เพื่อศึกษาสถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงในนวนิยายของพงศกร จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ รอยไหม สาปภูเขา ก็แพ้ มาตามดั้น กลรักสตรีอว์เบอร์รี่ กลกิโมโน และกำไรมาศ โดยเลือกศึกษาตัวละครหญิง 8 ตัว ได้แก่ เรริน มณีริน ไหมพิมเพกา พัดศรี อันยา รินดารา และกล่าวถึง ผลการศึกษาพบว่า การนำเสนอสถานภาพของตัวละครหญิงโดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ปรากฏตัวละครบางตัวที่ได้หมั้นหมายแต่ในท้ายที่สุดก็เลิกรา ส่วนเรื่องครอบครัวตัวละครหญิงมักจะมีครอบครัวอบอุ่นมีบางตัวละครเท่านั้นที่มีบิดาและมารดาเสียชีวิต ตัวละครหญิงมีความมุ่งมั่นในเรื่องการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนประกอบอาชีพตามความรู้ความสามารถที่ตนเองได้สำเร็จการศึกษามา ส่วนบทบาทของตัวละครหญิง นั้นพบว่าพงศกรนำเสนอว่าเป็นบุตรสาวที่ดี เชื่อฟังบุพการี ตลอดจนมีหน้าที่การงานที่ดี รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย สร้างความภาคภูมิใจให้แก่สมาชิกในครอบครัว

ยุพาวดี อัจหาญ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผ้าทอในนวนิยายไทย : การประกอบสร้างและการสื่อความหมาย เพื่อศึกษากลวิธีการประกอบสร้างและการสื่อความหมายของผ้าทอในนวนิยายไทย 6 เรื่อง ของพงศกร พบว่า มีกลวิธีการประกอบสร้างความหมาย 5 ประการหลัก ได้แก่ ชื่อเรื่องที่มีก้นำผ้าทอหลักมาสื่อถึงคุณค่าและชีวิตของผู้หญิง โครงเรื่องที่มักมีองค์ประกอบเหนือธรรมชาติและวิญญานผู้หญิงในผ้าทอแสดงถึงอำนาจสตรี ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์และสิ่งเหนือธรรมชาติ สัญลักษณ์ที่สื่อความหมายเกี่ยวกับประเด็นทางเพศ เช่น การอ้างความเป็นรัฐชาติ (สำหรับ), การเชื่อมโยงจิตวิญญานชุมชน (กิโมโน), การต่อสู้กับสังคมปิตาธิปไตย (กิเพ้า), และการต่อรองทางเพศ (สาปภูษาและรอยไหม), สัญลักษณ์ เช่น นกกระเรียน (ศรัทธา), ดอกลั่นทม (ความเป็นลาว), และการแต่งกาย (กิเพ้า, สำหรับ, กิโมโน), และอุปลักษณ์ ที่แสดงความสัมพันธ์ซึ่งระหว่างผ้าทอกับผู้หญิง โดยผ้าทอเป็นเหมือนปัญญาและอำนาจของผู้หญิง นอกจากนี้การสื่อความหมายของผ้าทอในนวนิยายไทยปรากฏใน 3 มิติ คือ มิติทางกายภาพ มิติทางจิตวิญญาน และมิติทางสังคมและการเมือง

จิรมน สังข์ชัย (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การดัดแปลงนวนิยายชุดผ้าของพงศกรเป็นบทละครโทรทัศน์ ศึกษาวิธีการดัดแปลงบทละครโทรทัศน์และปัจจัยที่มีผลต่อการดัดแปลงละครโทรทัศน์ของพงศกร จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ สาปภูษา รอยไหม กิเพ้า และกลกิโมโน พบว่า ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ได้อ่านนวนิยายอย่างละเอียดแล้วคัดเลือกเนื้อหานำเสนอในละคร รวมถึงปรับเปลี่ยนโครงเรื่องและรายละเอียด บางส่วนให้เหมาะสมกับการผลิตละครโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังมีการสร้างสถานการณ์เพิ่มเติม และวิเคราะห์ตัวละครสำคัญ ของเรื่องกระบวนการดัดแปลงบทละครโทรทัศน์ยังรวมถึงการ หาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องผ้า การสร้างตัวละครให้น่าสนใจ การเดินทางไปดูสถานที่ถ่ายทำ การวางโครงเรื่องย่อ และการเขียนบทละครโทรทัศน์

กลวิธีที่สำคัญในการดัดแปลงบทละครโทรทัศน์ คือ การเล่าย้อนอดีต และการสลับปัจจุบันกับอดีต การให้ความสำคัญกับกลวิธีเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของเรื่องราวในอดีตที่ส่งผลกระทบต่อเรื่องราวในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจปมปัญหาของเนื้อเรื่อง อย่างไรก็ตาม การเล่าย้อนอดีตอาจทำให้เรื่องหยุดอยู่กับที่แต่จำเป็นในบางเรื่องเพื่อเป็นที่มาของเรื่องปัจจุบัน ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการดัดแปลงละครโทรทัศน์ของพงศกร ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ผลิตละครโทรทัศน์ ปัจจัยด้านผู้ชมละครโทรทัศน์ ปัจจัยด้านกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ และปัจจัยด้านบทวิจารณ์ละคร

กิ่งผกา อังกาบ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง มิติทางวัฒนธรรมผ่านผืนผ้าในนวนิยายชุด “ผ้า” ของพงศกร เพื่อศึกษามิติทางวัฒนธรรมผ่านผืนผ้าในนวนิยายชุดผ้าของพงศกร จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ สาปภูษา รอยไหม กิเพ้า สีน้หาสาหรื และเล่าหิ้งนตุยา พบว่า นวนิยายชุดผ้าแสดงให้เห็นถึงมิติทางวัฒนธรรมที่มีทั้งความเหมือน และความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งในลักษณะปัจเจกบุคคล และลักษณะกลุ่มโดยแสดงออกผ่านผืนผ้า จำนวน 6 มิติ ได้แก่ มิติทางวัฒนธรรมผ่านผืนผ้า ด้านประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ มิติชนชั้นของผืนผ้าบ่งบอกสถานะผู้สวมใส่ มิติความเชื่อในผืนผ้า คือ สื่อวัตถุเชิงวัฒนธรรม มิติเวลาของผืนผ้า คือ พื้นที่แห่งความทรงจำทางวัฒนธรรม มิติผืนผ้าในวัฒนธรรมแต่งงานและสถานะของบ่าวสาว และมิติคุณค่าของผืนผ้าวัฒนธรรมดั้งเดิมสู่วัฒนธรรมแบบตะวันตก ผืนผ้าจึงนับเป็นสื่อทางวัฒนธรรมเชิงวัตถุในโลกสมัยใหม่ที่มีมิติของมูลค่าเชิงสัญลักษณ์ หรือความหมายมากกว่ามูลค่าอื่น ๆ

สุวรรณา ค้อยเอี่ยม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การสืบสานวรรณคดีมรดกของไทยในนวนิยายของพงศกร เพื่อศึกษาการสืบสืบทอดวรรณคดีมรดกของไทยที่ปรากฏในนวนิยายของพงศกรตลอดจนพลวัต และคุณค่าของการสืบสืบทอดวรรณคดีมรดกของไทยในนวนิยายของพงศกร จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ กุหลาบรัตติกาล คชาปุระ นครไอยรา บุรุษปรีมปรา มณีแดนสรวง ดุดาว และลูกไม้ลายสนธยา พบว่า พงศกรได้นำวรรณคดีมรดกของไทยมาใช้ในการสื่อสารในนวนิยาย 7 ประการ ได้แก่ การนำวรรณคดีมรดกมาใช้สร้างโครงเรื่องในตัวละครใหม่ การนำเนื้อเรื่องจากวรรณคดีมรดกมาขยายความใหม่ตามจินตนาการของผู้เขียนการนำเหตุการณ์จากวรรณคดีมรดกมาใช้ในตัวละครใหม่ การนำตัวละครจากวรรณคดีมรดกมาสืบทอด และปรับใช้ในตัวละครใหม่ การนำอนุภาคของวิเศษจากวรรณคดีมรดกมาใช้ในตัวละครใหม่ การนำฉากและบรรยากาศจากวรรณคดีมรดกมาสร้างเป็นฉากในตัวละครใหม่ และการพาดพิง หรืออ้างถึงวรรณคดีมรดกในตัวละครใหม่ โดยพงศกรนำกลวิธีเหล่านี้มาใช้ในการประกอบสร้างเป็นนวนิยาย ทำให้เห็นถึงการสืบสืบทอดวรรณคดีมรดกของไทยโดยการปรับเปลี่ยนต่อเติม ถักทอ หรือเสริมแต่งให้เข้ากับบริบทแห่งยุคสมัย สร้างสุนทรียภาพและสร้างสีสันให้ทั้งตัวละครใหม่ ตัวบทใหม่ทำให้วรรณคดี ขนบนิยมทางวรรณคดีมีคุณค่า และพลวัตที่น่าสนใจ

บุญสิตา อารังวีระชาติ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างความทรงจำของตัวละครในนวนิยาย ชุดผ้าของพงศกร เพื่อศึกษาความทรงจำที่ปรากฏในนวนิยายชุดภาพของพงศกร และกลวิธีการสร้างความทรงจำของตัวละครในนวนิยายชุดผ้าของพงศกรจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ สาปภูษา รอยไหม กิ่เพ้า สีเนหาสาหรี และเล่ห์ลุนตยา พบว่า ความทรงจำที่ปรากฏในนวนิยายชุดผ้าของพงศกรปรากฏ 4 รูปแบบ ดังนี้ รูปแบบแรก คือ ความทรงจำด้านบวก ได้แก่ ความทรงจำเรื่องรักแรกพบ และความทรงจำที่ดีในวัยเด็ก รูปแบบที่สอง คือ ความทรงจำด้านลบ ได้แก่ ความทรงจำเรื่องรักที่ไม่สมหวัง การถูกกดขี่การถูกใส่ร้าย และการย้ายถิ่นฐาน รูปแบบที่สาม คือ ความทรงจำที่ไม่ส่งผลด้านบวกและด้านลบ ได้แก่ ความทรงจำเกี่ยวกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง รูปแบบที่สี่ คือ ความทรงจำที่บิดเบือน ได้แก่ ความทรงจำที่ทำให้ผู้รับรู้เข้าใจผิดและความทรงจำที่ทำให้ผู้รับรู้เกิดความสงสัย ส่วนกลวิธีการสร้างความทรงจำของตัวละครในนวนิยายชุดผ้า นั้น พบว่า พงศกรสร้างความทรงจำผ่านผืนผ้า (ผ้านราชสำนัก ผ้าที่เกี่ยวข้องการแต่ง และผ้ามีตาหนี) ผ่านตัวละครผ่านสถานที่ (เชิงพู่สี และห้องดอกไม้) และผ่านสิ่งของ (ปิ่นรูปจำปาลาว กิ่ทอผ้า สมุดบันทึก กำไลหยก และดอกหว่า) โดยถ่ายทอดความทรงจำเหล่านี้ผ่านความฝันและภาพนิมิตของตัวละครเอกของเรื่อง

อรจิรา อัจฉริยไพบูลย์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ลักษณะเด่นในนวนิยายของพงศกร ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องลึกลับเหนือธรรมชาติ ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในช่วงปีพุทธศักราช 2544 ถึง 2560 จำนวน 30 เรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษานี้ได้พิจารณาถึงลักษณะเด่นทั้งในส่วนของโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรองที่ปรากฏในนวนิยายเหล่านี้ ในการวิเคราะห์โครงเรื่องหลักได้จำแนกลักษณะเด่นออกเป็น 3 ประการสำคัญ ดังนี้

ประการแรก คือ สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละแนวเรื่องย่อยที่พงศกรสร้างสรรค์ขึ้น เช่น ในนวนิยายแนวเรื่องผีกับผืนผ้า สาเหตุหลักของความขัดแย้งมักมาจากรักสามเส้า ความโลภ ความอิจฉาริษยา และการเข้าใจผิด ในขณะที่นวนิยายแนวเรื่องการข้ามมิติกาลเวลามีสาเหตุที่หลากหลายกว่า เช่น รักสามเส้า การทำความผิด อุดมการณ์

ผลประโยชน์ และความโลภ ความหลากหลายของสาเหตุเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของ พงศกรในการสร้างสรรค์ปมปัญหาที่น่าสนใจในแต่ละแนวเรื่อง

ประการที่สอง คือ การใช้เครื่องมือสำคัญของแนวเรื่อง เพื่อเสริมสร้างความน่าสนใจ ให้กับโครงเรื่อง เครื่องมือเหล่านี้ทำหน้าที่เชื่อมโยงเหตุการณ์ สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร หรือ เป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายต่อเนื้อเรื่อง นวนิยายแต่ละแนวเรื่องก็มีเครื่องมือสำคัญที่แตกต่างกันไป เช่น ผ้าในนวนิยายแนวเรื่องผีกกับผีนผ้าทำหน้าที่เชื่อมโยงอดีตกับปัจจุบัน หรือสถานที่ในนวนิยาย แนวเรื่องสถานที่กลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้ตัวละครได้มาพบกันและสร้างปฏิสัมพันธ์ ตำนานเองก็เป็น เครื่องมือสำคัญในนวนิยายแนวเรื่องตำนาน โดยใช้เชื่อมโยงความรัก ความผูกพัน เหตุการณ์ในอดีต กับภารกิจของตัวละคร หรือแม้กระทั่งสร้างความขัดแย้งที่สืบเนื่องมาจากอดีต การใช้เครื่องมือเหล่านี้ อย่างชาญฉลาดเป็นกลวิธีสำคัญในการดึงดูดผู้อ่านให้ติดตามเรื่องราว

ประการสุดท้ายสำหรับโครงเรื่องหลัก คือ แนวคิดสำคัญของเรื่อง จากการศึกษาพบว่านวนิยายของพงศกรสอดแทรกแนวคิดที่หลากหลาย เช่น แนวคิดเรื่องความรัก ชีวิต ครอบครัว สังคม กฎแห่งกรรม การปล่อยวาง และการให้อภัย แนวคิดเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้เนื้อเรื่องมีความลุ่ม ลึกยิ่งขึ้น แต่ยังเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ขบคิด และเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของตนเอง

นอกเหนือจากโครงเรื่องหลักแล้ว อรรถาธิบายได้ศึกษาถึง ลักษณะเด่นด้านโครงเรื่อง ร่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง ในส่วนนี้ พบว่าสาเหตุของความขัดแย้ง ในโครงเรื่องร่องก็มีความแตกต่างกันไปในแต่ละแนวเรื่องย่อยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ในนวนิยายแนว เรื่องผีกกับผีนผ้า โครงเรื่องร่องอาจมีความขัดแย้งจากความกลัว การมีอคติ หรือการขัดผลประโยชน์ ในขณะที่นวนิยายแนวเรื่องตำนาน อาจมีความขัดแย้งจากความโลภ การหลอกลวง หรือการมีอคติ

ดังจะเห็นได้ว่า การศึกษาของอรรถาธิบาย อัจฉริยะไพบุลย์ได้ชี้ให้เห็นถึงลักษณะเด่นที่ สำคัญของนวนิยายแนวลึกลับเหนือธรรมชาติของพงศกร ทั้งในส่วนของโครงเรื่องหลักที่ประกอบด้วย สาเหตุของความขัดแย้ง เครื่องมือในการดำเนินเรื่อง และแนวคิดสำคัญของเรื่อง รวมถึงลักษณะเด่น ในส่วนของโครงเรื่องร่อง โดยเน้นที่สาเหตุของความขัดแย้งที่ปรากฏในแนวเรื่องย่อยต่าง ๆ ผลการศึกษาช่วยให้เข้าใจถึงกลวิธีการเล่าเรื่องที่เป็นเอกลักษณ์ของพงศกร และปัจจัยสำคัญที่ ทำให้ผลงานของเขามีความน่าสนใจและเป็นที่ยอมรับ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับผลงานนวนิยายของพงศกรจะเห็นได้ว่า มีการนำ แนวทางการศึกษาอย่างหลากหลายในรูปแบบ โดยเน้นการพิจารณาเกี่ยวกับสาระสำคัญของ วรรณกรรม กลวิธีที่ผู้เขียนเลือกสรรมานำเสนอนวนิยาย และการวิเคราะห์ศิลปะการใช้ภาษา ตลอดจนการศึกษาภาพรวมของลักษณะเด่นด้านกลวิธี และด้านเนื้อหาในงานบันเทิงคดีประเภท นวนิยายประเภทเหนือธรรมชาติ แต่ยังไม่มีการศึกษานวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนมาก่อน ดังนั้น ผู้วิจัยจะนำองค์ความรู้เหล่านี้ เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ในการศึกษาตัวละคร หลุ่ยในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ ต่อไป

บทที่ 3

กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร

กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร เป็นการศึกษา ข้อมูลจากนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน ชุดซีรีส์สายเลือดนักสืบหญิงของพงศกร ซึ่งเป็นนามปากกา ของนายแพทย์พงศกร จินดาวัฒน์ ประกอบด้วย นวนิยายชุดนักสืบสตรีศรีอยุธยา จำนวน 3 เรื่อง และชุดคุณหญิงยอดนักสืบ จำนวน 3 เรื่อง เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงที่ปรากฏ เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นกลวิธีของพงศกรในการนำเสนอตัวละครหญิง ผลการศึกษาพบว่ามี 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

- 3.1 ภูมิหลังของตัวละครหญิง
- 3.2 ลักษณะเด่นของตัวละครหญิง
- 3.3 กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง

3.1 ภูมิหลังของตัวละครหญิง

การวิเคราะห์ภูมิหลังของตัวละครหญิง ผู้วิจัยได้ศึกษาภูมิหลังของตัวละครหญิงแต่ละตัว จากนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน ชุดซีรีส์สายเลือดนักสืบหญิงของพงศกร ประกอบด้วย 6 เรื่อง ได้แก่ ลายกินรี ลายเหมราษ ลายราชสีห์ เปลวกนก ฉัตรกนก และเชือกนก เพื่อศึกษาพื้นฐาน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ชชาติตระกูล ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง ดังนี้

พุดซ้อน

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนสร้างให้ตัวละครหญิงพุดซ้อนเป็นชาวอยุธยา ซึ่งเป็นลูกสาวหมอ โหมดกับแม่พิกุล ผู้เป็นภรรยาคนที่สอง และมีพี่ชายชื่อมี ซึ่งเกิดจากแม่เฮงผู้เป็นภรรยาคนแรกของ หมอโหมด เป็นครอบครัวที่มีความรักใคร่ มีความอบอุ่นให้แก่ลูก ๆ เสมอ ค่อยสนับสนุนให้ลูก ๆ ได้รับการศึกษาในด้านทางการแพทย์ ฐานทางครอบครัวอยู่ในฐานะปานกลาง มีอาชีพเป็นหมอเคลย ศักดิ์ และขายยาสมุนไพร

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนให้ตัวละครพุดซ้อนเป็นลูกสาวคนเล็ก เป็นคนเก่ง ความ ฉลาดเฉลียว และสามารถเรียนรู้ จดจำเทคนิคการรักษาคนไข้ ตลอดจนมีความสนใจทางด้าน การแพทย์จากผู้เป็นบิดา ต่อมาหมอโหมดได้ถ่ายทอดสรรพวิชาความรู้ด้านสมุนไพรและแพทย์แผน โบราณให้กับบุตรชาย และบุตรสาว ซึ่งพุดซ้อนได้เรียนรู้วิธีการรักษาคนไข้ การปรุงยาสมุนไพร ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ซึ่งแตกต่างจากผู้เป็นพี่ชายไม่สนใจในการศึกษาดาราศาสตร์ที่บิดาถ่ายทอดให้ เมื่อหมอโหมดผู้เป็นบิดาเสียชีวิตไป จึงขาดเสาหลักในครอบครัว ทำให้ไม่มีรายได้มาจุนเจือปากท้อง ของคนในครอบครัว จึงเป็นเหตุให้พุดซ้อนต้องลงมือปรุงยาสมุนไพร และรักษาผู้ป่วยด้วยตนเอง โดยใช้ชื่อของพี่ชายบังหน้า เนื่องจากผู้คนในสมัยอยุธยาไม่มีความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพหมอ ของเพศหญิงเท่ากับผู้ชาย เพราะคนในสมัยนั้นยึดถือว่าอาชีพหมอรักษาคนไข้ได้มีแต่ผู้ชายที่ทำได้

ส่วนผู้หญิงเป็นได้แค่หมอต้าแยเท่านั้น ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้พูดซ้อนได้ใช้ชื่อหมอมี้ผู้เป็นพี่ชายในการรักษาคนไข้ เพื่อที่จะได้สืบทอดกิจการของครอบครัว และหารายได้ในการใช้จ่ายภายในบ้าน

ต่อมาพูดซ้อนแต่งงานกับออกหลวงอินทพิชัยนครา ซึ่งเป็นบุตรชายของคุณหญิงแสร้ พูดซ้อนทำงานร่วมกับสามี ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของสามีในการทำงานอย่างเต็มที่ คอยให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษา และอยู่เคียงข้างสามีในการไขคดีฆาตกรรมต่าง ๆ เนื่องจากพูดซ้อนมีความสามารถในการรักษาผู้ป่วย การปรุงยาสมุนไพร ตลอดจนการตรวจศพของผู้เสียชีวิตได้

เจ้าจอมสารภี

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนสร้างให้ตัวละครหญิงสารภีเป็นชาวอยุธยา มีน้องชาย คือ หมอโหมตผู้เป็นบิดาของพูดซ้อน และนาผู้เป็นบิดาของลูกจัน

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงภูมิหลังของตัวละครในด้านนี้ แต่ผู้เขียนให้ตัวละครสารภีเข้ารับราชการตำหนักพระราชเทวี ต่อมาพระเจ้าอยู่หัวเกิดสนพระทัยในความงามของสารภี พระราชเทวีจึงนำตัวสารภีเข้าถวายตัวเป็นบาทบริจาริการับใช้พระเจ้าอยู่หัว จึงได้รับพระราชทานเครื่องยศให้เป็นเจ้าจอมสารภี เป็นคนฉลาดเฉลียว คิดอ่านทุกเรื่องราวด้วยความรอบคอบ อีกทั้งเป็นคนที่ไม่ได้เตี้ยกลัวหาญราวกับบุรุษ เมื่อถึงคราวผลัดเปลี่ยนการปกครองของพระเจ้าอยู่หัว จึงตัดสินใจลาออกราชการ เพื่อปลงผมบวชช้อยู่ที่วัดดุสิตเป็นการถาวร จึงได้นามว่า แม่ชีเจ้าจอมสารภี ซึ่งได้เห็นโลกผ่านการเปลี่ยนแปลงมามากมาย เห็นความไม่เที่ยงแท้ของชีวิต จึงได้หาที่พึ่งทางศาสนาหาความสงบสุขให้กับชีวิต

ลูกจัน

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนสร้างให้ตัวละครหญิงเป็นชาวอยุธยา มีบิดาชื่อนาค ซึ่งเป็นน้องชายของเจ้าจอมสารภี และเป็นคนรองจากหมอโหมต มีศักดิ์เป็นลูกพี่ลูกน้องของพูดซ้อน ลูกจันรับราชการอยู่ในวังในฐานะข้าหลวงกับเจ้าจอมสารภีผู้เป็นป้า เมื่อถึงคราวผลัดเปลี่ยนการปกครองสมเด็จพระเพทราชาครองบัลลังก์ ทรงอนุญาตให้ข้าหลวงที่ไม่ประสงค์จะอยู่รับราชการต่อ สามารถลาออก เพื่อกลับไปอยู่บ้านเดิมของตนเองได้ ลูกจันจึงตัดสินใจลาออกจากราชการ เพื่อกลับบ้านไปดูแลบุพการี และช่วยงานพี่พูดซ้อนที่เรือนหมอโหมต เนื่องจากมีคนไข้จำนวนมากทำให้ดูแลไม่ไหว

ดังนั้นในด้านชาติตระกูลถือได้ว่า ผู้เขียนได้สร้างให้ลูกจันเป็นชาวอยุธยา ได้มีโอกาสรับราชการ เรียนรู้ขนบธรรมเนียมของชาววังได้เป็นอย่างดี เช่น การมีกิริยามารยาทเรียบร้อย เรียนรู้เรื่องการเย็บปักถักร้อย การแกะสลัก ตลอดจนการปรุงเครื่องหอมอบผ้า

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนให้ตัวละครได้รับการอบรมจากพ่อแม่และได้รับการปลูกฝังขนบธรรมเนียมของชาววังจากผู้เป็นป้าได้เป็นอย่างดี เมื่อลาออกจากราชการจึงได้เรียนรู้ทางด้านสมุนไพร และการแพทย์จากพูดซ้อนผู้เป็นพี่สาว

อะมีนะห์

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนได้สร้างให้ตัวละครอะมีนะห์เป็นสาวชาวอินเดีย มีมารดาชื่อดารา ครอบครัวมีธุรกิจโรงงานการพิมพ์ผ้า

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนให้ตัวละครเป็นบุตรสาวคนเดียวของครอบครัวมีฐานะทางครอบครัวอยู่ในฐานะร่ำรวย ได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างดี แต่ไม่ได้รับการศึกษาที่ดี เพราะชาวอินเดียมีความเชื่อว่า ผู้หญิงต้องให้สามีเป็นคนเลี้ยงดู ต่อมาธุรกิจครอบครัวมีปัญญาทางการเงิน

จึงส่งผลให้ได้แต่งงานกับรามจันทร์ ชายที่มีอายุมากกว่าปู่ของตน เนื่องจากเป็นวรรณคดีเดียวกัน อีกทั้งยังมีฐานะที่ร่ำรวย สามารถช่วยพุงฐานะทางการเงิน และธุรกิจของครอบครัวได้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

เมื่อถึงเวลาเข้าหอตาเต๋ารามจันทร์ที่มีสุรา และสมุนไพรมากเกินไปประกอบกับมีโรคประจำตัวหลายอย่างจนทำให้เสียชีวิต นางคาราผู้เป็นมารดาจึงสั่งสอน และเตือนสติลูกสาวให้เข้าพิธีสตี เพื่อสะท้อนในด้านหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างสามีภรรยา ซึ่งสามีตายไปแล้ว ภรรยาหากอยู่ต่อไปก็ไม่มีคนดูแล และยังเป็นทีดูหมิ่นของคนในสังคมอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้อะมีนะห์ตัดสินใจหนีขึ้นเรือส่งสินค้า เพื่อหนีการเข้าพิธีสตี เมื่อเจ้าของเรือจับได้จึงนำตัวอะมีนะห์ไปขายช่องโสเภณี

เมื่ออะมีนะห์สาวชาวอินเดียมาอยู่ในสยามได้ถูกเอาตัวไปขายที่ช่องโสเภณี และได้รับการช่วยเหลือจากพุดซ้อน และจิบผู้เป็นบ่าวรับใช้พุดซ้อน ด้วยการไถ่ตัวด้วยจำนวนเงินสี่ตำลึง พุดซ้อนให้ที่อยู่อาศัย ดูแลความเป็นอยู่ทุกอย่าง ตลอดจนการสอนวิชาความรู้ด้านการแพทย์ เช่น การรู้จักสรรพคุณของยาสมุนไพรมะละขนิศ การปรุงยาสมุนไพรมะละขนิศ การดูแลรักษาคนป่วยในโรคต่าง ๆ อะมีนะห์มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความจำดี สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

คุณหญิงแสร้ง

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนสร้างให้ตัวละครหญิงแสร้ง เป็นลูกสาวของออกญาโกษาธิบดี มีโอกาสได้ศึกษาตำราพิชัยสงคราม และตำราสำคัญอื่น ๆ อย่างเชี่ยวชาญ อีกทั้งยังได้รับราชการในตำแหน่งของพระมเหสีของพระเจ้าปราสาททอง เพราะบิดามีศักดิ์เป็นญาติห่าง ๆ ของพระมเหสี ซึ่งทำให้แสร้งได้รับความเอ็นดูยิ่งกว่าข้าหลวงคนอื่น ๆ

เมื่อถึงคราวออกเรือนจึงได้แต่งงานกับออกญาวิไชยปราการ จึงได้เป็นคุณหญิงแสร้ง เธอได้ลาออกจากราชการเพื่อทำหน้าที่เป็นแม่บ้าน เป็นเพื่อนคู่คิดช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่การงานของสามีได้เป็นอย่างดี และมีลูกชายหนึ่งคนชื่อว่า อินทร์ ได้รับราชการทหารได้ยศว่า ออกหลวงอินทราชภักดี ต่อมาได้เลื่อนยศเป็นออกหลวงพระอินทพิชัยนครา

ดังนั้นในด้านชาติตระกูลถือได้ว่า ผู้เขียนได้สร้างให้คุณหญิงแสร้ง เป็นสาวชาววังมีพอรับราชการ จึงสามารถได้มีโอกาสในด้านการศึกษาดำรงต่าง ๆ

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนให้ตัวละครเป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัวที่มีฐานะดี มีพ่อแม่ที่รักลูกและต้องการส่งเสริมลูกให้ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี

คุณหญิงเปลวนก

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนได้สร้างตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเปลวนก เป็นธิดาองค์โตของหม่อมเจ้าเปรมบุษยานกับหม่อมกนกอร มีน้องสาว 2 คน คือ คุณหญิงฉัตรกนกเป็นน้องสาวคนรอง และคุณหญิงเชิญกนกเป็นน้องสาวคนเล็ก

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนให้ตัวละครเป็นธิดาองค์โต สนับสนุนให้ลูกได้รับการศึกษา ซึ่งบิดาเห็นว่าการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยเฉพาะความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศ จึงได้จ้างครูสอนพิเศษชาวอังกฤษมาสอนหนังสือให้ลูก ๆ ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก จึงทำให้คุณหญิงเปลวนกมีความสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว บิดาอบรมเลี้ยงดูมาแบบเด็กผู้ชายฝึกให้ขี่ม้า ยิงปืน ปีนป่ายต้นไม้ได้อย่างคล่องแคล่ว ส่วนมารดาฝึกสอนในเรื่องวิชากุลสตรีต่าง ๆ เช่น การเย็บปักถักร้อย การแกะสลักผักผลไม้ การรื้อยามาลัย และการทำอาหาร ซึ่งไม่สามารถทำได้ดีเท่ากับการเลี้ยงม้า ขี่ม้า

พันดาบ ยิ่งป็น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คุณหญิงเปลวนกเติบโตมาอย่างเด็กผู้ชายแก่น ๆ ตัดผมขอยสั้น ชอบสวมเสื้อเชิ้ตตัวใหญ่และกางเกง อีกทั้งยังได้ศึกษาต่อในระดับไฮสกูลมาจากป็นัง ในแผนวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาชีววิทยาและการเกษตร จบมาได้สืบทอดกิจการฟาร์มของครอบครัว

คุณหญิงเปลวนก ได้นำความรู้ด้านวิชาชีววิทยาและการเกษตร นำไปดูแลกิจการของครอบครัวที่บางเปิดอย่างเต็มตัว มีหน้าที่ควบคุมคนงาน และดูแลกิจการฟาร์มเปรมปุษาณของผู้เป็นบิดา เธอมักจะปรากฏตัวในรูปโฉมของเด็กหนุ่มมาดกวนที่ทุกคนรู้จักในนามของ “ไอ้เปลว บ้านบางเปิด” นั้นเอง กิจการฟาร์มเปรมปุษาณ ปลูกผักผลไม้ เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ ทำฟาร์มเกษตรแผนใหม่ตามแนวทางของหม่อมเจ้าสิทธิพร สิ่งที่แตกต่างกันจากฟาร์มอื่น คือ การเลี้ยงผึ้ง ซึ่งคุณหญิงเปลวนกได้สนใจเป็นพิเศษ เกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงผึ้ง ได้ศึกษาคู่มือการเลี้ยงผึ้งแล้วนำมาปรับใช้ จึงได้นำผึ้งที่มีคุณภาพ กิจการฟาร์มจึงประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก คุณหญิงเปลวนกสามารถแยกแยะน้ำผึ้งที่ได้มาจากดอกไม้ชนิดต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ อีกทั้งยังพัฒนาการเลี้ยงผึ้งในการฝึกราชินีผึ้งช่วยตามหาคนร้าย หรือผู้ที่สูญหายได้ เหมือนที่ตำรวจฝึกสุนัขดมกลิ่น

ต่อมา คุณหญิงเปลวนกได้แต่งงานกับท่านชายดำรงชาติ มีโอรส คือ หม่อมราชวงศ์ชาติกนก ท่านชายดำรงชาติและคุณหญิงเปลวนกอยากให้ลูกเติบโตกับธรรมชาติ จึงใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่บางเปิด จนกว่าจะถึงวัยเรียนค่อยส่งมาเข้าเรียนในพระนคร

คุณหญิงฉัตรกนก

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนได้สร้างตัวละครหญิง คือ คุณหญิงฉัตรกนก เป็นธิดาองค์รองของหม่อมเจ้าเปรมปุษาณกับหม่อมกนกอร มีพี่สาวชื่อคุณหญิงเปลวนก และน้องสาวชื่อคุณหญิงเชิญกนก

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนให้ตัวละครเป็นธิดาองค์รอง บิดามารดาเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา จึงส่งเสริมให้ลูกได้ศึกษา โดยเฉพาะความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศ จึงได้จ้างครูสอนพิเศษชาวอังกฤษมาสอนหนังสือ จึงทำให้คุณหญิงฉัตรกนกมีความสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว พอเริ่มอายุ 2 – 3 ขวบ หม่อมอุ้นอรุณซึ่งเป็นมารดาของท่านชายเปรมปุษาณขอหลานสาวคนที่สองไปเลี้ยงในวังหลวง ถ่ายทอดสรรพวิชาความรู้ของผู้ดีในวังให้ เช่น การเย็บปักถักร้อย การแกะสลักผักผลไม้ การรื้อยมาลัย และการทำอาหาร เป็นต้น เมื่ออายุ 5 ขวบ คุณหญิงฉัตรกนกสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่กุลสตรีผู้ดีทำกันได้อย่างคล่องแคล่ว

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ส่งผลให้สังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปด้วย เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของบ้านเมืองกำลังตกต่ำลงเรื่อย ๆ ข้าวของเริ่มขึ้นราคา เงินทองเริ่มขาดมือ ส่งผลกระทบถึงความเป็นอยู่ของทุกคนในวังอย่างมากมาย หม่อมอุ้นอรุณผู้เป็นย่าจึงลดรายจ่ายเงินยังไม่พอใช้ จึงตัดสินใจนำเงินเก็บทั้งหมดมาลงทุนทำโรงพิมพ์ผ้า และมอบให้คุณหญิงฉัตรกนกเป็นผู้จัดการคอยดูแล

โรงพิมพ์ผ้าตราฉัตรกนก เป็นโรงพิมพ์ผ้าลายที่ทันสมัย ใช้เครื่องจักรที่สั่งมาจากประเทศเยอรมนี ประกอบกับคุณหญิงฉัตรกนกชอบงานศิลปะ และได้จ้างครูมาสอน จึงได้นำคำแนะนำมาปรับใช้ในการออกแบบลวดลายผ้า รวมถึงอ่านตำราต่างประเทศหลาย ๆ เล่ม จึงสามารถออกแบบลายผ้าได้อย่างสวยงาม ทันสมัย และผ้าที่ใช้พิมพ์เป็นผ้าเนื้อดี ทำให้ผ้าพิมพ์ตราฉัตรกนกเป็นผ้าที่นิยมในท้องตลาด

ต่อมา คุณหญิงฉัตรกนกแต่งงานกับดวงฤทธิ์ เเง็กชวน ชาวจีนเป็นเจ้าของกิจการโรงงานพิมพ์ผ้า ต. ภูเขา มีฐานะร่ำรวย ภายหลังโรงงานพิมพ์ผ้า ต. ภูเขา ถูกไฟไหม้จนได้ปิดกิจการไป ดวงฤทธิ์จึงได้ปลอมตัวเข้ามาทำงานในโรงงานพิมพ์ผ้าตราฉัตรกนก เพื่อหาสาเหตุของการที่โรงงานของตนถูกไฟไหม้ จึงได้พบรักกับคุณหญิงฉัตรกนก และได้มีบุตรชายหนึ่งคนชื่อ เดชกนก

คุณหญิงเชิญกนก

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนได้สร้างตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเชิญกนก เป็นธิดาคนเล็กของหม่อมเจ้าเปรมบุษยานกับหม่อมมกนกอกร มีพี่สาวคนโตชื่อคุณหญิงเปลวกนก และพี่สาวคนรองชื่อคุณหญิงฉัตรกนก

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนให้ตัวละครเป็นธิดาคนเล็ก บิดามารดาค่อยข้างตามใจ แต่อยู่ในขอบเขต และส่งเสริมให้ลูกได้ศึกษา โดยเฉพาะความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศ จึงทำให้คุณหญิงเชิญกนกมีความสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเช่นเดียวกับพี่สาวทั้งสองคน ตั้งแต่เด็กคุณหญิงเชิญกนกมีอาชีพในฝัน คือ อาชีพแพทย์ บิดามารดาจึงสนับสนุนให้ลูกสาวได้เรียนแพทย์ดังที่ตั้งใจ

เมื่อเรียนปีสุดท้าย นักศึกษาแพทย์ทุกคนจะต้องเรียนวิชานิติเวชศาสตร์ ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเป็นหมอ อีกทั้งต้องเรียนหนักและทำงานหนักกว่านักศึกษาแพทย์ชั้นปีอื่น เพราะทุกคนต้องฝึกความรับผิดชอบด้วยการขึ้นเวรตึก อยู่เวรร่วมกันกับรุ่นพี่อินเทิร์นและอาจารย์ แพทย์พอลงเวรตอนเช้าก็ต้องทำงานในหอผู้ป่วยต่อจนถึงเย็นของอีกวัน จึงได้บังคับให้นักศึกษาแพทย์ปีสุดท้ายทุกคนต้องอยู่หอของโรงพยาบาล คุณหญิงเชิญกนกเรียนเก่งจนสามารถสอบชิงทุนได้ไปเรียนต่อที่สหรัฐอเมริกา ในหลักสูตรกุมารเวชกรรม

หม่อมมกนกอกร

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนได้สร้างตัวละครหญิง คือ หม่อมมกนกอกร เป็นข้าหลวงของเสด็จฯ พระองค์หนึ่ง เป็นผู้หญิงเรียบร้อยราวผ้าพับไว้ เก่งกาจ จนสามารถสืบคดีการเสียชีวิตของเจ้าคุณอดุ่ยด้วยสาเหตุการวางยาพิษในน้ำผึ้ง จึงทำให้ข้าหลวงมกนกอกรสืบหาความจริงและสามารถจับตัวคนร้ายได้ ข้าหลวงมกนกอกรมีบทบาทเป็นนักสืบได้นั้น เพราะมีศักดิ์เป็นหลานของพุดซ้อน จากเรื่องลายกนรี

ต่อมาได้อภิเษกสมรสเป็นชายาของหม่อมเจ้าเปรมบุษยาน ซึ่งเป็นบุตรชายของหม่อมอ่อนอรุณ จึงได้เป็นหม่อมมกนกอกร มีธิดาสามคน คือ คุณหญิงเปลวกนก คุณหญิงฉัตรกนก และคุณหญิงเชิญกนก คอยอบรมเลี้ยงดูลูก ด้วยการให้เหตุผล ให้กำลังใจ ส่งเสริมลูกให้ได้กับการศึกษา ตลอดจนสอนวิธีการสืบหาคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นด้วยความละเอียดรอบคอบ จึงได้ฉายาของตระกูลว่า สายเลือดนักสืบ

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงภูมิหลังของตัวละครในด้านนี้

หม่อมอ่อนอรุณ

ด้านชาติตระกูล ผู้เขียนได้สร้างตัวละครหญิง คือ หม่อมอ่อนอรุณ มีรายได้จากค่าเช่าที่ดิน และตึกแถวที่พระสวามีทิ้งไว้ให้ มีบุตรชายหนึ่งคน คือ หม่อมเจ้าเปรมบุษยาน มีลูกสะใภ้คือหม่อมมกนกอกร และมีหลานสาว 3 คน คือ คุณหญิงเปลวกนก คุณหญิงฉัตรกนก และคุณหญิงเชิญกนก

ต่อมาได้ขอหลานสาวองค์รอง คือ คุณหญิงฉัตรกนก ไปเลี้ยงในวังหลวง โดยได้ถ่ายทอดวิชากุลสตรีผู้ดีในวังให้กับหลานสาว และได้เปิดกิจการโรงพิมพ์ผ้าตราฉัตรกนก มอบให้คุณหญิงฉัตรกนกเป็นผู้จัดการคอยดูแลจนเจริญรุ่งเรือง

ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงภูมิหลังของตัวละครในด้านนี้

การวิเคราะห์ภูมิหลังของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ตัวละครหญิงมีบิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการ ร่ำรวย มีฐานะนะดี มีกิจการของครอบครัว เป็นคนเก่ง มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ครอบครัวสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาที่ดี ได้แก่ คุณหญิงแสร้ คุณหญิงเปลวกนก คุณหญิงฉัตรกนก คุณหญิงเชิญกนก หม่อมกนกอร และหม่อมอุ้นอรุณ ซึ่งตัวละครสามารถทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างดี และประสบความสำเร็จ

2. ตัวละครหญิงมีฐานะปานกลาง มีการศึกษา มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความจำดี มีอุดมการณ์ในการทำงาน ได้แก่ พุดซ้อน ลูกจัน และเจ้าจอมสารภี ทำงานเพื่อคนส่วนรวม และสามารถคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาได้อย่างรอบคอบ

3. ตัวละครหญิงมีฐานะร่ำรวย กิจการของครอบครัว ไม่มีการศึกษาแต่เป็นคนเก่ง สติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีความจำดี ได้แก่ อะมีนะห์ ช่วยงานเจ้านายได้เป็นอย่างดี และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผู้เขียนนำเสนอตัวละครหญิงขึ้นมาแต่ละตัวให้ภูมิหลังที่คล้ายคลึงกันบ้าง หรือแตกต่างกัน โดยภูมิหลังจะมีผลต่อลักษณะนิสัยของตัวละคร ทักษะความสามารถ ที่ส่งผลต่อรูปลักษณะภายนอกของแต่ละตัวละคร ซึ่งจะมีมากหรือน้อยลักษณะ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เขียนในการที่จะสร้าง หรือนำเสนอตัวละครหญิงให้มีลักษณะที่มีความโดดเด่น

3.2 ลักษณะเด่นของตัวละครหญิง

จากการวิเคราะห์ลักษณะเด่นของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบลักษณะเด่นของตัวละครหญิง 9 ลักษณะ ได้แก่ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ มีความละเอียด รอบคอบใจเย็น อดทนอดกลั้น มีความยุติธรรมรักความถูกต้อง มีความกล้าหาญ มีไหวพริบบริเวณและมีสติสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นคนช่างสังเกต กล้าตัดสินใจ และมีความมุ่งมั่นตั้งใจในแต่ละด้านมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์

การมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นลักษณะสำคัญที่นักสืบทุกคนจะต้องมี เพราะเราไม่ทราบเหตุการณ์ฆาตกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นใครเป็นผู้กระทำ หรือผู้อยู่เบื้องหลังการกระทำ และทำไปด้วยสาเหตุใด จึงต้องอาศัยการวิเคราะห์จากหลักฐานที่สามารถเก็บได้จากสถานที่เกิดเหตุ วัตถุพยาน พยานบุคคล แล้วจึงนำข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บได้ หรือที่ไปสืบสวนสอบสวนมาได้ทั้งหมดนั้นมาประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อจะได้คลี่คลายคดีที่เกิดขึ้น จึงสามารถจับกุมตัวคนร้ายได้อย่างถูกต้องว่าใครเป็นผู้ลงมือสังหารและวัตถุประสงค์ที่ทำลงไปนั้นเพราะอะไร (ชนิกานต์ กุ้เกียรติ, 2563 : 131)

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่า ผู้เขียนการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ พบตัวละคร 8 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน เจ้าจอมสารทิ ลูกจัน อะมีนะห์ แสร้ คุณหญิงเปลวนก คุณหญิงฉัตรนก คุณหญิงเชิญกนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ไม่มีบาดแผลหรือร่องรอยเปื้อนนั่นไปพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ หากรอยเปื้อนนั้นมีลักษณะเดียวกันกับรอยเปื้อนบนผ้าลายกินรีไม่มีผิด นอกจากนี้ เมื่อตรวจศพโดยละเอียดแล้ว พุดซ้อนยังพบคราบสีแดงบริเวณริมฝีปาก และลิ้นของอุสมานอีกด้วย...คราบนี้มีลักษณะคล้ายกับหมากที่คนอยุธยานิยมเคี้ยวกัน หากไม่มีความรู้ทางการแพทย์และไม่ได้สังเกตให้ดีละก็จะแยกกันแทบไม่ออก

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 402)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงพุดซ้อน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทางการแพทย์ตามหลักวิทยาศาสตร์จากรอยเปื้อนที่พบเป็นคราบสีแดงบนริมฝีปาก และลิ้นของศพอุสมานเป็นรอยเปื้อนเหมือนอยู่บนผ้าลายกินรีที่พบกับศพของกัปตัน ฌอง เมื่อพุดซ้อนนำหลักฐานที่พบจากลายผ้ากินรี คราบสีแดงจากศพอุสมาน ตลอดจนการตรวจของเหลวบนศพของกัปตันฌองแสดงว่า คนร้ายจะต้องใช้หนุมนั่งแทน หรือว่านเลือด สังกหกรกัปตันฌอง และอุสมานอย่างแน่นอน

ถ้าเป็นดาบที่ใช้ในพระราชสำนัก คมดาบสามารถตัดได้แม้โลหะหนา ๆ” พุดซ้อนวิเคราะห์ การแพทย์ทำให้เธอจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องวัตถุมีคมชนิดต่าง ๆ เพื่อเวลาตรวจดูบาดแผลจะสามารถตอบได้ว่าเกิดจากอาวุธชนิดใด “ฉะนั้นบาดแผลที่คอของแม่จนวล จึงไม่ควรมีลักษณะรุ่งริ่งแบบที่แม่ลูกจันเห็น...นอกเสียจากว่า...” “นอกเสียจากว่า อาวุธที่คนร้ายใช้สังหารแม่จนวลเป็นอาวุธปลอม...ดาบก็เลยไม่คม ไม่สามารถตัดขาดได้ในดาบเดียว” พุดซ้อนเม้มริมฝีปากแน่น เธอเริ่มมองเห็นอะไรบางอย่างได้แจ่มชัดมากขึ้น...

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 308)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิงพุดซ้อนได้นำความรู้จากการเป็นแพทย์มาใช้ในการพิสูจน์ศพ ซึ่งเป็นประโยชน์เบื้องต้นในการพิสูจน์ ตรวจหาหลักฐานที่จะเชื่อมโยงไปถึงตัวคนร้าย เมื่อผนวกรวมเข้ากับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จึงทำให้ประมวลได้ว่าใครคือฆาตกรตัวจริง

“ท่าทางของบุรุษที่บุกเข้ามาจะปลุกปล้ำฉัน ไม่ใช่เข้ามาโดยบังเอิญ และไม่ใช่ครั้งแรกที่มันเข้ามา” เจ้าจอมสารทิเอ่ยด้วยความมั่นใจ “มันเดินเหินอย่างชำนาญ รู้จักหนทางในวัง รู้จักห้องหับต่างๆ ในตำหนักเป็นอย่างดี ตอนที่ฉัน

แหงมันบาดเจ็บ คนร้ายวิ่งไปอย่างคล่องแคล่ว หากเป็นคนที่เพิ่งเข้ามาครั้งแรก
ไม่มีทางหนีจากพวกโหลนไปได้แน่”

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 354)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นความสามารถของตัวละครหญิง คือ เจ้าจอมสารภีที่ใช้
สติปัญญาในการพิจารณาทบทวนเหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้นกับตัวเองว่าบุรุษที่จะทำร้ายเธอนั้น
ต้องสามารถเข้าออกในตำหนักของเจ้าจอมขุนกับเจ้าจอมฉิมมาเป็นเวลานาน เพราะรู้จักทางเดินใน
ตำหนักอย่างดี ทำให้เชื่อมโยงไปถึงเหตุการณ์ฆาตกรรมอำพรางที่เกิดขึ้นกับเจ้าจอมดอกแก้วได้และ
ช่วยให้ทราบว่าเป็นใครคือตัวผู้ร้ายได้ในที่สุด

“ไม่น่าใช่ของวิทัศน์” คุณหญิงเปลวนกวิเคราะห์ ครั้งพอเห็นอีกฝ่ายมองมา
ด้วยความสงสัย เธอก็รีบบอกต่อไปว่า “วิทัศน์ไม่ได้เจาะหู”...“ฉันออกจะเห็น
ด้วย ไม่น่าเชื่อว่าวิทัศน์จะฆ่าตัวตาย...ถ้าเขาจะฆ่าตัวตายจริง ๆ เขาจะทำพะโล้
ค้ำเอาไว้บนเตาทำไม และจะสั่งให้เปลวมาส่งน้ำผึ้งทำไม ยังจะต่างหูไข่มุกข้าง
นั้นอีก วิทัศน์ไม่ได้เจาะหู...แสดงว่าต้องมีใครอีกคนอยู่ในที่เกิดเหตุ”

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 44 - 45)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า คุณหญิงเปลวนกมีความสามารถคิด วิเคราะห์
เหตุการณ์การเสียชีวิตของวิทัศน์ด้วยเหตุและผล เมื่อพิจารณาจากหลักฐานที่พบใกล้ศพของวิทัศน์ คือ
ตุ้มหูไข่มุกหนึ่งข้าง เธอสังเกตหูของวิทัศน์ไม่ได้เจาะหู ฉะนั้นตุ้มหูไข่มุกนี้คงไม่ใช่ของวิทัศน์อย่าง
แน่นอน ถ้าวิทัศน์จะฆ่าตัวตายจริงคงไม่ทำพะโล้ค้ำไว้บนเตา และคงไม่สั่งให้เธอมาส่งน้ำผึ้งอย่าง
แน่นอน

“หญิงก็ยังไม่ได้สรุปว่าท่านเจ้าคุณเกี่ยวหรือคะ หญิงเพียงแต่รู้สึกแปลกใจ”
คุณหญิงฉัตรกนกวิเคราะห์ “เมียเพิ่งตาย แทนที่จะตามไปดูศพที่โรงพยาบาล
กลับมาดูสถานที่เกิดเหตุ ถ้าไม่ใช่มาเพื่อทำลายหลักฐาน จะมาเพื่ออะไร...
อีกอย่าง”..... “มะลิวัลย์เล่าให้หญิงฟังว่า เมื่อคืนกลับดึก ตอนเดินกลับบ้านเห็นมี
รถจอดอยู่หน้าโรงงานของเรา ในนั้นมีผู้หญิงกับผู้ชายกำลังทะเลาะกันอย่าง
รุนแรง...ตอนที่ผู้ชายก้าวลงจากรถแต่งตัวเหมือนข้าราชการ น่าเสียดายที่มะลิ
วัลย์ไม่กล้ามอง เลยไม่รู้ว่าเป็นใคร”

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 114 - 115)

จากตัวอย่างข้างต้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่คุณหญิงวิศวานภิมิต หรือ แม่แฉ่ม เสียชีวิต
ที่โรงงานทอผ้าฉัตรกนก จึงเป็นเหตุให้พระยาวิศวานภิมิตผู้เป็นสามีพร้อมลูกน้องสามถึงสี่คนพยายาม
เข้าไปที่เกิดเหตุ เพื่อสำรวจบริเวณต่าง ๆ จึงเป็นเหตุให้คุณหญิงฉัตรกนกเกิดความสงสัย คิดวิเคราะห์
จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ภรรยาเสียชีวิตควรที่จะไปดูศพเป็นอันดับแรก ไม่ควรมาที่เกิดเหตุ หรือมา

เพื่อจุดประสงค์ทำลายหลักฐานอย่างแน่นอน ประกอบกับเรื่องราวที่มะลิวัลย์เล่าให้ฟังว่า เห็นผู้ชายใส่ชุดข้าราชการทะเลาะกับผู้หญิงอย่างรุนแรงในรถตู้ ส่งผลให้คุณหญิงฉัตรกนกสงสัยว่าผู้ต้องหาในคดีฆาตกรรมคุณหญิงวิศวานภมิตน่าจะเป็นพระยาศวานภมิต

เมื่อลองเชื่อมโยงข้อมูลคดีของเด็กชายหนองเข้าด้วยกัน คุณหญิงเชิญกนกพบข้อสงสัยหลายประการ...ราวกับว่าความตายของเด็กคนนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาจารย์พิริยพงศ์ และอาจารย์ราชาวดี โดยมีมรดกพันธุหายากเป็นจุดเชื่อมโยง

เชิญกนก (พงศกร, 2563 : 103)

จากตัวบทข้างต้น คุณหญิงเชิญกนกได้เข้าไปที่ห้องทำงานของอาจารย์พิริยพงศ์พบว่าห้องทำงานเหมือนกับห้องทดลองวิทยาศาสตร์มากกว่าห้องพักแพทย์ มีขวดแก้วตองอวัยวะต่าง ๆ วางอยู่เรียงราย ด้านหลังโต๊ะทำงานมีผีเสื้อและแมลงหน้าตาประหลาด และเธอก็ได้สังเกตเห็นกล่องพลาสติกสำหรับเลี้ยงมด ซึ่งมดมีลักษณะเหมือนกับมดที่พบตกอยู่ข้างในศพของเด็กชายหนอง เธอจึงคิดวิเคราะห์เชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นพบข้อสงสัยหลายประการ จึงก่อให้เกิดความสงสัยว่ามดเพศผสมชาติบูลด็อกมีความเกี่ยวข้องกับอาจารย์พิริยพงศ์ และอาจารย์ราชาวดีอย่างไรกันแน่

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบลักษณะเด่นของตัวละครหญิงที่มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์หลักฐานจากเหตุการณ์ฆาตกรรมต่าง ๆ โดยการเก็บรวบรวมหลักฐานจากที่เกิดเหตุ วัตถุพยาน พยานบุคคล จึงนำข้อมูลต่าง ๆ จากที่สืบสวนสอบสวนมาทั้งหมดประมวลเข้าด้วยกันจนสามารถคลี่คลายคดีที่เกิดขึ้น และจับกุมตัวคนร้ายได้อย่างถูกต้อง

ดังจะให้เห็นว่า พงศกรได้นำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิง คือ พุดซ้อน ลูกจัน อะมีนะห์ และคุณหญิงเชิญกนกมีอาชีพเป็นหมอ ซึ่งหมอส่วนใหญ่ในสมัยอยุธยา และสมัยรัชกาลที่ 7 จะเป็นผู้ชาย แต่พวกเขาสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับคนในสังคมให้ได้รับการยอมรับว่าผู้หญิงก็สามารถประกอบอาชีพหมอได้ และสามารถสร้างรายได้เลี้ยงดูทุกคนในครอบครัวได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังใช้ความรู้ ความสามารถที่ตนเองมีเข้าไปช่วยสืบคดีตามหลักนิติวิทยาศาสตร์ให้เป็นไปอย่างสมเหตุสมผลมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีข้อมูลในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ข้อมูลด้านพฤกษศาสตร์ที่มีการใช้พืชของพืชในการก่อคดีฆาตกรรม ข้อมูลด้านกีฏวิทยาใช้แมลงที่พบในศพมาช่วยไขปริศนาการเสียชีวิตจนสามารถจับกุมตัวผู้ก่อเหตุได้ในที่สุด ส่วนแสร้ และเจ้าจอมสารภี แม้ไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นหมอ แต่ก็ได้มีตัวละครรองอีกตัว คือ หมอโหมต ซึ่งเป็นน้องชายของเจ้าจอมสารภี และเป็นบิดาของพุดซ้อนได้ใช้ความรู้ทางการแพทย์มาช่วยพี่สาวไขปริศนาคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้น และคุณหญิงเปลวกนก และคุณหญิงฉัตรกนก พวกเขาถือสืบทอดธุรกิจของครอบครัวแต่ต้องประสบปัญหาความขัดแย้งในด้านธุรกิจจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งจะต้องพิสูจน์ข้อเท็จจริง เพื่อนำไปใช้ยืนยันถึงสาเหตุของการตายที่แน่ชัด

ดังจะเห็นได้ว่า กลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงที่ผู้เขียนได้สร้างขึ้นมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อประมวลให้ทราบถึงสาเหตุของการก่อการร้าย และสามารถจำกัดวงของผู้ต้องสงสัยจากกว้างให้แคบลง จนสามารถจับตัวผู้ร้ายตัวจริงได้ในที่สุด

3.2.2 มีความละเอียด รอบคอบใจเย็น อดทน อดกลั่น

การมีความละเอียด รอบคอบใจเย็น อดทน อดกลั่น เป็นคุณลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของนักสืบ เพราะในการพิสูจน์หลักฐานความจริงของคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นจำเป็นต้องมีการสืบหาพยาน และหลักฐานทั้งที่เป็นวัตถุและบุคคล ซึ่งอาจจะหาได้ยากเนื่องจากผู้ร้ายจงใจปกปิดหรือทำลายหลักฐาน เพื่อจะได้ไม่สามารถสืบสาวมาถึงคนร้ายได้ นักสืบจึงต้องมีความละเอียด รอบคอบอย่างที่สุดไม่ด่วนสรุปว่าใครเป็นฆาตกรจนกว่าจะหาหลักฐานมาพิสูจน์ให้มากที่สุด ซึ่งจะต้องใช้เวลา ฉะนั้นนักสืบที่ดีจะต้องมีความรอบคอบ อดทน อดกลั่น ใจเย็น รู้จักรอคอยเพื่อความแน่นอนชัดเจน สามารถจับตัวผู้กระทำผิดได้ถูกต้อง ไม่ผิดคน

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงในการมีความละเอียด รอบคอบใจเย็น อดทน อดกลั่น พบตัวละคร 7 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน ลูกจัน คุณหญิงแสร้ เจ้าจอมสารภี คุณหญิงฉัตรนก หม่อมกนกอร และคุณหญิงเชิญกนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“อย่าเพิ่งตุนไปก่อนใช้เลยคะคุณหลวง” พุดซ้อนเห็นร่องรอยเกรี้ยวกราดในดวงหน้าคมสันของชายหนุ่มแล้วอดสงสารไม่ได้ “ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรก็ยังไม่รู้ทุกอย่างอาจไม่เลวร้ายอย่างที่คุณหลวงนึกห่วงนักหรอกก็ได้...รอให้ฉันทตรวจสอบให้เรียบร้อยเสียก่อนได้ความว่าอย่างไรค่อยว่ากันนะเจ้าคะ”

ลายกนิรี (พงศกร, 2561 : 57)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิงพุดซ้อนมีความละเอียด รอบคอบใจเย็น อดทน อดกลั่น ในการหาข้อเท็จจริงว่าใครเป็นฆาตกรฆ่ากับต้นฉม และพยายามจะตรวจสอบเพื่อหาหลักฐานมายืนยันว่าผู้ตายเสียชีวิตเพราะเหตุใด

“เอาเถอะพี่หนู พี่เนียน” ลูกจันตัดสินใจก่อนที่พี่สาวทั้งสองจะคร่ำครวญไ้มากกว่านี้ “เราอย่าเพิ่งสันนิษฐานอะไรกันไปมากกว่านี้เลย เรื่องจริงเป็นอย่างไรก็ยังไม่รู้ เอาเป็นว่ารอให้ฉันทกับพี่แสนได้ข้อมูลเพิ่มเติมเสียก่อน จากนั้นจะจัดการอย่างไร ค่อยคิดอ่านกันอีกทีจะดีกว่านะจ๊ะ”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 89)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ ลูกจันมีความความละเอียด รอบคอบ อดทน และใจเย็น เพื่อที่จะหาหลักฐานมาพิสูจน์ให้ได้ว่าใครคือผู้สังหารแมนวล

“ฉันทไม่ได้เมา” เจ้าจอมสารภีกระหึบเท้าด้วยความขัดใจ เธอไม่ยอมบอกให้รู้ว่าทั้งหมดเป็นแผนของเธอเอง สารภีซ่อนแผนแกล้งเมา เพื่อให้สองเจ้าจอมตายใจ ก่อนจะมาตำหนิเจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิมในคำวันนี้ สารภีพอจะคาดการณ์ได้ล่วงหน้าแล้วว่า จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง พ่อโหมตเคยสอนพี่สาวให้ระวัง

ตัวว่าอาจจะถูกคนมอมเหล้าได้ เธอจึงเตรียมเคี้ยวว่านรางจืด อมกากของมันเอาไว้ในกระพุ้งแก้ม เตรียมสำหรับถอนพิษเหล้ามาก่อนหน้านี้แล้ว เจ้าจอมทั้งสองพยายามมอมเหล้าเธออย่างไร ก็ไม่มีวันได้ผล ที่สารภีแกล้งทำเป็นเมา เพราะอยากจะทำให้เกิดอะไรขึ้นต่อไปต่างหาก

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 331 - 332)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิง คือ เจ้าจอมสารภีเข้ามาในตำหนักของเจ้าจอมฉิมและเจ้าจอมนุช เพื่อหาหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาเหตุการเสียชีวิตของเจ้าจอมดอกแก้ว ก่อนที่จะเข้ามา เจ้าจอมสารภีวางแผนไว้เป็นอย่างดี โดยเคี้ยวว่านรางจืดก่อนเข้ามาในตำหนัก และแกล้งเมาเหล้าอ่อนเพื่อให้เจ้าจอมฉิม และเจ้าจอมนุชหลงเชื่อ ดังจะเห็นได้ว่าเจ้าจอมสารภีมีลักษณะเด่นด้านการมีความละเอียด รอบคอบ ใจเย็น อดทนอดกลั้นในการหาความจริงของสาเหตุการเสียชีวิตของเจ้าจอมดอกแก้วจนสามารถจับตัวคนร้ายได้จนสำเร็จ

“เมื่อแผ่นดินก่อน เกิดเหตุร้ายขึ้นในพระนคร เจ้าคุณอดุลย์บารบสิ้นชีวิตลงอย่างกะทันหัน หมอลงความเห็นเห็นว่าหัวใจวาย แต่หม่อมกนกอร...หม่อมแม่ของคุณเปลวเป็นคนพิสูจน์ได้ว่าเจ้าคุณถูกวางยาพิษ และยาพิษนั้นอยู่ในน้ำผึ้ง...”

เปลวทนก (พงศกร, 2562 : 113)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงหม่อมกนกอรเป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบ อดทน อดกลั้น ใจเย็น สามารถหาหลักฐานมาพิสูจน์คดีการเสียชีวิตของเจ้าคุณอดุลย์เสียชีวิต เพราะการถูกวางยาพิษ และยาพิษนั้นอยู่ในน้ำผึ้ง ส่งผลให้เชื่อมโยงจากพยาน หลักฐานทั้งที่เป็นวัตถุและบุคคลไปสู่ตัวคนร้ายตัวจริงได้

“ไม่จำเป็นเลยค่ะหม่อมแม่ เพราะถ้าคนร้ายคิดว่าออฟฟิศถูกไหม้ หลักฐานถูกทำลายไปหมดแล้วละก็...” คุณหญิงฉัตรกนกยิ้มกริ่ม “เขาคิดผิดค่ะ หญิงมีแผนสำรองเตรียมเอาไว้เรียบร้อย” “หมายความว่า...” หม่อมกนกอรเลิกคิ้ว “ทุกอย่างยังอยู่ดี หญิงเอาเอกสารลายนิ้วมือทั้งหมดมาเก็บไว้ที่วังตั้งแต่เมื่อเย็นวานแล้วค่ะ” คุณหญิงฉัตรกนกอธิบาย “เอกสารที่อยู่ในออฟฟิศเป็นเอกสารทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับ ดวงสุดาไม่รู้เรื่องนี้เพราะหญิงสั่งให้กลับบ้านไปก่อน... ประเดี๋ยวพอฤทธิ์กลับมา หญิงจะวานให้เขาเอาเอกสารนี้ไปมอบให้กับท่านเจ้าคุณดำรง เพื่อเทียบกับลายนิ้วมือแฝงในลูกกุญแจ”

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 252)

จากตัวอย่างข้างต้น เมื่อคนร้ายบุกรุกเข้าออฟฟิศโดยจุดไฟเผา เพื่อทำลายหลักฐานเอกสารลายนิ้วมือของพนักงานในบริษัท ซึ่งจะนำลายนิ้วมือไปเปรียบเทียบกับลายนิ้วมือที่แฝงอยู่ในกุญแจที่ใช้ซึ่งคุณหญิงฉัตรกนกในห้องเก็บเครื่องมือช่างของโรงงานทอผ้า แต่ด้วยความละเอียด รอบคอบของคุณหญิงฉัตรกนกที่นำเอกสารทั้งหมดมาเก็บไว้ที่วังทำให้เอกสารไม่ได้ถูกทำลาย

มดพวกนี้มาจากไหน มาได้อย่างไร...คุณหญิงไม่อาจรู้ได้หากสัญชาตญาณบอกให้เธอเก็บมดประหลาดสองตัวนั้นไว้ในผ้าเช็ดหน้าอย่างทะนุถนอม...ใครจะรู้มันอาจจะมีประโยชน์ในภายหลัง

เชิฏกนก (พงศกร, 2563 : 32)

จากตัวอย่างข้างต้น เมื่อเกิดเหตุการณ์พบศพเด็กเสียชีวิตระหว่างที่นายแพทย์พีรียพงศ์และนักศึกษาแพทย์ตรวจศพอยู่ คุณหญิงเชิฏกนกเหลือบเห็นอะไรบางอย่างขยับอยู่ข้างศพเป็นมดสีแดงกลุ่มหนึ่งพวกมันกำลังกัดกินเนื้อของศพอย่างหิวกระหาย ด้วยความละเอียด รอบคอบ คุณหญิงเชิฏกนก จึงเก็บมดขึ้นมาอย่างรวดเร็ว เพื่อจะได้เก็บไว้เป็นหลักฐานในการตามหาตัวคนร้ายได้

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีบทบาทในการสืบคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นทั้ง 6 เรื่องจะมีความละเอียด รอบคอบ ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตัวละครเหล่านี้จะยังไม่ด่วนสรุปเรื่องใดลงไปอย่างชัดเจน แต่จะรองจนกว่าจะมีหลักฐานอย่างแน่นหนาจนสามารถยืนยันได้ว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร เกิดมาจากสาเหตุใด และใครเป็นผู้กระทำ

3.2.3 มีความยุติธรรม รักความถูกต้อง

ความยุติธรรม รักความถูกต้อง คุณลักษณะสำคัญไม่น้อยกว่าด้านอื่น เพราะบางคดีอาจมีการจับผู้ร้ายผิดตัวหรือบางคดีผู้ร้ายตัวจริงพยายามสร้างหลักฐานเท็จ เพื่อเบี่ยงเบนประเด็นทำให้ตำรวจเข้าใจผิดหรือสงสัยบุคคลอื่นแทน ฉะนั้นนักสืบที่ดีจึงต้องมีความยุติธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง แม้การหาตัวผู้ร้ายตัวจริงอาจจะยากหรือเสี่ยงอันตราย แต่นักสืบที่มีใจรักความถูกต้องก็ยอมเหนื่อยเพื่อให้คนผิดได้รับโทษ

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีความยุติธรรม รักความถูกต้อง พบตัวละคร 7 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน ลูกจัน คุณหญิงแสร้ง เจ้าจอมสารภี คุณหญิงเปลวกนก หม่อมกนกอร และคุณหญิงเชิฏกนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หญิงสาวทอดสายตามองสมุดไทยที่บันทึกตำรายาตรงหน้าแว่นหนึ่ง...หากเธอไม่เคารพตัวเอง จะมีใครเคารพตัวเธอ....พุดซ้อนตัดสินใจแล้วว่า จะทำหน้าที่ หมอของตนให้สมบูรณ์ที่สุด ไม่ว่าผลการตรวจจะเป็นอย่างไร เธอจะต้องรายงานผลไปตามความจริง

สิ่งที่เธอจะทำควบคู่กันไปกับการตรวจศพก็คือ เริ่มสืบหาตัวคนร้ายไปพร้อม ๆ กัน ทำให้พบว่าแท้จริงแล้วใครกันแน่ที่อยู่เบื้องหลังเหตุร้ายในครั้งนี้นั้น บางทีถ้าคนร้ายไม่ใช่คนอยุธยา ทุกอย่างอาจง่ายตายกว่าที่คิดและหล่อนก็ไม่จำเป็นต้องพูดปด... และเธอควรเริ่มต้นจากผ้าลายกินรี

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 59 - 60)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิง คือ พุดซ้อนมีความยุติธรรม รักความถูกต้องสิ่งที่เธอจะทำควบคู่กันไปกับการตรวจศพก็คือ เริ่มสืบหาตัวคนร้ายจากผ้าลายกินรี และรายงานผลไปตามความเป็นจริง

“เราจะด่วนสรุปแบบนั้นไม่ได้” คุณหญิงแสร้ไม่เห็นด้วย “หลักฐานยังน้อยเกินไป ถ้าเป็นพ่อประจาง...เหตุใดเดมาสาวกับอ้ายจงถึงได้พูดว่าคนสังหารแม่่นวลคือพระอัครมเหสี...”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 257)

จากตัวอย่างกล่าวถึงเหตุการณ์ที่แม่่นวลโดนสังหาร เมื่อสอบถามพยานบุคคลที่พบเห็น และหลักฐานต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่า ใครคือผู้ร้ายที่แท้จริง ผู้ต้องสงสัยน่าจะเป็นพระอัครมเหสีกลาง อาจจะเป็นพระเทพบริบาล หรืออาจจะเป็นพ่อประจางก็เป็นได้ แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิง คือ คุณหญิงแสร้มีความยุติธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง สามารถคิดวิเคราะห์ลำดับเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดีและรอบคอบ

“พี่กับแม่แสร้ต่างคิดตรงกันว่า การตายครั้งนี้ไม่ปกติ...อันที่จริงเราจะเลือกนั่งเฉยเสียก็ย่อมจะทำได้ พระเจ้าอยู่หัวก็คงไม่ติดใจเอาความ และคงให้เผาศพคุณจอมดอกแก้วไปตามประเพณี” เจ้าจอมสารก็เลือกใช้คำพูดด้วยความระมัดระวัง “แต่ถ้าเรามองรูปการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยใจเป็นธรรม นั้นออกจะไม่ยุติธรรมกับคุณจอมดอกแก้ว เธออาจไม่ได้มีเจตนาจะฆ่าตัวตายเอง แต่อาจถูกใครบางคนจงใจทำสติสัมปชัญญะของคุณจอมผิดปกติไป จนคลั่งและกระโดดตึกลงมา”

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 55)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ เจ้าจอมสารก็ และแสร้ มีความยุติธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์การเสียชีวิตของเจ้าจอมดอกแก้วด้วยเหตุและผลอย่างเที่ยงธรรม

เธอตั้งใจเอาไว้แต่แรกแล้วว่าต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า เขาไม่ได้ฆ่าตัวตายอย่างที่คนอื่น ๆ พยายามจะให้ เป็น ต่อให้วิธูรไม่มาร้องขอ เธอก็จะต้องหาคำตอบเรื่องนี้ให้ได้อยู่ดี

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 118)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเปลวนกมีความยุติธรรม รักความถูกต้อง พยายามที่จะพิสูจน์การเสียชีวิตของวิฑิตน์ไม่ใช่การฆ่าตัวตาย แต่เป็นการฆาตกรรม เธอจึงต้องหาหลักฐาน พยานต่าง ๆ เพื่อจะได้ทวงความยุติธรรมให้กับวิฑิตน์

“เวลาสี่บดนี่นะ...เราไม่ควรปิดหูที่ใครคนใดคนหนึ่ง”... “เพราะถ้าทำแบบนั้น จะทำให้เราพลาดข้อมูลสำคัญอื่น ๆ ที่สำคัญ...ถ้าเราปิดหูผิดคน ทิศทางการสืบคดีของเราก็จะหลงทางไปไกล กว่าที่ตั้งหลักได้ใหม่ คนร้ายตัวจริงอาจจะหนีไปไกลแล้วก็เป็นได้”

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 253)

ผู้เขียนนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิง คือ หม่อมมกนกรผู้เป็นมารดาของคุณหญิงฉัตรกนก เป็นผู้มีความยุติธรรม และรักความถูกต้อง เธอได้สอนคุณหญิงฉัตรกนกในการสืบคดีต่าง ๆ ด้วยความยุติธรรม ไม่ควรปิดหูว่าใครเป็นคนร้ายจนกว่าจะได้หลักฐาน และพยานที่แน่นอน หรืออาจส่งผลให้เราหลงทิศทางการทำให้คนร้ายตัวจริงหนีไปไกลได้

“ชอบใจเธอมากนะ...คนยา” ร่างบางระหงเอื้อมมือไปจับมือเพื่อนสนิทไว้แน่น ก่อนจะทรุดกายลงนั่งบนเก้าอี้อ่านหนังสือ ดวงตาเหลือบมองคุมตัวใหญ่ในขวดแก้ว “ฉันสัญญาว่าจะทำในสิ่งที่ถูกต้อง” “หมายความว่าอย่างไร” คนยารู้สึกแปร่งหูในคำพูดประโยคนั้นของคุณหญิงเชิญกนก “ไม่มีความหมายอะไรพิเศษหรือ” คุณหญิงถอนใจเบา ๆ “ฉันแค่คิดว่า...เมื่อถึงเวลาที่เราต้องเลือก...บางครั้งเราก็ต้องเลือกความถูกต้องมากกว่าความถูกใจมิใช่หรือ...”

เชิญกนก (พงศกร, 2563: 151 - 152)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเชิญกนก เป็นผู้มีความยุติธรรมและรักความถูกต้อง เธอให้คำสัญญาต่อคนยาผู้เป็นเพื่อนรักของเธอ ถ้าอาจารย์พิริยพงศ์เป็นคนร้ายจากคดีฆาตกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เธอจะเลือกความถูกต้องมากกว่าเข้าข้างชายผู้ที่ตนแอบรักอย่างแน่นอน

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีความยุติธรรม รักความถูกต้อง ผู้เขียนพงศกรได้นำเสนอตัวละครหญิง คือ พุดซ้อน ลูกจัน คุณหญิงแสร้ เจ้าจอมสารภี คุณหญิงเปลวนก หม่อมมกนกร และคุณหญิงเชิญกนก เป็นตัวละครที่มีคุณธรรม และรักความถูกต้องเป็นอย่างมาก เพราะตัวละครเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมของบุคคลต่าง ๆ จึงต้องพิสูจน์ข้อเท็จจริงถึงสาเหตุการเสียชีวิตเกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้น เพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ของตนเอง ให้สังคมยอมรับความสามารถด้านการแพทย์ และสร้างความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพแพทย์ได้เท่าเทียมกับผู้ชาย จึงเป็นเหตุที่ยอมเสี่ยงชีวิตตนเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับคดีร้ายแรงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แม้ต้องพบเจอกับปัญหาอุปสรรค จนกระทั่งมีผู้ปองร้ายหมายจะเอาชีวิต แต่ก็ไม่กลัว ยังยืนหยัดที่จะจับตัวผู้กระทำผิดตัวจริงมาลงโทษให้ได้ เพื่อความเป็นธรรมกับทุกคน

3.2.4 มีความกล้าหาญ

ความกล้าหาญในนวนิยายซีรีส์สายเลือดนักสืบหญิงของพงศกร ประกอบด้วย ชุดนักสืบสตรีศรีอยุธยา และชุดคุณหญิงยอดนักสืบ ซึ่งพงศกรได้สร้างกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงให้มีบทบาทเป็นนักสืบมีบุคลิกภาพที่กล้าหาญ แม้อุปสรรคในการค้นหาความจริงของเรื่องราวที่เกิดขึ้นจะน่ากลัว หรืออันตรายมากเพียงใดแต่ตัวละครหญิงก็มีความกล้าหาญ พร้อมเผชิญหน้ากับปัญหาอย่างไม่ท้อถอยหรือถอดใจ

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีความกล้าหาญ พบตัวละคร 6 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน คุณหญิงแสร้ ลูกจัน เจ้าจอมสารภีหรือแม่ชีเจ้าจอมสารภี คุณหญิงฉัตรกนก และคุณหญิงเชิญกนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ฉันไม่ใช่คนในแบบที่จะรอตั้งรับอยู่ฝ่ายเดียว...แม่สารภีเองก็รู้ดีมิใช่หรือ แล้วนี่ยังเป็นเรื่องเกี่ยวกับลูกชาย และว่าที่ลูกสะใภ้ของฉันด้วย ฉันยิ่งนั่งนอนใจมิได้” คุณหญิงแสร้แม้ริมฝีปากแน่น คนอย่างเธอไม่เคยยอมพ่ายแพ้ต่อความอยุติธรรม “ในเมื่อคุณจอมกนิร์ลงมือรุกก่อน เราก็ต้องเดินหมากฝ่ายของเราบ้าง”

ลายกนิรี (พงศกร, 2561 : 176)

จากตัวบทข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิง คือ คุณหญิงแสร้มีบุคลิกลักษณะที่กล้าหาญ มั่นคง เด็ดเดี่ยว กล้าเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้น แม้ว่าเจ้าจอมกนิร์จะมีอิทธิพลมากมายแต่เธอก็ไม่ยอมแพ้ต่อความอยุติธรรมเด็ดขาด

“นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เธอเผชิญหน้ากับคนตาย แต่การพบศพในเรือนของแม่นวลโดยกะทันหัน ไม่ได้ตั้งใจ ทำให้หล่นอดตกใจมิได้ แต่ครั้งเมื่อตั้งสติได้แล้ว ลูกจันก็บอกตัวเองให้ใช้ชีวิตแพทย์ตรวจศพของแม่เพียงโดยละเอียด เพื่อหาสาเหตุว่าเกิดอะไรขึ้นกับร่างทรงหญิงผู้เคราะห์ร้ายรายนี้”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 284 - 285)

จากตัวบทข้างต้นแสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิง คือ ลูกจันมีบุคลิกลักษณะที่กล้าหาญ กล้าเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นแม้จะเป็นอันตรายต่อตนเอง เธอก็ไม่เกรงกลัวสิ่งใด เพราะความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะหาสาเหตุการตายของแม่เพียง และหาตัวคนร้ายมารับโทษให้ได้ เธอจึงใช้สติและปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี

“เดินเข้าไปด้านหน้าี่ละ” สตรีคนที่เดินกลางช่วยตัดสินใจ “เข้าตามตรอกออกตามประตู” พุดจบเธอไม่รอฟังคำตอบว่าอีกสองคนจะเห็นด้วยหรือไม่ ร่างระหงเดินตรงไปข้างหน้าด้วยความกล้าหาญ “นั่นใคร” เสียงทหารคนหนึ่งตะโกนถาม “มาทำอะไรแถวนี้” หญิงสาวร่างสูงโปร่งไม่ตอบ เธอเพียงแต่ก้าวตรง

เข้าไปหาทหารยามที่ยืนเฝ้าประตู หยุดยืนตรงหน้าพร้อมกับปลดผ้าที่คลุมศีรษะ ออก ทันทีที่ทหารยามทั้งสองเห็นว่าสตรีที่มาปรากฏกายตรงหน้าคือผู้ใด ทำที่ แข็งกร้าวในตอนแรกของพวกเขา ก็เปลี่ยนไปในทันที

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 93 - 94)

เมื่อเจ้าจอมสารภี แสร้ง และหม่อมโหมต ต้องการที่จะไปตรวจศพของเจ้าจอมดอกแก้ว เพื่อหาสาเหตุการเสียชีวิต พวกเธอก็มาถึงที่ตึกเย็นที่ใช้เก็บศพของชาววังก่อนนำไปประกอบพิธีทาง ศาสนา บริเวณด้านหน้าของตึกมีเฝ้ายามอยู่ด้านหน้า เจ้าจอมสารภีจึงตัดสินใจเดินนำหน้าเข้าประตู ด้านหน้าอย่างกล้าหาญ ไม่เกรงกลัวผู้ใด

“นายสมบัติมีธุระอะไรกับฉัน” คุณหญิงเปลวนกเอ่ยถามทั้งที่พอจะเดาว่า นายสมบัติมาพบด้วยเรื่องอะไร...เขาวางของกระดาษที่ภายในมีรูปภาพจากร้าน ฉายานรสิงห์ลงตรงหน้าคุณหญิงโตนแรง ดวงตาที่จ้องมองตรงมานั้นแดงก่ำ... “มีงมีจุดประสงค์อะไร ถึงเอาภาพถ่ายในซองนี้ไปให้กู คิดจะประจานกูอย่างนั้น หรือ” “ไม่ได้มีวัตถุประสงค์อะไร ไม่ได้คิดจะประจาน” แม้ออกใจจะเดินโครม คราม หากคุณหญิงเปลวนกจ้องตาอีกฝ่ายไม่ยอมถอย “ก็ในเมื่อภาพนี้เป็นภาพ ของคุณ...ฉันก็แค่เอาไปให้ ก็เท่านั้น...ถ้าคิดจะประจาน ฉันเอาไปลงหนังสือพิมพ์ เอาไปตีตโปตีในสาธารณะไม่ดีกว่าหรือ แต่ฉันไม่ทำ เพราะเป็นภาพที่คุณถ่ายกับ เพื่อนของฉันด้วยความเต็มใจ”

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 336)

จากตัวอย่างข้างต้น คุณหญิงเปลวนกนำรูปถ่ายนายสมบัติกับวิศิษฐ์แต่งการเป็นหญิง นายสมบัติเกิดความไม่พอใจจึงเกิดมีปากเสียงกัน เธอใช้สติปัญญาในการหลอกล่อให้ผู้ต้องสงสัยพูดถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากตัวบทข้างต้นผู้เขียนนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงให้มีบุคลิกลักษณะ ที่ใจเย็น รอบคอบ กล้าหาญ และกล้าเผชิญเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ใช้อารมณ์แต่ใช้ความกล้าหาญใน การเผชิญหน้าแทน

ดวงตาของคุณหญิงฉัตรนกเบิกกว้าง ไม่นึกว่าการยอมเสี่ยงบุกมาค้นหา หลักฐานถึงบ้านพักของพระยาวิเศษสุรนาถจะประสบความสำเร็จเช่นนี้ แทบจะ อดรนทนไม่ไหว เธอรีบอยากกลับไปเจอดวงฤทธิ์เสียตอนนี้เลย อยากเล่าสิ่งที่ ค้นพบให้เขาฟังโดยเร็ว

ฉัตรนก (พงศกร, 2563 : 356)

เมื่อคุณหญิงฉัตรนกลักลอบเข้าบ้านพักของพระยาวิเศษสุรนาถ เพื่อหาหลักฐานในคดี ฆาตกรรมของคุณหญิงวิศวานฤมิต โดยใช้กระดาษลิตมัสสุกกับเสื้อผ้า เพื่อเก็บหลักฐานเขม่าปืนและ หารูกระสุนปืนก็พบว่า ที่ก้นมีอักษร v สลักไว้ ซึ่งตรงกับหลักฐานที่พบในศพของคุณหญิงวิศวาน

นฤมิต ดังจะเห็นได้ว่าคุณหญิงฉัตรกนกมีลักษณะเด่นด้านความกล้าหาญ กล้าเผชิญกับสิ่งอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นพยายามรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ จนสามารถล่วงรู้ใครคือคนร้ายตัวจริง

เธอเข้าใจคนยาเป็นอย่างดี เพราะขนาดตนเองไม่ใช่คนซึ่กแล้ว คุณหญิง เชิญกนกยังอดจะประหวั่นมิได้ ด้วยศพตรงหน้านั้นมีสภาพน่าสยดสยอง นอกจาก ใบหน้าจะบวมอืดจนมองไม่ออกกว่าเป็นลูกเต๋าเหล่าใคร ช่องท้องของศพยังถูกกรีด จนเห็นอวัยวะภายใน

เชิญกนก (พงศกร, 2563 : 31)

จากตัวบทข้างต้นผู้เขียนได้มีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเชิญกนกให้มีบุคลิกลักษณะที่กล้าหาญ กล้าเผชิญหน้ากับความอันตรายต่าง ๆ ถึงแม้อุปสรรค ในการค้นหาความจริงของเรื่องราวที่เกิดขึ้นจะน่ากลัว หรืออันตรายมากเพียงใดคุณหญิงเชิญกนกก็ไม่ย่อท้อ

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีความกล้าหาญ ได้แก่ พุดซ้อน คุณหญิงแสร้ ลูกจัน เจ้าจอมสารภีหรือแม่ชี เจ้าจอมสารภี คุณหญิงฉัตรกนก และคุณหญิงเชิญกนก ผู้เขียนมีกลวิธีนำเสนอลักษณะเด่นของ ตัวละครหญิงให้มีบทบาทเป็นนักสืบมีบุคลิกภาพที่กล้าหาญ เด็ดเดี่ยว มั่นคง ไม่หวั่นต่อปัญหาที่ เกิดขึ้น แม้ว่าอาจต้องเกิดการกระทบกระทั่ง หรือขัดแย้งกับผู้มีอำนาจ มีอิทธิพลมากมายเพียงใดก็ตาม ซึ่งความกล้าหาญมั่นคง เด็ดเดี่ยวนั้นเป็นลักษณะสำคัญที่ทำให้ตัวละครสามารถคลี่คลายคดีลงได้ สำเร็จ เพราะการไม่ยอมแพ้ในระหว่างทางจึงค้นหาคนร้ายตัวจริงได้ในที่สุด

3.2.5 มีไหวพริบปฏิภาณ และมีสติสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

พงศกรได้สร้างกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงให้มีบทบาทเป็นนักสืบ ซึ่งบุคลิกภาพการมีไหวพริบปฏิภาณ และมีสติสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ซึ่งเป็นคุณสมบัติ ของนักสืบควรจะต้องมี เพราะจะช่วยให้ตัวเองรอดพ้นจากปัญหาที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้คาดคิดมาก่อนได้ เป็นอย่างดี

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าผู้เขียน มีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีไหวพริบปฏิภาณ และมีสติสามารถแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้าได้ดี พบตัวละคร 4 ตัว ได้แก่ ลูกจัน เจ้าจอมสารภี คุณหญิงเปลวกนก และคุณหญิงฉัตร กนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ลูกจันแสร้งถ่วงเวลา เธอมองข้ามไหล่ชายทั้งสามไปเห็นอะมีนะห์กำลัง เดินขึ้นเรือนมาพอดี จึงบู้ยไ้ส่งสัญญาณให้เด็กสาวชาวอินเดียรู้สึกลัวว่าเกิดอะไรขึ้น และขยิบตาให้อะมีนะห์รีบไปบอกพุดซ้อนให้รู้ตัวไว้อีกก่อน.....“งานนี้ต้องยกความดี ให้อะมีนะห์” พุดซ้อนหันไปเอ่ยชมเด็กสาวอินเดียที่นั่งอยู่มุมห้อง “อะมีนะห์หัวไว มาก ระหว่างที่พวกเราพยายามถ่วงเวลากับคนพวกนั้น อะมีนะห์ก็รีบไปที่หอ

คนไข้อยู่กับกับป่วยสองสามคน พาตัวลงไปซ่อนอยู่ในห้องลับใต้ทำน้ำด้านหลัง เรือนอย่างไรเล่าคะพี่น้อง”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 203, 209)

จากตัวบทข้างต้นเมื่อเกิดเหตุการณ์ชายฉกรรจ์จำนวนสามคนบุกเรือนหม้อโหมต คนที่เป็นหัวหน้ามีรูปร่างสูงใหญ่ ผิวขาวสะอาด ดวงหน้าคมสันมีไรหนวดเขี้ยวครีมี นุ่งผ้าลายอย่าง ลูกจัน สังเกตการแต่งตัวน่าจะเป็นข้าราชการมาจากกรมวัง ชายฉกรรจ์ทั้งสามอ้างว่าตนเป็นตำรวจได้รับคำสั่งให้มารับตัวพ่อจ้ง เมื่อได้ฟังเช่นนั้นลูกจันก็ไม่วางใจคนแปลกหน้า เธอมีสติและมีปฏิภาณไหวพริบสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดีเยี่ยมจึงแสวงงเวลา และส่งสัญญาณให้ห้อมินะหิไปแจ้งให้พุดซ้อนทราบเรื่อง และนำตัวลงไปซ่อนตัวอย่างรวดเร็ว

“เขาหันไปทางลูกจันซึ่งอยู่ใกล้ที่สุด ร่างสูงใหญ่ของเขาพุ่งเข้าหาลูกจัน หมายถึงจับเอาเป็นตัวจำนำ หากนั่นเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาดอย่างยิ่ง เพราะลูกจันไม่ใช่ผู้หญิงอ่อนแอที่รอให้ผู้ชายเป็นฝ่ายกระทำ เธอพุ่งตัวไปคว้าตะเกียงดวงใหญ่ก่อนที่ออกพระเทพบริบาลจะทันได้ตั้งตัว ลูกจันสอดตะเกียงทั้งดวงเข้าไปใต้อีกฝ่ายเต็มเนี่ยว น้ำมันจากตะเกียงหกเลอะเสื้อผ้าของออกพระบริบาล เปลวไฟจากตะเกียงไหม้ลามไปบนตัวของชายวัยกลางคนอย่างรวดเร็ว...”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 333)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิง คือ ลูกจันที่ถูกคนร้ายจะจับเป็นตัวประกัน แต่เพราะเธอมีสติและมีปฏิภาณไหวพริบที่ดีเยี่ยม จึงสอดตะเกียงเข้าไปใต้ออกพระเทพบริบาลอย่างรวดเร็ว ทำให้ออกพระเทพบริบาลไม่ทันระวังตัว เธอจึงรอดพ้นจากการถูกจับเป็นตัวประกันมาได้ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างดีเยี่ยม ไม่เช่นนั้นเธออาจถูกออกพระเทพบริบาลทำร้ายจนเสียชีวิตได้จากตัวบทดังกล่าวทำให้เห็นว่า พงศกรได้มีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิง คือ ลูกจันมีไหวพริบปฏิภาณ และมีสติสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี แสดงให้เห็นลักษณะตัวละครหญิงมีอุปนิสัยมีความอดทน ช่างสังเกต ควบคุมอารมณ์ได้ มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด รอบคอบอัธยาศัยดี เต็มเตี่ยว ช่างสงสัย ชอบช่วยเหลือคนอื่น และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

“พี่หญิงคะ...VULSUL-EDL...ที่พี่หญิงเขียนลงไปท้ายหนังสือเล่มนี้
หมายความว่าอะไร เพราะคำนั้นแท้ ๆ ถึงทำให้ไขปริศนาทั้งหมดได้”

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 386)

เมื่อศรีไพรนำน้ำผึ้งผสมน้ำมะนาวมาให้คุณหญิงเปลวนกดื่มก็เกิดอาการง่วง เธอจึงตระหนักได้ว่าในน้ำผึ้งแก้วนั้นไม่ได้มีแค่น้ำผึ้ง น้ำมะนาวเท่านั้น แต่มียานอนหลับผสมอยู่ด้วย เธอจึงใช้สติที่เหลืออยู่ และไหวพริบปฏิภาณ นำความรู้เรื่องการเขียนรหัสลับซีซาร์มาใช้ โดยเขียนคำว่า VULSUL-EDL ลงในสมุด เพื่อบอกให้ท่านชายดำรงชาติรู้ว่าใครคือคนร้าย ซึ่งผู้จะอ่านรหัสได้ต้องมี

การแปลรหัสซีซาร์ตามตัวอักษรในภาษาอังกฤษ เริ่มจากตัวแรกคือ D E F จนไปจบลงที่ X Y Z A B C... ซึ่งถอดรหัสได้ว่า SRIPRAI – BAI หลังจากนั้นเธอก็ไปหาม้าสีหมอกเป็นม้ารู้ใจของเธอที่ผูกอยู่หน้าร้าน แล้วกระซิบข้างหูของม้า เพื่อบอกสถานที่จุดหมายปลายทางที่นัดกับท่านชายดำรงชาติที่วัดก่อนที่เธอจะหมดสติเพราะฤทธิ์ยานอนหลับ ดังจะเห็นได้ว่าตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเปลวนกมีไหวพริบบริภาณ และมีสติสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้จึงสามารถจับตัวคนร้ายได้จนสำเร็จ

“มีสี” คุณหญิงเปลวนกหันไปทางท่านชายผู้เป็นสามีก่อนจะหันกลับมาทางหม่อมอุ้นอรุณและดวงฤทธิ์ “หม่อมย่าอะ...หม่อมย่าช่วยหยิบเสื้อผ้าของน้องมาให้หน่อย...เอาชิ้นที่หญิงฉัตรใช้บ่อยๆ นะอะ”

ฉัตรนก (พงศกร, 2563 : 400)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเปลวนก มีสติ และปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหา โดยการใช้อาชีวะผู้ช่วยตามหาคุณหญิงฉัตรนกที่ถูกคนร้ายจับตัวไปได้ทันเวลา และปลอดภัย

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบผู้เขียนได้สร้างกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีไหวพริบบริภาณ และมีสติสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ช่วยให้ตัวละครหญิงที่เข้าไปสืบหาข้อมูลรอดพ้นจากภัยอันตรายที่เกิดขึ้น โดยไม่คาดคิดมาก่อนได้เป็นอย่างดี

พงศกรนำเสนอลักษณะเด่นตัวละครหญิงลูกจัน ที่ถูกออกพระเทพบริบาลจับเป็นตัวประกัน เธอจึงใช้สติและปฏิภาณไหวพริบ โดยการสาดตะเกียงเข้าใส่ออกพระเทพบริบาลได้อย่างรวดเร็วจนสามารถรอดพ้นจากการถูกจับเป็นตัวประกันได้ ตัวละครหญิงเจ้าจอมสารก็ได้วางแผนก่อนเข้าตำหนักของเจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิม เพื่อหาสาเหตุการเสียชีวิตของเจ้าจอมดอกแก้ว โดยการขอความรู้เรื่องเหล่าองุ่น เจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิมจึงนำเหล่าองุ่นมาให้ดื่มจนเมา ด้วยความรอบคอบของเจ้าจอมสารก็ก่อนที่จะเข้ามาตำหนักเธอได้เคี้ยวว่านรางจืด จึงทำให้เธอหายจากอาการมึนเมาและตั้งใจนอนที่ตำหนัก เพื่อเฝ้ารอเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เมื่อมีชายแปลกหน้าบุกเข้ามา เธอจึงใช้สติ และปฏิภาณไหวพริบแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยการกระชากตาบแห่งตัวคนร้าย จนสามารถจับกุมตัวคนร้ายในที่สุด

ส่วนตัวละครหญิงเปลวนก มีสติ และไหวพริบบริภาณในการแก้ไขปัญหา ด้วยการใช้อาชีวะผู้ช่วยตามหาคุณหญิงฉัตรนกที่ถูกคนร้ายจับตัวไปได้ทันเวลาและปลอดภัย และเมื่อวิทัศน์เพื่อนของเธอเสียชีวิตอย่างมีเงื่อนงำ เธอจึงได้สืบหาสาเหตุการเสียชีวิตของ วิทัศน์จนได้รับอันตรายด้วยการดื่มน้ำผึ้งผสมมะนาว ซึ่งศรีไพรนำมาให้ดื่มเธอจึงรู้ว่า ในน้ำไม่ได้มีแค่ น้ำผึ้งและน้ำมะนาว แต่มียานอนหลับผสมอยู่ด้วย เธอจึงใช้สติและปฏิภาณไหวพริบ โดยการนำความรู้เรื่องรหัสซีซาร์มาใช้เพื่อสื่อสารให้ท่านชายดำรงชาติรู้ว่าใครคือคนร้ายตัวจริง

และตัวละครหญิงฉัตรนก เธอสืบหาตัวคนร้ายในคดีฆาตกรรมของคุณหญิงวิศวานฤมิต ด้วยการพิมพ์ลายนิ้วมือของนางในโรงงานทั้งหมด และได้สร้างสถานการณ์นำเอาสารไปเก็บไว้ที่ออฟฟิศ เฝ้าดูสถานการณ์เพื่อจับตัวคนร้าย เมื่อคนร้ายก่อเหตุโดยการจุดไฟเผาทำลายเอกสาร

ด้วยความมีสติ และไหวพริบปฏิภาณสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี ทำให้ตัวเองรอดพ้นจากปัญหาที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อนได้เป็นอย่างดี

3.2.6 มีมนุษยสัมพันธ์

การมีมนุษยสัมพันธ์ดีกับบุคคลอื่นได้ทุกเพศ ทุกวัย และทุกชนชั้น เป็นคุณลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งที่ตัวละครหญิงในนวนิยายซีรีส์ชุดสายเลือดนักสืบหญิงนี้มี และเป็นลักษณะที่สำคัญที่ช่วยในการแสวงหาหลักฐาน หรือข้อมูลสำคัญที่จะช่วยในการไขคดีในเรื่องให้คลี่คลายได้ง่ายขึ้น เพราะตัวละครมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในครอบครัว มีเพื่อนหรือคนรู้จักในหลากหลายอาชีพ เมื่อไปสอบถาม หรือไปขอความช่วยเหลือก็จะได้รับความร่วมมืออย่างดี

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีมนุษยสัมพันธ์ดี พบตัวละคร 10 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน เจ้าจอมสารภี ลูกจัน อะมีนะห์ คุณหญิงแสร้ง คุณหญิงเปลวกนก คุณหญิงฉัตรกนก คุณหญิงเชิญกนก หม่อมกนกอร และหม่อมอุณอรุณ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฝ่ายในมีกันอยู่มากมายหลายตำหนัก การจะรู้ว่าผ้าลายแบบนี้เป็นผ้าของตำหนักใดไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่ถึงกับยากไปเสียทีเดียวหากเจ้าอยากจริงจัง ๆ แม้ลูกจันอาจจะพอช่วยสืบหาได้ แม้นั่นคล่องนัก มีมิตรสหายอยู่หลายตำหนัก...
จริงสิ...เจ้าว่าเป็นผ้าลายกินรีกำนชดใหม่

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 69)

ผู้เขียนกล่าวถึงพุดซ้อนที่มีความสงสัยอยากรู้ว่าผ้าลายกินรีกำนชดเป็นของผู้ใด เหตุใดผ้าผืนนี้จึงอยู่กับศพของกัปตันฉมวก เธอจึงให้ขอให้ลูกจันช่วยสืบหาเจ้าของผ้าลายกินรีผืนนี้ เพื่อใช้ในการหาพยาน และหลักฐานในการสืบหาคนที่กระทำความผิดให้ได้รับโทษ ผู้ตายจะได้รับความยุติธรรม

ในวังนั้นเป็นที่รู้จักกันว่าลูกจันนั้นอธยาศัยดี ไปมาหาสู่กับข้าหลวงตำหนักนี้อยู่บ่อย ๆ ทำให้มีมิตรสหายสนิทสนมกันมากมาย...

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 157)

จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวละครลูกจันมีมนุษยสัมพันธ์ดีกับข้าหลวงในตำหนักทุกคน จึงส่งผลให้สืบหาเจ้าของผ้าลายกินรีได้ไม่ยาก

“ผ้าผืนนี้มีเลขกำกับ...ผ้าลายอย่างทุกผืนมีเลขกำกับ” ผ้าลายอย่างเป็นของพระราชทาน พระเจ้าอยู่หัวจะต้องรู้ว่าทรงพระราชทานผืนไหนให้กับผู้ใด จึงต้องมีบัญชีคุมผ้าอยู่ที่กรม “ตัวเลขหมวดแรกนั้นคือเลขสามแน่ ๆ หมายความว่า ผ้าลายราชสีห์ผืนนี้ เป็นผ้าในกลุ่มที่สามที่สั่งเข้ามาในสยาม แต่ตัวเลขหมวดที่สองคือเลข

สามหรือเลขเจ็ดกันแน่นะ มองไม่ถนัดเสียด้วยขาดไปตรงปลายพอดี...อาจจะเป็นสามสิบ หรือเจ็ดสิบก็ยิ่งได้ เราไม่รู้ว่าเป็นเลขเดี่ยวหรือเลขหลักสิบ”

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 66 - 67)

แสร้งนำผ้าลายอย่าง คือ ลายราชสีห์ มาขอให้ส่นช่วยสืบจากผ้าลายราชสีห์กลุ่มที่สาม สั่งเข้ามาในสยามเมื่อใด ใครเป็นผู้เป็นคนรับไป แล้วออกหลวงวิไชยราชกิจมีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างไร หรืออาจจะเป็นเจ้าของผ้าผืนนี้หรือไม่ จากตัวบทข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิงแสร้งมีลักษณะเด่นในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อส่น ซึ่งเป็นเพื่อนรักกันมาแต่เยาว์วัยคอยช่วยเหลือในการสืบหาเจ้าของผ้าลายราชสีห์จากหมายเลขกำกับผ้า โดยการตรวจสอบจากบัญชีคุมผ้าที่ถูกส่งมาจากโรงงานในเมืองสุรัต ประเทศอินเดีย

“ถ้าอยากจะสืบเรื่องการตายของวิศิษฐ์...ทำไมต้องเป็นฉัน” “อย่างที่บอกไปตอนแรก...เพราะคุณหญิงเปลวคือเพื่อนที่วิศิษฐ์สนิทด้วยมากที่สุด วิศิษฐ์น่าจะเล่าอะไรต่อมิอะไรให้คุณเปลวฟัง และนั่นอาจจะเป็นเบาะแสสำคัญ” วิรุทธอดใจเบา ๆ “ส่วนอีกประการหนึ่ง...ผมเชื่อว่าคุณเปลวมีความสามารถทางการสืบสวนสอบสวน”.....เมื่อฟังเหตุผลของวิรุทธจบลง คุณหญิงเปลวทนกลิ้งกับอึ้งไป ไม่รู้จะหาเหตุผลใดมาเอ่ยปฏิเสธ เพราะเธอเองก็สงสัยตั้งแต่แรกแล้วว่าวิศิษฐ์ไม่ได้ฆ่าตัวตาย หากการจะสืบคดีโดยลำพังนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย แม้ท่านชายดำรงชาติทรงรับปากว่าจะช่วยก็ไม่ง่าย ดังนั้น การที่มีพี่ชายของวิศิษฐ์มาขอร้องให้เธอช่วย จึงเท่ากับเป็นการช่วยเปิดทางสะดวกให้หนึ่งชั้น... “ฉันจะช่วยสืบคดี...แต่คุณต้องรับปากว่าจะช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือทุกอย่างตามที่ฉันขอ...ตกลงไหม”

คุณหญิงเปลวทนกว่า

เปลวทนกว่า (พงศกร, 2562 : 116)

จากตัวบทข้างต้น ตัวละครหญิงเปลวทนกว่ามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคนในบางเปิดคอยช่วยเหลือชาวเมืองบางเปิดเสมอ เมื่อนายวิรุทธมาขอให้ช่วยสืบคดีการตายของวิศิษฐ์ ซึ่งเป็นน้องชาย เพื่อพิสูจน์ว่าไม่ใช่การฆ่าตัวตาย แต่เป็นการฆาตกรรม อีกทั้งยังเป็นการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเองด้วย ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตายของวิศิษฐ์ในครั้งนี้

“หญิงอยากขอให้ท่านพ่อทรงส่งลูกน้อง ช่วยตรวจสอบผู้หญิงที่ซื้อดวงสุตาวิรุจันท์ ให้หญิงหน่อยเพคะ” คุณหญิงฉัตรทนกลดเสียดลงเป็นกระเซิบทั้งที่หม่อมอุ๋นอรุณเดินห่างไปจนไม่ได้ยิน

ฉัตรทนกว่า (พงศกร, 2563: 237)

จากตัวอย่างข้างต้น คุณหญิงฉัตรกนกมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับหม่อมเจ้าเปรมบุษยานุวงศ์เป็นบิดาเป็นอย่างดี คอยให้กำลังใจอยู่เคียงข้าง ตลอดจนการช่วยเหลือ ตักเตือนในการสืบทอดตัวคนร้าย

“คุณหญิงคิดแบบนั้นได้ แต่อย่าพูดให้ใครฟังเด็ดขาดเชียวนะคะ เดี่ยวได้ยินไปถึงหูตำรวจจะเกิดเป็นเรื่องได้” อริญาเตือนด้วยความหวังดี รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงครามเต็มไปด้วยความเข้มงวด ประชาชนไทยที่ทำตัวต่อต้านรัฐบาลหรือข้าราชการ อาจถูกจับไปดำเนินคดีได้โดยง่าย

เชิญกนก (พงศกร, 2563 : 162)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเชิญกนกมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่ออริญา ซึ่งทำงานเป็นพยาบาลในโรงพยาบาลที่คุณหญิงเชิญกนกฝึกงาน มีหวังดีและเตือนสติคุณหญิงเชิญกนกไม่ควรคิดว่าตำรวจจับตัวคนร้ายผิดตัวในคดีฆาตกรรมเด็ก เพราะรัฐบาลมีความเข้มงวดเป็นอย่างมาก ถ้าประชาชนไทยหรือข้าราชการต่อต้านอาจถูกจับไปดำเนินคดีได้

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบผู้เขียนได้สร้างกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ทุกเพศ ทุกวัย และทุกชนชั้น จึงเป็นลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งที่ตัวละครหญิง ซึ่งมีบทบาทเป็นนักสืบในนวนิยายซีรีส์ “สายเลือดนักสืบหญิง” ชุดนี้มีมนุษยสัมพันธ์ดี จึงทำให้มีเพื่อนมากหรือคนรู้จักหลากหลายอาชีพและเมื่อตัวละครเหล่านี้ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับคดีการตายของบุคคลต่าง ๆ สามารถสอบถามข้อมูลหรือไปขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ และครอบครัวก็จะได้รับความร่วมมือได้เป็นอย่างดี โดยช่วยเสาะหาข้อมูลสำคัญที่จะทำให้คดีทั้งหลายเกิดความกระจ่าง และสามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ในที่สุด

3.2.7 เป็นคนช่างสังเกต

พงศกรมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงในด้านการช่างสังเกต ซึ่งปรากฏในนวนิยายซีรีส์สายเลือดนักสืบหญิงของพงศกร ที่ตัวละครหญิงมีบทบาทเป็นนักสืบ และเป็นลักษณะสำคัญในการตรวจหาหลักฐาน พิสูจน์ข้อเท็จจริง เพื่อนำไปใช้ยืนยันถึงสาเหตุของการตายที่แน่ชัดว่าเป็นอุบัติเหตุหรือเป็นการฆาตกรรม

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงเป็นคนช่างสังเกต พบตัวละคร 9 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน เจ้าจอมสารภี ลูกจัน แสร้ คุณหญิงเปวกนก หม่อมกนกอร คุณหญิงฉัตรกนก หม่อมอุณอรุณ และคุณหญิงเชิญกนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

สิ่งที่สะตูดใจพุดซ้อนมากที่สุดก็คือ ฝรั่งที่ตายเป็นผู้ชาย แต่กลับแต่งกายราวผู้หญิงสยาม ห่มสไบสีชมพูอ่อนนุ่งซิ่นยาวกรอมเท้า...พุดซ้อนจ้องมองซิ่นผืนนั้น แล้วก็ต้องอ้าปากค้างด้วยความประหลาดใจ ด้วยลวดลายละเอียดที่ปรากฏบนผืนผ้านั้นคุ้นต้ายิ่งนัก หล่อนพึมพำเสียงแผ่ว ริมฝีปากสั่นระริกด้วยความประหวั่น...

“...ลายกินรี...” ผ้าลายกินรีมาอยู่ที่ฝรั่งคนนี้ได้อย่างไร ในเมื่อเป็นผ้า “ลาย่าง” ที่ใช้กันเฉพาะอยู่ในวังเท่านั้น

ลายกินรี (พงศกร, 2561: 20 - 21)

ผู้เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ตายของชาวต่างชาติเพศชาย ลักษณะสภาพศพแต่งกายเหมือนหญิงชาวไทย ห่มสไบสีชมพูอ่อน นุ่งผ้าซิ่นยาว เมื่อพุดซ้อนได้สังเกตลายผ้าผืนนั้นรู้สึกคุ้นตา และประหลาดใจเป็นอย่างมาก เพราะผ้าผืนนั้นเป็นผ้าลาย่าง หมายถึง ผ้าที่ราชสำนักสยามสงวนไว้ใช้เฉพาะในราชสำนักใช้เฉพาะพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ชั้นสูง จึงไม่มีการผลิต และจำนวนตามท้องตลาดทั่วไป โดยจัดวางต้นแบบลายผ้าสยามเพื่อให้อินเดียผลิตลายผ้า (สิทธิชัย สมานชาติ. 2564 : 3) สิ่งนั้นก็คือผ้าลายกินรี จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิงพุดซ้อนมีลักษณะเด่น คือ เป็นคนช่างสังเกต เพราะสังเกตแม้กระทั่งลายผ้าของผู้เสียชีวิตว่าเป็นลายใด

วันที่ตำรวจบุกไปที่เรือนหม้อโหมดเพื่อจะจับตัวจงไปนั่นเอง...ดาบอาญาสิทธิ์ในมือของตำรวจวงกลุ่มนั้น กับดาบในมือของตำรวจวังตรงหน้า เหมือนกันไม่มีผิด...ยามอยู่ในแสงแดด อาจจะแยกกันได้ยาก หากเมื่อตกอยู่ใต้แสงตะเกียงอันสลัวราง ลูกจันบอก ๆ ได้ว่าทองที่หุ้มด้ามดาบนั้นเป็นโลหะชุบ หาใช่ทองแท้ ๆ ไม่ และดาบลักษณะเช่นนี้ ไม่ใช่อาวุธของจริง หากทว่าเป็นดาบที่ทำเลียนแบบขึ้นมาเพื่อใช้ในการแสดงเท่านั้น

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 311)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิงลูกจันสังเกตอาวุธที่ตำรวจบุกไปที่เรือนหม้อโหมดเป็นดาบอาญาสิทธิ์ที่หุ้มด้ามดาบเป็นทองแท้ ๆ แต่ถ้าสังเกตยามอยู่ในแสงแดดดาบที่ตำรวจถืออยู่นั้นเป็นเพียงโลหะชุบเท่านั้น ไม่ใช่ดาบจริง แต่เป็นการทำเลียนแบบเพื่อใช้ในการแสดงละครเท่านั้น

“เอ๊ะ!...แล้วนั่นอะไร” แสร้ได้ยินเสียงเจ้าจอมสารภีอุทานเบา ๆ ครั้งพอเลื่อนสายตามองตามเพื่อนสนิทไปยังร่างไร้วิญญาณของเจ้าจอมดอกแก้ว แสร้ก็เห็นว่าในมือข้างหนึ่งของศพกำวัตถุอะไรบางอย่างอยู่ เธอและเจ้าจอมสารภีขยับเข้าไปใกล้ ๆ เพื่อสำรวจดูให้ชัดว่าเป็นอะไรกันแน่ สตรีทั้งสองก็ต้องขมวดคิ้วมุ่น เพื่อพบว่า ที่อยู่ในมือของเจ้าจอมดอกแก้วก็คือเศษผ้าซิ่นเล็ก ๆ...”

...“ผ้าลายอย่าง”... “ลายราชสีห์...”...สีหน้าของเจ้าจอมดอกแก้วบิดเบี้ยวแสดงถึงความเจ็บปวดแสร้แลเห็นเลือดสด ๆ สีแดงฉานไหลรินจากศีรษะออกมาไม่ขาดสาย แขนขายังอ่อน สิ่งผิดปกติเดียวที่แสร้สังเกตเห็น คือ เล็บสีม่วงคล้ำมือของศพข้างที่กำผ้านั้นเกร็งแน่นจนปลายเล็บแหลมจิกเข้าไปในใจกลางฝ่ามือชายรุ่งริ่งของผืนผ้าบอกให้รู้ว่าเกิดจากแรงกระชากจนขาด

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 23 - 24)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ แสร้ และเจ้าจอมสารภี เป็นคนช่างสังเกต เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เจ้าจอมดอกแก้วเสียชีวิตพบเลือดไหลออกจากศีรษะ เล็บมีสีม่วงคล้ำ มือของศพกำเศษผ้าลายอย่าง คือ ผ้าลายราชสีห์ ลักษณะชายผ้าขาดรุ่งริ่งน่าจะเกิดจากแรงกระชากจนทำให้ผ้าขาด

เนื้อตัวของเขายังอุ่น ๆ วิศิษฐ์น่าจะเพิ่งเสียชีวิตได้ไม่นานดวงตาของเขาเบิกโพลง แข็งค้าง ปากอ้าเหมือนจะส่งเสียงร้องขอความช่วยเหลือ คุณหญิงเปลวนกเพิ่งเห็นในตอนนั้นเองว่ารอบลำคอของวิศิษฐ์มีเชือกเส้นใหญ่รัดอยู่ เธอพยายามจะแกะเชือกเส้นนั้นออกหวังว่าอาจช่วยทำให้วิศิษฐ์ฟื้นขึ้นมาได้

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 29 - 30)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิงเปลวนกได้นำน้ำผึ้งจากฟาร์มเปรมปุชานไปส่งร้านอาหารของวิศิษฐ์ เธอจึงพบศพของวิศิษฐ์นอนอยู่ที่ครัว เมื่อสังเกตพบว่ามีเชือกเส้นใหญ่รัดอยู่บริเวณลำคอ เธอพยายามแกะเชือกเพื่อช่วยชีวิตวิศิษฐ์ให้ฟื้น แต่ไม่อาจช่วยไว้ได้ เธอจึงสำรวจรอบ ๆ พบว่าเนื้อตัวของเขายังอุ่น ๆ อาจจะเสียชีวิตได้ไม่นาน ดวงตาเบิกโพลงแข็งค้าง ปากอ้าเหมือนจะส่งเสียงขอความช่วยเหลือ

จังหวะที่เดินเลี้ยวไปตามทางเดินรอยกรวด ผ่านสวนใหญ่ที่ดวงฤทธิ์ชี้ให้ดู เมื่อคืนที่ผ่านมา คุณหญิงฉัตรกนกเหลือบเห็นใครบางคนเดินตัดหน้าผ่านไปอย่างรวดเร็ว และถึงแม้ว่าจะเป็นการเห็นทางด้านหลัง เพียงแค่แวบเดียวหากคุณหญิงฉัตรกนกถึงกับชะงักไปในทันใด... ด้วยมั่นใจว่าเธอจดจำใครคนนั้นได้อย่างแม่นยำ! “ดวงสุตา” ต่อให้เห็นแค่แผ่นหลัง หากคุณหญิงฉัตรกนกก็จำหญิงสาวปริศนานั้นได้ไม่ลืมน

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 326 - 327)

จากตัวบนข้างต้น แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิง คือ คุณหญิงฉัตรกนกเป็นผู้ช่างสังเกต เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่คุณหญิงฉัตรกนก และหม่อมอุ๋นอรุณได้ไปพักที่โฮเต็ลรถไฟที่หัวหินกับดวงฤทธิ์ ในระหว่างที่มาจากโทรเลขเพื่อส่งข่าวให้ผู้เป็นบิดา เธอสังเกตเห็นใครบางคนจากทางด้านหลัง ซึ่งเธอเชื่อว่าคนนั้นต้องเป็นดวงสุตา เลขานุการของเธออย่างแน่นอน จึงเกิดความสงสัยว่าดวงสุตามาทำอะไรที่หัวหิน หรือดวงสุตาจะเกี่ยวข้องกับพระยาวิเศษ และพระยาวิศวานฤมิตรผู้ต้องสงสัยในคดีฆาตกรรมคุณหญิงวิศวานฤมิตรหรือไม่

คุณหญิงเชิญกนกเหลือบเห็นอะไรบางอย่างขยับยุกยิกอยู่ข้างศพของเด็กชายคนนั้น... เป็นมดสีแดงสี่เข้มกลุ่มหนึ่ง พวกมันกำลังกัดกินเนื้อของศพอย่างหิวกระหาย ลักษณะคล้ายมดคันไป แต่ตัวใหญ่กว่าถึงสองเท่า ไม่มีใครทันสังเกตเห็น เพราะมัวแต่สนใจกับสิ่งอื่น ไม่ใช่เชื่อว่า แม้แต่อาจารย์พิริยพงศ์ก็มองไม่เห็น... หรืออาจารย์อาจจะเห็น แต่ไม่สนใจ... มีมดสองสามตัวที่นอนตายอยู่ปลายเท้าของ

ศพ หัวของมันบีบแบน...อาจจะเพราะถูกคนเหยียบ คุณหญิงเชิญนกเอี้ยงมือไป
เก็บมันขึ้นมาอย่างรวดเร็ว

เชิญนก (พงศกร, 2563 : 32)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนเล่าถึงเหตุการณ์นักศึกษาแพทย์ช่วยอาจารย์ชั้นสูตรศพผู้ตาย เป็นเด็กวัยประมาณห้าถึงหกขวบ ไม่สวมเสื้อผ้า มีสายสัญญาณสีแดงผูกติดข้อมือขวา เนื้อที่แขน และขา มีลักษณะแหงววิน เพราะถูกสัตว์น้ำกัดกิน และที่สำคัญศพถูกควักหัวใจหายไป คุณหญิงเชิญนก พยายามเชื่อมโยงศพเข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อมได้สังเกตเห็นมดสีแดงมีลักษณะคล้ายมดคันไฟนอนตาย อยู่ปลายเท้าศพ เธอจึงเก็บมดประหลาดสองตัวไว้ในผ้าเผื่อจะมีประโยชน์ในการสืบหาตัวคนร้ายได้

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงเป็นคนช่างสังเกต ผู้เขียนได้ใช้ความรู้ในวิชาชีพของตนมาสร้างตัวละครหญิงให้มีลักษณะเด่นให้มีความรู้ทางด้านการศึกษาแพทย์มาช่วยไขปริศนาคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้น และสร้างลักษณะเด่นของตัวละครหญิง คือ พุดซ้อน เจ้าจอมสารภี ลูกจัน แสร้ คุณหญิงเปลวนก หม่อมกนกอร คุณหญิงฉัตรนก หม่อมอุณอรุณ และคุณหญิงเชิญนก ให้เป็นคนช่างสังเกต ใส่ใจรายละเอียดในสิ่งที่ได้พบเห็นอย่างยิ่ง ด้วยการหาหลักฐาน ตรวจสอบหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและสามารถนำไปยืนยันถึงสาเหตุของการตายที่แน่ชัด เป็นอุบัติเหตุหรือเป็นคดีฆาตกรรม จากการเก็บรวบรวมหลักฐาน จากที่เกิดเหตุพบหลักฐานทั้งที่เป็นวัตถุและบุคคล อาทิ ฝ้ายลายกินรี ฝ้ายลายราชสีห์ และมดเพศเมียตบุดดอกพบจากศพของผู้เสียชีวิต ฝ้ายลายเหมราช และตุ้มหูไข่มุกพบจาสถานที่เกิดเหตุ จึงทำให้พบข้อพิรุธที่ชวนให้เกิดข้อสงสัยถึงสาเหตุของการตายที่แน่ชัดว่าเกิดจากเหตุใดกันแน่ ทำให้ผู้ถูกฆาตกรรมได้รับความยุติธรรม และพ้นจากการถูกเข้าใจผิดว่าอาจเสียชีวิตจากการกระทำของตัวเอง

3.2.8 กล้าตัดสินใจ

กลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงในด้านการกล้าตัดสินใจ ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญต่อการเป็นนักสืบ เนื่องจากการสืบหาตัวคนร้ายในคดีต่าง ๆ จำเป็นต้องทำงานแข่งกับเวลา เพราะคนร้ายอาจจะรู้ตัวและหาหนทางหลบหนีได้ หรืออาจจะฆาตกรรมพยายคนอื่น เพื่อปิดปากหรืออำพรางคดีได้ จึงทำให้ต้องรีบตัดสินใจในเวลาอันรวดเร็ว

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงกล้าตัดสินใจ พบตัวละคร 5 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน คุณหญิงแสร้ ลูกจัน แม่ชีเจ้าจอมสารภีหรือเจ้าจอมสารภี และคุณหญิงเชิญนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“แต่เธอจะไม่มีวันยอมให้เป็นเช่นนั้นเด็ดขาด...หนามยอกต้องเอาหนามบ่ง... จะสู้กับคนร้ายก็ต้องชิงลงมือก่อน ประสบการณ์หลายสิบปีในวังหลวงสอน คุณหญิงแสร้เช่นนั้น” ด้วยเหตุนี้ หลังจากที่บุตรชายลากลับไปที่เรือนหมอโหมด สิ่งแรกที่คุณหญิงวิไชยปรากฏการทำก็คือ สั่งบ่าวเตรียมเรือเพื่อเดินทางเข้าวังหลวง!”

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 374)

จากตัวบทข้างต้นแสดงให้เห็นเหตุการณ์ที่คณหญิงแสร้งตัดสินใจที่จะขอเฝ้าพระเจ้าอยู่หัว คือ สมเด็จพระนารายณ์มหาราช เพื่อกราบบังคมทูลให้ทรงทราบถึงพฤติกรรมอันไม่บังควรของ เจ้าจอมกนิรี คือ การลักลอบเปิดบ่อนการพนันในตำหนักฝ่ายใน ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดต่อระเบียบของฝ่ายใน เนื่องจากเจ้าจอมกนิรีได้พูดจาข่มขู่ขามาตอกหลวงอินทรภักดีผู้เป็นบุตรชาย คณหญิงแสร้งจึงรีบเข้าเฝ้าพระเจ้าอยู่หัวก่อนที่เจ้ากนิรีจะกระทำการอื่นใดต่อไป

ด้วยเหตุนี้ลูกจันจึงจำเป็นต้องเข้าวังโดยเร่งด่วนจุดประสงค์หลักก็ เพื่อไป สืบข่าวเรื่องผ้าลายเหมมราช และเรื่องละครชาตรีคณะพ่อประจาง แน่นอนว่า แผลงข่าวสำคัญของเธอก็คือแม่พิมพ์ผู้เป็นเพื่อนสนิทกันแต่เก่าก่อนนั่นเอง

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 234)

ผู้เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่แม่พิมพ์เข้าทรง เพื่อสื่อสารกับวิญญาณของแม่นวลสอบถามว่า ใครคือผู้ที่ทำร้าย แต่ด้วยกฎสวรรค์ห้ามเรื่องแบบนี้จึงไม่สามารถบอกได้ แม่นวลในร่างของแม่พิมพ์ จึงพูดคำฉันท้เรื่องสมุทรโทษ ด้วยเหตุนี้ลูกจันจึงเกิดความสงสัยว่าฆาตกรที่ลงมือฆ่าแม่นวลมีความเกี่ยวข้องกับสมุทรโทษอย่างไร เธอจึงตัดสินใจเข้าวังอย่างเร่งด่วน เพื่อจะได้ไปสืบเรื่องผ้าลายเหมมราช และเรื่องละครชาตรีคณะพ่อประจางจากแม่พิมพ์เพื่อนสนิทของเธอนั่นเอง

“ถ้าเช่นนั้น ลูกจะไปที่เรือนของพี่ชาย” แสร้งตัดสินใจรวดเร็ว “ไปสอบถามให้รู้เรื่อง”

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 383)

เมื่อแสร้งสืบหาจากหลักฐาน คือ ผ้าลายราชสีห์ที่พบในมือของเจ้าจอมดอกแก้ว โดยให้ สุ่นช่วยสืบหาหลักฐานเพิ่มเติม ส่งผลทำให้สุ่นโดนจับตัวไปขังที่วัดราชบูรณะ ต่อมาเฮงก็ได้เข้าไปช่วย จนได้ถูกจับด้วยเช่นกัน เมื่อสุ่น และเฮงออกมาได้จึงได้นำผ้าลายราชสีห์ที่ใช้ห่อคัมภีร์ออกมาด้วย เมื่อนำผ้าจากศพของเจ้าจอมดอกแก้วมาเทียบกัน ทำให้รู้ว่าผ้าทั้งสองมีลักษณะเดียวกันทำให้แสร้ง ตัดสินใจที่จะไปบ้านของออกหลวงชาญไวยหาทันที เพื่อจะได้รู้ความจริงว่าใครเป็นเจ้าของผ้าผืนนี้กันแน่ และใครคือผู้ร้ายตัวจริงระหว่างออกหลวงวิไชยราชกิจกับออกหลวงชาญไวยหา

“ฉันกำลังสงสัย” คณหญิงพูดเพียงเท่านั้นแล้วก็นิ่งไป “พ่อเด็กดูโหดร้ายมาก แต่ไม่น่าจะเป็นคนลงมือ” “อะไรที่ทำให้คณหญิงเชื่อแบบนั้น” ดนยาย้อนถาม “มีหลักฐานและข้อสงสัยหลายอย่าง” คณหญิงถอนใจยาว “ศพของเกตุถูกผ่าท้อง ควักเอาอวัยวะภายในออกไป...” “เหมือนกับเด็กชายอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น” ดนยา อ้าปากค้าง...คณหญิงเชิญนกใช้ผ้าเช็ดหน้าผืนใหญ่รวบผมเอาไว้หลวม ๆ เธอ และดนยาตัดสินใจทิ้งวอร์ดเอาไว้ แล้วออกมาที่ท่าหน้า นั่งเรือไปยังชุมชนที่เป็นบ้าน ของเด็กหญิงเกตุด้วยกัน

เชิญนก (พงศกร, 2563 : 274 - 276)

เมื่อเกิดเหตุการณ์เด็กหญิงเกตุเสียชีวิต ถูกฆ่าห้องและควักเอาอวัยวะภายในไป คุณหญิงเชิญนกจึงเกิดความสงสัยจากหลักฐานและข้อสงสัยหลายอย่าง เธอจึงตัดสินใจไปที่เกิดเหตุเพื่อสืบหาความจริงว่าใครเป็นคนฆ่าหนูเหตุกันแน่

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงกล้าตัดสินใจ ผู้เขียนจึงสร้างลักษณะเด่นตัวละครหญิงให้มีบทบาทหน้าที่เป็นนักสืบให้มีบุคลิกภาพกล้าตัดสินใจในเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งตัวละครหญิงพูดซ้อนเธอกกล้าตัดสินใจลักลอบเข้าไปตรวจศพที่ปด้นมองที่โรงเก็บศพของโบสถ์ยอแซพอย่างละเอียด คุณหญิงแสร้งตัดสินใจขอเข้าเฝ้าพระเจ้าอยู่หัว เพื่อกราบบังคมทูลให้ทราบถึงพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเจ้าจอมกนิรี คือ การลักลอบเปิดบ่อการพนันในตำหนักฝ่ายใน ส่วนคดีฆาตกรรมของเจ้าจอมดอกแก้วแสร้งได้สืบหาหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับผ้าลายราชสีห์จนพบว่า ผ้าลายราชสีห์ที่พบจากศพของเจ้าจอมดอกแก้วกับผ้าลายราชสีห์ที่ใช้ห่อคัมภีร์คือผ้าผืนเดียวกัน เธอจึงตัดสินใจเดินทางไปบ้านของออกหลวงชาญไวกัณฑ์จึงสามารถจับตัวคนร้ายตัวจริงได้ในที่สุด ส่วนตัวละครหญิงลูกจัน เมื่อร่างทรงสื่อสารกับวิญญาณของแม่นวลแล้วพูดคำฉันทเรื่องสมุทรโทษ เธอจึงเกิดความสงสัยและเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ จึงตัดสินใจอย่างเร่งด่วนเพื่อไปสืบหาผ้าลายเหมราช กับเรื่องละครชาตรีคณะพอประจักษ์ทันทีว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร และตัวละครหญิงแม่ชีเจ้าจอมสารภีหรือเจ้าจอมสารภี เมื่อคุณหญิงฟ้องเล่าเรื่องราวของพระอัศรมเหสีกลางมาพบแม่นวลและแม่เฟื่อง อีกทั้งยังขอยืมตุ้มหูเพชรซีกของคุณหญิงฟ้องไป เรื่องราวทั้งหมดผ่านออกพระเทพบริบาลทั้งสิ้นไม่เคยได้พบองค์จริงขอพระอัศรมเหสีกลางเลย เมื่อเจ้าจอมสารภีลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ จึงตัดสินใจเดินทางไปเรือนแม่นวล เพื่อจะได้ช่วยแม่เฟื่องให้พ้นอันตราย และตัวละครหญิงเชิญนก ได้เห็นข่าวในหนังสือพิมพ์จับตัวคนร้ายในคดีฆาตกรรมเด็ก เธอจึงตัดสินใจเดินทางไปที่สถานีตำรวจเขนดุสิต เพื่อไปขอพิสูจน์ความสงสัยในคดีฆาตกรรมต่อเนื่องในครั้งนี้

3.2.9 มีความมุ่งมั่นตั้งใจ

ความมุ่งมั่นตั้งใจเป็นลักษณะเด่นที่ปรากฏในตัวละครหญิงของพงศกรที่มีบทบาทในการสืบคดีในนวนิยายซีรีส์สายเลือดนักสืบหญิงชุดนี้ เนื่องจากการเข้ามาช่วยสืบคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีความเสี่ยงอันตรายอย่างยิ่ง เพราะอาจถูกลอบทำร้าย หรือในบางครั้งอาจต้องลงมือตรวจศพด้วยตนเอง หากไม่มีความมุ่งมั่นตั้งใจจริงแล้วก็จะเกิดความหวาดกลัวจนท้อแท้และท้อถอยไปในที่สุด

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิงมีความมุ่งมั่นตั้งใจ พบตัวละคร 6 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน ลูกจัน แสร้ง เจ้าจอมสารภี คุณหญิงฉัตรกนก และคุณหญิงเชิญนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พุดซ้อนจ้องมองความเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏตรงหน้า พร้อมกับจذبับทักด้วยความสนใจ แสงจากดวงตะเกียงส่องสะท้อนให้เห็นว่า ทัศนที่ของเหลวสีอำพันผสมเข้ากับของเหลวจากกระเพาะของกัปตันมองก็เปลี่ยนจากสีอำพันไปเป็นสีน้ำเงินเข้มอย่างรวดเร็ว พุดซ้อนหยิบขวดต่อมา แล้วหยดของเหลวสีเขียวลงไปบ้าง

เผื่อรออย่างใจเย็นและใช้แห่งหินจดบันทึกความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นลงไป
กระดานชนวนด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ

ลายกีนรี (พงศกร, 2561 : 312 - 313)

ผู้เขียนเล่าถึงพุดซ้อนได้นำของเหลวจากกระเพาะอาหารของศพกัปตันมองนำมา
ตรวจหาสาเหตุการตายว่าเกิดจากเหตุใด มีสารเจือปนในอาหารหรือเครื่องดื่มหรือไม่ จนได้รู้คำตอบ
สิ่งที่เจือปนนั้นคือสิ่งใด จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่าตัวละครหญิง คือ พุดซ้อนมีความมุ่งมั่นตั้งใจใน
การพิสูจน์ และหาหลักฐานต่าง ๆ เพื่อไขคดีเหล่านี้ได้ สามารถเชื่อมโยงไปหาผู้กระทำผิดมาลงโทษได้
จึงทำให้ผู้ตายจะได้รับความยุติธรรม

“เราต้องหาคุณหญิงให้พบ...เราต้องสืบให้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้น ใครเป็นคนสังหาร
แม่เพื่องกันแน่...”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 287)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิง คือ ลูกจันมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะหาตัวคนร้ายว่าใคร
เป็นผู้สังหารแม่เพื่องผู้เป็นร่างทรงของเจ้าหมื่นศรีประสิทธิ์ การตายของแม่เพื่องมีส่วนเกี่ยวข้องกับ
คดีที่แม่นวนตายหรือไม่ เพราะเหตุใดศพของแม่เพื่องจึงอยู่บ้านแม่นวนได้ ดังนั้นการที่เราจะรู้ว่าเกิดอะไร
ขึ้น คนที่ให้คำตอบในเวลานี้ คือ คุณหญิงพ้องเท่านั้น

“ขอโทษนะคะ คุณจอมดอกแก้ว” แสร้งช่วยโหมดปลดผ้าคลุมศพออก
เธอรับมาลัยจากเจ้าจอมสารภีไปวางลงบนพานเล็ก ๆ ข้างเชิงเทียน พึงพำเสียง
แผ่ว “เรามีใต้ออยากจบบ้างคุณจอมเลยแม่สีกนิต หากแต่ที่จำเป็นต้องทำเช่นนี้
ก็เพื่อจะได้ไขความจริงให้กระจ่าง”

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 96 - 97)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิง คือ แสร้ง และเจ้าจอมสารภี มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่
จะพิสูจน์การเสียชีวิตของเจ้าจอมดอกแก้วเป็นการฆาตกรรม มิใช่การฆ่าตัวตายอย่างที่คนอื่นเข้าใจ
พวกเขาจึงไปขอให้หมอโหมดผู้เป็นน้องชายของเจ้าจอมสารภีช่วยตรวจศพของเจ้าจอมดอกแก้ว
เพื่อหาหลักฐานสาเหตุของการเสียชีวิตในครั้งนี้ และนำผู้ร้ายมารับโทษให้จงได้

“ถ้าฟังแค่ลูกปืนที่อักษร V ไม่ได้หมายความว่าท่านเจ้าคุณวิศวา หรือท่าน
เจ้าคุณวิเศษ คือคนร้าย เรายังสรุปแบบนั้นไม่ได้ เพราะบุคคลที่มีชื่อขึ้นต้นด้วย
อักษรตัว V อาจเป็นคนอื่น ๆ ก็ได้อีกอย่าง...กระสุนอีกหนึ่งนัดก็ไม่ได้มีอักษร
อะไรสลักเอาไว้เสียด้วย เป็นไปได้ว่าคนร้ายอาจจะมียากกว่าหนึ่งคน” “ยังไม่
เราก็กต้องหาทางเอาปืนพกประจำตัวของเจ้าคุณทั้งสองมาตรวจให้ได้” คุณหญิง
ฉัตรกนกหมายมั่น เธอทราบปัญหาจากหลวงบูรณะประชาวว่าเจ้าคุณวิศวา

ไม่อนุญาตให้ตรวจปิ่นประจำตัวของท่าน “และอาจจะต้องหาทางตรวจเสื้อผ้า
ชุดที่ท่านเจ้าคุณทั้งสองสวมในวันที่เกิดเหตุด้วยนะครับ” ... “ถ้าสืบกันตรง ๆ
ไม่ได้...หญิงก็จะหาวิธีสืบทางอ้อมเอาเองก็แล้วกัน” คุณหญิงฉัตรกนกพึงพา
ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 264)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ คุณหญิงฉัตรกนกมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะสืบหา
ตัวคนร้ายว่าใครเป็นผู้ยิงคุณหญิงวิสาเสียชีวิต โดยใช้กระดาศลิตม์สถูเข้ากับแขนเสื้อ และตัวเสื้อ
ของผู้ต้องสงสัยที่สวมในวันเกิดเหตุ คือ เจ้าคุณวิสา และเจ้าคุณวิเศษ เพื่อตรวจเชมادينปิ่นจะได้
สืบหาตัวคนร้ายว่ากระสุนปริศนาที่มีอักษรตัว V สลักเอาไว้เป็นของใครกันแน่

“ฉันเพียงแต่มีข้อสงสัยบางอย่างที่อยากจะพิสูจน์และถ้าเรื่องที่ฉันคิดเอาไว้
ถูกต้องล่ะก็...เราอาจจะจับตัวคนร้ายที่ฆ่าเด็กได้นะคะ”

เชิญกนก (พงศกร, 2563 : 124)

คุณหญิงเชิญกนกมีความมุ่งมั่นตั้งใจไม่ท้อถอยต่ออุปสรรค และภัยอันตรายต่าง ๆ
พยายามสืบหาหลักฐาน ร่องรอยในคดีฆาตกรรมเด็กที่เสียชีวิต เพื่อจะได้จับตัวคนร้ายตัวจริงให้มา
ลงโทษให้ได้

จากตัวบทในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบกลวิธีการนำเสนอลักษณะ
เด่นของของตัวละครหญิงมีความมุ่งมั่นตั้งใจ พบตัวละครหญิง คือ พุดซ้อน ลูกจัน และคุณหญิงเชิญกนก
ประกอบอาชีพเป็นหมอ พวกเขาใช้ความสามารถในการพิสูจน์ศพด้วยมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อหาสาเหตุ
การเสียชีวิตด้วยความละเอียดรอบคอบ ส่วนแสร้ง และเจ้าจอมสารภี มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพิสูจน์
การเสียชีวิตของเจ้าจอมดอกแก้วเป็นการฆาตกรรม มิใช่การฆ่าตัวตายอย่างที่คนอื่นเข้าใจ พวกเขา
จึงขอให้หมอโหมตผู้เป็นน้องชายของเจ้าจอมสารภีช่วยตรวจศพ เพื่อหาสาเหตุการเสียชีวิตและ
หาผู้กระทำผิดมารับโทษ ทำให้ผู้ตายจะได้รับความยุติธรรม คุณหญิงฉัตรกนกมีความมุ่งมั่นตั้งใจสืบหา
ตัวคนร้ายที่ยิงคุณหญิงวิสาเสียชีวิต โดยการตามหาเจ้าของกระสุนปริศนาที่มีตัวอักษร V ที่คนร้าย
ใช้ก่อเหตุในครั้งนั้นจนตนเองได้รับอันตราย

ดังจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนสร้างลักษณะเด่นตัวละครหญิงให้มีบทบาทในการสืบคดี
ฆาตกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีความเสี่ยงอันตรายอย่างมาก เพราะอาจถูกลอบทำร้าย และลงมือตรวจ
ศพของตัวเอง ถ้าหากไม่มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการสืบหาตัวคนร้ายอาจจะเกิดความหวาดกลัวจน
ท้อถอยได้

กลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิง พบตัวละครเอกและตัวละครรองที่มี
บทบาทในการคลี่คลายคดี จำนวน 10 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน เจ้าจอมสารภี ลูกจัน อะมีนะห์ คุณหญิง
แสร้ง คุณหญิงเปลวกนก คุณหญิงฉัตรกนก คุณหญิงเชิญกนก หม่อมกนกอร และหม่อมอุ้นอรุณ
จากนวนิยายซีรีส์ “สายเลือดนักสืบหญิง” โดยผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละคร
หญิง 9 ลักษณะ

สรุปได้ว่า ตัวละครหญิงมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีความยุติธรรมรักความถูกต้อง มีความละเอียดรอบคอบใจเย็น อุดมอดกถัน มีความกล้าหาญ มีไหวพริบปฏิภาณและมีสติ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นคนช่างสังเกต กล้าตัดสินใจ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะสำคัญของนักสืบในการคิดวิเคราะห์หลักฐานจากเหตุการณ์ฆาตกรรมต่าง ๆ โดยการรวบรวมหลักฐานจากที่เกิดเหตุ วัตถุพยาน พยานบุคคล โดยผู้เขียนผูกเนื้อเรื่องด้วยการนำเครื่องประดับ และเครื่องแต่งกายของผู้หญิงมาเป็นกุญแจสำคัญในการไขปริศนา ได้แก่ ผ้าลายกินรี ผ้าลายราชสีห์ ผ้าลายเหมราษ ต้มหูไข่มุก อีกทั้งยังนำความรู้ทางด้านพฤกษศาสตร์ที่คนร้ายใช้พิษของพืชมาใช้ในการก่อเหตุจนได้รับอันตรายแก่ชีวิต ข้อมูลด้านภิกษุวิทยาใช้ฝังตมกลืน และผู้ร้ายใช้พิษของมดพิษฆาตบูลด็อกทำให้เหยื่อสลบ ซึ่งแต่ละคดีต้องใช้เวลาในการพิสูจน์หลักฐานค่อนข้างยาก เพราะต้องทำงานแข่งขันกับเวลา ถ้าหากคนร้ายรู้ตัวอาจหาหนทางหลบหนี หรืออาจฆาตกรรมพยานคนอื่น เพื่อปิดปากและอำพรางคดี จึงทำให้มีผู้ที่สงสัยจำนวนมาก ไม่สามารถสรุปว่าใครเป็นฆาตกรตัวจริงจนกว่าจะหาหลักฐานมาพิสูจน์ให้มากที่สุด

ดังนั้นลักษณะเด่นของตัวละครหญิงในนวนิยายซีรีส์ชุดนี้ คือ การมีบทบาทในการช่วยคลี่คลายคดี ซึ่งเป็นคุณสมบัติของนักสืบที่จะต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ประมวลเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีความละเอียดรอบคอบ ใจเย็น อุดมอดกถัน มีความกล้าหาญ มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นคนช่างสังเกต กล้าตัดสินใจ มีไหวพริบปฏิภาณสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบเป็นระบบ มีเหตุผล สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันจนสามารถคลี่คลายเรื่องราวในคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นได้ด้วยความถูกต้อง

3.3 กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงของพงศกร พบว่า สามารถแบ่งตัวละครในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ การนำเสนอตัวละครแนวสมจริง การนำเสนอตัวละครแนวแบบฉบับ และการนำเสนอตัวละครแนวเหนือจริง

3.3.1 การนำเสนอตัวละครแนวสมจริง

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครแนวสมจริง พบว่า มีผู้กล่าวถึงความหมายของตัวละครแนวสมจริงไว้ดังนี้

เถกิง พันเถกิงอมร ได้กล่าวถึง การนำเสนอตัวละครแนวสมจริงนี้ นักประพันธ์จำเป็นต้องรู้ว่า ของจริงที่เป็นหุ่นนั้นมีลักษณะและธรรมชาติเป็นอย่างไร เช่น ถ้าตัวละครเป็นคน ไม่ว่าจะเป็นคนจริงหรือคนสมมุติจะต้องแลเห็นลักษณะ และธรรมชาติของตัวละครว่ามีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และปัญญา เมื่อเวลาและสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป คือ เป็นที่อาศัยของกิเลสและอวิชา คือ ความโลภ โกรธ หลง อิจฉา ใจเขลาในสัดส่วนที่ต่างกันในแต่ละวัน ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัย คือ พันธุกรรม หรือกำเนิดของตัวละครนั้น และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเลี้ยงดู การศึกษา อบรม และประสบการณ์ทั้งหมดในทางตรงและทางอ้อม

บาหยัน อ๋มสำราญ ได้กล่าวถึง ความหมายของตัวละครแนวสมจริง เป็นการนำเสนอตัวละครให้มีความต้องการอย่างมนุษย์จริง เช่น ต้องการความรัก ต้องการเพื่อนที่เข้าใจ ต้องการความบันเทิง ต้องการเสรีภาพ ต้องการอำนาจ ต้องการความสนใจจากผู้อื่น การนำเสนอตัวละครแบบนี้ ผู้ประพันธ์จะต้องใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ภาพตัวละครที่ชัดเจน และผู้อ่านเห็นจริงว่ามีคนอย่างน้อยอยู่ในโลก หรือน่าจะมีอยู่ในโลก

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ตัวละครแนวสมจริง คือ ตัวละครที่มีลักษณะที่ผู้แต่งได้นำเสนอให้มีความสมจริงมากขึ้น คือ มีการเพิ่มรายละเอียดทางด้านภูมิหลัง บุคลิกลักษณะนิสัยใจคอ หรือทัศนคติของตัวละครให้มีความสมจริง เหมือนคนจริง ๆ ที่มีอยู่ทั่วไปในสังคมมากยิ่งขึ้น ไม่เป็นไปตามแบบฉบับ และเหนือจริง

ตัวอย่างเช่น ตัวละครหญิงของเรื่องไม่ได้มีกิจกรรมร่ายรำเรียบร้อย เหมาะกับชาติตระกูลของการเป็นผู้ดีชาววัง มีหน้าตาที่สวยงาม เป็นคนเอาแต่ใจตัวเอง เห็นแก่ตัว มีอารมณ์รัก โลภ โกรธ หลง เหมือนมนุษย์จริง เป็นเหมือนภาพแทนสังคม สิ่งที่โดดเด่นของตัวละครในนวนิยายของพงศกร คือ ตัวละครเหล่านี้จะมีลักษณะ ทัศนคติ และบทบาทหน้าที่แตกต่างกันในเรื่อง ซึ่งเกิดจากภูมิหลังของตัวละครไม่ว่าจะเป็นพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และสังคมที่ตัวละครอาศัยอยู่นั้นเอง

ลักษณะภายนอกของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีกลวิธีการนำเสนอตัวละครแนวสมจริง คือ รูปร่างหน้าตามีความสอดคล้องกับบุคลิกภาพของตัวละครส่วนใหญ่จะเป็นตัวละครที่มีรูปร่างบอบบาง หน้าตาดี และมีความมั่นใจในตัวเองสูง ด้านภูมิหลังบุคลิกลักษณะของตัวละครหญิงที่มีลักษณะเป็นตัวละครสมจริง พบว่า ภูมิหลังด้านฐานะครอบครัวที่มีฐานะดี มีเชื้อสายเจ้า เป็นผู้หญิงที่ได้รับการฝึกปฏิบัติตนเป็นกุลสตรีผู้ดีชาววัง มีรสนิยมในการแต่งตัวที่ดี และเด่นชัดกว่าตัวละครที่มาจากครอบครัวปานกลาง และครอบครัวยากจน

ลักษณะภายในตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร มีลักษณะเป็นตัวละครแนวสมจริง จะมีลักษณะเป็นตัวละครหลายมิติ เป็นตัวละครที่มีนิสัยซับซ้อนตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง จะมีลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพภายนอกขัดแย้งกับความคิดและการกระทำ ตัวละครหญิงที่มีลักษณะเหมือนจริงเหล่านี้ จะมีพฤติกรรมที่เหมือนกับคนที่อยู่จริง ๆ ในสังคม คือ มีอารมณ์รัก โลภ โกรธ หลง มีความอิจฉา ริษยา ต้องการมียศฐานบรรดาศักดิ์ที่ใหญ่โต มีการมองโลกในแง่ดีและร้ายไปตามภูมิหลัง และประสบการณ์ที่ตัวละครนั้น ๆ ได้เจอมา อีกทั้งมีการบรรยายภูมิหลังที่สมจริง

3.3.2 การนำเสนอตัวละครแนวแบบฉบับ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครแบบฉบับ มีผู้กล่าวถึงความหมายตัวละครแบบฉบับไว้ดังนี้

เถกิง พันเถกิงอมร ได้กล่าวถึง การนำเสนอตัวละครแนวแบบฉบับ มีบุคลิกลักษณะคงที่ ถ้าเป็นคน แม้ว่าอยู่ในเวลาและสถานที่อย่างไร ก็จะมีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมเช่นเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง เรียกได้ว่า เป็นตัวละครไร้ชีวิต ผู้อ่านสามารถเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้

บาหยัน อิมสำราญ ได้ให้ความหมายของการนำเสนอตัวละครแบบฉบับไว้ว่า การสร้างตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะวัน เวลา ประสบการณ์ของตัวละครตลอดจนเหตุการณ์ภายนอกจะเปลี่ยนแปลงไปสักเท่าใดก็ตาม แต่ตัวละครประเภทนี้ไม่เปลี่ยนแปลง

ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า ตัวละครแบบฉบับเป็นตัวละครที่มีบุคลิก และพฤติกรรมคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามความผันแปรของเวลา ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงสภาพแวดล้อมรอบตัว เป็นตัวละครที่จะมีลักษณะชัดเจน เช่น ตัวละครหลักที่เป็นผู้หญิงต้องงาม ทั้งทางกายและใจ หน้าตาดี กล้าหาญ เป็นคนดี มีคุณธรรม และประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ตัวละครแบบฉบับเป็นลักษณะตัวละครที่ถูกใช้อย่างซ้ำกันจนกลายเป็นรูปแบบเดิม ๆ เป็นธรรมเนียมนิยมที่ใช้ในการนำเสนอตัวละครส่วนใหญ่

ตัวละครหญิงที่มีลักษณะเป็นตัวละครแบบฉบับ ได้แก่ พุดซ้อน ลูกจัน คุณหญิงแสร้งเจ้าจอมสารภี คุณหญิงเปลวนก คุณหญิงฉัตรนก คุณหญิงเชิญนก หม่อมกนกอร หม่อมอุ้นอรุณ

ลักษณะภายนอกของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่มีกลวิธีการนำเสนอตามแบบฉบับ มีลักษณะเป็นตัวละครหลักหญิงต้องสวย มีหน้าตาที่งดงาม รูปร่างบอบบาง มีสติปัญญาเฉียวฉลาด กล้าหาญ มีความรู้ ความชำนาญในอาชีพของตนเอง ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีเหตุมีผล สุขุมรอบคอบ มีความมั่นใจในตนเอง และมีความยุติธรรม

ลักษณะภายในที่ปรากฏอยู่ในตัวละครหญิงที่มีลักษณะเป็นตัวละครแบบฉบับในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ส่วนมากจะเป็นตัวละครที่มีนิสัยไม่ซับซ้อน มีลักษณะนิสัยคงที่ชัดเจนตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งบุคลิกภาพภายนอกต้องสอดคล้องกับกระบวนการคิด และการกระทำ เป็นคนดีมีคุณธรรม มีความประพฤติดียอมส่งผลให้ตัวละครหญิงมีความคิดที่ดี

3.3.3 การนำเสนอตัวละครแนวเหนือจริง

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครแนวเหนือจริง มีผู้กล่าวถึงความหมายตัวละครแนวเหนือจริง ไว้ดังนี้

เถกิง พันเถกิงอมร ได้กล่าวถึง การนำเสนอตัวละครแนวเหนือจริง เป็นการนำเสนอตัวละครแนวสมจริง คำนี้ถึงความจริง และความสมเหตุสมผลเป็นหลัก ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นวรรณกรรมบางเรื่องตัวละครที่อยู่เหนือธรรมชาติ เหนือความเป็นจริง มีพฤติกรรมที่ผิดปกติธรรมดาของมนุษย์ทั่วไป เช่น มีอิทธิฤทธิ์ ลองหนหายตัว เสกเป่ามนต์คาถา

บาหยัน อิมสำราญ ได้ให้ความหมายของการนำเสนอตัวละครแบบเหนือจริงไว้ว่า การนำเสนอตัวละครให้มีพฤติกรรมเกินกว่ามนุษย์จะทำได้ เช่น แยกสลายร่างกายได้ ตายแล้วฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง หรือแม้กระทั่งตัวละครที่แกร่งกล้าสามารถเหนือมนุษย์เหล่านี้ก็อาจนับเป็นการนำเสนอตัวละครประเภทเหนือจริงได้

ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า ตัวละครแนวเหนือจริงเป็นตัวละครที่มีพฤติกรรมเกินกว่ามนุษย์ทั่วไป สามารถมีอิทธิฤทธิ์เกี่ยวกับคาถาอาคม ไสยศาสตร์ เวทมนตร์ต่าง ๆ รวมไปถึงการตายแล้วสามารถฟื้นขึ้นมาได้

ตัวละครหญิงที่มีลักษณะเป็นตัวละครแนวเหนือจริง ได้แก่ นวล และเฟื่อง

ลักษณะภายนอกของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่มีกลวิธีการนำเสนอตัวละครแนวเหนือจริงจะมีลักษณะ เป็นตัวละครรองและตัวละครประกอบหญิง รูปร่างท้วมไม่โปร่งระหง ไม่ใช่คนสวย มีความเชื่อมั่นในตนเอง

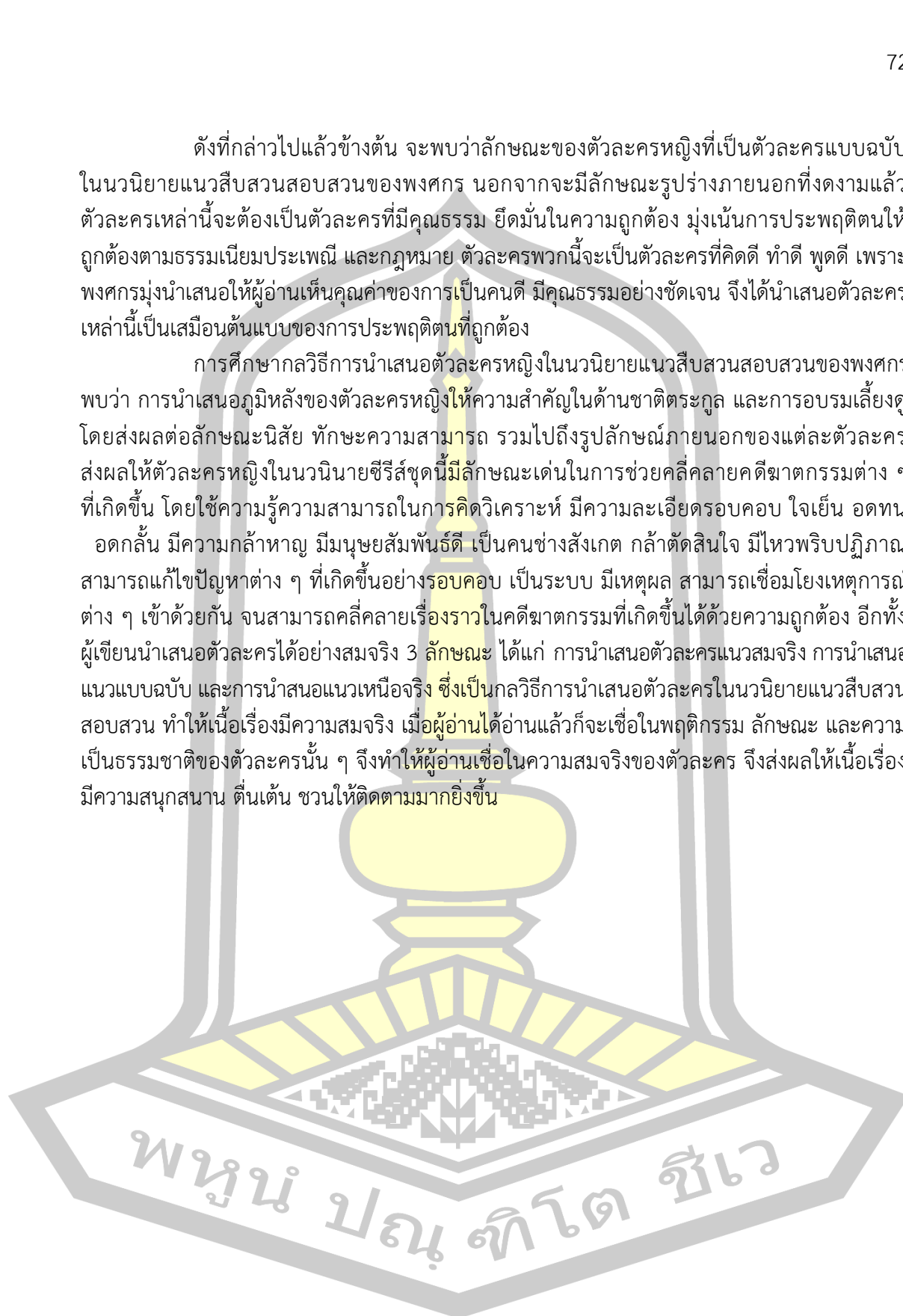
ลักษณะภายในที่ปรากฏอยู่ในตัวละครหญิงที่มีลักษณะเป็นตัวละครแนวเหนือจริงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ส่วนมากเป็นตัวละครที่นิสัยซับซ้อน จะมีลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพภายนอกขัดแย้งกับความคิดและการกระทำ ด้วยความสมเหตุสมผลเป็นหลัก จะมีพฤติกรรมเกินกว่ามนุษย์ทั่วไป สามารถมีอิทธิฤทธิ์เกี่ยวกับคาถาอาคม เพื่อขับไล่ภูตผีปีศาจ ด้วยการเป็นร่างทรงของเทพต่าง ๆ ในการคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า และหยั่งรู้เหตุการณ์ที่เกิดในอดีตได้ ซึ่งบุคลิกลักษณะ ทศนคติ และบทบาทของตัวละครจะแตกต่างกันในเรื่อง ซึ่งเกิดจากภูมิหลังของตัวละครเองที่มีการสืบทอดในชาติตระกูล และสิ่งแวดล้อม

ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ส่วนใหญ่จะมีบุคลิกลักษณะอายุใกล้เคียงกับกลุ่มผู้อ่านที่อยู่ในวัยทำงาน ตัวละครหญิงจะเป็นผู้หญิงเก่ง สวย มีความรู้ ความสามารถ และชำนาญเกี่ยวกับทักษะทางการแพทย์ ซึ่งเกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้อ่านเกิดความคล้อยตามคำพูดของตัวละครที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเสียชีวิตของตัวละครแต่ละตัว เพิ่มความสมจริง และความน่าเชื่อถือให้กับตัวละครที่มีบทบาทในการคลี่คลายคดี รวมไปถึงตัวละครที่มีพฤติกรรมเกินกว่ามนุษย์ทั่วไป สามารถนำวิชาด้านไสยศาสตร์มาใช้เป็นตัวเชื่อมในการหยั่งรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต สามารถช่วยตามหาตัวผู้ร้ายได้ ลักษณะตัวละครหญิงเช่นนี้เป็นเสมือนภาพแทนของคนในสังคม จึงทำให้ผู้อ่านตื่นเต้น น่าติดตาม และเกิดความประทับใจในความสามารถของตัวละคร สิ่งนี้จะทำให้ตัวละครของพงศกรไม่น่าเบื่อและมีชีวิตชีวา อีกทั้งยังทำให้ผู้อ่านจดจำได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งตัวละครในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีลักษณะเป็นตัวละครหลายมิติมีลักษณะเป็นตัวละครที่มีนิสัยซับซ้อนตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องจะมีนิสัยที่เปลี่ยนแปลงไป มีพฤติกรรมที่เหมือนคนทั่วไปที่มีอยู่จริงในสังคม มีความรัก โลก โกรธ หลง มีลักษณะเป็นเหมือนภาพแทนของคนในสังคม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง 3 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครแนวสมจริง ตัวละครแนวแบบฉบับ และตัวละครแนวเหนือจริง ซึ่งตัวละครแนวสมจริงนั้น พงศกรใช้ตัวละครเป็นเครื่องมือสะท้อนภาพของความเป็นมนุษย์มีทั้งดีและไม่ดีในคน ๆ เดียวกัน ในส่วนตัวละครแบบฉบับนั้นจะเป็นเสมือนตัวแทนของคนดีและไม่ดี ตัวอย่างเช่น ตัวละครหญิงก็จะเป็นตัวละครเป็นคนดี และเป็นตัวแทนของคนไม่ดี และในส่วนของตัวละครแนวเหนือจริงนั้นจะเป็นตัวละครที่เข้ามาเสริมให้เรื่องราวให้สมบูรณ์ เป็นตัวละครที่เป็นสิ่งผลักดันให้ตัวละครหลักให้ไปสู่เป้าหมาย อาจจะเป็นตัวละครที่มากช่วยเหลือ ขัดขวาง หรือสร้างความวุ่นวาย มีทั้งตัวละครเป็นคนดีและคนไม่ดี ซึ่งการนำเสนอตัวละครทั้ง 3 ลักษณะนี้เป็นกลวิธีการนำเสนอตัวละครในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน ทำให้เนื้อเรื่องมีความสมจริง เมื่อผู้อ่านได้อ่านแล้วก็จะเชื่อในพฤติกรรม ลักษณะ และความเป็นธรรมชาติของตัวละครนั้น ๆ เมื่อผู้อ่านเชื่อในความสมจริงของตัวละคร ส่งผลให้เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น ชวนให้ติดตามมากยิ่งขึ้น

ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น จะพบว่าลักษณะของตัวละครหญิงที่เป็นตัวละครแบบฉบับในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร นอกจากจะมีลักษณะรูปร่างภายนอกที่งดงามแล้ว ตัวละครเหล่านี้จะต้องเป็นตัวละครที่มีคุณธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง มุ่งเน้นการประพฤติตนให้ถูกต้องตามธรรมเนียมประเพณี และกฎหมาย ตัวละครพวกนี้จะเป็นตัวละครที่คิดดี ทำดี พูดดี เพราะพงศกรมุ่งนำเสนอให้ผู้อ่านเห็นคุณค่าของการเป็นคนดี มีคุณธรรมอย่างชัดเจน จึงได้นำเสนอตัวละครเหล่านี้เป็นเสมือนต้นแบบของการประพฤติตนที่ถูกต้อง

การศึกษาทวิวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่า การนำเสนอภูมิหลังของตัวละครหญิงให้ความสำคัญในด้านชาติตระกูล และการอบรมเลี้ยงดู โดยส่งผลต่อลักษณะนิสัย ทักษะความสามารถ รวมไปถึงรูปลักษณ์ภายนอกของแต่ละตัวละคร ส่งผลให้ตัวละครหญิงในนวนิยายซีรีส์ชุดนี้มีลักษณะเด่นในการช่วยคลี่คลายคดีฆาตกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยใช้ความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีความละเอียดรอบคอบ ใจเย็น อดทน อดกลั้น มีความกล้าหาญ มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นคนช่างสังเกต กล้าตัดสินใจ มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ เป็นระบบ มีเหตุผล สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน จนสามารถคลี่คลายเรื่องราวในคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นได้ด้วยความถูกต้อง อีกทั้งผู้เขียนนำเสนอตัวละครได้อย่างสมจริง 3 ลักษณะ ได้แก่ การนำเสนอตัวละครแนวสมจริง การนำเสนอแนวแบบฉบับ และการนำเสนอแนวเหนือจริง ซึ่งเป็นทวิวิธีการนำเสนอตัวละครในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน ทำให้เนื้อเรื่องมีความสมจริง เมื่อผู้อ่านได้อ่านแล้วก็จะเชื่อในพฤติกรรม ลักษณะ และความ เป็นธรรมชาติของตัวละครนั้น ๆ จึงทำให้ผู้อ่านเชื่อในความสมจริงของตัวละคร จึงส่งผลให้เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น ชวนให้ติดตามมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร

ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ บทนี้ ศึกษาจากนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนในซีรีส์สายเลือดนักสืบหญิงของพงศกร ซึ่งภาพลักษณ์ของตัวละครที่มีผู้เขียนสร้างขึ้นมีความสมจริงทั้งด้านลักษณะภายนอก บุคลิกลักษณะ ความรู้ความสามารถ สถานภาพและบทบาท รวมถึงพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีบทบาทต่อการดำเนินเรื่อง จำนวน 36 ตัว ซึ่งภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรในบทนี้ ผู้วิจัยได้นำตัวบทมาวิเคราะห์ จำนวน 6 เรื่อง เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ว่านำเสนอในประเด็นใด ผลการนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง พบว่ามี 2 ประเด็น ดังต่อไปนี้

4.1 ภาพลักษณ์ร่วม

- 4.1.1 สถานภาพและบทบาท
- 4.1.2 รูปลักษณ์ภายนอก
- 4.1.3 ลักษณะนิสัย
- 4.1.4 ทักษะความสามารถ

4.2 ภาพลักษณ์เฉพาะตัว

- 4.2.1 ภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพ
- 4.2.2 ลักษณะนิสัย
- 4.2.3 ทักษะความสามารถ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ภาพลักษณ์ร่วม

ภาพลักษณ์ร่วม เป็นภาพที่เกิดจากความนึกคิดของบุคคลที่เป็นไปในทางที่ดีหรือสร้างสรรค์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 656, 808) ซึ่งภาพลักษณ์ร่วมมีความสำคัญต่อบุคคล เนื่องจากทำให้ผู้ที่รู้จักหรือพบเห็นเกิดภาพในใจที่ดีงามและมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลนั้น อันมีแนวโน้มให้การมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเป็นไปอย่างราบรื่น

จากการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ร่วมของตัวละครหญิง ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบภาพลักษณ์ร่วม 4 ด้าน ได้แก่ สถานภาพและบทบาท รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย และทักษะความสามารถ ซึ่งภาพลักษณ์ในแต่ละด้านมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 สถานภาพและบทบาท

สถานภาพเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นตัวตนของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากผู้อื่น ส่วนบทบาท คือ การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดของบุคคลที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้อื่น และจะต้องมีหน้าที่ประกอบการใดประการหนึ่งในการรับผิดชอบสังคม

การศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรในด้านสถานภาพและบทบาท ผู้วิจัยพบข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 ฐานะ ดังนี้

4.1.1.1 ฐานะลูกสาว

ลูกสาวเป็นสถานภาพที่ได้รับมาตั้งแต่เกิด มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสถานภาพของพ่อแม่ การเป็นลูกที่ดีจะต้องมีความรัก เคารพ และมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ ช่วยทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวมั่นคง ไม่ดื้อดึงหรือพูดเท็จ ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือการทำงาน ไม่ฟุ่มเฟือย สรุ่ยสร่าย สร้างบรรยากาศที่ดีในครอบครัว เห็นความสำคัญของพ่อแม่ และช่วยงานในบ้านตามความสามารถ นอกจากนี้ก็ควรมีกริยามารยาทเรียบร้อยและรักนวลสงวนตัวอีกด้วย สถานภาพและบทบาทของลูกสาวของผู้หญิงสมัยใหม่ ไม่ได้ถูกเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนให้เป็นแค่แม่บ้านแม่เรือนอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนเพียงเท่านั้น (สุพัตรา สุภาพ, 2542 : 62 - 63)

จากการศึกษาสถานภาพและบทบาทในฐานะลูกสาวในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ตัวละครหญิงที่เป็นลูกสาวนั้นเป็นตัวละครหลัก และตัวละครรองของเรื่อง ซึ่งตัวละครอยู่ในวัยหนุ่มสาวที่กำลังทำงาน และเริ่มต้นการมีครอบครัว ฐานะลูกสาว ได้แก่ บทบาทลูกสาวผู้กตัญญู และบทบาทลูกสาวผู้นำครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) **บทบาทลูกสาวผู้กตัญญู** เป็นลูกสาวที่รู้สำนึกในบุญคุณ ความเคารพ เชื่อฟัง ดูแลปรนนิบัติช่วยเหลืองานต่าง ๆ ของครอบครัว ซึ่งลูกสาวที่ดีจะอยู่ในโอวาทคำสั่งสอนของพ่อแม่ ปฏิบัติตนต่อพ่อแม่ด้วยความเคารพรัก และมีความกตัญญู เอาใจใส่ ปรนนิบัติดูแลที่ติดตลอดมา

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบบทบาทลูกสาวผู้กตัญญู จำนวน 3 ตัว ได้แก่ อะมีนะห์ แสร้ เฮง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“แต่ในหมู่บ้านของเราก็ไม่มีผู้ชายคนไหนเหมาะสมกับแกเท่าแต่่ารามจันทร์อีกแล้วนะ” แม่ช่วยพูด “อย่างไรเสียแกก็ต้องแต่งงาน จะอยู่ขึ้นคานแบบนี้ไปไม่ได้หรอก พ่อกับแม่มองดูแล้วตารามจันทร์นี้แหละเหมาะสมที่สุด เพราะเป็นวรรณะแพศย์เหมือนกันกับเรา มีกิจการเหมือน ๆ กันแถมยังมีฐานะร่ำรวยมาก เสียด้วย แต่งงานไปแล้วแกจะมีความสุขไปจนตาย” รามจันทร์เรียกสินสอดจากครอบครัวของเธอนิดหน่อยพอเป็นพิธี ตาแกไม่ได้อยากได้เงินทอง เขากระสันอยากได้ตัวอะมีนะห์มาเป็นเมียมากกว่า หลังจากเข้าพิธีเสร็จเรียบร้อย รามจันทร์ก็แสดงความจริงใจด้วยการคืนเงินสินสอดทั้งหมดให้กับมารดาของเด็กสาว แถมด้วยเงินทอง ผ้าผ่อนแพรพรรณข้าทาสบริวารและที่ดินอีกเป็นจำนวนมาก

ลายกีนรี (พงศกร, 2561 : 334 - 335)

ตัวละครหญิง คือ อะมีนะห์ชาวอินเดียที่ต้องแต่งงานกับรามจันทร์ชายที่มีอายุมากกว่าปู่ ซึ่งพ่อแม่คิดว่าเหมาะสม เพราะเป็นวรรณคดีเดียวกัน คือ วรรณคดีแพศย์ หมายถึง เกิดจากส่วนร่างกายของพระพรหม ซึ่งคนส่วนใหญ่ของสังคมประกอบอาชีพเกษตรกรรม พาณิชยกรรมและศิลปะหัตถกรรมต่าง ๆ (เดือน คำดี, 2554 : 83) อีกทั้งยังมีฐานะที่ร่ำรวยสามารถช่วยพยุงฐานะทางการเงิน และธุรกิจการพิมพ์ผ้าให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อไปได้ จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่า สะท้อนในด้านความรู้สึกนึกคิด ลูกสาวยังเอาใจใส่ความรู้สึกด้านจิตใจของพ่อแม่ ห่วงใยความรู้สึกของท่าน เพื่อไม่ให้พ่อแม่ต้องกังวลใจในเรื่องต่าง ๆ อันเป็นอีกบทบาทหนึ่งที่ลูกสาวที่ดีพึงมี ซึ่งลูกสาวที่ดีก็ควรเข้าใจด้วยว่า พ่อแม่ต้องการให้ลูกตระหนักในความรัก ความเข้าใจที่พ่อแม่มีต่อลูกด้วยเช่นกัน เป็นลูกสาวที่เชื่อฟังพ่อแม่ โดยเฉพาะการแต่งงานของลูกสาวก็ต้องได้รับการยอมรับ และยินยอมในการแต่งงานจากพ่อแม่ด้วย

เห็นบิดาเป็นเช่นนี้ แสร้งจึงลงครีวทำกับข้าวขึ้นมาให้เจ้าคุณพ่อรับประทานด้วยตนเอง ช่างออกญาโกษาธิบดีไม่ยอมให้ธิดาเป็นห่วงจึงพยายามฝืนกินจนหมดสำหรับ นั้นจึงทำให้แสร้งพลอยคลายใจขึ้นมาได้บ้าง หากข่าวที่เพิ่งได้รู้จากออกหลวงวิไชยราชกิจในเช้าวันนี้ กลับสร้างความกังวลให้กับหญิงสาวยิ่งกว่าเก่า

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 18)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิงแสร้งมีบทบาทในฐานะลูกสาวที่ดี คือ การดูแลเอาใจใส่ ออกญาโกษาธิบดีผู้เป็นบิดาเป็นอย่างดี แม้จะมีแม่เลี้ยงคอยดูแลท่านเป็นอย่างดีอยู่แล้ว แต่ในฐานะลูกสาวก็อดเป็นห่วงไม่ได้ เธอจึงมาเยี่ยมบิดาในยามเจ็บป่วย และได้นำหมอมารักษาจนอาการดีขึ้น อีกทั้งยังดูแลเรื่องอาหารด้วยตนเอง

พยายามจะชวนให้ไปหาหมอ หากแต่เป็นคนหัวดี แม่เฮงพูดอย่างไรก็ไม่ยอมไป สองสามวันมานี้เอาแต่นอนชม ลูกจากที่นอนไม่ไหว ข้าวปลาอาหารก็ไม่ยอมกิน บ่นแต่คอแห้งเรียกหาแต่น้ำดื่ม เด็กสาวเห็นว่าปล่อยเอาไว้แบบนี้ เห็นทีจะแย่งแน่ จึงพายเรือไปหาหลวงพ่อบานถึงวัดมเหยงคณ์ ขอร้องให้มาช่วยตรวจเตี้ยที่บ้าน หลวงพ่อบอกว่าจะส่งลูกศิษย์มาตรวจดูอาการ

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 47)

จากตัวบทข้างต้น ตัวละครหญิง คือ เฮง เป็นลูกสาวเชื้อสายจีน มีกิจการร้านขายถ้วยชามที่นำเข้ามาจากเมืองจีน เมื่อแม่เฮงผู้เป็นบิดาล้มป่วย เธอกลุ่มใจเป็นอย่างมาก เพราะต้องหยุดขายของหลายวัน เพื่อดูแลปรนนิบัติช่วยเหลืองานต่าง ๆ ภายในบ้านจึงส่งผลให้ไม่มีรายได้

2) บทบาทลูกสาวผู้นำครอบครัว เป็นลูกสาวที่รับผิดชอบกิจการของครอบครัวและภาระต่าง ๆ ลูกสาวสามารถทำหน้าที่ช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ เป็นผู้แบกรับดูแลรับผิดชอบภาระทางเศรษฐกิจ ภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัวถือเป็นการตอบแทนคุณ ลูกสาวจึงมีสถานภาพและบทบาทในฐานะหัวหน้าครอบครัว

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบบทบาทลูกสาวผู้นำครอบครัวจำนวน 3 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน เสง คุณหญิงเปลวกนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรือนหม้อโหมดมมีบ่าวไพร่หลายสิบคน ด้วยกิจการยาสมุนไพรที่ทำขายนั้น ต้องอาศัยแรงงานจำนวนมาก บ่าวเกือบทั้งหมด เป็นบ่าวที่อยู่มาตั้งแต่สมัยหม้อโหมดยังมีชีวิต เมื่อสิ้นหม้อโหมด พุดซ้อนก็รับภาระเลี้ยงดูพวกเขาต่อ นับเป็นเรื่องใหญ่สำหรับหญิงสาวมิใช่น้อย

ลายกนิรี (พงศกร, 2561 : 65)

ทุกคนในเรือนหม้อโหมดล้วนแล้วแต่เกรงใจแม่หญิงพุดซ้อน ไม่เว้นแม้แต่มีผู้เป็นผู้ชาย แม่เฮงและแม่พิกุล เป็นที่รู้จักกันว่าธิดาของหม้อโหมดเป็นคนตรงเป็นคนเด็ดขาด ใครดีก็ว่าดี ใครร้ายก็ว่าร้าย ในสายตาของคนภายนอก เธอดูเหมือนใจดี แต่ถ้าเป็นคนที่ไม่ใกล้ชิดกันแล้วก็จะรู้ว่ายามเอาจริงนั้นเธอก็ไม่ยอมอ่อนข้อให้กับใครหน้าไหนทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้พุดซ้อนจึงสามารถปกครองคนทั้งบ้านได้เป็นอย่างดี

ลายกนิรี (พงศกร, 2561 : 226)

ผู้เขียนได้เล่าถึงตัวละครหญิงพุดซ้อนเป็นลูกสาวของหม้อโหมด เมื่อบิดาเสียชีวิตลูกสาวจึงเป็นผู้ถ่ายทอดเอาสรรพวิชาความรู้ทางการการแพทย์ เช่น การรักษาคนไข้ การปรุงยาสมุนไพรเพื่อสร้างรายได้มาจุนเจือปากท้องของคนในครอบครัว ซึ่งพุดซ้อนมีบุคลิกภาพเป็นคนตรงไปตรงมาเด็ดขาด กล้าตัดสินใจ จึงทำให้คนในครอบครัวให้ความเกรงใจ และปกครองบ่าวไพร่ได้เป็นอย่างดี

แต่โชคไม่ดี ที่ปีนี้เป็นปีน้ำน้อย ทำนาไม่ค่อยได้ผล ทำนาไม่ค่อยได้ผล ข้าวเริ่มจะยากหมากเริ่มจะแพง ข้าวของไม่จำเป็นจึงขายยากกว่าแต่ก่อน ตั้งแต่สงกรานต์มาแล้วที่ถ้วยชามของเฮงขายไม่ค่อยดี บางวันขายแทบไม่ได้ แต่เธอก็ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา ความเป็นลูกคนจีนที่ใคร ๆ ก็ดูถูกว่าเป็นคนต่างชาติต่างภาษา เสื่อผืนหมอนใบ ทำให้เฮงต้องขยัน และพยายามมากกว่าคนอื่นหลายเท่า

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 233)

จากตัวบทข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิง คือ เสง เป็นบุตรสาวเชื้อสายจีน บิดาเป็นชาวจีน ส่วนมารดาเป็นชาวอยุธยา มีร้านขายถ้วยชามที่นำเข้ามาจากเมืองจีนอยู่แถวย่านสะพานจีน มารดาของเธอเสียชีวิตไปหลายปีแล้ว เธออาศัยอยู่กับบิดาช่วยบิดาค้าขาย เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือนด้วย ปีนี้เศรษฐกิจไม่ค่อยดีเท่าไร ส่งผลให้กิจการค้าขายถ้วยชามเธอขายไม่ค่อยดีไม่มีเงินหมุนเวียนที่จะลงทุนซื้อเครื่องถ้วยราคาแพงมาขายได้ แต่เธอก็ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา จึงทำให้เฮงต้องขยันมากยิ่งขึ้น

ทำฟาร์มเกษตรแผนใหม่ตามแนวทางของหม่อมเจ้าสิทธิพร หากการทำฟาร์มให้ประสบผลสำเร็จมีแค่เงินอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องอาศัยการดูแลเอาใจใส่ ใกล้ชิดและคนที่อาสาทำหน้าที่ได้อย่างดีเยี่ยมก็คือ คุณหญิงเปลวกนกนั่นเอง

เปลวกนก (พงศกร, 2562 : 23)

ตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเปลวกนก เป็นบุตรสาวคนโตของหม่อมเปรมปุษามกับหม่อมกนกอร เมื่อหม่อมเปรมปุษามตัดสินใจซื้อที่ดินชายทะเลบางเบิด ใกล้กับฟาร์มของหม่อมเจ้าชายสิทธิพร เพื่อทำเกษตรแผนใหม่ตามรอยหม่อมเจ้าสิทธิพร หากการทำฟาร์มจะประสบความสำเร็จได้ไม่ใช่มีแค่เงินอย่างเดียว แต่หากต้องอาศัยการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ดังนั้นคุณหญิงเปลวกนกบุตรสาวคนโตจึงอาสาที่จะดูแลไร่เปรมปุษาม ดังนั้นหม่อมเจ้าเปรมปุษามจึงคิดอย่างตรงตรงยอมให้คุณหญิงเปลวกนกดูแลไร่เปรมปุษาม เพราะบุตรสาวเก่งยิ่งกว่าผู้ชาย อีกอย่างยังเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านวิชาชีววิทยาและการเกษตร เหมาะสมที่จะทำงานในฟาร์ม เมื่อคุณหญิงได้ดูแลไร่ เธอจึงพัฒนาฟาร์มเปรมปุษามก้าวหน้าเป็นอย่างดีและยังได้ริเริ่มเลี้ยงผึ้ง ส่งผลให้ไร่เปรมปุษามเป็นที่รู้จักของชาวเมืองบางเบิด

สถานภาพและบทบาทของลูกสาวในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่าบทบาทลูกสาวผู้กตัญญูทำหน้าที่ตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ และบทบาทในการเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ คอยปรนนิบัติดูแลเอาใจใส่พ่อแม่ทั้งด้านการกิน การอยู่ ดูแลยามเจ็บป่วย อีกทั้งยังเป็นลูกสาวที่เป็นผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีสถานภาพและบทบาทในสังคมปัจจุบันมากขึ้น เป็นหัวหน้าครอบครัวดูแลและหารายได้เลี้ยงครอบครัว เป็นเสาหลักของครอบครัวได้ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จ

4.1.1.2 ฐานะแม่

ตัวละครหญิงที่ถูกใส่เครื่องหมายในเรื่องของสถานภาพและบทบาทภายในครอบครัวในฐานะของ “แม่” ซึ่งถือเป็นสถานภาพในฐานะเป็นผู้ให้กำเนิด คือ การดูแลอบรมลูกให้มีเหตุผล ไม่ใช่อารมณ์ เมื่อลูกทำความดีก็ควรชื่นชมเป็นกำลังใจให้ทำความดีต่อไป และเป็นที่พึ่งของลูก (สุพัตราสุภาพ, 2542 : 16)

จากการศึกษาสถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงในฐานะแม่ จากนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบบทบาทของแม่ ซึ่งมีการแสดงบทบาทแม่ทั้งทางด้านบวก และบทบาทแม่ด้านลบที่ปรากฏผ่านตัวละคร จำนวน 8 ตัว ได้แก่ พิกุล เสง ดารา จวง คุณหญิงแสร้ง คุณหญิงพ้อง นวล หม่อมกนกอร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

แม่พิกุลจัดสำหรับอาหารไว้ให้บุตรทั้งสองอยู่ที่เรือนนั่งทางด้านหลัง ตนเองกับแม่เฮงผู้เป็นมารดาของหม่อมมีนั้นรับประทานกันเรียบร้อย

ลายกีนรี (พงศกร, 2561 : 48)

ผู้เขียนได้เล่าถึงแม่พิกุล และแม่เฮง เป็นภรรยาของหมอโหมต ซึ่งทั้งสองเป็นแม่ที่ให้การอบรมดูแลลูก คอยให้คำปรึกษา และสนับสนุน ส่งเสริมให้ลูกให้ได้รับการศึกษาในตำราทางด้าน การแพทย์

“ก็ใครที่สอนฉันเล่นไฟ เล่นถั่ว เล่นโปชิตตาทัพเป็นเพื่อนกันเล่า” มีหัวเราะ ร่วน “ถ้าไม่ใช่แม่...สอนให้เล่นจนฉันติดใจ แบบนี้แล้วจะมาโทษฉันฝ่ายเดียวก็ไม่ ถูกหรือคะจ๊ะ”

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 97)

ผู้เขียนเล่าถึง แม่เฮง เวลาว่างมักจะสอนมี ผู้เป็นลูกชายเล่นการพนัน เช่น เล่นไฟ เล่น ถั่วเล่นโป เป็นประจำจึงทำให้ลูกซึมซับ ชอบเที่ยวเตร่กับเพื่อน เข้าบ่อน เล่นไฟ ตีไก่เป็นประจำ ไม่สนใจจะศึกษาตำรายาแผนโบราณที่บิดาเป็นถ่ายทอด แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่เป็นแม่ที่ไม่ดี ของเฮง จนทำให้ลูกลอกเลียนพฤติกรรมที่ไม่ดีของแม่

“นั่งเด็กโง่” นางดาราใช้นิ้วจิ้มหน้าผากอะมีนะห์แรง ๆ ดวงตาที่จ้องมอง มานั่นเต็มไปด้วยความผิดหวัง แกะจะหนีพิธีสตีไปได้อย่างไร ทำแบบนั้น ฉันจะเอา หน้าไปไว้ที่ไหน ใครรู้เข้าก็จะพากันประณามหยามเหยียด ต่อไปนี้แม่จะพูดคุยกับ ใครได้อีก...การเข้าพิธีสตีคือหน้าที่ภรรยาพึงกระทำให้กับสามีผู้วายชนม์...

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 339)

จากตัวบทข้างต้น พิธีสตี หมายถึง ประเพณีการทำศพของชาวฮินดู พบในประเทศ อินเดียคำว่า “สตี” เป็นภาษาสันสกฤตแปลว่า “ภรรยาผู้ซื่อสัตย์” พิธินี้เป็นการบูชาวิญญาณตนเองของ หญิงหม้าย เนื่องในพิธีศพของสามีส่วนหนึ่งเป็นไป เพื่อแสดงซึ่งเกียรติยศศักดิ์ศรีและอุดมคติอันสูงส่ง ของผู้หญิงฮินดู เป็นการแสดงออกว่าจงรักภักดีต่อสามีอย่างสุดซึ้ง (สุนทร ฌ รังสี, 2545 : 152) ซึ่งใน ตัวบทกล่าวถึงนางดาราให้ลูกสาวของตนเข้าพิธิต่างงานกับรามจันทร์ชายที่มีอายุมากกว่าปู่ เมื่อถึง คราวเข้าหوتاเตมารามจันทร์ดื่มสุราและสมุนไพรรเพื่อชูกำลังมากจนเกินไป ประกอบกับมีโรคประจำตัว หลายอย่างจนทำให้เสียชีวิต นางดาราจึงสั่งสอน และเตือนสติลูกสาวให้เข้าพิธีสตี เพื่อสะท้อนในด้าน บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างสามีภรรยา นั่นคือหากสามีตายไปแล้ว ภรรยาหากอยู่ ต่อไปก็ไม่มีคนดูแล และยังอาจเป็นที่ดูหมิ่นของสังคมอีกด้วย ซึ่งในสังคมอินเดียให้ความสำคัญกับ ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

“พ่อแสน” เสียงของมารดาเข้มขึ้น “แม่คิดว่าเราพูดกันเข้าใจแล้วนะ... ถอยห่างจากแม่ลูกฉันเสีย...ผู้หญิงที่เหมาะสมกับพ่อแสนที่สุดคือแม่ช้อง”

ลายเหมราษ (พงศกร, 2561 : 73)

จากตัวบทข้างต้น ตัวละครหญิง คือ คุณหญิงพ้องมารดาของออกหลวงแสนอริพายไม่ยอมรับลูกจันในฐานะคนรักของบุตรชาย จึงกีดกันให้ห่างจากลูกจัน ต้องการที่จะได้ลูกสะใภ้ที่มีชาติตระกูลที่ดี หัวอ่อน อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน ประณินบัณฑิตสามี โดยการหาผู้หญิงที่ดีที่สุดให้เป็นคู่ครองของบุตรชายนั้นก็คือแม่ช้อง

“ไม่เอาละ จะอยู่กับแม่ไปเรื่อย ๆ ได้อย่างไร แม่แก่แล้วอีกอย่างพ่อไชยกำลังก้าวหน้าในราชการ สมควรจะต้องมีแม่เหย้าแม่เรือนมาเป็นศรีแทน...พ่อไชยสมควรหาใครมาช่วยดูแลได้แล้ว ถ้าคิดไม่ออกก็แม่ดอกแก้วอย่างไร” คุณหญิงเข้าประเด็นที่ต้องการ งามพร้อมหมดจด... “แม่ดอกแก้วมีอะไรน่ารังเกียจจก” คุณหญิงขึ้นไม่เข้าใจความหมายของบุตรชาย “รูปโฉมโนมพรรณก็สวยสมกับลูก ชาติตระกูลหรือก็ดี พระสมนเลือนป่าของแม่ดอกแก้วก็เป็นคนโปรดของพระเจ้าอยู่หัว แต่งกันไปมีแต่ส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน”

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 83)

จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงคุณหญิงขึ้น เป็นมารดาของออกหลวงวิไชยราชกิจสนับสนุนลูกชายออกเรือน หาใครสักคนมาเป็นศรีภรรยา โดยนางแนะนำแม่ดอกแก้วมีรูปโฉมที่งดงาม กิริยามารยาทดี เป็นคนเก่ง มีฝีมือในการทำอาหารและร้อยมาลัยได้อย่างสวยงาม รวมไปถึงมีชาติตระกูลที่ดี สามารถส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันในหน้าที่การงานราชการได้

ตอนคลอดลูกคนแรก หม่อมเจ้าเปรมบุษยามอยากได้โอรสครั้งพอได้ธิดาท่านชายก็เลยเลี้ยงคุณหญิงเปลวจนกมาแบบเด็กชายฝึกให้ขี่ม้า ยิงปืน ปืนป่าย ต้นไม้คล้องแคล่วอย่างกับลิงกับค่าง หม่อมกนกอรพยายามที่จะสอนให้เย็บปักถักร้อย แกะสลักผัก ทำอาหาร วิชาการกุลสตรีต่างๆ ก็ดูจะไม่เป็นผล

เปลวจนก (พงศกร, 2562 : 21)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวละครหญิงหม่อมกนกอรเป็นแม่ที่ดี คอยอบรมเลี้ยงดูลูกทั้งสามได้เป็นอย่างดี สอนวิชาการกุลสตรีต่าง ๆ ให้กับลูก ๆ เช่น การเย็บปักถักร้อย การแกะสลักผัก การทำอาหาร ลูก ๆ สามารถเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ยกเว้นลูกสาวคนโตที่ไม่ชอบวิชาการสตรี แต่เธอชอบขี่ม้า ยิงปืน ปืนป่ายต้นไม้คล้องแคล่วแบบเด็กผู้ชายมากกว่า

“แต่หลักฐานและผลการชันสูตรทั้งหมด จะเป็นเครื่องตัดสินว่าข้อสันนิษฐานของเราถูกต้องหรือไม่ ระหว่างนี้ที่ผลการชันสูตรต่าง ๆ ยังไม่ออกมา แม่คิดว่าหญิงไม่ควรแสดงท่าทางผิดปกติให้ดวงสุดาเห็น เพราะจะเป็นการแหวกหญ้าให้งูตื่น” ... “นี่คือจุดอ่อน” หม่อมกนกอรพูดต่อ “จะรบกับใคร เราต้องปิดจุดอ่อนอย่าให้คู่ต่อสู้เห็น...เข้าใจไหมหญิงฉัตร”

ฉัตรจนก (พงศกร, 2563 : 253)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวละครหญิงหม่อมกนกอร คอยอบรมเลี้ยงดูลูก โดยการให้เหตุผลให้กำลังใจ และสอนลูกให้รอบคอบในการสืบคดีการตายของคุณหญิงวิศวา ไม่ควรปิกหมึกว่าใครเป็นผิด ไม่แสดงกิริยา สีหน้า และแววตาให้ผู้อื่นรู้ว่าเราคิดอย่างไร เพราะจะทำให้ ผู้ต่อสู้เราเห็นจุดอ่อนเราได้

สถานภาพและบทบาทในฐานะแม่ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่า สถานภาพและบทบาทแม่ด้านบวก คือ การเป็นแม่ที่ดีเป็นผู้นำครอบครัว ความเป็นแม่ที่รักลูกมาก ดูแลเอาใจใส่ทุกเรื่อง ปกป้องคุ้มครองลูกในยามที่ลูกได้รับอันตราย เมื่อลูกมีปัญหาแม่ก็เป็นทีปรึกษาให้กับลูก ร่วมแบ่งเบาความทุกข์คอยแก้ไขปัญหา อบรมสั่งสอนสอนและเตือนสติให้ลูกไม่ให้เลือกเดินทางที่ผิด พยายามให้ลูกได้รับสิ่งต่าง ๆ ที่แม่คิดว่าดีที่สุดในด้านการศึกษา และหน้าที่การงานที่ดี ส่วนสถานภาพและบทบาทแม่ด้านลบ คือ ความเป็นแม่ที่ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้กับลูกด้วยการเล่นการพนัน เพื่อความสนุกสนาน จึงทำให้ลูกจดจำและซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ดีนำไปปฏิบัติ ความเป็นแม่เผด็จการ มักใช้อำนาจบงการชีวิตของลูกด้วยการหาคู่แข่งที่เหมาะสมทั้งด้านการมีชาติตระกูลที่ดีสามารถ ส่งเสริมสนับสนุนในหน้าที่ทางการงานราชการและธุรกิจของครอบครัวได้ ซึ่งการใช้อำนาจในการคลุมถุงชน เพื่อให้ลูกแต่งงานกับคนที่แม่เลือกให้ ส่งผลให้ลูกพบกับความวิบัติในชีวิต หรือเผชิญกับโชคชะตาที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตคู่

4.1.1.3 ฐานะภรรยา

ภรรยาในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีสถานภาพและบทบาทในการทำหน้าที่แม่บ้าน ดูแลปรนนิบัติสามี ภรรยายุคใหม่มีหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบควบคู่ไปด้วย ทำให้มีอำนาจและมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจมากขึ้น สามารถทำงานเคียงคู่คู่คิดสามี

จากการศึกษาสถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงในฐานะภรรยาในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบบทบาทภรรยา ได้แก่ บทบาทภรรยาที่ดั่งงาม และบทบาทภรรยาที่ภาคภูมิใจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) **บทบาทภรรยาที่ดี** เป็นภรรยาที่ปรนนิบัติดูแลสามีอย่างดี ให้เกียรติสามี ซึ่งภรรยาที่ดีคงปรนนิบัติดูแลเอาใจใส่เรื่องอาหารการกิน การดูแลสามียามป่วยไข้ และให้เกียรติสามี เช่น การพูดคุยใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาของครอบครัว ไม่ด่วนตัดสินใจเอง ไม่เอาแต่ความคิดของตัวเองเป็นที่ตั้งแต่ฝ่ายเดียว ให้เกียรติสามีในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบบทบาทภรรยาที่ดั่งงาม จำนวน 2 ตัว ได้แก่ คลารา แม่เยื่อน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก็ปัดป้องรำรวยเงินทองก็จริง หากเขาไม่เคยยอมให้ภรรยาถือเงิน คลารามีหน้าที่ดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยในบ้านไม่ต่างอะไรกับข้าทาสที่มีหน้าที่รับใช้สามีนาน ๆ ครั้งก็ปัดป้องถึงจะพาเธอออกงานไปสมาคมกับฝรั่งคนอื่น ๆ

ลายกีนรี (พงศกร, 2561 : 178)

จากตัวบทข้างต้น คลารา ทำหน้าที่เป็นภรรยาที่ดี ปรนนิบัติดูแลสามีอย่างดี ดูแล การบ้าน การเรือน ทำอาหาร ซึ่งไม่ต่างจากทาสที่รับใช้สามี ไม่ค่อยได้ออกงานสมาคมสังสรรค์งาน สังคม เนื่องจากกัปตันมองดูถูกผู้เป็นภรรยาว่าไม่เคยได้รับการศึกษา จึงไม่มีความรู้และความสามารถในการเข้าสมาคมที่จะเชิดชูสามีได้ จึงเป็นเหตุให้คลารายอมรับสถานะที่ไม่มีปากเสีย คอยแต่ทำงาน บ้านเท่านั้น

“หลังจากนั้นท่านเจ้าคุณเลยยอมกินยาทุกวัน ครั้นพอกินยาไปได้เกือบ สัปดาห์ ท่านเจ้าคุณก็กินข้าวปลาได้มากขึ้น อีกทั้งอาการไข้ก็ไม่มีแล้วเจ้าคะ คุณແຮ່” แม่เยื่อนเล่าบ้าง สายตาที่เธอมองดูท่านเจ้าคุณนั้นเต็มไปด้วยความ จงรักและภักดี “นี่ยาจนจะหมด เหลือพอกินได้อีกแค่สองวัน ท่านเจ้าคุณคิดจะ ให้ดิฉันไปเชิญพ่อหมอมาตรวจดูอาการว่าต้องกินยาต่อหรือไม่”

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 302 - 303)

จากตัวบทข้างต้น ตัวละครหญิงแม่เยื่อนปรนนิบัติดูแลสามีอย่างดูแลเอาใจใส่เรื่อง อาหารการกิน การดูแลสามียามป่วยไข้ และให้เกียรติสามีในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

2) บทบาทภรรยาที่น่าภาคภูมิใจ เป็นภรรยาที่ทำงานเคียงข้างสามี เป็นที่ปรึกษาใน การทำงาน ช่วยเชิดหน้าชูตา ซึ่งภรรยาที่เป็นผู้หญิงสมัยใหม่จะมีบทบาทการแบ่งเบาภาระหน้าที่ การงาน เป็นคู่คิดที่ปรึกษา ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ คอยช่วยเหลือดูแลกันในการทำงานเคียงข้างสามี

ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบบทบาทภรรยาที่น่าภาคภูมิใจ ได้แก่ คุณหญิงแสร้ง พุดซ้อน หม่อมมกนกร และคุณหญิงเปลวนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“การเมือง อำนาจ และอิทธิพลล้วนเป็นเรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวายการบ้านเมือง ที่เราเห็นว่าวุ่นวายมากแล้ว ฝ่ายในยิ่งยุ่งยากและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นกว่า” คุณหญิงแสร้งตอบบุตรชายเสียงแผ่ว เธอร่วมชีวิตกับออกญาวิไชยปราการมานาน มิได้เป็นเพียงแค่แม่บ้านแม่เรือนธรรมดาหากเป็นเพื่อนคู่คิดของสามีมาโดยตลอด

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 219)

ผู้เขียนเล่าถึงคุณหญิงแสร้งเป็นลูกสาวของออกญาโกษาธิบดี เธอได้ศึกษาดำรงพิชัย สงคราม และตำราสำคัญอื่น ๆ อย่างเชี่ยวชาญ อีกทั้งยังเคยรับราชการในตำหนักของพระมเหสีของ พระเจ้าปราสาททอง เมื่อเธอแต่งงานกับออกญาวิไชยปราการ เป็นแม่บ้านที่สมบูรณ์ และยังเป็นเพื่อน คู่คิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่การงานของสามี ได้เป็นอย่างดี

“ไปเถิดเจ้าคะพี่อินทร์ ไม่ต้องเป็นห่วงฉัน” พุดซ้อนเอ่ยเสียงหนักแน่น เป็นเมียทหารเมียตำรวจ เธอต้องเข้มแข็ง ไม่ทำตนให้ผู้เป็นสามีมีห่วงหน้า พะวงหลัง “พี่อินทร์ควรจะต้องไปด้วยตัวเองเพราะพี่อินทร์รู้จักเจ้าฟ้าอภัยทศดี

ถ้าหากได้เห็นบุคคลผู้นั้น...ที่จะสามารถบอกได้ว่าเจ้าฟ้าอภัยทศองค์จริงหรือเป็น
แต่เพียงคนลวงโลกเท่านั้น”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 94)

จากตัวบทข้างต้น พุดซ้อนเป็นลูกสาวของหมอโหมดกับแม่พิกุล ได้สืบทอดวิชาทาง
การแพทย์จากบิดา อาทิ การรักษาคนไข้ การปรุงยาสมุนไพร เพื่อสร้างรายได้มาจุนเจือปากท้องของ
คนในครอบครัว เมื่อแต่งงานกับออกพระอินทพิชัยนครา พุดซ้อนทำงานร่วมกับสามีช่วยแบ่งเบาความ
รับผิดชอบในการทำงานอย่างเต็มที่ บางเวลาเป็นทั้งผู้ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษา และอยู่เคียงข้างสามี
ในการไขคดีต่าง ๆ โดยไม่กลัวอันตรายพร้อมเผชิญปัญหาเคียงข้างกัน

ตอนแรกออกพระผู้สามีจะไม่ยอมให้เธอมาด้วย หากพุดซ้อนอ้างถึงอาการ
ป่วยของจง ถึงแม้ชายจรจัดผู้นั้นจะฟื้นได้สติดีแล้วก็ตาม แต่จงก็อาจจะเกิดอาการ
ชักขึ้นได้ทุกเมื่อ การที่มีหมอยู่ด้วยน่าจะดีกว่า

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 304)

พุดซ้อน เป็นคนมีความสามารถในการรักษาผู้ป่วย การปรุงยา ตลอดจนการตรวจศพ
ของผู้ตาย เธอคอยอยู่เคียงข้างสามี ช่วยเหลือ และแบ่งเบาภาระหน้าที่ของสามีในการไขคดีต่าง ๆ
เป็นเพื่อนคู่คิดในการแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี

หลังจากได้ทราบเรื่องทั้งหมด ท่านชายตัดสินใจพระทัยให้คุณหญิงเปลวนก
รอรอยู่ทางพระนคร เชื่อว่าทางบางสะพานต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน
จะได้มีคนช่วยประสานงาน ตอนแรกคุณหญิงเปลวนกไม่เห็นด้วย เธออยาก
ติดตามไปด้วยอีกคนเพราะเป็นห่วงน้องสาวคนเล็กเป็นอย่างมาก หากเหตุผลที่
ท่านชายดำรงชาติตรัสนั้นก็ยังมีเหตุผล สุดท้ายคุณหญิงก็เลยยอมจำนนรอรอยู่ที่
พระนครด้วยใจจดจ่อ

เชิญกนก (พงศกร, 2563 : 350 - 351)

จากตัวบทข้างต้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่คุณหญิงเชิญกนกเดินทางไปบางสะพาน เพื่อตาม
หาตัวคนร้ายในคดีฆาตกรรมหนูเกิดอย่างเหี้ยมโหด จึงเป็นเหตุให้คุณหญิงเชิญกนกได้รับอันตรายจาก
คนร้าย เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวจึงทำให้คุณหญิงเปลวนกเป็นห่วงน้องสาวคนเล็กเป็นอย่างมาก
เธออยากติดตามท่านชายดำรงชาติ ผู้เป็นสามีไปช่วยเหลือน้องสาวที่บางสะพานด้วย ดังจะเห็นได้ว่า
คุณหญิงเปลวนกเป็นภรรยาที่ดีงาม ทำงานเคียงข้างสามี เป็นที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
และมีบทบาทการแบ่งเบาภาระหน้าที่การงานได้เป็นอย่างดี

สถานภาพและบทบาทของภรรยาในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่า
ตัวละครหญิงมีบทบาทของภรรยาที่ดีงาม ทำหน้าที่เป็นภรรยาที่ปรนนิบัติดูแลสามีอย่างดี ให้เกียรติ
และมีความเชื่อมั่นในตัวสามี ส่วนบทบาทภรรยาที่ภาคภูมิใจเป็นภรรยาสมัยใหม่มีความรับผิดชอบ

มากกว่าภรรยาในอดีต ที่ได้รับผิดชอบเพียงงานบ้านอย่างเดียว ซึ่งภรรยาสมัยใหม่เป็นภรรยาที่ ทัตเทียมและเคียงข้างสามี เป็นที่ปรึกษา ช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกัน มีหน้าที่การงานเสมอทัตเทียม สามี ไม่คอยแต่ให้สามีมาดูแลเพียงฝ่ายเดียว

สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร สะท้อนให้เห็นว่า ตัวละครหญิงมีบทบาทลูกสาว แม่ และภรรยา ได้อย่างสมบูรณ์แบบไม่มีข้อบกพร่อง ซึ่งสถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิง นอกจากจะรับผิดชอบงานในครอบครัวแล้ว ยังทำงานนอก บ้านควบคู่ไปด้วย อีกทั้งยังมีบทบาทในการช่วยคลี่คลายคดีต่าง ๆ จึงทำให้ตัวละครหญิงต้องแข็งแกร่ง รับผิดชอบภาระที่มากขึ้น ทั้งการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ให้ดำเนินไปด้วยดี ทั้งหน้าที่ทำงานบ้าน งานดูแลสามี งานดูแลเลี้ยงลูก แม่ผู้หญิงสมัยใหม่จะมีการศึกษาที่ดี มีหน้าที่การงานรับผิดชอบ สามารถพึ่งพาตัวเองได้ทางด้านเศรษฐกิจ แต่ตัวละครหญิงไทยก็ยังคงอยู่ในชนมประเพณีไทย ที่คาดหวังให้ผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัว ควบคุมครองแต่งงาน ดูแลบ้าน เคารพสามี ส่งเสริมสามี เลี้ยงดู บุตร รวมทั้งความคาดหวังในการดำเนินชีวิตที่เลือกด้วยตัวเองและสังคม

4.1.2 รูปลักษณ์ภายนอก

รูปลักษณ์ภายนอก อันเป็นลักษณะหนึ่งของตัวละคร ซึ่งเป็นสิ่งที่ปลูกเร้าสัญชาตญาณ ทางเพศให้แก่บรรดาสัตว์โลก ดังนั้นในวรรณคดีจึงมีทั้งการสร้างคามงามให้แก่ตัวละครหญิงและตัว ละครชาย โดยวรรณคดีไทยทุกเรื่องจะพบว่า ผู้เขียนมักกล่าวชมคามงามโดยเฉพาะคามงามของตัว ละครหญิง (รื่นฤทัย สัจจพันธุ์, 2545 : 23 - 25)

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่มี ภาพลักษณ์ร่วมกัน คือ รูปลักษณ์ภายนอกที่งดงามพบในตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละคร ปรปักษ์ จำนวน 12 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน คลารา เจ้าจอมกนิรี เจ้าจอมสารภี คุณหญิงแสร้ง เจ้าจอมมิ่งคุด พิม ดอกแก้ว คุณหญิงเปลวนก ลำพู วิมล สุรนาถหรือดวงสุตา (ตัวปลอม) คุณหญิงบัวขาว คุณหญิง เชิญนก

พบว่ามีรูปลักษณ์ภายนอกงดงาม 4 ลักษณะ คือ งามสง่า งามแบบจิ้มลิ้มพริ้มเพรา มีรูปหน้าและเครื่องหน้าทั้งงดงาม และมีรูปร่างบอบบางสมส่วน ซึ่งรูปลักษณ์ภายนอกที่งดงามของตัว ละครหญิงเหล่านี้ ส่งผลให้ผู้พบเห็นหรือล่วงรู้ ไม่ว่าจะเป็นตัวละครชายหรือตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง เกิดความรัก ความเอ็นดู หรือเป็นที่ชื่นชมสรรเสริญ ดังที่ผู้วิจัยจะอธิบายและยกตัวอย่างดังนี้

“ขอบใจท่านมากนะเจ้าคะ” พุดซ้อนยิ้มให้กับฝรั่งหนุ่ม เป็นรอยยิ้มที่ทำให้ โรแบร์ตถึงกับตะลึงลานไปชั่วขณะ ด้วยไม่เคยเห็นหญิงสาวชาวอยุธยาคนใด งดงามอ่อนหวานเท่าแม่หญิงผู้นี้มาก่อน

ลายกนิรี (พงศกร, 2561 : 46)

พุดซ้อนยิ้มให้เมอซีเออร์โรแบร์ต ซึ่งเป็นรอยยิ้มที่ทำให้ตัวละครชายในเรื่องเกิดความรัก ความเอ็นดู ในรูปลักษณ์ภายนอกที่งดงาม อ่อนหวาน และเกิดความชื่นชมในความฉลาดเฉลียว ความกล้าหาญ และสามารถทางด้านกาแพทย์

คลาร่าเป็นสตรีลูกครึ่งที่มีหน้าตาคมขำสวยงาม ดวงตากลมโตเปล่งประกายกระจ่างใส ผมยามสลวยราวเส้นไหมรวบไว้หลวม ๆ ฟันของคลาร่าขาว เพราะไม่กินหมาก เธอสวมกระโปรงยาวกรอมเท้าเหมือนสตรีฝรั่งกำลังนิยม

ลายกีนรี (พงศกร, 2561 : 41)

ผู้เขียนเล่าถึงตัวละครหญิง คือ คลาร่า เป็นสตรีลูกครึ่งแขกอินเดีย ส่วนแม่เป็นสายเลือดรามัญ หมายถึง มอญ (น.) ชาวมอญ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : ออนไลน์) มีรูปลักษณะภายนอกสวยงาม มีรูปหน้าคม ดวงตากลมโต ผมยาวสลวยดั่งเส้นไหม ฟันขาว ส่งผลให้ตัวละครชายเกิดความรัก ความเอ็นดู

ดวงหน้ารูปไข่ของคุณหญิงแสร้งงามผุดผาด ผมทรงปีกนกนั้นดำขลับเป็นเงาสลวย ริมฝีปากสีเข้มราวกุหลาบแรกแย้ม บอกให้รู้ว่ามารดาของออกหลวง อินทราชักดีเป็นผู้ที่ดูแลตนเองได้ดีมาก

ลายกีนรี (พงศกร, 2561 : 305)

จากตัวบทข้างต้นคุณหญิงแสร้งมีรูปโฉมที่งามผุดผาด หมายถึง น่ารัก ผ่องใส (ว.) เป็นคนน่ารัก ผิวพรรณผ่องใส พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : ออนไลน์) ทรงผมดำปีกนกเงาสลวย ริมฝีปากสีเข้มเหมือนกุหลาบผลิบาน

ดวงสุดา วีรจันทร์ เป็นหญิงสาวอายุ 28 ปี ผิวขาว ผมยารวบไว้เป็นระเบียบ ดวงหน้าของเธอเรียกรูปไข่ ดวงตาคู่คมดำขลับ แลดูลึกถ้ำราวกับกันบ่อน้ำลึกที่มองไม่เห็นกัน เธอแต่งกายเรียบร้อย สวมเสื้อลิตินสีขาวยาว กระโปรงยาวสีน้ำตาลอ่อน และดูเหมือนก้าวออกมาจากแมกกาซีนต่างประเทศ แวบแรกที่ได้เห็น คุณหญิงฉัตรกนกบอกได้ทันทีว่าหญิงสาวผู้นี้สวย และมีรสนิยมในการแต่งกายที่ดีเลิศ

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 167)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวละครหญิง คือ ดวงสุดา วีรจันทร์ มีรูปร่างที่สวยงาม ผมยารวบเป็นระเบียบ ใบหน้ารูปไข่ ดวงตาคม แต่งกายเหมือนออกมาจากนิตยสารต่างประเทศ สวมใส่เสื้อลิตินสีขาวยาว กระโปรงยาวน้ำตาลอ่อน มีรสนิยมในการแต่งกายที่ทันสมัย

เนตรคู่มัจฉองมองสตรีสาวรูปร่างโปร่งระหง ในชุดผ้าลูกไม้สีหวาน ด้วยความรู้สึกราวตกอยู่ในห้วงฝัน ดวงหน้ารูปไข่ของคุณหญิงเปลวกนกแต่งเอาไว้บาง ๆ ริมฝีปากบางราวกลีบกุหลาบผะยอเล็กน้อย

เปลวกนก (พงศกร, 2562 : 240)

จากตัวอย่างข้างต้น คุณหญิงเปลวนก มีรูปร่างสูงโปร่ง ใส่ชุดลูกไม้สีขาวนวล รูปหน้ารูปไข่ ริมฝีปากบางราวกลีบกุหลาบทำให้ดูสวยสง่า

เกียรติชัยจำได้ว่า วันที่ไปตรวจศพเด็กที่ศาลาริมครอง เขาได้แต่จ้องมอง คุณหญิงเชิญนกด้วยความชื่นชม และตกตะลึงในความงาม เพราะในความคิดของเขา นักศึกษาแพทย์ส่วนมากน่าจะเป็นผู้คงแก่เรียน ท่าทางเขย ๆ สวมแว่นตาหนาเตอะเสียเป็นส่วนใหญ่ ใครจะคิดว่าจะมีนักศึกษาแพทย์สาวสวย ท่าทางทันสมัยเหมือนอย่างคุณหญิงเชิญนกอยู่กับเขาด้วย

เชิญนก (พงศกร, 2563 : 123)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเชิญนก เป็นนักศึกษาแพทย์ที่เรียนเก่ง ฉลาด มีรูปร่างสวยสง่า และมีท่าทางที่ทันสมัย ทำให้เพศตรงข้ามจ้องมองเธอด้วยความชื่นชมและตกตะลึงในความงาม

ภาพลักษณ์ร่วมด้านรูปลักษณ์ภายนอกของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรเป็นความงามตามขนบของนางในวรรณคดีไทย ดังที่รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2545 : 216 - 217) กล่าวว่า ผู้แต่งมักพรรณนาความงามของตัวละครหญิงในวรรณคดีนิทาน และการแสดงไทยด้วยกลวิธีการประพันธ์ตามขนบนิยม คือ ชมความงามแต่ละส่วนเปรียบเทียบกับธรรมชาติที่งดงาม ซึ่งสอดคล้องกับบุญยงค์ เกศเทศ (2532 : 62) กล่าวว่า ผู้แต่งมักสร้างภาพผู้หญิงให้มีความงามบอบบาง ควรแก่การทะนุถนอมของผู้ชาย และพรรณนารูปลักษณ์ของผู้หญิงในเกือบทุกส่วนของร่างกายมีการเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ ที่เห็น เพื่อแสดงความงามในอุดมคติที่ถือว่าเป็นความงามอย่างสมบูรณ์ และยังสร้างให้ตัวละครหญิงมีชีวิตจิตใจและโดดเด่นขึ้นด้วย

4.1.3 ลักษณะนิสัย

ลักษณะนิสัยของตัวละครเป็นสิ่งที่ผู้เขียนกำหนดพฤติกรรมให้ตัวละครมีลักษณะตามแต่บทบาทที่ควรจะเป็น จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยจัดแบ่งลักษณะนิสัยตัวละครหญิงที่เป็นภาพลักษณ์ร่วมที่ปรากฏในสังคม ดังนี้

4.1.3.1 ลักษณะแบบหญิงไทยสมัยเก่า แม้วรรณกรรมเป็นเรื่องราวชีวิตคนในปัจจุบัน แต่ก็สะท้อนถึงภาพลักษณ์ของหญิงไทยสมัยเก่าที่สุภาพเรียบร้อย มารยาทดีงาม อภัยคดียดี มองโลกงดงาม ไม่มีปากเสียงกับบุพการี และสะท้อนถึงภาพของหญิงไทยที่ยังมีให้เห็นทุกยุคทุกสมัย คือ หญิงที่อยู่ในโอวาทสามี ปรนนิบัติรับใช้ ด้วยการเป็นแม่บ้านแม่เรือน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ท่านชายทรงสอนลูกแบบนี้ หม่อมฉันออกจะเป็นกังวล หม่อมกนกอรเคยพูดกับสามีในวันหนึ่งที่อยู่นั่งลำพัง

ถ้าลูกของเราดูแลตัวเองได้ ไม่ต้องพึ่งพาผู้ชายก็คงจะดีเราเองก็ไม่ต้องห่วงมาก

เลี้ยงให้หญิงเปลวเก่ง สามารถดูแลตัวเอง หม่อมฉันเห็นด้วย...แต่นั้นไม่ใช่
เลี้ยงให้หญิงเปลวกลายเป็นเด็กผู้ชายแบบนี้พะคะ

เลี้ยงแบบนี้ไม่ดีตรงไหน เนอะลูกเนอะ ท่านชายทรงหันไปพยักพืดกับบิดา
คนโปรด ลูกพ่อเก่งออกจะตายไป

อีกอย่าง...ตลอดเวลาที่ผ่านมาหม่อมกนกอรรักและเทิดทูนสวามีเป็นอย่างมาก
ประพฤติดนเป็นช่างทำหลัง หม่อมเจ้าเปรมบุษยานว่าอย่างไรก็พร้อมจะเห็น
ด้วยอยู่แล้ว ดังนั้น คุณหญิงเปลวทนจึงเต็มโตมาอย่างเด็กผู้ชายแก่น ๆ คนหนึ่ง

เปลวทน (พงศกร, 2562 : 21 - 23)

จากตัวบทข้างต้น ลักษณะนิสัยของตัวละครหญิงไทยยังมีอยู่มากในสังคมปัจจุบัน นั่นคือ
เรียบร้อย สุภาพ อ่อนโยน ประณีตเรียบร้อยด้วย การเป็นแม่บ้านแม่เรือน อยู่ในโอวาทสามี ยึดมั่น
ในความรัก มีความซื่อสัตย์ เทิดทูนสามี และยังให้เกียรติสามีในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ รวมไปถึง
การอบรมเลี้ยงดูลูกให้เก่ง และมีความสามารถเหมือนกับผู้ชาย ซึ่งขัดจากสังคมสมัยก่อนที่ต้องอบรม
สั่งสอนลูกผู้หญิงให้มีความสุขภาพเรียบร้อย มีทักษะงานฝีมือ เช่น การเย็บปักถักร้อย แกะสลักผัก
ผลไม้ เป็นต้น

“อะมีนะห์เขาไม่แก่นอย่างฉันดอกเจ้าคะ” ลูกฉันรู้ว่าพ่อเพชรถามถึงใคร
“รายนี้ะเรียบร้อย อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน แถมยังเรียนเก่งอีกด้วยนะเจ้าคะ”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 109 - 110)

จากตัวบทข้างต้น ลักษณะนิสัยของตัวละครหญิงไทย คือ อะมีนะห์เป็นผู้หญิงที่มีความ
ประพฤติดนในกรอบวัฒนธรรมของไทย แม้มิได้เป็นไทยแต่กำเนิด มีกริยามารยาทที่เรียบร้อย อ่อน
น้อมถ่อมตน สามารถทำงานบ้านงานเรือนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังรักนวลสงวนตัว

คุณหญิงฉัตรกนกมีความเป็นผู้หญิงสูงมาก พอเริ่มจะรู้ความหม่อมอุณอรุณ
ซึ่งเป็นหม่อมมารดาของท่านชายก็ขอตัวหลานสาวคนที่สองไปเลี้ยงในวัง
ถ่ายทอดสรรพวิชาความรู้ของผู้ดีในวังให้ คุณหญิงฉัตรกนกชอบเย็บปักถักร้อย
ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่กุลสตรีผู้ดีทำกันได้อย่างคล่องแคล่ว สมเป็นหลานรักของ
หม่อมอุณอรุณ

เปลวทน (พงศกร, 2562 : 22)

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงถึงภาพลักษณ์อันเป็นสมบัติของผู้หญิงไทยที่ผู้ชายต้องการ
ในการทำหน้าที่แม่บ้านแม่เรือน หุงหาข้าวปลาอาหาร ดูแลประณีตสามี และทุกคนในครอบครัว
เป็นลักษณะที่สะท้อนภาพลักษณ์หญิงไทยได้อย่างชัดเจน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่รุ่นลูกหลาน

สรุปได้ว่า ในสมัยก่อนผู้ชายไทยคาดหวังว่า เมื่อแต่งงานกับผู้หญิงไทยคนใดแล้วจะต้องได้ผู้หญิงที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง กิริยามารยาทงดงาม เรียบร้อย มีความประพฤติดี เป็นแม่ศรีเรือน เพราะจะทำให้ชีวิตสมรสของผู้ชายนั้นมีความสุข (เพชรินทร์ นาทศรिता, 2554 : 51)

4.1.3.2 ลักษณะแบบหญิงสมัยใหม่ หมายถึง ตัวละครหญิงไทยที่มีการศึกษาดี มีอาชีพ การงานมั่นคง กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก เชื้อมั่นในตนเอง กล้าหาญ สามารถตัดสินใจด้วยเหตุ และผลอย่างรอบคอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เมื่อหมอโหมตผู้เป็นบิดาถ่ายทอดสรรพวิชาความรู้ด้านสมุนไพรและแพทย์แผนโบราณให้กับบุตรสาว ในวันที่พุดซ้อนไหว้ครูท่านหมอชีวโกมารภักข์ซึ่งถือเป็นบรมครูแห่งการแพทย์แผนโบราณนั้น หมอโหมตขอให้เธอรับปากว่าจะประพฤติตัวอยู่ในศีลธรรมและจรรยาแห่งความเป็นหมอ ซึ่งความเชื่อตรงนั้นถือเป็นหลักสำคัญยิ่ง

ลายกีนรี (พงศกร, 2561 : 58)

จากตัวบทข้างต้น เป็นภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงสมัยใหม่ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาให้ได้รับการศึกษาที่สูง กล้าคิด กล้าทำ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เลือกดำเนินชีวิตด้วยตนเอง วางแผนล่วงหน้าในการใช้ชีวิตของตนเองและความเป็นอยู่ของครอบครัว พุดซ้อนนำเอาวิชาความรู้ที่บิดาถ่ายทอดสรรพวิชาในด้านสมุนไพร และแพทย์แผนโบราณ นำมาช่วยรักษาและต่อยอดกิจการยาสมุนไพรของผู้เป็นบิดา ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพแพทย์ ตลอดจนเป็นเสาหลักของครอบครัวในการหารายได้ เพื่อจุนเจือความเป็นอยู่ของคนในบ้าน จึงทำให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและเป็นที่ยอมรับในสังคม

“อยู่แถววัดพุทไธศวรรย์...” โรแบร์ตตอบขัดถ้อยขัดคำ “ขอเชิญแม่หญิงลงเรือไปกับฉัน จะได้สะดวกที่สุด” “ฉัน...เอ้อ...” พุดซ้อนลังเล แม้จะเก่งกล้าสามารถเพียงใด หากการที่สตรีไหนมาไหนกับบุรุษตามลำพังคงไม่ใช่เรื่องเหมาะนักใครต่อใครที่ได้เห็นอาจจะเก็บเอาไปนินทาได้ “ถ้าหากแม่หญิงเป็นกัณฑ์เอาบ่าวของแม่หญิงไปด้วยได้” โรแบร์ตอยู่อยุธยามานานพอจะรู้จักวัฒนธรรมของคนสยาม

ลายกีนรี (พงศกร, 2561 : 38)

จากตัวบทข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ลักษณะของตัวละครหญิงสมัยใหม่ คือ พุดซ้อนเป็นผู้หญิงที่รักนวลสงวนตัว รักเกียรติยศและศักดิ์ศรีของตนเอง รู้จักประมาณตน เพราะเป็นสิ่งที่สังคมสมัยอยุธยาสร้างกรอบแห่งความคิดและพฤติกรรมทางสังคมของแต่ละเพศทางธรรมชาติ โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เช่น การอบรมสั่งสอน กิริยาท่าทาง ขนบธรรมเนียมประเพณี คติความเชื่อหรือข้อห้ามต่าง ๆ ทางสังคม

ตอนที่ธิดาคณโฑแสดงความจำนงว่าจะย้ายไปอยู่ที่บางเปิด เพื่อดูแลฟาร์มของครอบครัว หม่อมกนกกรเป็นคนคัดค้านหัวชนผาขณะที่หม่อมเจ้าเปรมบุษยามนี้คิดอย่างตรงตรง ก่อนจะตอบตกลงในที่สุด

ท่านชาย จะทรงปล่อยลูกไปอยู่ที่ห่างไกลแบบนั้นไม่ได้นะเพคะ ถึงอย่างไร หม่อมกนกกรก็ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นเป็นไรเลนอะ ลูกคิดว่าลูกทำได้ และจะทำได้ดีเสียด้วย เปลวนกนกยักษ์ใหญ่ แต่ลูกเป็นผู้หญิง หม่อมกนกกรยกเหตุผลขึ้นมาเอ่ยอ้าง จะกังวลไปทำไมแม่เออร์...ลูกเราเก่งยิ่งกว่าผู้ชาย แม่เออร์ก็นั่งอยู่ ท่านชายเปรมบุษยามหัวเราะชอบใจอีกอย่าง หญิงเปลวเรียนวิทยาศาสตร์ เหมาะมากที่จะไปทำงานในฟาร์ม ความรู้ของหญิงเปลวจะช่วยพัฒนาให้ฟาร์มเปรมบุษยามของเราก้าวหน้าได้เป็นอย่างดี

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 23 - 24)

คราวนี้คุณหญิงไม่ลังเลแล้ว อากาศหนาวเสียจนเนื้อตัวสั่นครึ่งพอได้ไออุ่นจากกองไฟ คุณหญิงก็เริ่มคลายหนาว ท่านชายดำรงชาติถอดเสื้อคลุมตัวยาวส่งให้ และคุณหญิงเปลวนกก็รับไปแต่โดยดี เงินจากกองไฟสะท้อนให้เห็นอะไรบางอย่างขยับไหวอยู่ใกล้แก้มนวล พอชะเง้อใกล้ๆ ก็พบว่า เป็นแมงมุมลายตัวใหญ่มันโรยตัวลงมาจากเพดาน จ้องมองดูผู้บุกรุกด้วยความประหลาดใจ

ขณะที่ขาที่เต็มไปด้วยขนยุบยับขอแมงมันกำลังจะไต่แก้มของคุณหญิงเปลวนก ท่านชายก็รีบเอื้อมหัตถ์ไปปิด จังหวะเดียวกันนั้นเองคุณหญิงเปลวนกก็ลืมหูลืมตาขึ้น สัญชาตญาณทำให้เธอเหวี่ยงหมัดออกไปอย่างรวดเร็ว

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 185)

จากตัวอย่างข้างต้น พบตัวละครเอกหญิงที่มีลักษณะของผู้หญิงสมัยใหม่ คือ คุณหญิงเปลวนก จากเรื่องเปลวหนก บิดามารดาให้ความสำคัญในด้านการศึกษา ส่งเสริมให้ลูกให้ได้รับการศึกษาในด้านภาษาต่างประเทศ และการได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น สามารถตัดสินใจในการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง ด้วยการดูแลกิจการฟาร์มของครอบครัวให้เจริญรุ่งเรือง อีกทั้งยังประพฤติตนอยู่ในกรอบประเพณีเหมือนเดิมด้วยการรักษานวลสงวนตัว

ในด้านลักษณะนิสัย จากการวิเคราะห์พบ 2 ประการ คือ ประการแรกตัวละครหญิงที่มีลักษณะของหญิงไทยสมัยเก่า คือ สุภาพ เรียบร้อย มารยาทดีงาม อภัยยาศัยดี มองโลกงดงาม ปรนนิบัติรับใช้ อยู่ในโอวาทของบุพการี ยอมเป็นช่างเท้าหลังให้กับสามี เคารพการตัดสินใจของผู้เป็นสามี ประการที่สองคือตัวละครหญิงสมัยใหม่ คือ ตัวละครหญิงได้รับการศึกษามากขึ้น รักอิสระ กล้าคิดกล้าทำ ตัดสินใจในการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง แต่ยังมีดีในกรอบประเพณีเหมือนเดิม

4.1.4 ทักษะความสามารถ

ผู้ที่มีทักษะความสามารถ คือ ผู้ที่มีความรู้ ความคิด โดยจะแสดงออกมาทางคำพูดหรือการกระทำ อันสะท้อนถึงความเป็นผู้รู้และผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี นอกจากการเป็นผู้มีทักษะความสามารถจะทำให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจตนเองว่ามีศักยภาพแล้วยัง ทำให้ผู้อื่นยอมรับและเชื่อมั่นศรัทธาในบุคคลนั้นอีกด้วย (อทิติ วลัยซ์เพียร, 2555 : 10)

จากการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ร่วมของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่มีทักษะความสามารถ จำนวน 15 ตัว สามารถจำแนกประเภทของตัวละคร ดังนี้

พบตัวละครหลัก ได้แก่ พุดซ้อน เจ้าจอมสารภี อะมีนะห์ ลูกจัน คุณหญิงเปลวนก คุณหญิงฉัตรนก และหม่อมอุ้นอรุณ

ตัวละครรอง ได้แก่ สุ่น ประยงค์ ออสุต นวล ดนยา และแพทย์หญิงราชวดี

ตัวละครประกอบ ได้แก่ เฟื่อง และวิมล สุรนาถ (หรือดวงสุดา)

ซึ่งตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครประกอบ พบทักษะความสามารถ 5 ลักษณะ คือ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความรู้ความชำนาญ มีเหตุมีผล สุขุมรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตลอดเวลาที่ได้ติดตามบิดาไปรักษาคนตามที่ตั้งต่าง ๆ เธอมีโอกาสได้เห็นความทุกข์ของชาวบ้าน ได้เห็นความเจ็บปวด ความป่วยไข้ ได้เห็นคนเกิด แก่ เจ็บ และตายเป็นวัฏจักรแห่งชีวิต และนั่นทำให้แม่หญิงพุดซ้อนเป็นผู้ใหญ่เกินอายุ โรคภัยมากมายสามารถเยียวยารักษาได้ และความรู้ความสามารถที่เธอมีก็น่าสามารถช่วยพวกเขาเหล่านั้นได้ ติดแต่เพียงกรอบแห่งขนบประเพณีที่สกัดกั้นพุดซ้อนเอาไว้ ไม่เปิดโอกาสให้เธอใช้ความรู้ที่มีได้อย่างเต็มที่

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 16)

ผู้เขียนกล่าวถึงตัวละครหญิงพุดซ้อนได้ติดตามบิดาไปรักษาคนไข้ในที่ต่าง ๆ ได้เห็นวัฏจักรชีวิตของมนุษย์ มีการเกิด แก่ เจ็บ ตาย เธอจึงเกิดความสงสัยที่จะช่วยเยียวยา รักษา ความเจ็บป่วยให้เบาทุเลาลงได้บ้าง จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่า แม่หญิงพุดซ้อนมีความรู้ ความสามารถทางด้านกรแพทย์ สามารถช่วยเหลือผู้คนที่หายเจ็บไข้ได้ แต่ในกรอบทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เป็นแพทย์รักษาผู้ป่วย จึงส่งผลให้พุดซ้อนไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถในการรักษาผู้ป่วยได้อย่างเต็มที่

นอกจากหน้าตาจะสวยสะ เด็กสาวชาวอินเดียยังเป็นคนฉลาด เรียนรู้ไว และมีความจำที่ดีเยี่ยม สองสามปีที่ผ่านมามีอะมีนะห์ได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านการแพทย์จากพุดซ้อน จนวันนี้เธอสามารถตรวจวินิจฉัยโรคง่าย ๆ ได้ เป็นผู้ช่วยพุดซ้อนได้เป็นอย่างดี

ลายเหมราช (พงศกร, 2561 : 53)

จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงอะมีนะห์เป็นเด็กสาวชาวอินเดีย มีหน้าตาสวย มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความจำที่ดีเยี่ยม สามารถเรียนรู้วิชาด้านการแพทย์จากพุดซ้อนได้รวดเร็วจนชำนาญในการตรวจวินิจฉัยโรคได้เป็นอย่างดี

นอกจากพุดซ้อนแล้ว เธอยังจัดสมุนไพรอีกสองสามชนิดสำหรับต้มดื่ม ลูกจันทน์แก้วมือเรียกนางสายให้เข้ามาใกล้ ๆ เพื่ออธิบายวิธีการใช้ยาโดยละเอียดท่ามกลางสายตาคู่คร่ำครึของออกหลวงแสนอรทัยที่มองมาด้วยความรู้สึกที่ทั้งแถมชื่นชม ด้วยตั้งแต่รู้จักกันมา เขาไม่เคยเห็นลูกจันทน์จะมั่นใจในตัวเอง เด็ดเดี่ยว ทั้งยังมีท่าทางน่าเชื่อถือเช่นนี้มาก่อน

ลายเหมราษ (พงศกร, 2561 : 123)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิง คือ ลูกจันทน์มีความเชื่อมั่นในตนเอง เด็ดเดี่ยว และมีบุคลิกท่าทางที่น่าเชื่อถือ มีความรู้ความชำนาญทางด้านการแพทย์ สามารถวินิจฉัยโรคต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ และสามารถนำยาสมุนไพรมาช่วยในการรักษาจนคนไข้หายปกติได้

“เดือนนี้...ลมตะเภาพัดอย่างไร” คำถามของสุนสร้างความปลอดภัยให้กับเฮงไม่ใช่น้อย “เดือนนี้เป็นหน้าร้อน ลมตะเภาพัดจากใต้ไปเหนือ และพัดในเวลาบ่ายค่ำไปจนถึงเช้ามืด” เฮงหรีตามองรอบห้องด้วยความสังเกตสังกา เพียงประเดี๋ยวเดียว เธอก็รู้แล้วว่าอีกฝ่ายถามไปทำไม รู้สึกได้ถึงสายลมเย็นสบายผ่านผ้านรอยแตกของประตูเข้ามาวอยริน สายลมที่นั้นหอมเออรุ่นหอมของดอกกราดรีมาด้วย และสุนก็คงสัมผัสถึงสายลมเย็นนี้ได้ ธิดาของออสุดจึงถามถึง “ลมตะเภา” ซึ่งเป็นลมท้องถิ่นของชาวอยุธยา

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 335 - 336)

ตัวละครหญิงสุน มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด เธอใช้ความรู้จากการอ่านหนังสือสามารถใช้ปฏิภาณไหวพริบแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่สุนและเฮงโดนจับตัวไปขังไว้ในห้องมืดที่โหนกสักแห่ง สุนจึงตั้งสติและพิจารณาจาก “ลมตะเภา” หมายถึง ลมชนิดหนึ่งพัดมาจากทิศเหนือในกลางฤดูร้อน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : ออนไลน์) แสดงว่าห้องที่เราถูกขังนี้หันหน้าไปทางทิศใต้ เธอจึงฟังเสียงของกลองและเสียงระฆังดังมาจากทิศใต้จะรู้ว่าสถานที่แห่งนี้คือที่ใด

หญิงสาวใหญ่สายเลือดรามัญผู้นี้ สามารถเจรจาให้พ่อค้าชาวล้านนาส่งกายานให้กับเธอได้โดยตรง สาเหตุหลัก คือ ออสุดให้ราคาดีกว่าราชสำนักหลายเท่า นอกจากนี้ เธอยังแบ่งเงินกำไรจากการค้ากายานให้กับขุนนางกรมท่าขวาที่ทำเป็น “ไม่รู้ไม่เห็น” เรื่องนี้เป็นจำนวนไม่ใช่น้อยในแต่ละปี ไม่เฉพาะกายาน หากออสุดยังมีความสามารถในการหาสินค้าต้องห้าม มาขายตรงให้กับวิลันดา โดยไม่ผ่านราชสำนักอีกหลายรายการ ไม่ว่าจะเป็นน้ำมันมะพร้าว ข้าว

หรือแม่แต่ข้างข้างด้วยเหตุนี้สถานการคำวิสันดาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง เอาใจ และ ตามใจออสุตเป็นอย่างดี

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 173)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ ออสุต มีอาชีพค้าขาย สามารถหาสินค้าต้องห้ามต่าง ๆ เช่น น้ำมันพร้าว ข้าว งาข้าง นำมาขายให้กับชาววิสันดา โดยไม่ผ่านราชสำนัก อีกทั้งยังมีความสามารถในการเจรจากับพ่อค้าชาวล้านนาในการส่งกำยาน หมายถึง วัตถุเครื่องหอมชนิดหนึ่ง เกิดจากชันหรือยางที่ออกจากเปลือกของต้นกำยาน มีกลิ่นหอมใช้เผาอบผ้าและทำยาได้ นำมาขายในราคาที่ถูกกว่า ราชสำนักหลายเท่า

คุณหญิงเปลวนกเป็นคนริเริ่มเลี้ยงผึ้งที่ฟาร์มเปรมปุชาน เธอเพิ่งได้นางพญาชุดใหม่มา และดูเหมือนพวกมันจะเข้ากันไม่ได้กับเจ้าถิ่นเดิม ทำให้เกิดปัญหาต่อสู้กันขึ้น หลายวันมานี้เปลวนกสังเกตเห็นผึ้งงานจำนวนมากตกลงมาตายที่พื้นดิน ลำตัวและปีกของพวกมันฉีกขาด บอกให้รู้ว่าเกิดจากการต่อสู้กันระหว่างผึ้งเก่าและผึ้งใหม่ หากเธอไม่จัดการทำอะไรสักอย่าง การสู้รบของพวกมันอาจจะขยายใหญ่โต

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 19)

จากตัวอย่างข้างต้นคุณหญิงเปลวนก มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด มีความเชื่อมั่นในตนเอง เธออาสาทำหน้าที่ดูแลฟาร์มเกษตรของครอบครัวที่บางเปิดจำนวนหนึ่งร้อยไร่ เพื่อทำการเกษตรแผนใหม่ตามแนวทางของหม่อมเจ้าสิทธิพร โดยการปลูกผักผลไม้ เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ และที่สำคัญเธอยังริเริ่มเลี้ยงผึ้ง โดยการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงผึ้งเป็นอย่างดี ทำให้เธอมีความรู้ความชำนาญในเรื่องการเลี้ยงผึ้งเป็นอย่างดี และได้้นำผึ้งที่มีคุณภาพ

คุณหญิงฉัตรกนกเองก็ตกใจไม่น้อย แต่ในยามหน้าสิ่วหน้าขวาน เธอจะแสดงอาการหันวิตกออกมาไม่ได้เด็ดขาด คุณหญิงตั้งสติและคิดลำดับว่าจะต้องทำอย่างไรก่อนหลัง สิ่งแรกที่ทำก็คือให้นายเสวตขับรถพาไปพบ ร.ต.อ.หลวงบูรณะประชาที่สถานีตำรวจเพื่อขอความช่วยเหลือ

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 36 - 37)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครหญิง คือ คุณหญิงฉัตรกนก มีสติ สามารถเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับขั้นตอน เมื่อได้รับจดหมายลับในการข่มขู่ให้เลิกกิจการ เธอจึงใช้สติในการแก้ไขปัญหาอย่างรอบคอบ มีเหตุและผลประกอบเสมอ ดังนั้นคุณหญิงฉัตรกนกจึงตัดสินใจไปหา ร.ต.อ. หลวงบูรณะที่สถานีตำรวจเพื่อขอความช่วยเหลือได้ทันเวลา

แพทย์หญิงราชวดีเป็นเด็กกำพร้า แต่เพราะเป็นคนเรียนเก่งมากเธอจึงมี
โอกาสได้เรียนแพทย์ ตลอดเวลาหกปีที่เป็นนักศึกษา ราชวดีสอบได้ที่หนึ่งของ
ชั้นทุกปี เธอจึงได้รับทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เรียนจบก็รับทุนไปเรียนต่อ
สาขากุมารเวชกรรม ก่อนจะกลับมาเป็นอาจารย์จนถึงทุกวันนี้

เชิญกนก (พงศกร, 2563 : 534)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ แพทย์หญิงราชวดีเป็นเด็กกำพร้า แต่ด้วยเธอ
เรียนเก่ง และมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด จึงมีโอกาสดำเนินการเรียนแพทย์ อีกทั้งสอบได้ที่หนึ่งตลอดหกปีใน
การเป็นนักศึกษาจึงทำได้รับทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และได้ทุนของโรงพยาบาลไปเรียนต่อที่
ต่างประเทศในสาขากุมารเวชกรรม ด้วยความสุ่มรอบคอบและความชำนาญในวิชาชีพทำให้เธอเป็น
อาจารย์แพทย์ที่มีชื่อเสียงในสาขากุมารเวช

สรุปการศึกษาภาพลักษณ์ร่วมของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสืบสวนของ
พงศกรเป็นผู้มีทักษะความสามารถ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวละครหญิงเป็นผู้มีทักษะความสามารถ

ที่	ตัวละครหญิง	มีสติปัญญา เฉลียว ฉลาด	มีความรู้ ความชำนาญ	มีเหตุมีผล	สุ่ม รอบคอบ	มีความ เชื่อมั่นใน ตนเอง
1	พุดซ้อน	✓	✓	✓	✓	✓
2	ลูกจัน	✓	✓	✓	✓	✓
3	ประยงค์	✓	✓	✓	✓	✓
4	คุณหญิงเปลวนก	✓	✓	✓	✓	✓
5	คุณหญิงฉัตรกนก	✓	✓	✓	✓	✓
6	แพทย์หญิงราชวดี	✓	✓	✓	✓	✓
7	เจ้าจอมสารภี	✓	✓	✓	✓	✓
8	อะมีนะห์	✓	✓	✓	✓	✓
9	หม่อมอุ้นอรุณ	✓	✓	✓	✓	✓
11	สุน	✓	✓	✓	✓	✓
12	ออสุต	✓	✓	✓	✓	✓
13	วิมล สุรนาถ หรือ ดวงสุตา (ตัว ปลอม)	✓	✓	✓	✓	✓
10	นวล		✓			

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ตัวละครหญิง	มีสติปัญญา เฉลียว ฉลาด	มีความรู้ ความชำนาญ	มีเหตุมีผล	สุขุม รอบคอบ	มีความ เชื่อมั่นใน ตนเอง
14	เฟื่อง		✓			
15	दनยา	✓				
รวม		13	11	9	10	7

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงทั้ง 15 ตัว มีภาพลักษณ์เป็นผู้มีทักษะความสามารถครบทั้ง 5 ลักษณะ คือ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความรู้ความสามารถ มีเหตุมีผล สุขุมรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง คือ พุดซ้อน ลูกจัน ประยงค์ คุณหญิงเปลวนก คุณหญิงฉัตรกนก และแพทย์หญิงราชวดี ส่วนเจ้าจอมสารภีผู้อยู่ในสถานะตำแหน่งภรรยาของพระมหากษัตริย์ที่มีเข้ารับใช้ ทำให้ไม่ปรากฏว่าเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างชัดเจน อะมีนะห์กับหม่อมอุ๋นอรุณ เป็นผู้ที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีเหตุผล และสุขุมรอบคอบในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี สุน ออสุด และวิมล สุรนารถ หรือดวงสุตา (ตัวปลอม) เป็นผู้ที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีความรู้ความชำนาญในด้านการสื่อสารภาษาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ส่วนนวล และเฟื่องมีความรู้ความชำนาญในด้านคาถาอาคม เพื่อขับไล่ภูตผีปีศาจ ด้วยการเป็นร่างทรงของเทพต่าง ๆ ในการคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า และหยั่งรู้เหตุการณ์ที่เกิดในอดีตได้ และदनยา ขาดด้านความรู้ความชำนาญ มีเหตุผล สุขุมรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง แต่ต่อมาเมื่อดนยาเรียนจบแพทย์ จึงทำให้เธอ มีความรู้ความชำนาญในสาขานิติเวชศาสตร์ มีเหตุผล สุขุมรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น

ดังสรุปได้ว่า ทักษะความสามารถพบในตัวละครหลัก และตัวละครรองที่มีส่วนเข้ามาช่วยเหลือ ผลักดันตัวละครเอกไปสู่เป้าหมาย หรืออาจเป็นตัวละครที่มาขัดขวาง หรือสร้างความวุ่นวาย จึงต้องมีทักษะความสามารถร่วมกับตัวละครเอก คือ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความรู้ความสามารถ มีเหตุมีผล สุขุมรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลให้ตัวละครหญิงที่มีบทบาทในการคลี่คลายคดี หรือเป็นนักสืบ สามารถคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ฆาตกรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างมีระบบ มีเหตุผล จนสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ ทำให้คดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นคลี่คลายได้ด้วยความสะดวก และยุติธรรม ส่วนทักษะความสามารถที่พบในตัวละครปกรักษ์ จำเป็นต้องมีความสามารถให้เท่าเทียมกับตัวละครเอก เพราะเป็นตัวละครที่เข้ามาขัดขวางมิให้ตัวละครเอกสามารถหาข้อมูลในการรวบรวมหลักฐานจากที่เกิดเหตุ วัตถุพยาน พยานบุคคลได้สำเร็จ

4.2 ภาพลักษณ์เฉพาะตัว

ภาพลักษณ์เฉพาะตัว หมายถึง ภาพการรับรู้หรือการรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะ เป็นความรู้สึกที่เกิดความเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบ ไม่ชอบ อาจเกิดการยอมรับ การปฏิเสธหรือ อาจจะเฉย ๆ กับสิ่ง ๆ นั้นก็ได้ ซึ่งส่งผลให้แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 808) ภาพลักษณ์เฉพาะตัวเป็นสิ่งที่สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ แต่จะเป็นในรูปแบบที่ค่อย ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอันเป็นผลมาจากประสบการณ์และการเกิดปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ

ภาพลักษณ์เฉพาะตัว ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรพบ ภาพลักษณ์เฉพาะตัว 3 ด้าน ได้แก่ ภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพ ลักษณะนิสัย และ ทักษะความสามารถ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพ

การศึกษาภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพของตัวละครหญิงในนวนิยาย แนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยจัดแบ่งด้านการประกอบอาชีพของตัวละคร หญิง โดยมีตัวอย่างดังนี้

4.2.1.1 อาชีพแพทย์

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบตัว ละครที่ประกอบอาชีพแพทย์ ได้แก่ พุดซ้อน ลูกจัน และอะมิเนะห์ ดังตัวอย่าง

พุดซ้อนจากเรื่องลายกนรี

จากการบรรยายของผู้เขียนกล่าวถึง ตัวละครหญิงพุดซ้อนว่า “ชอบอ่านหนังสือ ท่องจำตำรายา ติดตามบิดาไปเก็บสมุนไพร ไปรักษาคณป่วยไข้ตามบ้าน อาจกล่าวได้ว่า เมื่อใดเห็น หมอโหมดก็ต้องเห็นแม่หญิงพุดซ้อนเสมอ” (พงศกร, 2561 : 15) ต่อมา “หมอโหมดผู้เป็นบิดา ถ่ายทอดสรรพวิชาความรู้ด้านสมุนไพรและแพทย์แผนโบราณให้กับบุตรสาว ในวันที่พุดซ้อนไหว้ครู ท่านหมอ ชิวโกมารภักจ ซึ่งถือเป็นบรมครูแห่งการแพทย์แผนโบราณนั้น หมอโหมดขอให้เธอรับปาก ว่าจะประพฤติตัวอยู่ในศีลธรรมและจรรยาแห่งความเป็นหมอ ซึ่งความเชื่อตรงนั้นถือเป็นหลักสำคัญยิ่ง” (พงศกร, 2561 : 85) และมีการบรรยายอีกว่า “เพราะเป็นสตรี...แม่หญิงพุดซ้อนจึงมีอาจเป็นหมอได้ แม้ไม่มีข้อกำหนดชัดเจนห้ามสตรีเป็นหมอ หากคนป่วยไข้ส่วนมากไม่เชื่อถือในหมอผู้หญิงเท่าหมอ ผู้ชาย อีกทั้งวิชาแพทย์นั้นเป็นความลับ เป็นวิชาที่ถ่ายทอดกันในตระกูลเท่านั้น” (พงศกร, 2561 : 15) “แต่นั้นมิใช่พุดซ้อน เธอไม่ใช่คนที่จะยอมแพ้ต่อโชคชะตาต่าง ๆ พุดซ้อนรู้เรื่องการแพทย์เท่า ๆ กับ บิดารู้ จดจำตำรายา แยกแยะสมุนไพรทั้งหลายได้อย่างแม่นยำ มีความสามารถในการปรุงยาและ รักษาโรคภัยไข้เจ็บไม่ต่างกับหมอโหมด” (พงศกร, 2561 : 16) จึงเป็นเหตุให้พุดซ้อน “ไม่ยอมให้ ค่านิยมของสังคมมาหยุดยั้งตัวเองได้โดยง่าย หลังจากทีบิดาลิ้นชีพไปแล้ว พุดซ้อนยังดำเนินการรักษา คนป่วยไข้สืบไปต่อจากหมอโหมดต่อไป หากใช้นามหมอผู้เป็นพี่ชายบังหน้า” (พงศกร, 2561 : 16)

ลูกจันจากเรื่องลายเหมราษ

จากการบรรยาย กล่าวถึงตัวละครหญิงลูกจันได้เข้าวังหลวง เพื่อรับใช้ผู้เป็นป้า คือเจ้าจอมสารภี และได้เรียนรู้วิชาจากชาววัง จากการบรรยายตอนหนึ่งว่า “ตำหนักเจ้าจอมสารภีมี ชื่อด้านดอกไม้สด ทำน้ำปรุงและเทียนสำหรับอบผ้า ลูกจันได้วิชาทางด้านนี้มาอย่างเชี่ยวชาญ เธอเคย

ทำน้ำปรุงสูตรชาวังไปฝากคุณลุงนาคชายที่ร้านเครื่องสังฆภัณฑ์ ก็ปรากฏว่าชายดิบชายดีเป็นหน้าเท่า คุณลุงขอให้ลูกจันทน์ทำไปขายอีก หากหล่อนไม่มีเวลา เป็นอันว่าลูกจันทน์ลาออกจากวังมาอยู่บ้านกับบิดา มารดาสนใจ ทุกเช้าบ่าวของลูกจันทน์จะพายเรือพาเธอไปส่งถึงเรือนหมอโหมด และลูกจันทน์จะอยู่ช่วยงาน พุดซ้อนทุกวันจนย่ำค่ำจึงจะได้กลับเรือน หลายเดือนผ่านไปความรู้ทางการแพทย์ของลูกจันทน์ก็เริ่ม เพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ จนพุดซ้อนวางใจเธอและอะมีนะห์ช่วยกันรักษาโรคต่าง ๆ ได้” (พงศกร, 2561 : 41 - 42) ลูกจันทน์จึงได้ประกอบอาชีพเป็นหมออย่างเต็มตัว และได้จัดตั้งโรงหมอที่เรือนของตนเอง

อะมีนะห์จากเรื่องลายเหมมราช

จากการบรรยาย ทำให้เห็นว่าตัวละครหญิงอะมีนะห์ เป็นสาวชาวอินเดีย พุดซ้อนได้ ช่วยไถ่ตัวจากช่องโสเภณี และได้ติดตามพุดซ้อนไปรักษาคนไข้ในสถานที่ต่าง ๆ จากข้อความตอนหนึ่ง ที่ว่า “คนไข้ที่มาหาทุกวันนี้มีจำนวนเยอะมากจนพี่พุดซ้อนคนเดียวดูแลไม่ไหวถึงจะมีอะมีนะห์ คอยช่วยอยู่ ก็ตาม เด็กสาวชาวอินเดียผู้นั้นหัวไว อะมีนะห์รับใช้อยู่ใกล้ชิดพุดซ้อน มีโอกาสร่ำเรียนวิชา แพทย์จาก พุดซ้อนจนพอจะช่วยรักษาโรคเบื้องต้นได้บ้างแล้ว” (พงศกร, 2561 : 41) ต่อมา “อะมีนะห์แต่งงานออกเรือน มีครอบครัวเป็นของตนเอง ไม่สะดวกจะมาอยู่กับเธอที่เรือนหมอโหมด เหมือนเดิมอีกพุดซ้อนจึงอนุญาตให้หญิงสาวทั้งสองออกไปตั้งโรงหมอ ทำการรักษาคนไข้ที่เรือน ของตน” (พงศกร, 2561 : 341)

คุณหญิงเชิญกนกจากเรื่องเชิญกนก

จากการบรรยาย ทำให้เห็นว่าคุณหญิงเชิญกนกมีความฝันแต่วัยเด็กอยากประกอบ อาชีพเป็นแพทย์ ซึ่งบิดามารดาทรงให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา จึงส่งเสริมลูกให้ได้รับการศึกษาที่ สูงขึ้นจากข้อความตอนหนึ่งที่ว่า “ชาวพระนครต่างรู้จักกันว่าหม่อมเจ้าเปรมบุษยาม เป็นเจ้านายที่ทันสมัย ทรงเล็งธิดาทิ้งสามมาแบบฝรั่ง ไม่เพียงแต่พวกเขาจะเข้าเรียนในโรงเรียนชั้นนำของกุลสตรีสยาม คุณหญิงทั้งสามซบถได้ ชีมี่า ยิงปิ่น อ่านนิตยสารภาษาต่างประเทศได้คล่อง” (พงศกร, 2563 : 104) ด้วยความมุ่งมั่นในการศึกษาของคุณหญิงเชิญกนก ทำให้เรียนจบเป็นแพทย์อย่างเต็มตัว และ “ได้รับ การคัดเลือกจากมหาวิทยาลัยและคณาจารย์ในภาควิชากุมารเวชกรรม ให้ได้รับทุนไปเรียนต่อ ต่างประเทศ เพื่อจะได้กลับมาเป็นอาจารย์สาขากุมารเวชกรรมสมดังที่ตั้งใจเอาไว้” (พงศกร, 2563 : 397)

4.2.1.2 อาชีพธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบตัวละคร ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ได้แก่ คุณหญิงเปลวกนก คุณหญิงฉัตรกนก และหม่อมอุ้นอรุณ ดังตัวอย่าง

คุณหญิงเปลวกนกจากเรื่องเปลวกนก

จากการบรรยายของผู้เขียนกล่าวถึง คุณหญิงเปลวกนกกว่า “คุณหญิงเปลวกนกเพิ่ง เรียนจบไฮสกูลมาจากป็นัง เธอเลือกเรียนแผนวิทยาศาสตร์ และมีผลการเรียนที่ดีเยี่ยม โดยเฉพาะวิชา ชีววิทยาและการเกษตร” (พงศกร, 2562 : 24) ต่อมาหม่อมเจ้าเปรมบุษยามตัดสินพระทัยซื้อที่ดิน ชายทะเลบางเปิด ตั้งใจจะเอาดีทางด้านกสิกรรมและการเกษตร ซึ่งไม่มีใครดูแลกิจการฟาร์ม จึงทำให้ คุณหญิงเปลวกนกแสดงความจำนงในการย้ายไปอยู่ที่บางเปิด เพื่อดูแลฟาร์มของครอบครัว จาก ข้อความตอนหนึ่งที่ว่า “ด้วยเหตุนี้ คุณหญิงเปลวกนกจึงย้ายนิवासสถานไปอยู่ที่บางเปิด มีหน้าที่หลัก ๆ

คือควบคุมคนงานและดูแลกิจการฟาร์มเปรมปุษาของท่านบิดา” (พงศกร, 2562 : 25) ฟาร์มเปรมปุษา มีผลผลิตที่แตกต่างจากฟาร์มอื่น เนื่องจากคุณหญิงเปลวกนกกริเริ่มเลี้ยงผึ้งในฟาร์ม “เธออ่านหนังสือ ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงผึ้งมานับไม่ถ้วน ปรึกษากับครูจนแน่ใจแล้วว่าการเลี้ยงผึ้งไม่ใช่เรื่องยาก และสามารถทำได้ในสยาม โดยเฉพาะในพื้นที่ที่อากาศดี แหล่งธรรมชาติอุดมสมบูรณ์เหมือนที่ บางเบ็ด” (พงศกร, 2562 : 65) เมื่อได้ทดลองเลี้ยงผึ้ง ทำให้ได้ผลผลิตที่ดีมีน้ำผึ้งที่มีคุณภาพ ส่งผลให้ กิจการฟาร์มเปรมปุษาจึงประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก

คุณหญิงฉัตรกนกจากเรื่องฉัตรกนก

จากการบรรยายกล่าวถึง คุณหญิงฉัตรกนกได้ดูแลกิจการโรงงานพิมพ์ผ้าตราฉัตร กนกจากหม่อมอุ้นอรุณ จากข้อความตอนหนึ่งที่ว่า “คุณหญิงชอบงานศิลปะอยู่แล้ว หลังจากมีครูมา สอนได้รับคำแนะนำ รวมถึงอ่านตำราต่างประเทศหลาย ๆ เล่ม คุณหญิงฉัตรกนกจึงสามารถ ออกแบบลวดลายผ้าด้วยตนเอง ลวดลายสวยงาม ผ้าที่ใช้พิมพ์เป็นผ้าเนื้อดี ทำให้ผ้าพิมพ์ตราฉัตร กนกเป็นที่นิยมในท้องตลาด” (พงศกร, 2563 : 12) ส่งผลให้การบริหารโรงงานพิมพ์ผ้าตราฉัตรกนกมี ความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างดี

4.2.1.3 อาชีพอื่น ๆ

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบตัวละคร ที่ประกอบอาชีพแพทย์ ได้แก่ แสร้ เจ้าจอมกนิรี สุ่น วิมล สุรนาถ (หรือดวงสุดา ตัวปลอม) และศรีไพร่ ดั่งตัวอย่าง

แสร้จากเรื่องรายลายสีห์

จากการบรรยายตัวละครหญิงแสร้ เป็นลูกสาวของออกญาโกษาธิบดี มีโอกาสได้ ศึกษาตำราพิชัยสงคราม และตำราสำคัญอื่น ๆ อย่างเชี่ยวชาญ จากข้อความตอนหนึ่งที่ว่า “แสร้และ สารีภีเข้ารับราชการที่ตำหนักของพระราชเทวีพร้อม ๆ กันเมื่อสิบปีก่อน” (พงศกร, 2561 : 12) ต่อมา เมื่อแสร้แต่งงานออกเรือนกับออกญาวิไชยปราการ จึงได้เป็นคุณหญิงแสร้ หลังจากนั้นก็ได้ลาออกจาก ราชการเพื่อทำหน้าที่เป็นแม่บ้านอย่างเต็มตัว

เจ้าจอมสารภีจากเรื่องรายลายสีห์

จากการบรรยายของผู้เขียนกล่าวถึงตัวละครหญิง คือ เจ้าจอมสารภี ว่า “แสร้และ สารภีเข้ารับราชการที่ตำหนักของพระราชเทวีพร้อม ๆ กันเมื่อสิบปีก่อน สารภีอายุมากกว่าแสร้สองปี แม้อายุต่างกันหากทั้งสองคบหาเป็นสหายสนิทที่รู้จักกัน เห็นแสร้ที่ไหนก็ต้องเห็นสารภีที่นั่น จนกระทั่งในปลายวันหนึ่งเมื่อสองปีที่แล้ว ความงามของสารภีเกิดต้องพระทัยของพระเจ้าอยู่หัวเข้า พระราชเทวีจึงนำสารภีเข้าถวายตัวเป็นบาทบริจาริการับใช้พระเจ้าอยู่หัว เพื่อนรักของแสร้จึงได้รับ พระราชทานเครื่องยศให้เป็นเจ้าจอมมานับแต่บัดนั้น” (พงศกร, 2561 : 12)

สุ่นจากเรื่องลายราชสีห์

จากการบรรยายกล่าวถึง ตัวละครหญิง คือ สุ่น เป็นสามเลียดผสม บิดาเป็นชาว วิลันดาชื่อวัน วิไล ส่วนมารดาเป็นสาวชาวมอญชื่อออสุด ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย จากข้อความตอน หนึ่งที่ว่า “เด็กสาวเลียดผสมทั้งสามมีความสามารถทางการค้าขายไม่แพ้ผู้มารดาสุ่นได้เปรียบกว่า พี่สาวทั้งสองเพราะเป็นลูกสาวคนเล็ก จึงมีโอกาสได้เรียนหนังสือกับบาทหลวงวิลันดา ในขณะที่พี่สาว

ของเธอต้องช่วยมารดาค้าขาย สุนพุดได้หลายภาษา ทั้งสยาม มอญ ฝรั่งเศส และวิสันดา” (พงศกร, 2561 : 34) ดังนั้นสุนจึงประกอบอาชีพค้าขาย

วิมล สุรนาถ (หรือดวงสุตา ตัวปลอม) จากเรื่องฉัตรกนก

จากการบรรยายกล่าวถึง วิมล สุรนาถ เป็นบุตรสาวนอกสมรสของท่านเจ้าคุณวิเศษ สุรนาถ ได้ปลอมตัวในนามชื่อว่า ดวงสุตา วีรจันทร์ เพื่อเข้ามาสมัครงานในโรงพิมพ์ผ้าตราฉัตรกนก จากข้อความตอนหนึ่งที่ว่า “ดวงสุตาเขียนมาในจดหมายว่า เธอเรียนจบคอนแวนต์มาจากเชียงใหม่ สามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ดี เคยทำงานเป็นเลขานุการของบริษัทฝรั่งมาสองสามแห่ง” (พงศกร, 2563 : 167) จึงทำให้คุณหญิงฉัตรกนกรับเข้าทำงานในตำแหน่งเลขานุการ

ศรีไพรจากเรื่องเปลวกนก

จากการบรรยายผู้เขียนกล่าวถึง ตัวละครหญิง คือ ศรีไพร มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ได้ทำงานเป็นพนักงานร้านอาหารของวิศิษฐ์ จากข้อความตอนหนึ่งที่ว่า “ร้านอาหารของวิศิษฐ์ บัดนี้ได้ตกเป็นของวิธูรผู้พี่ชาย โดยมีศรีไพรซึ่งเป็นอดีตลูกจ้างเป็นผู้ดูแล” (พงศกร, 2562 : 329)

สรุปได้ว่า ภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ตัวละครมีการประกอบอาชีพที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งมีผลมาจากภูมิหลังของตัวละครในด้านชาติตระกูล การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละครอบครัวที่มีการสนับสนุนให้ลูก ๆ ไม่ว่าจะ เป็นหญิงหรือชาย ควรได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ส่งผลให้ตัวละครแต่ละตัวมีอาชีพติดตัว และมีทักษะความสามารถเฉพาะตัวนำมาใช้การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี

4.2.2 ลักษณะนิสัย

ลักษณะนิสัย เป็นลักษณะที่มีคุณค่าของพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งแสดงให้เห็นจากลักษณะเฉพาะ หรือคุณสมบัติเฉพาะตัว เช่น พฤติกรรม นิสัย หรือทัศนคติของบุคคล จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยจัดแบ่งลักษณะนิสัยตัวละครหญิงที่เป็นภาพลักษณ์เฉพาะตัว ดังนี้

4.2.2.1 ด้านความมีคุณธรรม

คุณธรรม คือ สภาพคุณงามความดี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 263) คุณธรรมเป็นสมบัติเฉพาะตนที่ทุกคนควรยึดถือเพื่อความภาคภูมิใจและความนับถือในตนเอง คุณธรรมคือรากฐานสำคัญในการพัฒนาคน หากมนุษย์เรายึดมั่นในคุณธรรมก็จะส่งผลให้สังคมเกิดความสงบสุขร่มเย็น ซึ่งในวรรณกรรมไทยมักยกย่องคุณค่าของคุณงามความดีของตัวละคร เพื่อชดเชยความด้วยของตัวละครในด้านอื่น ได้แก่ ชาติกำเนิด บทบาทหน้าที่ และฐานะการเงิน ตามค่านิยม แบบเดิม (กุสุมา รัชชเมณี, เสาวณิต จุลวงศ์ และสายวรุณ น้อยนิมิต, 2550 : 182)

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่มีลักษณะนิสัยในด้านความมีคุณธรรม พบในตัวละครหลัก และตัวละครรอง 7 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน ลูกจัน แสร้ง จีบ หม่อมกนกอร คุณหญิงเปลวกนก และคุณหญิงฉัตรกนก โดยพบว่าตัวละครมีลักษณะนิสัยในด้านคุณธรรม 3 ประการ คือ มีความซื่อสัตย์ต่อความรัก มีความกตัญญูกตเวที และมีความเมตตา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) มีความซื่อสัตย์ต่อความรัก นักจิตวิทยาากล่าวว่า ความรักเป็นความผูกพันทางอารมณ์ที่แสดงออกมาทางความรู้สึก ความคิด และการกระทำ (วาสิกา, 2546 : 60) ชายหญิงที่มีความรักย่อมมีความสุข สดชื่น มองโลกในแง่ดี พร้อมทั้งจะเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น ดังจะเห็นได้ว่าความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่ชายหญิงควรมั่นเมื่อดัดสันใจคบหากันหรือใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน ทั้งสองฝ่ายต่างก็ต้องการให้คู่ของตนมอบความรักให้ตนเพียงผู้เดียว ซึ่งสังคมไทยนับตั้งแต่อดีตมีค่านิยมเรื่องความรักว่า ภรรยาจะต้องซื่อสัตย์ต่อสามี เคารพเชื่อฟัง และปรนนิบัติดูแลสามี

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีทั้งที่ซื่อสัตย์ต่อคนรักและซื่อสัตย์ต่อสามี ซึ่งก็คือการซื่อสัตย์ความรักนั่นเอง ตัวละครหญิงที่มีความซื่อสัตย์ต่อความรัก พบตัวละครหญิง 3 ตัว ได้แก่ ลูกจัน แสร้ หม่อมกนกอร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การที่เธอมาเรียนวิชาแพทย์กลับสร้างปัญหาให้กับตนเอง โดยที่ตัวลูกจันเองก็ไม่เคยคาดคิดมาก่อน นั่นคือทำให้คุณหญิงพ้อง มารดาของออกหลวงแสนอริพาย ไม่ชอบใจในความคิดของเธอหญิงสาวที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับบุตรชาย ควรเป็นสตรีมีชาติมีตระกูล หัวอ่อน อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน ปรนนิบัติสามี หาใช้ทำตัวเก่งกล้าราวบุรุษอย่างที่ลูกจันกำลังทำอยู่ไม่

ลายเหมราษ (พงศกร, 2561 : 42)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง ลูกจัน มีความซื่อสัตย์ต่อออกหลวงแสนอริพายชายผู้เป็นที่รัก แม้จะถูกกรีดกันจากทางครอบครัวของฝ่ายชายที่ไม่ชอบเธอ แต่ด้วยความดีและความสามารถของเธอจึงทำให้คุณหญิงพ้องยอมรับเธอเป็นสะใภ้ในที่สุด

เห็นหล่อนกับคุณหลวงสนิทสนมกัน เลยอยากจะเตือนเอาไว้ว่าคุณหลวงวิไชยนั้นไม่ธรรมดา ชอบพ้ออยู่กับหล่อนแต่อุตส่าห์เขียนเพลงยาวโต้ตอบกับคนรักเก่า

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 218 - 219)

เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เจ้าจอมดอกแก้วส่งเพลงยาวให้กับคุณหลวงวิไชย จึงเป็นข่าวลือทั่ววังหลวงว่า เจ้าจอมดอกแก้วส่งเพลงยาวบอกรักคุณหลวงวิไชย ซึ่งเป็นคนรักเก่าก่อนที่จะไปเป็นเจ้าจอมในวังหลวง จึงส่งผลให้แม่แสร้ผู้เป็นคนรักของออกหลวงวิไชยเข้าใจผิดจึงพยายามหลบหน้าชายหนุ่ม แต่ด้วยความรัก ความซื่อสัตย์ที่มีต่อชายหนุ่มเธอจึงพยายามที่จะสืบหาความจริงเรื่องเพลงยาวจนได้รู้ความจริงว่าเพลงยาวนั้นไม่ใช่เพลงยาวบอกรัก แต่เป็นเพลงยาวที่เจ้าจอมดอกแก้วขอความช่วยเหลือจากออกหลวงวิไชย

สรุปได้ว่า ตัวละครหญิงเกือบทุกตัวที่มีลักษณะนิสัยด้านมีความซื่อสัตย์ต่อความรัก โดยเฉพาะลูกจันที่ถูกกีดกันจากทางครอบครัวของฝ่ายชาย เนื่องจากมีคุณสมบัติไม่เหมาะสมในด้านชาติตระกูล และการทำตัวเก่งกล้าราวบุรุษ แต่ด้วยความดี ความสามารถจึงทำให้คุณหญิงพ้องยอมรับเป็นสะใภ้ในที่สุด ส่วนแสร้มีความซื่อสัตย์ต่อความรักด้วยการเชื่อมั่น เชื่อใจ ต่อคนรัก พยายามสืบหา

ความจริง โดยใช้เหตุผลพิจารณาอย่างรอบคอบ และหม่อมกนกรยัตมั่นในความรัก มีความซื่อสัตย์ และเทิดทูนโดยการให้เกียรติสามีในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ

2) มีความกตัญญูทเวท ความกตัญญูทเวท คือ การรู้คุณในสิ่งที่ผู้อื่นทำให้จึงตอบแทนบุญคุณ (ส. รัตนรัตติ, 2552 : 11) ความกตัญญูทเวทเป็นคุณธรรมที่บุคคลพึงมีต่อผู้ที่อุปการะหรือให้ความช่วยเหลือคนไทยเชื่อว่าผู้ที่กตัญญูทเวทต่อบิดามารดา หรือผู้มีพระคุณย่อมจะประสบแต่ความสุข และความเจริญก้าวหน้าในชีวิต

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีลักษณะนิสัยในด้านมีความกตัญญูทเวท มี 3 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน จีบ ลูกจัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นางจีบลูกขึ้นและก้าวเข้ามาบังเจ้านายของเธอเอาไว้ด้วยความกล้าหาญ หากผู้บุกรุกในยามวิกาลเข้ามาจับตัวแม่หญิงพุดซ้อน จะต้องผ่านเธอไปก่อน

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 133)

จากตัวบทข้างต้นตัวละครหญิง คือ จีบ มีความกตัญญูทเวทต่อพุดซ้อน ผู้เป็นเจ้านาย ด้วยการตั้งใจทำหน้าที่รับใช้ผู้เป็นนายด้วยความจงรักภักดี อีกทั้งยังช่วยปกป้อง ดูแล เสียสละชีวิตของตนเองเพื่อป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ให้เจ้านายได้เป็นอย่างดี

“ไม่อยู่เจ้าค่ะ” ลูกจันตอบเด็ดเดี่ยว “การที่หลานมาอยู่ในวังก็เพื่อรับใช้คุณป้า เมื่อป้าไม่อยู่เสียแล้ว หลานก็ไม่รู้ว่าจะอยู่ต่อไปเพื่ออะไร”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 40)

จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิง คือ ลูกจันมีความกตัญญูทเวทต่อผู้มีพระคุณรู้สำนึกในบุญคุณ ด้วยการปรนนิบัติ ดูแล ด้วยความจงรักภักดีในฐานะข้าหลวง เมื่อเจ้าจอมสารภีผู้เป็นป้าตัดสินใจลาออกจากวังหลวง เพื่อไปปลงผมบวชชีที่วัดดุสิต เธอจึงตัดสินใจลาออกจากการเป็นข้าหลวงเพื่อกลับบ้านไปดูแลบุพการี

ดังจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงทั้งหมดมีภาพลักษณ์ด้านความกตัญญูทเวท โดยเฉพาะพุดซ้อนที่กตัญญูทเวทต่อบุพการี ด้วยการเชื่อฟังคำสั่งสอน พกติดนอยู่ในศีลธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพแพทย์ ตลอดจนการเป็นเสาหลักของครอบครัวในการหาเงิน เพื่อจุนเจือความเป็นอยู่ของคนในบ้าน ส่วนลูกจันมีความกตัญญูต่อบุพการีและผู้มีพระคุณโดยการปรนนิบัติ ดูแล ด้วยความจงรักภักดี และจีบลูกมีความกตัญญูทเวทต่อพุดซ้อนผู้เป็นเจ้านายโดยการปกป้อง ดูแล และพร้อมที่จะเสียสละชีวิตตนเองเพื่อป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ

3) มีความเมตตา คือ ความรักใคร่ ความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นมีความสุขความเจริญ ความเมตตา มักใช้คู่กับคำว่า กรุณา ซึ่งหมายถึง ความสงสาร คิดจะช่วยให้พ้นทุกข์ ความเมตตาเป็นคุณธรรมของผู้ประเสริฐและเป็นหลักธรรมหนึ่งที่ผู้ปกครองควรยึดเป็นหลักธรรมประจำใจ (ส. รัตนรัตติ, 2552 : 89)

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร มีลักษณะนิสัยในด้านมีความเมตตา มี 7 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน จีบ ลูกจัน คุณหญิงเปลวคนก คุณหญิงฉัตรคนก คุณหญิงเชิญคนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ไม่ต้องเกรงใจแม่จวง” พุดซ้อนเอ่ยด้วยน้ำเสียงมีเมตตา “ฉันรักษาแม่จวงเพราะอยากช่วยให้หาย ไม่ได้หวังอยากได้เงินทองแม้แต่หน่วยเดียว...จริงอยู่ที่เงินทองนั้นเป็นสิ่งจำเป็น แต่เงินทองก็ไม่ใช่อะไรที่สำคัญที่สุด แม่จวงอย่าได้เป็นกังวลไปเลย คอยดูแลตัวเองดีเถิด เอาไว้อาไถ่หมัดฉันจะแวะมาตรวจอาการใหม่”

ลายกนรี (พงศกร, 2561 : 114)

จากตัวอย่างข้างต้น พุดซ้อนรักษาแม่จวง ซึ่งเป็นแม่ของจัน ป่วยเป็นโรคโรหิตเป็นพิษ รักษาด้วยยาต้มสมุนไพรอย่างต่อเนื่อง พุดซ้อนรักษาคนไข้โดยไม่หวังสิ่งใดมาตอบแทน เพราะเธอคิดว่าเงินทองนั้นเป็นสิ่งจำเป็น แต่ไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุด สิ่งที่สำคัญคือการดูแลคนไข้ให้หายจากโรคร้ายต่าง ๆ

ยิ่งได้ใกล้ชิดกับแม่หญิงพุดซ้อน อะมีนะก็ยังรู้สึกว้าวในความซื่อสัตย์ของตนเองยังพอจะมีโชคที่อยู่บ้างที่ได้มาพบกับเจ้านายที่ใจดีอย่างเช่น ธิดาของหมอโหมตพุดซ้อนไม่เพียงแต่เมตตากรุณาต่อเธอเท่านั้น หากเธอยังสอนวิชาความรู้ด้านการแพทย์ให้อะมีนะอีกด้วย

ลายกนรี (พงศกร, 2561 : 417)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวละครหญิง คือ อะมีนะมาอาศัยอยู่ที่เรือนหมอโหมตและได้รับใช้แม่หญิงพุดซ้อนอย่างใกล้ชิด ดังจะเห็นได้ว่าแม่หญิงพุดซ้อนมีความกรุณาต่ออะมีนะเป็นอย่างมากให้ที่อยู่อาศัย ดูแลความเป็นอยู่ทุกอย่าง ตลอดจนการสอนวิชาความรู้ทางการแพทย์ เช่น การรู้จักสรรพคุณของยาสมุนไพรแต่ละชนิด การปรุงยาสมุนไพร การดูแล รักษาผู้ป่วย

“คุณหญิงเปลวคนกเห็นแล้วทนไม่ได้ รีบเดินขึ้นหน้าท่านชาย เพื่อไปห้ามผู้ชายกลุ่มนั้น เธอจำลูกสุนัขตัวเล็กที่เนื้อตัวมอมแมมได้แล้ว มันเป็นลูกสุนัขที่หลงทางมา และวิศิษฐ์เคยให้อาหารพร้อมตั้งชื่อมันว่า ‘เจ้าต่าง’.... ‘เกิดเป็นคนเสียเปล่า ไปแก่งลูกหมาที่ไม่มีทางสู้แบบนั้นมันไม่เทเลยนะ” คุณหญิงเปลวคนกตวาดกลับเสียงดังลั่น ไม่ได้รู้สึกยำเกรงอีกฝ่ายแม้แต่หน่วย

เปลวคนก (พงศกร, 2562 : 96)

จากตัวอย่างข้างต้น คุณหญิงเปลวคนกได้ไปที่ตลาดแถวร้านอาหารของวิศิษฐ์กับท่านชายดำรงชาติ เพื่อไปหาหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับคดีการฆาตกรรมของวิศิษฐ์ พ่อค้าแม่ค้ารู้ข่าวการเสียชีวิตของวิศิษฐ์ต่าง ๆ นานา ๆ ในระหว่างนั้นคุณหญิงเปลวคนกก็ได้ยินเสียงสุนัขร้องด้วยความ

เจ็บปวด เธอจึงได้วิ่งไปดูเห็นผู้ชายฉกรรจ์กลุ่มหนึ่งกำลังไล่เตะ บางคนเอาก้อนหินขึ้นมาขว้างใส่ ลูกสุนัขตัวเล็ก ๆ ด้วยอาการสนุกสนาน คุณหญิงก็เข้าไปช่วยสุนัขด้วยความสงสาร และยังจำได้ว่า สุนัขตัวนั้นคือ เจ้าดำ เป็นสุนัขที่หลงมาวิเศษจึงให้อาหารสุนัขตัวนี้อยู่เป็นประจำ

“ฉันจะรับสมัครคนงานส่วนหนึ่งเข้ามาทำงานที่โรงงานฉัตรกนก ตอนนี่เรา
รับออร์เดอร์เพิ่มขึ้น คนงานเท่าที่มีอยู่ต่อให้ทำงานล่วงเวลาอย่างไรก็ทำไม่ทัน...
อีกอย่างคนงานของ ต. ภูซาก็มีประสบการณ์อยู่แล้วไม่ต้องเสียเวลาฝึกใหม่..
เสียตายที่ฉันไม่อาจรับทุกคนไปได้ทั้งหมด อาจจะต้องคัดเอาเฉพาะคนที่มีฝีมือ”

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 146)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ คุณหญิงฉัตรกนกมีความเมตตา ความรักใคร่ และ
ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นมีความสุข โดยการรับคนงานที่มีฝีมือของโรงงาน ต. ภูซา เข้ามาทำงานใน
โรงงานฉัตรกนกเพื่อแก้ปัญหการผลิตสินค้าได้ทันออร์เดอร์ที่ลูกค้าต้องการ อีกทั้งยังช่วยให้คนงาน
ของโรงงาน ต. ภูซา ไม่ได้ตกงานอีกด้วย

“เหตุผลสำคัญคือ...เราเป็นหมอ เรามีหน้าที่ช่วยเหลือคน” “หมอมีหน้าที่
รักษาคน” ดนยาสายหน้า “แต่การรักษาคนการช่วยเหลือคนก็มีข้อจำกัด...
คุณหญิงจำที่อาจารย์พ่อสอนไม่ได้แล้วหรือ...”

เชิญกนก (พงศกร, 2563 : 175)

ตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเชิญกนกเป็นนักศึกษาแพทย์ เธอตระหนักในบทบาทหน้าที่
ของการเป็นแพทย์อย่างแท้จริง มีความเมตตา ความรักใคร่ และปรารถนาให้คนไข้ทุกคนของเธอได้รับการ
รักษาอย่างทั่วถึง และทันท่วงทีเสมอ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีลักษณะนิสัยในด้านมีความเมตตาเด่นชัดที่สุด คือ พุดซ้อน
ลูกจัน และคุณหญิงเชิญกนก มีจิตใจเมตตากรุณาต่อผู้อื่น ปรารถนาดีต่อทุกคน นำความรู้วิชาทาง
ด้านการแพทย์ใช้ในการช่วยเหลือ ดูแล และรักษาคนไข้ให้หายจากโรคร้ายโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน
ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่เคารพรักของตัวละครอื่น ส่วนคุณหญิงเปลวกนกและคุณหญิงฉัตรกนก มีความ
รักใคร่ เมตตาต่อผู้อื่นและสัตว์เสมอ จึงทำให้ปกครองคนงานในการทำสวนและโรงงานทอผ้าได้เป็น
อย่างดี และจับช่วยเหลือเด็กสาวที่ได้รับความเดือดร้อนจากผู้ชายที่จะนำตัวไปขายที่ช่องโสเภณีได้
อย่างปลอดภัย

4.2.2.2 ด้านการขาดคุณธรรม

การขาดคุณธรรม คือ การขาดคุณงามความดี ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สังคมปรารถนา
แม้สังคมจะมีได้มีค่านิยมว่า คุณงามความดีเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีศักดิ์และสถานะสูงกว่าผู้อื่น
แต่ผู้ที่ประกอบคุณงามความดีก็มักจะได้รับคำชื่นชมยกย่อง (กุสุมา รักษาภณี, เสาวณิต จุลวงศ์ และ
สายวรุณ น้อยนิมิต, 2550 : 175)

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่ขาดคุณธรรมพบในตัวละครปรปักษ์ 8 ตัว ได้แก่ เจ้าจอมนุช เจ้าจอมฉิม เจ้าจอมดอกแก้ว เจ้าจอมจำปา คลารา นางเอียง ลำพู ศรีไพร โดยพบว่า มีลักษณะนิสัยในด้านการขาดคุณธรรม 3 ประการ คือ ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี มีความมักใหญ่ใฝ่สูง และมีความอาฆาตพยาบาท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี คุณลักษณะของผู้หญิงตามความคาดหวังของสังคมต้องระวังรักษาตนในการติดต่อสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม เพื่อมิให้มีราศีและเป็นที่ติฉินนินทาได้ โดยเฉพาะผู้หญิงที่มีสามีแล้วจะต้องมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีต่อสามี และรักษาตนไม่ให้ชายอื่นมาล่วงล้ำก้ำกินได้ (กุสุมา รักษมณี, เสาวณิต จุลวงศ์ และสายวรุณ น้อยนิมิตร, 2550 : 138 – 139) ดังนั้นผู้หญิงที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี จึงถูกรหาหรือถูกประณามจากคนในสังคม

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่มีลักษณะนิสัยด้านไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี พบตัวละครหญิง 3 ตัว ได้แก่ เจ้าจอมนุช เจ้าจอมฉิม ลำพู ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เจ้าจอมนุช และเจ้าจอมฉิมยังเป็นสาว มีเลือดมีเนื้อ ก็เลสส่วนลึกทำให้พวกเธอยังต้องการความรักจากบุรุษอยู่ หลังจากทำบุญกันไป สวดมนต์กันมา จึงเกิดเหตุไม่บังควรขึ้นในที่สุด เมื่อพระธรรมกิตติผลอกายไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับเจ้าจอมทั้งสอง หากทุกคนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ช่วยกันปกปิดความลับอยู่เป็นนาน

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 399)

เจ้าจอมนุช และเจ้าจอมฉิมพวกเธอเป็นคนของพระเจ้าอยู่หัว ในระยะหลังนี้พระองค์ไม่สนพระทัย พวกเธอไปทำบุญที่วัดแล้วเกิดเหตุไม่บังควรเกิดขึ้น เมื่อพระธรรมกิตติผลอกายไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับเจ้าจอมทั้งสอง ด้วยความที่เจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิมมีศักดิ์เป็นญาติกันทั้งคู่ จึงไม่เกิดความรู้สึกรังเกี้ยวรังแกกัน หากแต่ถ้อยที่ถ้อยอาศัยผลัดกันปรนนิบัติพระธรรมกิตติอย่างดี จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงเจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิมไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี

“มันหนีไปกับไอ้ธง...ผิวใหม่ของมันนะสิ ไอ้ธงนี่ก็ชั่ว อุตสาห์เป็นลูกน้องที่กูไว้วางใจ มาทำกับกูแบบนี้เหมือนไม่เห็นหัวกัน” นายสมบัติกัดฟันกรอด “พวกมันไม่ได้หนีไปเปล่าๆ แต่ขโมยเอาทองกูไปตั้งสองหีบ...เจ็บใจนัก”

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 342)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ ลำพู เป็นภรรยาคนที่สี่ของนายสมบัติประพุดิติน ไม่จงรักภักดี ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี เธอมีความสัมพันธ์แบบชู้สาวกับธงซึ่งเป็นลูกน้องของนายสมบัติและได้ขโมยเองทองของนายสมบัติหนีไปด้วยกัน

ดังจะเห็นได้ว่า เจ้าจอมนุช และเจ้าจอมฉิมเป็นตัวละครหญิงที่มีลักษณะนิสัยในด้านการขาดคุณธรรมไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี เริ่มต้นจากทั้งสองกล้าแสดงออกในเชิงชู้สาวต่อพระธรรมกิตติผู้ที่ตนชอบ ผู้มิใช่สามี ด้วยแรงปรารถนา ทั้งความหลงใหลรักใคร่ และความมักมากในกามารมณ์ จึงเป็นเหตุให้เจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิมขาดความละอาย และประพฤติตนนอกใจผู้เป็นสามี ส่วนลำพูเป็นภรรยาคนที่สี่ของนายสมบัติประพฤติตนไม่ จงรักภักดี ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี มีความสัมพันธ์แบบชู้สาวกับหญิงซึ่งเป็นลูกน้องของนายสมบัติ และวางแผนขโมยทรัพย์สินหนีไปด้วยกัน

2) **มีความมักใหญ่ใฝ่สูง** ซึ่งมาจากการไม่พอใจในสิ่งที่ตนมี จึงเกิดความทะเยอทะยานอยากได้จนเกินพอดี (ส. รัตนรัตติ, 2552 : 181) ซึ่งถือเป็นกิเลสพื้นฐานที่มีอยู่ในจิตในมนุษย์ และความต้องการนี้จะก่อให้เกิดพฤติกรรมอื่นๆ ตามมา เช่น การหลอกลวง หรือปกปิดซ่อนเร้น (อิงอร สุพันธ์, 2552 : 4 - 5)

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่มีลักษณะนิสัยในด้านมีความมักใหญ่ใฝ่สูง พบว่า มี 4 ตัว ได้แก่ เจ้าจอมนุช เจ้าจอมฉิม เจ้าจอมดอกแก้ว และศรีไพร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“อุเหม่...ใครจะกล้าใช้เจ้าจอมสารภี คนโปรดของพระเจ้าอยู่หัวเล่าจ๊ะ”
เจ้าจอมนุชลดพัดในมือลง บนดวงหน้างดงามของเธอมิรอยยิ้มฉาบเอาไว้ “ความทราบไปถึงพระเนตรพระกรรณ พวกฉันมีหวังถูกลงพระอาญาหลังลาย” ...เธอไม่แปลกใจเลยที่เจ้าจอมทั้งสองกับเจ้าจอมดอกแก้วจะมีเรื่องมีราวผิดใจกัน เพราะเจ้าจอมดอกแก้วเองก็ถือดีว่าเป็นคนโปรดของพระเจ้าอยู่หัว พฤติกรรมของเธอจึงไม่กลัวเกรงผู้ใดแม้แต่พระราชเทวี...

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 293 - 294)

จากตัวอย่างข้างต้น ราชสำนักฝ่ายในมีการแก่งแย่งชิงดี ความอิจฉาริษยาในใจของสตรีมีการแข่งขันที่จะเป็นคนโปรดของพระเจ้าอยู่หัว เจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิมขี้อิจฉา พวกเธอริษยาคนอื่นที่ได้ดีกว่า จึงเป็นเหตุของความขัดแย้งกับเจ้าจอมดอกแก้ว ซึ่งเป็นคนโปรดของพระเจ้าอยู่หัว พวกเธอพยายามรักษาสถานะของตนเองเอาไว้ให้ได้ ส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมในราชสำนักฝ่ายในขึ้น

“เรื่องทั้งหมดเกิดขึ้นมาก่อนหน้าแล้ว...เกิดเพราะกิเลส และความโลภของศรีไพรกับนายไ้” ...กระบวนการสอบสวน ทำให้ศรีไพรยอมสารภาพว่าหลังจากวิศิษฐ์จับได้ว่าเธอขโมยเงินจากร้านอาหารไปใช้ทุกวัน วิศิษฐ์ก็ค้นตัวของศรีไพรโดยละเอียด หว่าขโมยเอาของอะไรในร้านไปอีกหรือเปล่า จนพบต่างหูไข่มุกที่นายไ้ขโมยมาจากลำพู ศรีไพรตั้งใจว่าจะแกะไข่มุกออกจากเรือนแล้วนำไปขาย แต่โซคร้ายที่วิศิษฐ์บังเอิญมาเจอเสียก่อน

เปลวนก (พงศกร, 2562 : 388)

จากตัวบทข้างต้นแสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงศรีไพรที่ขโมยเงินจากร้านอาหารของวิทัศน์ เพราะความโลภของศรีไพรจึงทำให้แสดงประพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เกิดความทะเยอทะยานอยากได้จนเกินพอดี เมื่อวิทัศน์จับได้ว่าเธอขโมยเงิน จึงค้นตัวโดยละเอียดจนพบต่างหูไข่มุกที่นายไข่มุกขโมยมาจากลำพู

ดังจะเห็นได้ว่า เจ้าจอมนุช เจ้าจอมฉิม และเจ้าจอมดอกแก้ว เป็นตัวละครหญิงที่มีลักษณะนิสัยในด้านการขาดคุณธรรมมีความมักใหญ่ใฝ่สูง เพราะนางทั้งสามเห็นแก่ตำแหน่งทางสังคม อันเป็นสิ่งที่จะนำมาซึ่ง ลาภ ยศ สรรเสริญที่ปรารถนา ซึ่งเห็นได้จากเหตุการณ์ที่ราชสำนักฝ่ายในมีการแก่งแย่งชิงดี ชิงเด่นกัน เพื่อต้องการทะเยอทะยานอยากเป็นคนโปรดของพระเจ้าอยู่หัวด้วยความอิจฉาริษยา จึงเป็นเหตุให้เจ้าจอมนุชกับเจ้าจอมฉิม มีความขัดแย้งกับเจ้าจอมดอกแก้ว ส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมในราชสำนักฝ่ายในขึ้น ทำให้เจ้าจอมดอกแก้วเสียชีวิต แต่สุดท้ายความมักใหญ่ใฝ่สูงก็มิได้ส่งผลดีต่อเจ้าจอมนุช และเจ้าจอมฉิมทั้งสองยังได้รับความลำบากยิ่งไปกว่าเดิม ส่วนศรีไพรเป็นตัวละครหญิงที่มักใหญ่ใฝ่สูง มีความโลภ และความทะเยอทะยานจนเกินพอดี จึงได้ทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วยการขโมยทรัพย์สินของคนอื่น รวมไปถึงการก่อเหตุฆาตกรรมต่าง ๆ เพื่อปกปิดความผิดของตัวเอง

3) มีความอหังการพยาบาท คือ การผูกใจเจ็บ อยากรแค้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 1401) ในทางพระพุทธศาสนา ความอหังการพยาบาทเกิดจากความโกรธอย่างแรงกล้า จนคิดจะปองร้ายหรือล้างผลาญบุคคลนั้น (ส.รัตนรัตติ, 2552 : 127) ความอหังการพยาบาทจึงไม่ทำให้ผู้ใดมีความสุข

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรที่มีลักษณะนิสัยในด้านมีความอหังการพยาบาท พบว่า มี 3 ตัว ได้แก่ เจ้าจอมจำปา คลารา นางเอียง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ไม่มีทาง” เจ้าจอมจำปาส่ายหน้า มือสองข้างกำแน่นด้วยความเจ็บใจรู้ทั้งรู้ว่าผู้อยู่เบื้องหลังเหตุร้ายที่เกิดกับตนนั้นคือผู้ใด หากไม่มีหลักฐานจะเอาผิดอีกฝ่ายได้ ครั้นจะพูดถึงเรื่องบ่อนพนันในเขตพระราชฐานฝ่ายใน ก็ทำไม่ได้ เพราะคราวนี้เจ้าจอมกินรีจะต้องทำร้ายเธอถึงตาย ไม่เคยสั่งสอนเหมือนครั้งที่ผ่านมาแน่ ๆ

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 383)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวละครหญิง คือ เจ้าจอมจำปา แม้เวลาจะผ่านไปนานเจ้าจอมกินรียังคงเจ็บแค้นฝังลึกแน่นถึงดวงใจ และวิญญูณ เพราะไม่สามารถเอาผิดผู้ทำร้ายตนเองได้ ถ้านำเรื่องความผิดของเจ้าจอมกินรีไปกราบทูลให้เจ้าอยู่หัวทรงทราบถึงพฤติกรรมต่ำทราม และเรื่องบ่อนพนันในเขตพระราชฐานฝ่ายในก็ทำไม่ได้ เพราะกลัวเจ้าจอมกินรีทำร้ายเธอถึงตาย ไม่แค่สั่งสอนเหมือนครั้งที่ผ่านมา

“มาตามก็คือคนสังหารกะปิตอนช่อง...” “ใช่...ฉันนี่แหละที่ฆ่ามันเอง... ไอ้ฝรั่งสันดานชั่ว” คลาราแหงนหน้าขึ้นหัวเราะร่วน... “ใช่...” คลาราเป็นคนตอบเสียงเอง “นางเอียง...ทาสผู้จงรักภักดีของฉัน มันท้องกับผิวของมัน แต่ถูกอ้าย วิปริตข่มขืนจนแท้งลูก...นางเอียงเจ็บทั้งตัวและใจจนแทบจะวางวายตายตามลูกในท้องไป แต่ที่ยังอยู่ได้ก็เพราะมีความแค้นหล่อเลี้ยง...แล้ววันหนึ่งนางเอียงก็สมหวัง”

ลายกิงรี (พงศกร, 2561: 449)

ผู้เขียนเล่าถึงคลาราที่เจ็บใจแค้นกับกัปตันมองผู้เป็นสามี เพราะตลอดเวลาที่เป็นสามีภรรยา กัปตันมองชอบดื่มเหล้า และทำร้ายเธอในขณะที่ร่วมหลับนอนด้วย อีกทั้งยังชอบทำร้ายบ่าวไพร่ และบังคับให้หลับนอนด้วย

คลาราเป็นผู้ที่นำร่างกายอันบอบช้ำของนางเอียงมารักษาจนหายดี ทั้งสองเก็บความเจ็บแค้นกับต้นเอาไว้ในใจและรอคอยเวลาจะแก้แค้นมาโดยตลอด และนางเอียงนี่เองที่ เป็นผู้บอกคลาราถึงคุณสมบัติของว่านเลือด รวมถึงเป็นผู้จัดการหาว่านเลือดมาปลูกไว้ในสวน

ลายกิงรี (พงศกร, 2561 : 450)

จากตัวบทข้างต้นคลาราเป็นผู้ช่วยเหลือเอียงผู้เป็นทาสรับใช้ที่ถูกกัปตันมองข่มขืน ในขณะที่นางเอียงตั้งท้องจนแท้งลูก นางเอียงและคลาราจึงเจ็บใจแค้นกับต้นมอง และหาวิธีแก้แค้นมาโดยตลอด ซึ่งนางเอียงผู้เป็นบ่าวไพร่รับใช้คลาราผู้เป็นเจ้านายด้วยความจงรักภักดี ได้บอกผู้เป็นนายถึงสรรพคุณของหนุมานนึ่งแทน หรือว่านเลือด พิษชนิดนี้มีพิษ ส่งผลต่อร่างกายในหลายระบบ โดยเอียงปลูกว่านเลือด ซ่อนเอาไว้หลังพุ่มไม้หน้าทึบภายในสวน แล้วนำมาวางยากัปตันมอง โดยผสมกับว่านเลือดลงไปในเหล้าให้กินวันละวันละหน่อย เพื่อให้กัปตันมองเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ คลาราและสตรีในเรือนจะได้ไม่ต้องทนรับรองอารมณ์ของกัปตันอีกต่อไป

ดังจะเห็นได้ว่า คลารา และนางเอียงเป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยในด้านความอาฆาตพยาบาทอย่างแรงกล้า โดยศัตรูของพวกเธอ คือ กัปตันมองผู้เป็นสามีของคลารา กัปตันมองมักชอบดื่มเหล้า และทำร้ายเธอในขณะที่ร่วมหลับนอนด้วย อีกทั้งยังชอบทำร้ายบ่าวไพร่ บังคับให้นางเอียงหลับนอนด้วยจนทำให้นางแท้งลูก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้คลารา และนางเอียงเกิดความอาฆาตพยาบาท จึงร่วมมือกันวางแผนแก้แค้นกับต้นมอง โดยใช้หนุมานนึ่งแทน หรือว่านเลือดผสมลงในเหล้าให้กินวันละวันละหน่อย เพื่อให้กัปตันมองเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ สตรีในเรือนจะได้ไม่ต้องทนรับรองอารมณ์ของกัปตันอีกต่อไป ส่วนเจ้าจอมจำปามีความพยาบาทต่อเจ้าจอมกิงรี เพราะเป็นต้นเหตุให้รูปโฉมที่เคยงดงามต้องเสียไปรวมทั้งดวงตาข้างขวาไม่สามารถมองเห็นได้ แต่ไม่สามารถแก้แค้นเจ้าจอมกิงรีได้ เพราะไม่มีหลักฐาน และไม่มีพยานมากเพียงพอ

สรุปได้ว่า ลักษณะนิสัยของตัวละครในด้านภาพลักษณ์เฉพาะตัวของตัวละครหญิง ประกอบด้วยด้านแรกด้านความมีคุณธรรม พบในตัวละครหลัก และตัวละครรอง มีความซื่อสัตย์ต่อความรัก หรือผู้เป็นสามี ด้วยการเคารพ เชื่อฟัง ปรนนิบัติดูแลสามี รวมไปถึงการมีความกตัญญูกตเวที บุพการีและมีความเมตตาต่อผู้อื่น ส่งผลให้ตัวละครหญิงประสบแต่ความสุขและความเจริญก้าวหน้า ในการดำรงชีวิต และประการที่สองด้านการขาดคุณธรรม พบในตัวละครปรปักษ์ ตัวละครมีประพฤติดันผิดศีลธรรมไม่ซื่อสัตย์ ไม่จงรักภักดีต่อสามี มีความมักใหญ่ใฝ่สูง ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมี จึงเกิดความทะเยอทะยานอยากได้จนเกินพอดี มีความโลภ โกรธ หลง อิจฉา ริษยา ด้วยเหตุนี้จึงเป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น เพราะมนุษย์มีความอาฆาตพยาบาทในจิตใจ

4.2.3 ทักษะความสามารถ

4.2.3.1 ตัวละครหลัก

ตัวละครหลัก (Major / Main Character) เป็นตัวละครที่สำคัญในเรื่อง เป็นผู้ที่ทำให้เกิดเรื่องราวขึ้น ๆ เป็นตัวละครที่ผู้ชมจะติดตาม ฝ้าดูเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละครประเภทนี้ หรืออาจกล่าวอย่างง่าย ๆ ว่า เรื่องราวที่เกิดขึ้นในเรื่อง

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรด้านทักษะความสามารถเฉพาะตัว ได้แก่ พุดซ้อน ลูกจัน คุณหญิงเปลวนก คุณหญิงฉัตรนก ดังตัวอย่าง

“ฉันเห็นแม่หญิงตรวจดูศพก็ปัดป้อง” เขาว่า “ท่าทางมิใช่มือสมัครเล่น แต่ชำนาญการแพทย์มิใช่น้อย” “คุณพ่อสอนฉันเจ้าค่ะ” พุดซ้อนตอบด้วยความภาคภูมิใจ “คุณพ่อของฉันเป็นหมอ ฉันติดตามคุณพ่อไปรักษาคนไข้ตั้งแต่เด็กเล็ก พลอยได้ถ่ายทอดวิชาความรู้มาบ้าง” “น่าเสียดายที่สังคมชาวสยาม ไม่นิยมให้ผู้หญิงเป็นอะไรมากไปกว่าแม่บ้านแม่เรือน” เขาฟังพำ

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 39)

จากตัวบทข้างต้น ตัวละครหญิง คือ พุดซ้อน จากเรื่องลายกินรี มีทักษะความสามารถเฉพาะตัวในด้านการแพทย์แผนโบราณ เช่น รู้วิธีการการปรุงยาสมุนไพรรักษาคนไข้โรคต่าง ๆ อย่างเชี่ยวชาญ และสามารถหาสาเหตุการเสียชีวิตจากการตรวจศพได้ จึงเป็นเหตุให้ตัวละครหลักได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือมีบทบาทเป็นนักสืบในการคลี่คลายคดีต่าง ๆ

เป็นกลิ่นหอมเฉพาะที่ไม่เหมือนเทียนทั่วไป ด้วยจมูกของลูกจันสามารถแยกแยะได้ว่าในอณูอากาศยามที่ชายหนุ่มคนนั้นเดินผ่านไป มีกลิ่นหอมของพิบูลและกฤษณา ซึ่งเป็นของล้ำค่าราคาแพงผสมอยู่ด้วย

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 125 - 126)

จากตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนเล่าถึงตัวละครหญิง คือ ลูกจัน จากเรื่องลายเหมมราชมีทักษะความสามารถในการแยกแยะกลิ่นของเทียนอบผ้าได้ เนื่องจากเธอเคยทำงานเป็นข้าหลวงในวังมาหลายปี ลูกจันได้กลิ่นหอมของดอกพิกุล และกลิ่นจากชายที่มาพบนายมิ่ง ทนายหน้าหอของออกหลวงแสนอริพ่าย ซึ่งกลิ่นนี้เหมือนกับกลิ่นที่อยู่ในผ้าลายเหมมราชที่พบอยู่บ้านแม่นวลที่เสียชีวิตไปแล้ว

ลูกจันดมยาในตลับ ประสาทสัมผัสอันละเอียดอ่อนของเธอแทบจะแยกชนิดของสมุนไพรที่ผสมกันอยู่ในยานั้นได้ทั้งหมด คุณสมบัติพิเศษนี้ของลูกจันเป็นสิ่งที่แม้แต่พุดซ้อนก็ยังมี หญิงสาวรู้สึกชื่นชมลูกจันเป็นอย่างมาก ด้วยเป็นประโยชน์ต่ออาชีพแพทย์เป็นอย่างมาก

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 266 - 267)

จากตัวอย่างข้างต้น ลูกจัน มีทักษะความสามารถเฉพาะตัว และประสบการณ์ในการทำงานในวังนำมาใช้ในการแยกแยะกลิ่นต่าง ๆ ได้ เช่น กลิ่นเทียนอบผ้า และกลิ่นยาสมุนไพรได้อย่างแม่นยำ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างมากกับการประกอบอาชีพแพทย์ที่เธอได้ศึกษาจากผู้เป็นพี่สาวคือพุดซ้อน อีกทั้งยังนำเอาทักษะความสามารถเฉพาะตัวนี้ นำมาช่วยในการสืบหาตัวผู้ร้ายที่ฆาตกรรมนางวล ผู้เป็นร่างทรงของพระนางเทพทองได้

ความสามารถของคุณหญิงเปลวนก ที่สามารถฝึกฝิ่งของเธอ ให้สามารถติดตามกลิ่นไปจนพบตัวคุณหญิงฉัตรกนก ที่โบสถ์หลังเก่าของวัดหนองแก

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 410)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ คุณหญิงเปลวนก มีความทักษะความสามารถเฉพาะตัว มีความรู้เรื่องวิธีการเลี้ยงฝิ่งด้วยความชำนาญ ตลอดจนสามารถแยกแยะน้ำฝิ่งต่าง ๆ ว่ามาจากดอกไม้ชนิดใดได้อย่างแม่นยำ ด้วยประสบการณ์การเลี้ยงฝิ่งเป็นเวลานาน ทำให้สามารถฝึกราชินีฝิ่งช่วยในการดมกลิ่นเหมือนกับตำรวจฝึกสุนัขได้สำเร็จ จากคดีการฆาตกรรมที่เกิดขึ้นทำให้น้องสาวคือคุณหญิงฉัตรกนกต้องไปสืบหาตัวผู้ร้าย จึงเป็นเหตุให้น้องสาวถูกผู้ร้ายจับตัวไป คุณหญิงเปลวนกจึงได้ใช้ราชินีฝิ่งตามหาได้ทันเวลา

“ไม่ยากหรอกค่ะ” คุณหญิงฉัตรกนกวิเคราะห์ผ้าที่อยู่ในมือด้วยสายตาของผู้เชี่ยวชาญ “ฉันคิดว่าผ้าพวกนี้ไม่ใช่ผ้าที่โรงงานบัวขาวผลิตเองหรอก แต่เป็นผ้าพิมพ์ที่สั่งผลิตมาจากอินเดีย... ปกติผ้าพิมพ์จากอินเดียราคาไม่แพงอยู่แล้ว ถ้าสั่งผลิตเป็นจำนวนมาก ราคาจะถูกลงไปอีก ได้ผ้ามาก็เอามาติดตราบัวขาว แล้วบวกราคาเพิ่ม ถึงจะลดครึ่งราคา ก็ยังได้กำไรอยู่ดี...ฉลาดมาก”

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 220)

จากตัวอย่างข้างต้น คิ้วละครหญิง คือ คุณหญิงฉัตรกนก จากเรื่องฉัตรกนก มีทักษะความสามารถเฉพาะตัวในด้านการทอผ้า สามารถแยกแยะผ้าชนิดต่าง ๆ ได้อย่างชำนาญ ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ลายผ้าของโรงงานบัวขาวได้อย่างละเอียด เป็นผ้าฝ้าย เนื้อผ้าบาง ไม่ได้คุณภาพนำมาขายในราคาที่ถูกลง อีกทั้งโรงงานบัวขาวเริ่มเปิดโรงงานไม่น่าจะไม่ได้ผลิตสินค้าเองอย่างแน่นอน ผ้าพิมพ์พวกนี้น่าจะส่งมาจากอินเดีย

ในการวิเคราะห์ตัวละครหลักที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตัว ส่วนมากเกิดจากการศึกษา เรียนรู้ และการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สะสมจากประสบการณ์การทำงานของตัวละครที่มีการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจจนประสบความสำเร็จ และสามารถนำเอาทักษะความสามารถเฉพาะตัวไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังนำความรู้นี้มาช่วยในการสืบทอดคนร้ายได้อย่างแม่นยำ

4.2.3.2 ตัวละครรอง

ตัวละครรอง (Minor / Sub / Secondary Character) เป็นตัวละครที่เข้ามาเสริมเรื่องราวให้สมบูรณ์ เพราะเรื่องราวมีอาจเกิดขึ้นได้ด้วยตัวละครเพียงตัวเดียว ตัวละครรองจึงเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ผลักดันตัวละครหลักให้เกิดความขัดแย้งนำไปสู่เรื่องราวตามโครงเรื่องในนวนิยายนั่นเอง โดยอาจเป็นตัวละครที่เข้ามาช่วยเหลือ ผลักดันตัวละครเอกไปสู่เป้าหมาย หรืออาจจะเป็นตัวละครที่เข้ามาขัดขวางหรือสร้างความวุ่นวายให้กับตัวละครเอกก็เป็นไปได้

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรด้านทักษะความสามารถเฉพาะตัว พบตัวละครรองได้แก่ เจ้าจอมสารภี อะมีนะห์ และสุน์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เจ้าจอมสารภีเป็นคนฉลาดเฉลียว คิดอ่านทุกเรื่องราวด้วยความรอบคอบ อีกทั้งเป็นคนเด็ดเดี่ยวกล้าหาญราวกับบุรุษเพศ ด้วยเหตุนี้เจ้าจอมจึงสามารถประคองตัวอยู่มาได้จนถึงวันนี้ หญิงสาวรู้จักนิสัยป่าของเธอดี หากไม่ยอมเล่ารายละเอียดทั้งหมดเจ้าจอมสารภีก็คงไม่ยอมช่วยแน่ ๆ

ลายกินรี (พงศกร, 2561 : 71)

จากตัวบทข้างต้น เจ้าจอมสารภีเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาด เด็ดเดี่ยว กล้าหาญ เหมือนกับเพศชาย มีทักษะความสามารถเฉพาะตัวคือคิดอ่านเรื่องราวต่าง ๆ อย่างรอบคอบละเอียดละออ ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ตัวละครหญิงที่มีบทบาทเป็นนักสืบในคดีฆาตกรรมต่าง ๆ มาขอคำปรึกษา ตลอดจนช่วยคลี่คลายคดีฆาตกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จ เช่น คดีการเสียชีวิตของกัปตันฉองปีแอร์จากเรื่องลายกินรี คดีการเสียชีวิตของนวลจากเรื่องลายเหมมราช และคดีการเสียชีวิตของเจ้าจอมดอกแก้วจากเรื่องลายราชสีห์ ซึ่งแต่ละคดีมีความเกี่ยวข้องกับผ้าลายอย่างทั้งสิ้น

“จงน่าจะได้รับบาดเจ็บ ลองสังเกตดูนี่สิเจ้าคะ” อะมีนะห์ชี้ก่องเลือดที่อยู่ใกล้ ๆ ศพ ภาษาสยามของเธอคล่องปากขึ้นมาก “เลือดของเฒ่าสาสึคัล้า มีเลือดอีกก่องสีสดกว่า นั่นเป็นเลือดของคนอื่น อาจจะเป็นจง”

ลายเหมมราช (พงศกร, 2561 : 97)

จากตัวอย่างข้างต้น อะมีนะห์ สาวชาวอินเดียที่พุดซ้อนได้ช่วยไถ่ตัวจากช่องโสมณี ได้ติดตามพุดซ้อนในการรักษาผู้ป่วย ด้วยประสบการณ์ที่สะสมจากการช่วยพุดซ้อนรักษาผู้ป่วย และตรวจศพการเสียชีวิต จึงทำให้อะมีนะห์มีทักษะความสามารถเฉพาะตัว คือ การเป็นคนช่างสังเกต สามารถคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยเหตุผล และรอบคอบ จึงสรุปได้ว่าเลือดของเฒ่าสา มีสีคล้ำ ส่วนอีกรอยเลือดอีกกองมีสีที่สดกว่า ซึ่งอาจจะเป็นเลือดของจางอย่างแน่นอน ควรที่จะรีบค้นหาจึงให้พบเพราะจางจะเป็นพยานสำคัญที่จะรู้ว่าคนร้ายที่ฆ่าเฒ่าสาคือใคร ส่งผลทำให้ตัวละครหลักสามารถวางแผนการสืบหาตัวผู้ร้ายได้

เด็กสาวเลือกผสมทั้งสามมีความสามารถทางการค้าขายไม่แพ้ผู้มารดา สุนได้เปรียบกว่าพี่สาวทั้งสองเพราะเป็นลูกสาวคนเล็ก จึงมีโอกาสได้เรียนหนังสือ กับบาทหลวงวิลันดา ในขณะที่พี่สาวของเธอต้องช่วยมารดาค้าขาย สุนพุดได้หลายภาษา ทั้งสยาม มอญ ฝรั่งเศส และวิลันดา

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 34)

ผู้เขียนเล่าถึงตัวละครหญิงสุน จากเรื่องลายราชสีห์ เป็นเด็กสาวเลือกผสมบิดาเป็นชาววิลันดา ส่วนมารดาเป็นสาวชาวมอญ สุนมีทักษะความสามารถทางการค้าขายเช่นเดียวกับผู้เป็นมารดา ประกอบกับได้ศึกษาเล่าเรียนหนังสือกับบาทหลวงชาววิลันดา จึงมีความรู้ความชำนาญในด้านภาษา สามารถสื่อสารได้หลายหลากหลายภาษา ทั้งภาษาสยาม ภาษามอญ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาวิลันดา ด้วยความสามารถและมีอาชีพค้าขายของสุนมีส่วนช่วยตามหาเจ้าของลายผ้าราชสีห์ที่พบในศพของเจ้าจอมดอกแก้ว ว่าเป็นของหน่วยงานใด และใครเป็นเจ้าของผ้าผืนนี้ จึงสามารถช่วยให้ตัวละครหลักเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและจับตัวคนร้ายตัวจริงได้

ในการวิเคราะห์ตัวละครที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตัวของตัวละครหญิง ส่วนมากมาจากประสบการณ์ ความรู้ในการประกอบอาชีพ ตลอดจนการได้รับการศึกษาในด้านต่าง ๆ อย่างชำนาญ จึงสามารถนำมาช่วยเหลือ และผลักดันตัวละครหลักที่มีบทบาทเป็นนักสืบในการหาหลักฐานต่าง ๆ เพื่อคลี่คลายคดีฆาตกรรมจนประสบความสำเร็จ

4.2.3.3 ตัวละครปรปักษ์

ตัวละครปรปักษ์ หรือตัวร้าย (Antagonist) เป็นตัวละครที่อยู่ตรงกันข้ามกับตัวละครเอก เป็นศัตรูที่คอยขัดขวางมิให้ตัวละครเอกนั้นทำตามเป้าหมายได้สำเร็จ กล่าวคือ เป็นด้านตรงข้ามของตัวละครเอก มักมีทักษะความสามารถที่ใกล้เคียงกัน หรือมีความต้องการที่ขัดแย้งกันทำให้เกิดอุปสรรคและความขัดแย้งของเรื่องนั่นเอง

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรด้านทักษะความสามารถเฉพาะตัว พบตัวละครปรปักษ์ ได้แก่ คลารา และนางเอื้องจากเรื่องลายกินรี เจ้าจอมนุช และเจ้าจอมฉิมจากเรื่องลายเหมมราช ศรีไพรจากเรื่องเปลวนก และวิมล สุรนาถ หรือดวงสุตาจากเรื่องฉัตรนก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คร่อม คร่อม กัปตันมองล้าสักเศษอาเจียนจริงดังที่คาดร่างสูงใหญ่ตั้งหันไปมา หูตาเหลือกเพราะเศษอาหารไหลเข้าไปในหลอดลม ดวงตาของเขาเริ่มเหลือกลาน ด้วยขาดอากาศหายใจ นางเอ็งซึ่งยืนตัวสั้นอยู่ทางด้านข้างตั้งสติได้ในตอนนั้น เธอใช้แท่งเหล็กกู่พื้นที่ถืออยู่ในมือ ฟาดใส่สี่ข้างของกัปตันสุดแรงด้วยความเครียด ที่สูมอยู่ในใจมานาน

กะปิตันตายแล้ว นางเอ็งเอามือไปรอกที่จมูกของฝรั่งร่างยักษ์เธอหงอน หน้าหัวเราะด้วยความดีใจ มาตามเจ้าคะ...กะปิตันตายแล้ว เราไม่ต้องทนทรมาน อีกแล้ว

เอาไปโยนทิ้งคลอง มาตามตัดสินใจหลังจากนั่งคิดอยู่นาน ทำให้คนคิดว่า กะปิตันจมน้ำตาย แล้วชุดของกะปิตัน.... นางเอ็งเหลือบมองดูร่างใหญ่โตที่ห่ม สไบสีอ่อน นุ่งผ้าลายกินรียาวกรอบเท้าด้วยสายตาสมเพช

ปล่อยไว้อย่างนี้ละ มาตามครางเยหน้าหัวเราะเบา ๆ ปล่อยให้กะปิตันตาย ไปอย่างน่าอัศจรรย์...อีกอย่าง ถ้าหากจะมีใครสงสัยก็จะได้ไปส่งสยคุณจอม กินรี เพราะผ้าผืนนี้เป็นของคุณจอม...อีกทั้งคุณจอมและกะปิตันก็มีเรื่องขัดแย้ง กันอยู่ลายกินรี

(พงศกร, 2561 : 453 - 455)

จากตัวอย่างข้างต้น คลารา และนางเอ็ง จากเรื่องลายกินรี เป็นตัวละครปรปักษ์ที่ สร้างเรื่องราวเหตุการณ์ฆาตกรรมเกิดขึ้น เนื่องจากกัปตันมอง ปีแอร์ ผู้เป็นสามีของคลารา ชอบทำร้าย ร่างกายภรรยาในขณะที่หลับนอนด้วย อีกทั้งยังข่มขืนว่าไฟให้ร่วมหลับนอนด้วย จึงเป็นเหตุให้คลารา และนางเอ็งใช้ทักษะความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับสรรพคุณของสมุนไพร คือ ว่านเลือด หรือหนุมาน นั่งแท่น เพื่อลดสมรรถภาพทางเพศ ร่างกายอ่อนเพลียจะได้ไม่มีแรงต่อสู้ได้ จึงเป็นเหตุให้นางเอ็งฆ่า กัปตันมองตายอย่างง่ายดาย และยังสร้างเรื่องราวต่าง ๆ ให้มีความซับซ้อน เพื่อปกปิดข้อเท็จจริงที่ จะสามารถเชื่อมโยงมาหาสาเหตุที่แท้จริงได้ จึงทำให้ตัวละครหลักที่มีบทบาทเป็นนักสืบเกิดความ สับสน และเสียเวลาในการตามหาความคนร้ายตัวจริง

ซึ่งการกระทำดังกล่าวของตัวละครหญิงถูกจำกัดให้มีบทบาททางสังคมที่ด้อยกว่า ตัวละครชาย ซึ่งจำกัดผู้หญิงให้ทำงานแต่ในบ้าน อีกทั้งผู้ชายต้องอาศัยผู้หญิงเพื่อมีทายาทสืบทอดตระกูล และเพื่อสนองความต้องการทางเพศ ผู้หญิงไม่มีสิทธิมีเสียงในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ จึงทำให้ ตัวละครหญิงลุกขึ้นต่อสู้เพื่อสิทธิ และเสรีภาพของตัวเอง

ดวงสุดาเขียนในจดหมายว่า เธอเรียนจบคอนแวนต์มาจากเชียงใหม่ สามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เคยทำงานเป็นเลขานุการของ บริษัทฝรั่งมาสองสามแห่ง มีความสามารถพิเศษคือยิงปืน ชีม้า และขับรถยนต์ได้

ฉัตรกนก (พงศกร, 2563 : 167)

จากตัวอย่างข้างต้นตัวละครหญิง คือ วิมล สุรนาถ เธอได้ปลอมตัวมาทำงานในโรงงาน พิมพ์ผ้าตราฉัตรกนกโดยใช้ชื่อว่า ดวงสุดา ซึ่งเธอได้ปลอมแปลงเอกสารส่วนตัวได้อย่างแนบเนียน มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด มีความรู้ มีทักษะความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี คล่องแคล่ว อีกทั้งยังมีทักษะความสามารถในการยิงปืน ชีม้า และขับรถยนต์ได้

ความผิดบาปทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อสองปีก่อน ครั้งที่เจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิมไปทำบุญที่วัดแล้วเกิดจิตปฏิพัทธ์กับพระมหาธรรมกิตติเข้า เป็นเรื่องธรรมดาที่พระหนุ่มหน้าตาดี ทั้งยังเป็นนักเทศน์ชื่อดัง จะเป็นทีติดตาต้องใจบรรดาสาว ๆ แต่เรื่องที่เกิดกลับไม่ธรรมดาเพราะสาว ๆ ที่ว่านั้นบังเอิญเป็นคนของพระเจ้าอยู่หัว... ประกอบกับช่วงนั้นการออกจากพระราชวังมาข้างนอกค่อนข้างลำบาก เจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิม จึงวางแผนให้พระธรรมกิตติปลอมตัวเป็นสตรี แฝงตัวเข้ามาถึงตำหนักในโดยใช้ทางลับที่พวกข้าหลวงนิยมลักลอบเข้าออกกัน

ลายราชสีห์ (พงศกร, 2561 : 398 - 399)

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงเจ้าจอมนุช และเจ้าจอมฉิมไม่ซื่อสัตย์ต่อผู้เป็นสามี เมื่อความลับเรื่องนี้เจ้าจอมดอกแก้วรู้เรื่อง และยังเกิดเหตุการณ์ที่ราชสำนักฝ่ายในมีการแก่งแย่งชิงดี ความอิจฉาริษยาในใจของสตรีมีการแข่งขันที่จะเป็นคนโปรดของพระเจ้าอยู่หัว เจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิมขี้อิจฉา พวกเธอริษยาคนอื่นที่ได้ดีกว่า จึงเป็นเหตุของความขัดแย้งกับเจ้าจอมดอกแก้วซึ่งเป็นคนโปรดของพระเจ้าอยู่หัว พวกเธอพยายามรักษาสถานะของตนเองเอาไว้ให้ได้ ส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมเจ้าจอมดอกแก้วอย่างโหดเหี้ยมในราชสำนักฝ่ายใน

นายจ้างของศรีไพรสั่งให้สับไปบอกนายสมบัติ ให้นายสมบัติมาหาเขาที่ร้านและจะคืนต่างหูให้ ศรีไพรรู้เข้าก็เกิดร้อนตัวกลัวว่านายสมบัติจะรู้ความจริง และทำร้ายเธอกับนายไ้

วิทัศนกุมความลับของศรีไพรและนายไ้เอาไว้หลายเรื่อง ศรีไพรกลัวว่าวิทัศนจะใช้ความลับนี้มาควบคุมเธอและสามี ทางเดียวที่จะเป็นอิสระจากความรูสึกหวาดกลัวดังกล่าว ก็คือต้องทำให้วิทัศนหุบปาก บอกใครไม่ได้อีกต่อไป

เปลวกนก (พงศกร, 2562 : 388 - 389)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวละครหญิง คือ ศรีไพร จากเรื่องเปลวกนก ซึ่งมีความโลภภายใต้จิตใจของมนุษย์ได้ขโมยเงินจากร้านอาหารของวิทัศน และต่างหูไข่มุกจากลำพูน เมื่อวิทัศนจับได้จึงอบรมสั่งสอน และพยายามนำเอาต่างหูไข่มุกคือเจ้าของ ด้วยเหตุนี้ศรีไพรกลัวว่านายสมบัติรู้เรื่องจึงได้วางแผนร่วมกับนายไ้ผู้เป็นสามี ด้วยการวางยาในน้ำผึ้งและใช้เชือกรัดคอวิทัศนเสียชีวิตจะได้ไม่มีใครล่วงรู้ความลับได้ และได้จัดฉากให้เหมือนกับวิทัศนฆ่าตัวตาย

ในการวิเคราะห์ตัวละครปักษ์ที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตัว คือ การที่ผู้เขียนได้สร้างตัวละครปักษ์ให้มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ ให้เท่าเทียมตัวละครหลัก เป็นศัตรูที่คอยขัดขวางมิให้ตัวละครที่มีบทบาทเป็นนักสืบหาข้อมูล หลักฐาน และพยานต่าง ๆ ได้สำเร็จโดยง่าย ตัวละครปักษ์จึงได้สร้างเรื่องราวต่าง ๆ ให้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้ร้ายจงใจปกปิด ทำลายหลักฐานทั้งหมด เพื่อที่จะได้ไม่สามารถสืบสาวมาถึงตัวคนร้ายได้ หรือบางคนก็ผู้เสียชีวิตอาจมีความขัดแย้งกับบุคคลอื่นเป็นจำนวนมากทั้งเรื่องส่วนตัว เรื่องหน้าที่การงาน ฯลฯ ตัวละครปักษ์จึงได้สร้างเรื่องราวให้มีความสัมพันธ์กันทำให้ตัวละครที่มีบทบาทการคลี่คลายคดีเกิดความสับสนมากขึ้น

การศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบภาพลักษณ์ 2 ด้าน คือ ด้านแรกด้านภาพลักษณ์ร่วม เป็นภาพลักษณ์ที่ตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครปักษ์มีเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันที่ปรากฏในสังคมในด้านสถานภาพและบทบาท รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย และทักษะความสามารถ ส่งผลให้ตัวละครทุกตัวมีส่วนขับเคลื่อนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างสมจริง ดังจะเห็นได้ว่า ตัวละครหลัก และตัวละครรองมีส่วนร่วมในการคลี่คลายคดีฆาตกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จ ส่วนตัวละครปักษ์ เป็นตัวละครขัดขวางมิให้ตัวละครหลักสามารถหาข้อมูลในการรวบรวมหลักฐานจากที่เกิดเหตุ วัตถุพยาน พยานบุคคลได้สำเร็จ และด้านที่สองด้านภาพลักษณ์เฉพาะตัว เป็นภาพลักษณะเฉพาะตัวที่มีภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพที่หลากหลาย มีลักษณะนิสัย และทักษะความสามารถเฉพาะตัวที่โดดเด่นไม่เหมือนตัวละครอื่น จึงส่งผลให้ตัวละครหลัก ตัวละครรองนำมาใช้ในการหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดีฆาตกรรมได้ ส่วนตัวละครปักษ์ เป็นตัวละครที่สร้างเรื่องราวให้มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เพื่อจงใจปกปิด ทำลายหลักฐานต่าง ๆ จะได้ไม่สามารถสืบสาวถึงตัวผู้ร้ายได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ เป็นการศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมประเภทนวนิยายซีรีส์สายเลือดนักสืบหญิงของพงศกร ซึ่งเป็นนามปากกาของนายแพทย์พงศกร จินดาวัฒน์ ประกอบด้วยนวนิยายชุดนักสืบสตรีศรีอยุธยา และชุดคุณหญิงยอด ทั้งนี้ได้ศึกษาตัวละครหญิงที่มีบทบาทในการดำเนินเรื่องในนวนิยายจำนวน 6 เรื่อง ซึ่งมีตัวละครหญิงที่ศึกษาทั้งสิ้น 36 ตัว โดยมุ่งศึกษาใน 2 ประเด็นสำคัญ ประกอบด้วยศึกษากลวิธีการนำเสนอ และศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ซึ่งผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง

การศึกษากลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร สามารถสรุปผลการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ภูมิหลังของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร ให้ความสำคัญกับภูมิหลังของตัวละครในด้านชาติตระกูล และการอบรมเลี้ยงดู เพื่อแสดงทัศนคติของผู้เขียนว่าภูมิหลังเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการหล่อหลอมบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อบุคลิกภาพของตัวละครทั้งบุคลิกภาพภายใน ซึ่งหมายถึงอุปนิสัยของตัวละครแต่ละตัว และบุคลิกภาพภายนอก ได้แก่ รูปร่าง ลักษณะ กิริยาท่าทาง การพูดจา การแต่งกาย นอกจากนี้ยังมีผลทำให้ชีวิตของตัวละครประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในชีวิต และมีผลต่อสังคมของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นในด้านครอบครัว อาชีพ และแนวคิดในการดำเนินชีวิตของตัวละคร

ลักษณะเด่นของตัวละครหญิงที่มีความโดดเด่น จากนวนิยายซีรีส์ “สายเลือดนักสืบหญิง” โดยผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอลักษณะเด่นของตัวละครหญิง 9 ลักษณะ พบว่าตัวละครหญิงมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีความยุติธรรม รักความถูกต้อง มีความละเอียดรอบคอบใจเย็น อุดมอดกลั้น มีความกล้าหาญ มีไหวพริบบุคลิกภาพ และมีสติสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นคนช่างสังเกต และกล้าตัดสินใจ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะสำคัญของนักสืบในการคิดวิเคราะห์หลักฐานจากเหตุการณ์ฆาตกรรมต่าง ๆ โดยการรวบรวมหลักฐานจากที่เกิดเหตุ วัตถุพยาน พยานบุคคล ซึ่งแต่ละคดีต้องใช้เวลาในการพิสูจน์หลักฐานค่อนข้างยาก เพราะต้องทำงานแข่งขันทันทีกับเวลา ถ้าหากคนร้ายรู้ตัวอาจหาหนทางหลบหนีหรืออาจจะฆาตกรรมพยานคนอื่น เพื่อปิดปากและอำพรางคดี ทำให้มีผู้ที่สงสัยจำนวนมาก จึงไม่สามารถสรุปว่าใครเป็นฆาตกรตัวจริงจนกว่าจะหาหลักฐานมาพิสูจน์ให้มากที่สุด ดังนั้นการที่ตัวละครหญิงมีบทบาทในการช่วยคลี่คลายคดี ซึ่งเป็นคุณสมบัติของนักสืบต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ประมวลเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีความละเอียดรอบคอบ ใจเย็น อุดมอดกลั้น มีความกล้าหาญ เป็นคนช่างสังเกต กล้าตัดสินใจ

มีไหวพริบปฏิภาณสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบเป็นระบบ มีเหตุผล สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันจนสามารถคลี่คลายเรื่องราวในคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นได้ด้วย ความถูกต้อง

กลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิง ผู้เขียนใช้กลวิธีการนำเสนอตัวละครตามความเหมาะสมของเรื่องตามการสร้างสรรค์จินตนาการ แรงบันดาลใจของผู้เขียนในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีลักษณะเป็นนวนิยายสมจริง ใช้กลวิธีการนำเสนอตัวละครที่มีความสมจริงของมนุษย์ทั่ว ๆ ไป เป็นตัวละครที่มีความหมายหลายมิติในตัวเอง ตัวละครมีพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งด้านดีและไม่ดี พงศกรนำเสนอตัวละคร โดยใช้ความเป็นจริงของสังคมมานำเสนอตัวละครให้มีบุคลิกลักษณะ และนิสัยใจคอเหมือนคนจริง ๆ ในสังคม มีลักษณะนิสัยทั้งด้านดีและไม่ดี มีการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิดไปตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เป็นตัวตัวละครประเภทพลวัต คือ เปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ต่าง ๆ

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบว่า สามารถแบ่งตัวละครได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ ตัวละครแนวสมจริง ตัวละครแนวแบบฉบับ และตัวละครแนวเหนือจริง นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกรมีการนำเสนอตัวละครได้อย่างสมจริง 3 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครแนวสมจริงเป็นเครื่องมือสะท้อนภาพของความเป็นมนุษย์มีทั้งดีและไม่ดีในคน ๆ เดียวกัน ส่วนตัวละครแนวแบบฉบับเป็นเสมือนตัวแทนของคนดีและคนไม่ดี และตัวละครเหนือจริงเป็นตัวละครที่เข้ามาเสริมให้เรื่องราวให้สมบูรณ์ เป็นตัวละครที่ผลักดันให้ตัวละครหลักให้ไปสู่เป้าหมาย อาจจะเป็นตัวละครที่มาช่วยเหลือ ชัดขวาง หรือสร้างความวุ่นวาย มีทั้งตัวละครเป็นคนดีและคนไม่ดี

5.1.1 ภาพลักษณ์ตัวละครหญิง

จากการศึกษาภาพลักษณ์ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครปรปักษ์หญิง จำนวน 36 ตัว สามารถสรุปผลการศึกษาภาพลักษณ์ตัวละครหญิง 2 ด้าน คือ ภาพลักษณ์ร่วม และภาพลักษณ์เฉพาะตัว

ภาพลักษณ์ร่วมของตัวละครหญิง พบว่า ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนที่มีภาพลักษณ์ร่วม 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสถานภาพและบทบาทตัวละครหญิง พบตัวละครหลักและตัวละครรองที่มีสถานภาพและบทบาท 3 สถานะ คือ ประการแรกฐานะลูกสาว พบบทบาทลูกสาวผู้กตัญญู และบทบาทลูกสาวผู้นำครอบครัว ประการที่สองฐานะแม่ พบบทบาทแม่ด้านบวก และบทบาทแม่ด้านลบ และประการที่สามฐานะภรรยา พบบทบาทภรรยาที่ดีงาม และบทบาทภรรยาที่ภาคภูมิใจ

ด้านรูปลักษณ์ภายนอกของตัวละครหญิง พบว่า ผู้เขียนได้สร้างตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครปรปักษ์ มีรูปลักษณ์ภายนอกงดงาม 4 ลักษณะ คือ งามสง่า งามแบบจิ้มลิ้มพริ้มเพรา มีรูปหน้าและเครื่องหน้าทั้งงดงาม และมีรูปร่างบอบบางสมส่วน ซึ่งเป็นการพรรณนารูปลักษณ์ของตัวละครหญิงทุกส่วนของร่างกายมีการเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็น

ในด้านลักษณะนิสัย จากการศึกษาวិเคราะห์พบ 2 ประการ คือ ประการแรกผู้หญิงที่มีลักษณะของหญิงไทยสมัยเก่า คือ สุภาพ เรียบร้อย มารยาทดีงาม อัจฉริยะดี มองโลกงดงาม ประณินับดีรับใช้ อยู่ในโอวาทของบุพการี ยอมเป็นช่างเท้าหลังให้กับสามี เคารพการตัดสินใจของผู้เป็น

สามี ประการที่สองคือตัวละครหญิงสมัยใหม่ คือ ตัวละครหญิงได้รับการศึกษามากขึ้น รักอิสระ กล้าคิด กล้าทำ ตัดสินใจในการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง แต่ยังมีดีในกรอบประเพณีเหมือนเดิม

ทักษะความสามารถพบในตัวละครหลัก และตัวละครรองที่มีส่วนเข้ามาช่วยเหลือ ผลักดันตัวละครเอกไปสู่เป้าหมาย หรืออาจเป็นตัวละครที่มาขัดขวาง หรือสร้างความวุ่นวาย จึงต้องมี ทักษะความสามารถร่วมกันกับตัวละครหลัก คือ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความรู้ ความสามารถ มีเหตุมีผล สุขุมรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลให้ตัวละครหญิงที่มีบทบาทในการ คลี่คลายคดี หรือเป็นนักสืบ สามารถคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ฆาตกรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างมีระบบ มีเหตุผล จนสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ ทำให้คดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นคลี่คลายได้ ด้วยความถูกต้อง และยุติธรรม ส่วนทักษะความสามารถที่พบในตัวละครปรปักษ์ จำเป็นต้องมีความสามารถให้เท่าเทียมกับตัวละครหลัก เพราะเป็นตัวละครที่เข้ามาขัดขวางมิให้ตัวละครหลัก สามารถหาข้อมูลในการรวบรวมหลักฐานจากที่เกิดเหตุ วัตถุพยาน พยานบุคคลได้สำเร็จ

ภาพลักษณ์เฉพาะตัวของตัวละครหญิง พบว่า ตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวน สอบสวนที่มีภาพลักษณ์เฉพาะตัว 3 ด้าน ประกอบด้วย ภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบ อาชีพ พบตัวละครหญิงมีอาชีพแพทย์ ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอื่น ๆ ซึ่งตัวละครมีการประกอบอาชีพ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งส่งผลมาจากภูมิหลังของตัวละครในด้านชาติตระกูล การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละ ครอบครัวที่มีการสนับสนุนให้ลูกชายและลูกผู้หญิงได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ทำให้ให้ตัวละคร แต่ละตัว มีความรู้ ความสามารถเฉพาะตัว สามารถนำไปประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี

ในด้านลักษณะนิสัยของตัวละครในด้านภาพลักษณ์เฉพาะตัวของตัวละครหญิง ประกอบด้วย ด้านแรกด้านความมีคุณธรรม พบในตัวละครหลัก และตัวละครรอง มีความซื่อสัตย์ต่อ ความรัก หรือผู้เป็นสามี ด้วยการเคารพ เชื่อฟัง ปราบปรามบิดดูแลสามี รวมไปถึงการมีความกตัญญูกตเวที บุพการีและมีความเมตตาต่อผู้อื่น ส่งผลให้ตัวละครหญิงประสบแต่ความสุขและความเจริญก้าวหน้า ในการดำรงชีวิต และประการที่สองด้านการขาดคุณธรรม พบในตัวละครปรปักษ์ประพฤติตนผิด ศีลธรรมไม่ซื่อสัตย์ ไม่จงรักภักดีต่อสามี มีความมักใหญ่ใฝ่สูง ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมี จึงเกิดความ ทะเยอทะยานอยากได้จนเกินพอดี มีความโลภ โกรธ หลง อิจฉา ริษยา ด้วยเหตุนี้จึงเป็นต้นเหตุให้ เกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น เพราะมนุษย์มีความอาฆาตพยาบาทในจิตใจ

ทักษะความสามารถเฉพาะตัวของตัวละครหญิง พบในตัวละครหลัก เกิดจากการศึกษา เรียนรู้ และการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สะสมจากประสบการณ์การทำงาน of ตัวละครที่มีการพัฒนา ทักษะในด้านต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจจนประสบความสำเร็จ และสามารถนำเอาทักษะความสามารถ เฉพาะตัวไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังนำความรู้นี้มาช่วยในการสืบหาตัวคนร้ายได้อย่าง แม่นยำ ส่วนตัวละครรอง พบส่วนมากมาจากประสบการณ์ ความรู้ในการประกอบอาชีพ ตลอดจน การได้รับการศึกษาในด้านต่าง ๆ อย่างชำนาญ จึงสามารถนำมาช่วยเหลือ และผลักดันตัวละครหลักที่ มีบทบาทเป็นนักสืบในการหาหลักฐานต่าง ๆ เพื่อคลี่คลายคดีฆาตกรรมจนประสบความสำเร็จ และ ตัวละครปรปักษ์ ผู้เขียนได้สร้างตัวละครปรปักษ์ให้มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ ให้เท่าเทียม ตัวละครหลัก เป็นศัตรูที่คอยขัดขวางมิให้ตัวละครที่มีบทบาทเป็นนักสืบหาข้อมูล หลักฐาน และพยาน ได้สำเร็จโดยง่าย ตัวละครปรปักษ์จึงได้สร้างเรื่องราวต่าง ๆ ให้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้ร้ายจงใจ ปกปิด ทำลายหลักฐานทั้งหมด เพื่อที่จะได้ไม่สามารถสืบสาวมาถึงตัวคนร้ายได้ หรือบางครั้งก็ผู้เสียชีวิต

อาจมีความขัดแย้งกับบุคคลอื่นเป็นจำนวนมากทั้งเรื่องส่วนตัว เรื่องหน้าที่การงาน ส่งผลให้ตัวละคร ปรัชญาจึงได้สร้างเรื่องราวให้มีความสัมพันธ์กันทำให้ตัวละครที่มีบทบาทการคลี่คลายคดีเกิดความ สับสนมากขึ้น

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอ และภาพลักษณ์ ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงกลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏผ่านงาน เขียนประเภทนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน ซึ่งพงศกรได้ถ่ายทอดเรื่องราวจากประสบการณ์จริง และนำเสนอตัวละครหญิงที่มีสถานภาพทางสังคม บริบททางวัฒนธรรมในสมัยอยุธยา และ สมัยรัชกาลที่ 7 ที่ขัดแย้งกับค่านิยม ส่งผลให้ตัวละครหญิงให้มีบทบาทเท่าเทียมผู้ชายในด้าน การศึกษา การประกอบอาชีพ และการได้รับความเชื่อมั่นในสังคมได้เป็นอย่างดี

ลักษณะเด่นของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร คือ การมีบทบาท ในการช่วยคลี่คลายคดี ซึ่งเป็นคุณสมบัติของนักสืบที่จะต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ประมวลเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีความละเอียดรอบคอบ ใจเย็น อดทนอดกลั้น มีความกล้าหาญ มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นคนช่างสังเกต กล้าตัดสินใจ มีไหวพริบปฏิภาณสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ เป็นระบบ มีเหตุผล สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันจนสามารถ คลี่คลายเรื่องราวในคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นได้ด้วยความถูกต้อง สอดคล้องกับ ชนิกันต์ กุ้เกียรติ (2563 : 142) ได้ศึกษาเรื่องภาพลักษณ์นักสืบของตัวละครหญิงในนวนิยายชุดนักสืบสตรีศรีอยุธยา พบว่า การสร้างตัวละครหญิงให้มีความสามารถในการไขคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และนำมาร้อยเรียงเข้าด้วยกัน อย่างเป็นระบบมีหลักฐานที่พิสูจน์แล้วว่าถูกต้อง ไม่เชื่อถือนในสิ่งต่าง ๆ โดยง่าย ทำให้สามารถ เชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันจนสามารถคลี่คลายเรื่องราวในคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นว่า เกิดขึ้น เนื่องจากสาเหตุใดและใครเป็นผู้กระทำ และสอดคล้องกับ สุดารัตน์ ขุนทอง และสายวรุณ สุนทโรทก (2562 : 45) ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการสร้างเรื่องแบบสืบสวนสอบสวนในนวนิยายเรื่อง กี่เพ้า กล่าวว่า นักสืบเป็นตัวละครที่มีความสามารถ เฉลียวฉลาด ช่างสังเกต มีไหวพริบ สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ จนสามารถคลี่คลายปริศนาทั้งหมดที่เกิดขึ้นในเรื่องได้

อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ปาริฉัตร ภูพันธ์ (2554 : 58) ได้ศึกษาเรื่องอาชญาวิทยา พ.ศ. 2541 – 2550 กล่าวว่า การสืบสวนในอาชญาวิทยานั้นเป็นวิธีการหาข้อมูลและรวบรวมหลักฐานทั้งจากศพ อาวุธ หรือสิ่งของต้องสงสัยต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานที่เกิดเหตุ การตั้งข้อสังเกตบุคคลที่เห็นเหตุการณ์และผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นพยานในเหตุการณ์นั้น ๆ รวมถึงสัมพันธ์กับลักษณะของนวนิยายแนวสืบสวน สอบสวน ดังที่เพ็ญวิษา วัฒนปรีชานนท์ (2550 : 16) ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการประพันธ์ในนวนิยายแนว สืบสวนสอบสวนของ กิ่งฉัตร ซึ่งได้สรุปลักษณะพื้นฐานของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนไว้ว่า 1. มีเนื้อหา เรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนเพื่อคลี่คลายคดีต่าง ๆ หรือสืบเสาะค้นหาความจริง ซึ่งเป็นเรื่อง ลึกลับหรือยังไม่กระจ่าง 2. ตัวละครเอกของเรื่องเป็นผู้ดำเนินการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง โดยอาจมี ผู้ช่วยในการสืบค้นก็ได้ หรือตัวละครเอกมีบทบาทอย่างไร้ที่ใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นต้นเหตุให้มูลความจริง เปิดเผยออกมา 3. มีการคลี่คลายความลึกลับหรือเปิดเผยความจริงได้ในที่สุดของเรื่อง กระทำโดยการ

หาหลักฐานหรือพยานมาประกอบหรือเป็นต้นเหตุให้มูลความจริงเปิดเผยออกมาโดยความไม่ตั้งใจสืบ โดยเฉพาะ และ 4. ผู้กระทำผิดมักได้รับโทษอันควร ซึ่งอาจเป็นการรับโทษทางกฎหมายหรือการรับโทษแก่ตนเองทางร่างกายหรือจิตใจ

นอกจากนี้ผู้เขียนพงศกรได้สร้างโครงเรื่องได้น่าสนใจ ด้วยการนำเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจริง สร้างเรื่องให้มีความขัดแย้ง และผูกเนื้อเรื่องด้วยการนำเครื่องประดับเครื่องแต่งกายของผู้หญิงมาเป็นกุญแจสำคัญในการไขปริศนา ได้แก่ ผ้าลายกินรี ผ้าลายราชสีห์ ผ้าลายเหมราช ตุ่มหูไข่มุก อีกทั้งยังนำความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ มาใช้ เพื่อสร้างความสมจริงในคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และข้อมูลที่ใช้ในการก่อคดีฆาตกรรม ข้อมูลส่วนใหญ่ที่พบในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเป็นข้อมูลทางวิทยาศาสตร์การแพทย์อันสะท้อนให้เห็นว่าสภาพสังคมในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีข้อมูลด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านพฤกษศาสตร์ที่คนร้ายใช้พิษของพืชมาใช้ในการก่อเหตุจนได้รับอันตรายแก่ชีวิต และข้อมูลด้านกีฏวิทยาใช้ผึ้งดมกลิ่น และผู้ร้ายใช้พิษของมดเพชฌฆาตบูลด็อกทำให้เหยื่อสลบ สอดคล้องกับ อรจิรา อัจฉริยไพบุลย์ (2563) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะเด่นในนวนิยายของพงศกร กล่าวว่า ลักษณะเด่นที่สำคัญของนวนิยายแนวลึกลับเหนือธรรมชาติของพงศกร ทั้งในส่วนของโครงเรื่องหลักที่ประกอบด้วยสาเหตุของความขัดแย้ง เครื่องมือในการดำเนินเรื่อง และแนวคิดสำคัญของเรื่อง รวมถึงลักษณะเด่นในส่วนของโครงเรื่องรอง โดยเน้นที่สาเหตุของความขัดแย้งที่ปรากฏในแนวเรื่องย่อยต่าง ๆ ผลการศึกษานี้ช่วยให้เข้าใจถึงกลวิธีการเล่าเรื่องที่เป็เอกลักษณ์ของพงศกร และปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลงานของเขามีความน่าสนใจและเป็นที่ยอมรับ

การนำเสนอตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร คือ มีการนำเสนอตัวละครตามแบบฉบับที่ตัวละครหญิงเป็นเสมือนตัวแทนของความดี ความซื่อ และตัวละครหลายมิติที่มีลักษณะซับซ้อน ซึ่งตัวละครรอง และตัวละครประกอบมีส่วนช่วยผลักดันให้ตัวละครหลักให้ไปสู่เป้าหมาย ซึ่งเป็นตัวละครที่มาช่วยเหลือ ขัดขวาง หรือสร้างความวุ่นวาย ทำให้มีความสมจริงและสะท้อนสภาพของคนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัชพัชร จรัสเพชร (2555) ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการสร้างตัวละครในนวนิยายของกิ่งฉัตร พบว่า มีแก่นเรื่องหลักด้านเดียว คือ แก่นเรื่องด้านความรัก กิ่งฉัตรนำเสนอความรักของหนุ่มสาว การครองคู่ ความผูกพันระหว่างสามีภรรยา การเชื่อมั่นในรักแท้ ความเสียสละ ความรักที่เริ่มต้นด้านครอบครัว ด้านการเมือง ด้านสังคม และด้านความเชื่อ กลวิธีการสร้างตัวละครที่มีความหลากหลาย และตอบสนองตามโครงเรื่อง ลักษณะการสร้างเรื่องตัวละครของกิ่งฉัตรจะมุ่งเน้นให้ตัวละครเป็นเสมือนตัวแทนของความดี ความซื่อ และมีความสมจริงสะท้อนสภาพของคนในสังคม

ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร พบภาพลักษณ์ 2 ประเภท พบว่า ภาพลักษณ์ร่วม ด้านสถานภาพและบทบาทตัวละครหญิง พบตัวละครหลัก และตัวละครรองมีสถานภาพและบทบาทลูกสาว แม่ และภรรยา ได้อย่างสมบูรณ์แบบไม่มีข้อบกพร่องซึ่งสถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิง นอกจากจะรับผิดชอบงานในครอบครัวแล้ว ยังทำงานนอกบ้านควบคู่ไปด้วย อีกทั้งยังมีบทบาทในการช่วยเหลือคดีต่าง ๆ จึงทำให้ตัวละครหญิงต้องแข็งแกร่งรับผิดชอบภาระที่มากขึ้น ทั้งการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ให้ดำเนินไปด้วยดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ วงศ์ศุภชัยนิมิต (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสถานภาพและบทบาทผู้หญิงในนวนิยายของฉนวนรา พบว่า สถานภาพและบทบาทภรรยา พบภรรยาโดยนิตินัย และภรรยาโดยพฤตินัย

ก่อนการสมรสมีบทบาทดูแลให้เกียรติสามี ดูแลค่าใช้จ่ายในบ้าน วางแผนครอบครัว เลี้ยงดูลูกและทำงานไปด้วย สถานภาพและบทบาทลูกสาวเป็นลูกสาวสมัยใหม่กล้าคิดกล้าตัดสินใจ เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้สืบทอดกิจการ มีความกตัญญูเคารพพ่อแม่ สถานภาพและบทบาทแม่ เป็นแม่สมัยใหม่เลี้ยงดูลูกแบบตะวันตก สนับสนุนลูก และพบบทบาทของแม่เลี้ยงเดี่ยวมากขึ้น

ตัวละครหญิงมีบุคลิกภายนอกผู้เขียนมีการสร้างตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครประกอบให้มีลักษณะภายนอกที่งดงาม คือ งามสง่า งามแบบจิ้มลิ้มพริ้มเพรา มีรูปหน้าและเครื่องหน้าที่งาม และมีรูปร่างบอบบางสมส่วน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล กระจ่างโฉม (2563) ได้ศึกษาภาพลักษณ์และบทบาทตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของ กฤษณา อโศกสิน กล่าวว่า รูปร่างของตัวละครเอกมีรูปร่างบอบบาง สมส่วน ผิวพรรณดี หน้าตาสวยงามเพื่อดึงดูดความน่าสนใจของตัวละครชาย

ภาพลักษณ์เฉพาะตัว ที่เกิดขึ้นในตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครประกอบ มีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับภูมิหลังและสถานภาพด้านการประกอบอาชีพ ผู้แต่งได้สร้างตัวละครประกอบอาชีพอย่างหลากหลาย ซึ่งมีผลมาจากภูมิหลังของตัวละครในด้านชาติตระกูล การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละครอบครัวที่มีการสนับสนุนให้ลูกให้ได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ส่งผลให้ตัวละครแต่ละตัวมีอาชีพติดตัว สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ รวมไปถึงลักษณะนิสัยของตัวละครมีทั้งด้านความมีคุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อความรัก หรือผู้เป็นสามี ด้วยการเคารพ เชื่อฟัง ประณินบัญญัติแลสามี การมีความกตัญญูต่อบุพการี และมีความเมตตาต่อผู้อื่น ส่วนตัวละครการขาดคุณธรรม ประพฤติตนผิดศีลธรรมไม่ซื่อสัตย์ ไม่จงรักภักดีต่อสามี มีความมักใหญ่ใฝ่สูง ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมี จึงเกิดความทะเยอทะยานอยากได้จนเกินพอดี มีความโลภ โกรธ หลง อิจฉา ริษยา สอดคล้องกับของพัชรวาลี จินนิกร (2559) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงในวรรณกรรมเรื่องผู้ชนะสิบทิศ พบว่า การสร้างตัวละครที่ดีของผู้แต่งจะส่งผลให้ผู้อ่านจดจำตัวละครได้ ดังนั้นผู้แต่งจึงต้องให้ความสำคัญกับการสร้างภาพลักษณ์ของตัวละครได้อย่างชัดเจน

ดังจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนนำเสนอตัวละครหญิงให้เป็นผู้หญิงเก่งมีความรู้ ความสามารถ รักความยุติธรรม มั่นใจในตนเอง และมีศักยภาพในวิชาชีพของตนเองเท่าเทียมกับผู้ชาย สะท้อนให้เห็นความเท่าเทียมระหว่างตัวละครหญิงกับตัวละครชายในบริบททางสังคมที่มีมิติวัฒนธรรมของชนชั้นเพศ สถานะ ความเชื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่อยู่ภายใต้ระบบปิตาธิปไตย เป็นลูกสาวที่มีความกตัญญูเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ และช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว เป็นแม่ในอุดมคติ และเป็นภรรยาสมัยใหม่มีหน้าที่การงานเสมอที่ทัดเทียมสามี เป็นที่ปรึกษา ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่การงาน เชื่อฟัง และให้เกียรติสามี อีกทั้งยังได้นำเสนอด้านภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงที่โดดเด่น แสดงพฤติกรรมของตัวละครหญิงทั้งด้านดีและด้านไม่ดีอย่างชัดเจน

วรรณกรรมประเภทนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร มิใช่เพียงวรรณกรรมที่มุ่งเน้นความสุขและความบันเทิงแก่ผู้อ่านเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ได้สะท้อนเสียงของผู้หญิงจากมุมมองนักเขียนผู้ชายที่เรียกร้องความเท่าเทียมกันในสังคม ลดอคติที่มีต่อผู้หญิงในการประกอบอาชีพ สถานภาพและบทบาททางสังคม เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับจากผู้คนในสังคม ยุคสมัยอยุธยา และสมัยรัชกาลที่ 7 ได้เป็นอย่างดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

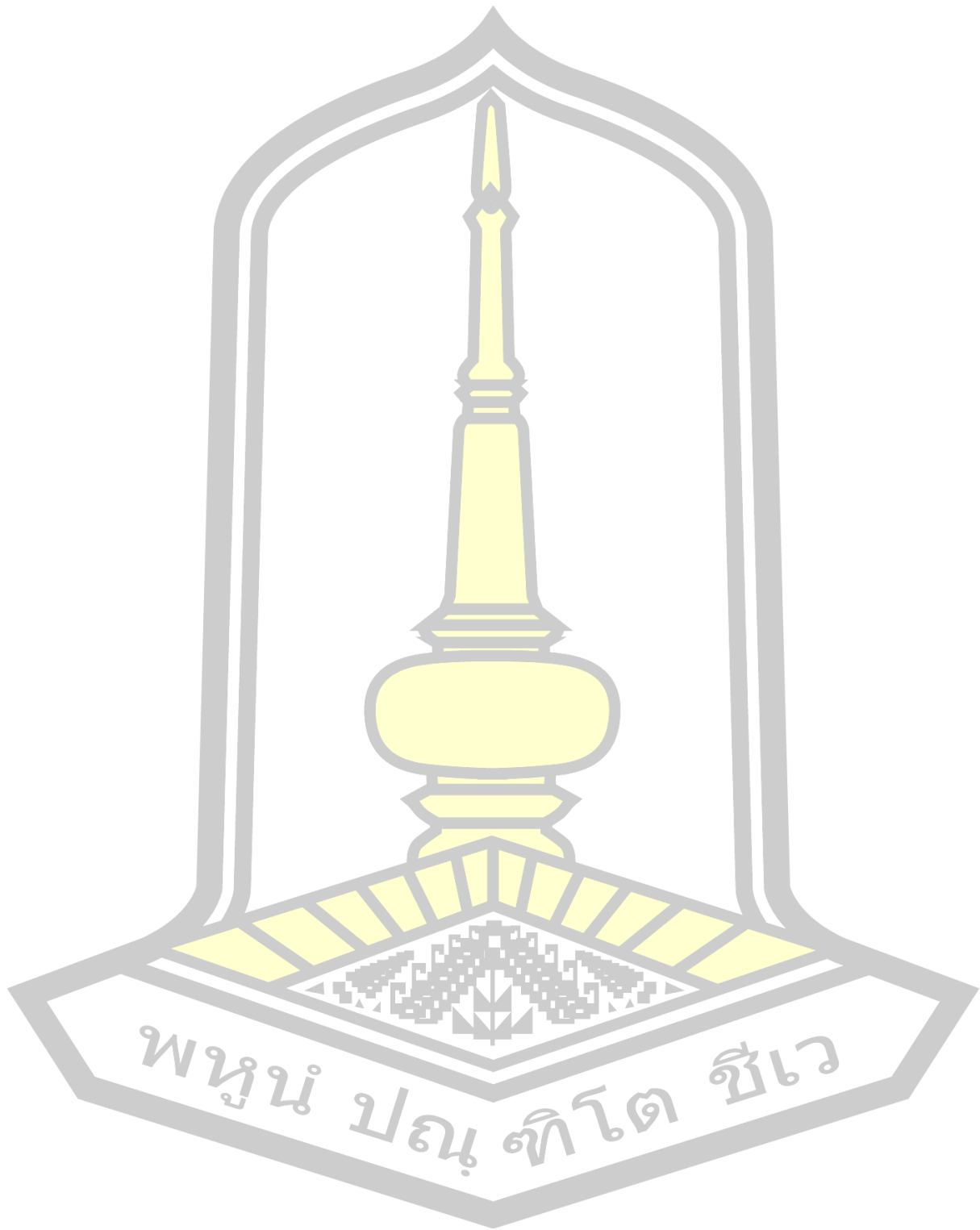
จากการศึกษาตัวละครหญิงในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของพงศกร : กลวิธีการนำเสนอและภาพลักษณ์ นวนิยายของพงศกรมีแง่มุมหลายแง่มุมที่น่าศึกษาต่อไป ดังนี้

5.3.1 การศึกษากลวิธีการนำเสนอตัวละครหญิงจากนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของผู้แต่งท่านอื่นๆ เพื่อจะได้เปรียบเทียบความเหมือนหรือแตกต่างในประเด็นที่หลากหลายยิ่งขึ้น

5.3.2 การศึกษาวรรณกรรมประเภทนิยายแนวสืบสวนสอบสวนโดยใช้กรอบแนวคิดอื่น เพื่อให้เห็นกลวิธีการนำเสนอ และภาพลักษณ์ของตัวละครหญิงที่มีความหลากหลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

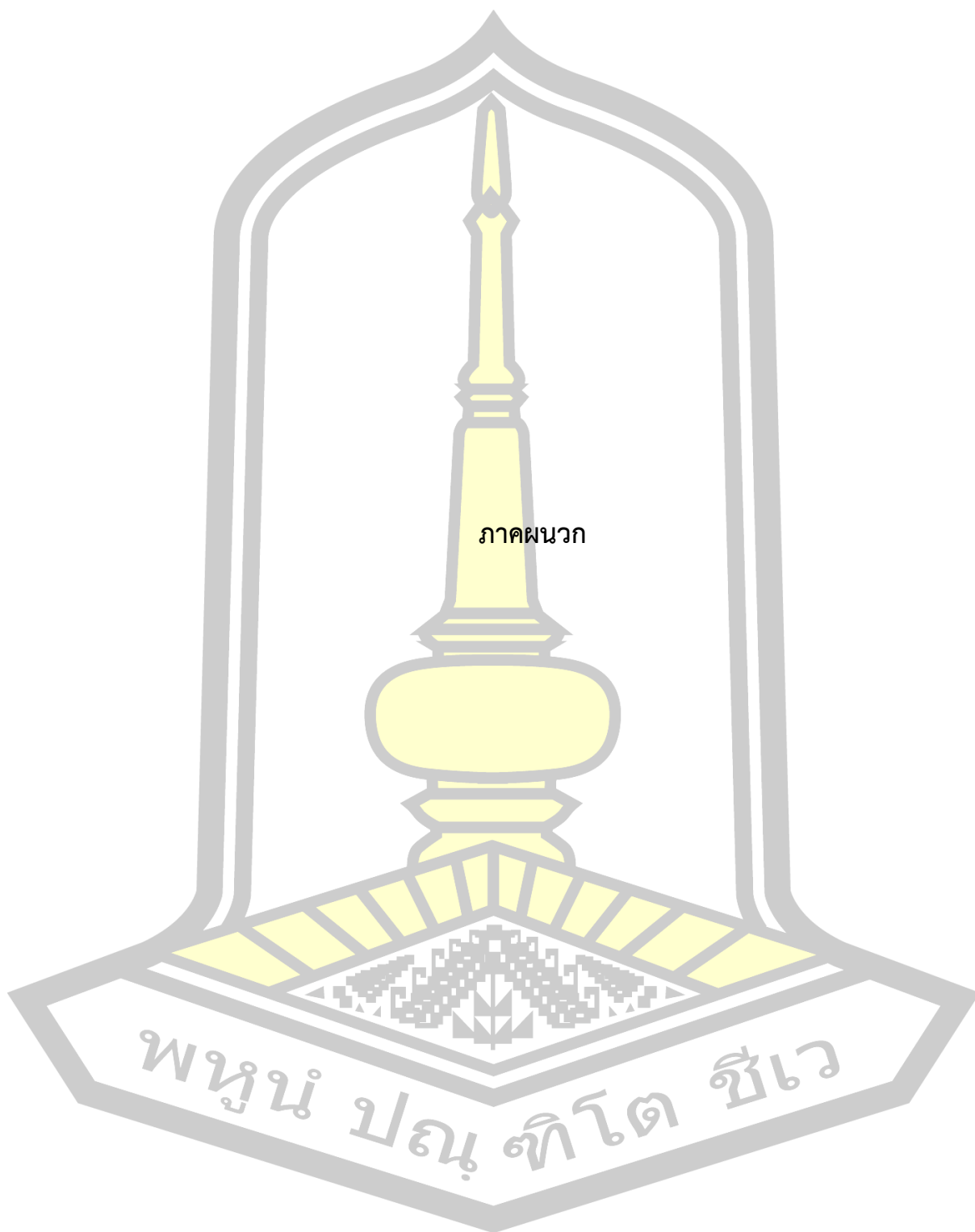
- กณภัทร รื่นภิรมย์. (2550). *ภาพลักษณ์ของตัวละครหญิง “โทะโมะเอะ โกะเซ็น” ในนวนิยายสงคราม และบทละครญี่ปุ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวรรณคดีญี่ปุ่นภาควิชาภาษาตะวันตก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กนกวรรณ คันสินธ์. (2552). *การศึกษาวิเคราะห์บุคลิกภาพตัวละครฝ่ายหญิงในนวนิยายของกิงฉัตร ระหว่าง พ.ศ. 2545 – 2550*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กรองกาญจน์ อัชฌายะสุนทร. (2557). *จากหยาดน้ำตาสู่หยดน้ำหมึก : ความรุนแรง บาดแผล และการเยียวยาในนวนิยายของดาซา มาราวินิ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิงผกา อังกาบ. (2560). *มิติทางวัฒนธรรมผ่านพื้นผ้าในนวนิยายชุด “ผ้า” ของพงศกร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2526). *วรรณคดีวิจารณ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2537). *วรรณคดีวิจารณ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2538). *วรรณคดีวิจารณ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2542). *วรรณกรรมปัจจุบัน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษณา รักษ์มณี, เสาวณิต จุลวงศ์ และสายวรุณ น้อยนิมิต. (2550). *ศักดิ์ศรีและความอับอายในวรรณกรรมไทย*. กรุงเทพฯ : แม่คำผาง.
- เกตุวลี บัวตุม. (2554). *วิถีชีวิตผู้หญิงสังคมเมืองในนวนิยายไทยร่วมสมัย ระหว่าง พ.ศ. 2545–2552*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรุง เจริญวัย. (2555). *การศึกษาการใช้ภาษาไทยในนวนิยายของพงศกร จินดาวัฒน์*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิณณะ รุจิเสนีย์. (2554). *การวิเคราะห์นวนิยายเหนือธรรมชาติของพงศกร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิรเมน สันต์ชัย. (2560). *การค้นแปลนวนิยายชุดผ้าของพงศกรเป็นบทละครโทรทัศน์*. รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- เจตนิพิฐ ท้าวแก้ว. (2559). *สถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงในนวนิยายของพงศกร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ชนิกานต์ กู้เกียรติ. (2563). *ภาพลักษณ์นักร้องของตัวละครหญิงในนวนิยายชุดนักร้องสตริงร้อยยี่สิบสาม*. *วารสารดำรงวิชาการ*, 19 (2), 131.
- ชุมสาย สุวรรณชมภู. (2546). *ภาพลักษณ์ของผู้หญิงลาวในบทเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนในภาษา ในภาษา และวรรณกรรมสาร: ภาษาและวรรณกรรมไม่เคยตาย*. กรุงเทพฯ: พรินติง.

- ณัฐรุจา ใจหาร และคณะ. (2564). นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบมีดของปราปต์: กลวิธีการสร้างโครงเรื่องกับการนำเสนอตัวละครชายขอบ. *วารสารภาษาและวรรณคดีไทย*, 38(1), 65.
- เดือน คำดี. (2554). พระเวทในสายตาแห่งพุทธปรัชญา. *วารสารบัณฑิตยสภา*, 11 (1), 83.
- เถกิง พันเถกิงอมร. (2541). *นวนิยายและเรื่องสั้น: การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์*. สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ธวัช ปุณโณทก. (2527). แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญญา สังขพันธ์ธานนท์. (2538). *ปรากฏการณ์แห่งวรรณกรรม*. กรุงเทพฯ: นาค.
- ธัญญา สังขพันธ์ธานนท์. (2539). *วรรณกรรมวิจารณ์*. กรุงเทพฯ: นาค.
- ธิดาดาว เดชศรี. (2561). *ตัวละครหญิงในนวนิยาย หวังรัก - เหวล็ก ของหลวงวิจิตรวาทกร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นพพร ประชากุล. (2552). *วรรณกรรมศึกษา: การวิเคราะห์นัย*. กรุงเทพฯ: อ่านและวิภาษา.
- นฤมล กระจ่างโณม. (2563). *ภาพลักษณ์และบทบาทของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของ กฤษณา อโศกสิน ที่นำเสนอเป็นละครโทรทัศน์ในปี พ.ศ. 2560 - 2561*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2532). *สถานภาพสตรีไทย*. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง.แฮ้าส์.
- บุญสิตา อารังวีระชาติ. (2562). *การสร้างความทรงจำของตัวละครในนวนิยายชุดผ้าของพงศกร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, มล. (2539). *แนะแนวทางการศึกษาวรรณคดี*. กรุงเทพฯ: บัณฑิต.
- ปาริฉัตร ภูพันธ์. (2554). *อาชุนิยาย พ.ศ. 2541 - 2550*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราง ศรีอรุณ. (2560). *เรือนร่างในอาชุนิยายร่วมสมัยแนวฆาตกรต่อเนื่องของอเมริกาและญี่ปุ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาตา กุลรินทร์, นราวลัย พูลพิพัฒน์ และศรีวิไล พลมณ. (2561). การสร้างภาพลักษณ์สตรีในนวนิยายไทยที่ได้รับรางวัลใน พ.ศ. 2550-2559. *วารสารพินเนศวร์สาร*, 14(1), 124-133.
- ปิ่นหล้า ศิลาบุตร. (2551). *สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายของปิยะพร คักดีเกษม*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พงศกร. (2560). *ลายเหมมราช*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: กรู๊ป พับลิชชิ่ง.
- พงศกร. (2561). *ลายกินรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: กรู๊ป พับลิชชิ่ง.
- พงศกร. (2561). *ลายราชสีห์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กรู๊ป พับลิชชิ่ง.
- พงศกร. (2562). *เปลวรกนก*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: กรู๊ป พับลิชชิ่ง.
- พงศกร. (2562). *ฉัตรรกนก*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: กรู๊ป พับลิชชิ่ง.
- พงศกร. (2562). *เปลวรกนก*. กรุงเทพฯ: กรู๊ป พับลิชชิ่ง.
- พรรณทิภา จีนกลับ. (2551). *การศึกษาวิเคราะห์นวนิยายไทยที่นำเสนอการเดินทางข้ามเวลา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พัชราวลี จินนิกร. (2559). *การศึกษาลักษณะของตัวละครหญิงในวรรณกรรมเรื่องผู้ชนะสิบทิศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิราวรรณ สังข์จันทร์. (2550). *ศึกษาศิลปะการใช้ภาษา และกลวิธีการสร้างตัวละครในเรื่องสั้นอีโรติกของสุจินดา ชั้นตยาลงกต*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ไทยศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เพชรินทร์ นาทศรีทา. (2554). *ภาพลักษณ์หญิงในวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลซีไรต์ของนักเขียนหญิง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- เพ็ญวิษา วัฒนปรีชานนท์. (2550). *กลวิธีการประพันธ์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพโรธ เลิศพิริยกุลม. (2542). *วรรณกรรมปัจจุบัน (ปรับปรุงครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพลิน อินคำ. (2563). *ภาพลักษณ์ของตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่ปรากฏในนวนิยายที่ได้รับรางวัลของขมัยภร แสงกระจ่าง.วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์*, 10(2), 69.
- มยุรา พรหมอ้วน. (2542). *แนวคิดเกี่ยวกับสตรีในนวนิยายของนันทนา วีระชนในช่วง พ.ศ. 2514 – 2528*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มุกกรินทร์ แพรกนกแก้ว. (2562). *ตัวละครเอกหญิงในงานเขียนของอรุณา โควินท์*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปกร.
- ยุพาวดี อาจหาญ. (2559). *ผ้าทอในนวนิยายไทย : การประกอบสร้างและการสื่อความหมาย*. วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุวพาส์ (ประทีปเสนา) ชัยศิลป์วัฒนา. (2552). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดีไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รัชนิพร ศรีรักษา. (2566). *องค์ประกอบและความขัดแย้งในนวนิยายสืบสวนสอบสวนของปราปต์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2545). *มิใช่เป็นเพียง “นางเอก”*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แปลน พรินท์ติ้ง.
- วาลิกา. (2546). *ว่าด้วยเรื่องของ “ความรัก”*. *นิตยสารใกล้หม้อ*, 27(1), 60.
- วิทยา วงศ์จันทร์. (2555). *การประกอบสร้าง “ความเป็นลาว” ในวรรณกรรมและสื่อภาพยนตร์ไทยร่วมสมัย*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภา กงกะนันทน์. (2533). *วรรณคดีศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2544). *การประชาสัมพันธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัชพัชร จรัสเพชร. (2555). *กลวิธีการสร้างตัวละครในนวนิยายของ “กิ่งฉัตร”*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจิภา ไชยสินธุ์. (2547). *อัตลักษณ์ “ผู้หญิงเก่ง” ในนิตยสารสตรีช่วงปี พ.ศ. 2540-2545*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิวี เกวลกุล. (2552). *นวลักษณ์ในนวนิยายรางวัลซีไรต์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีไลรัตน์ ภามนตรี. (2565). *สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายของจุฬามณี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีรวัดณ์ อินทรพร. (2541). *การศึกษาแนวคิดลัทธิสตรีในนวนิยายของโศคนัน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรัณย์ภัทร บุญสุข. (2558). *คติชนในนวนิยายของพงศกร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีจันทร์ พันธุ์พานิช. (2534). *การวิเคราะห์ตัวละครผู้หญิงในนวนิยายของ ว.วินิจฉัยกุล*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ส.รัตนรัตน์ (2552). *ธรรมวิภาคบรรยาย นวโกวาทฉบับจำแนกแจกแจงธรรม หลักธรรมสำคัญสำหรับชาวพุทธ*. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.
- สมพร นุกุลกิจ. (2525). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2539). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินต์ติ้งแมสโปรดักส์.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินต์ติ้งแมสโปรดักส์.
- สุนทร ณ รังสี. (2545). *ปรัชญาอินเดียและลัทธิ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุदारัตน์ ชุนทอง และสายวรุณ สนทโรทก. (2562). *กลวิธีการสร้างเรื่องแบบสืบสวนสอบสวนในนวนิยายเรื่อง กี่เพ้า*. *วารสารมนุษยศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 8(2): 38-50.
- สุวรรณา ค้อยเอี่ยม. (2561). *การสืบเสาะวรรณคดีมรดกของไทยในนวนิยายของพงศกร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุมนตา บุญวัฒน์กุล. (2550). *ตัวละครในนวนิยายของบุญเหลือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุพัตรา สุภาพ. (2542). *สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- สุพิชญา ชัดติยะมาน. (2563). *อาชุนิยายในฐานะวรรณกรรมวิพากษ์สังคม: กรณีศึกษาเรื่องชุดพุ่มรัก พานสิงห์ ของวินทร์ เลียววาริณ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธิวงค์ พงศ์ไพบูลย์. (2525). *วรรณคดีวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สิทธิชัย สมานชาติ. (2564). *ผ้าอยุธยา - ผ้าลายอย่าง : มรดกศิลป์กรุงศรีอยุธยา*. พระนครศรีอยุธยา : คณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2541). *ภาพพจน์นั้นสำคัญไฉน*. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์มและไซแมแท็ช.
- เสาวคนธ์ วงศ์ศุภชัยนิมิต. (2559). *การศึกษาสถานภาพและบทบาทผู้หญิงในนวนิยายของฉมา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แสงเดือน วณิชดำรงศักดิ์. (2555). *การรับรู้ภาพลักษณ์และคุณภาพบริการ : กรณีศึกษา ธนาคารเกียรตินาคิด สาขากรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อทิติ วลัยุฑ์เพียร. (2555). *การพัฒนาบุคลิกภาพ*. พะเยา: จี ก๊อบบี้ เซ็นเตอร์.
- อรจิรา อัจฉริยไพบูลย์. (2563). *ลักษณะเด่นในนวนิยายของพงศกร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อนัญญา วาริสะอาด. (2553). *วาทกรรมไทยหาอดีตกับแนวคิดการรวมกันเป็นหนึ่งในของประชาคมอาเซียนในนวนิยาย เรื่อง รอยไหม ของพงศกร*. ในอาเซียนจากมิติวรรณกรรม : อดีตถึงโลกาภิวัตน์ ศูนย์วรรณคดีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรคภาค เล้าจินตนาศรี. (2548). *ตัวละครหญิงในนวนิยายของศรีบูรพา ศักศึกษาสถานภาพบทบาทและสำนึกทางสังคม*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อังคณา สุขวิเศษ. (2544). *นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน: อิทธิพลของชุดเซอร์ลอคโฮล์มส์ที่มีต่อบัวโรต์และนิทานทองอิน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิรวดี ไตลังคะ. (2543). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุดม หนูทอง. (2522). *พื้นฐานการศึกษาวรรณคดีไทย*. สงขลา: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณุ ทิโต ชีเว

เรื่องย่อนวนิยายซีรีส์สายเลือดของพงศกร ประกอบด้วย 2 ชุด

ชุดที่ 1 นักสืบสตรีศรีอยุธยา จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ลายกินรี

ขณะที่นางนอมและเต่าสุกกำลังหาปลาอยู่ที่คลองข้างวัดประดู่ นั้น คันเบ็ดได้เกี่ยวเข้ากับศพของกัปตัน ฌอง ปีแอร์ กัปตันเรือสินค้าของฝรั่งเศส โดยผู้ตายแต่งกายแบบหญิงสยาม ห่มสไบสีชมพู และนุ่งซิ่นลายกินรี ซึ่งเป็นลายของสตรีและเป็นลายเฉพาะของพระบรมวงศานุวงศ์หรือเจ้าจอมฝ่ายในเท่านั้น ทั้งสองจึงไปตามหมอฟุดซ็อนบุตรสาวของหมอโหมตมาคุยถึงที่เกิดเหตุ เธอตรวจดูศพและพบว่ากัปตันชาวฝรั่งเศสเสียชีวิตมาก่อนแล้ว คนร้ายจึงนำศพมาทิ้งน้ำเพื่ออำพรางคดี เพียงแต่หาหลักฐานมาพิสูจน์และต้องตรวจดูศพให้แน่ใจอีกครั้ง

เมอร์ซีเออร์ โรแบร์ต เลขาธิการของกัปตันฟอร์แบง ผู้อยู่ในเหตุการณ์จึงเอ่ยปากขอให้ฟุดซ็อนเป็นผู้ตรวจศพอีกครั้ง แต่ออกหลวงอินทราชภัทติกลับไม่เห็นด้วย หากแต่ไม่สามารถห้ามได้ เพราะกัปตันฌองเป็นคนในบังคับของฝรั่งเศส เมอร์ซีเออร์ โรแบร์ตได้บอกให้คนย้ายศพไปที่โบสถ์ ก่อนที่จะพาฟุดซ็อนไปบอกข่าวร้ายแก่คลารา ภรรยาของกัปตันฌอง

หลังจากเกิดเหตุการณ์ในวันนั้นออกหลวงอินทราชภัทติกัดได้มาขอร้องให้ฟุดซ็อนช่วยโกหกเรื่องการตายของกัปตันฌอง เพราะเกรงจะเป็นภัยแก่ชาวอยุธยา เนื่องจากในเวลานั้นฝรั่งเศสเข้ามามีบทบาทในราชสำนักมาก แต่ฟุดซ็อนปฏิเสธและบอกว่าจะหาความจริงให้ได้ เมื่อเริ่มสืบความฟุดซ็อนจึงเริ่มจากหาข้อมูลจากฝ่ายใน เพราะผ้าลายกินรีที่กัปตันฌองสวมใส่นั้นใช้เฉพาะในราชวังเท่านั้น เธอจึงไปสอบถามเจ้าจอมสารภีผู้มีศักดิ์เป็นป้าเกี่ยวกับผ้าลายกินรี เจ้าจอมสารภี จึงบอกให้ลูกจันสืบความให้ เมื่อได้คำตอบเช่นนั้นฟุดซ็อนจึงตรงไปที่บ้านกัปตันฌองเพื่อขอตรวจศพ แต่ภรรยาของกัปตันฌองไม่อนุญาต ฟุดซ็อนไม่มีทางเลือกจึงแอบไปตรวจศพเพราะกลัวศพจะถูกฝังไปก่อน

ต่อมาเมื่อได้หลักฐานเกี่ยวกับผ้าลายกินรีจากลูกจันญาติผู้น้องว่าเจ้าจอมกินรีเป็นเจ้าของผ้าลายกินรีผืนนี้และอาจเป็นผู้สังหารกัปตันฌอง เพราะกัปตันฌองรู้ความลับเรื่องที่เจ้าจอมกินรีเปิดบ่อนการพนันในตำหนัก ซึ่งเป็นความผิดอย่างร้ายแรง ทางด้านเมอร์ซีเออร์ โรแบร์ตก็พยายามหาหลักฐานจากกัปตันปอลที่มีเหตุทะเลาะวิวาทกับกัปตันฌองเช่นเดียวกัน ทั้งออกหลวงอินทราชภัทติ และเมอร์ซีเออร์ โรแบร์ตได้นำหลักฐานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จนกระทั่งใกล้จะสืบหาพยานปากสำคัญกลับโดนฆ่าตาย และทางด้านฟุดซ็อนเองก็หายตัวไปพร้อมกับสาวใช้ที่บ้าน ออกหลวงอินทราชภัทติออกตามหาจนไปพบว่า อยู่ที่บ้านของกัปตันฌอง และคนร้ายตัวจริงที่ฆ่ากัปตันเรือชาวฝรั่งเศสคือ คลารา ผู้เป็นภรรยาเหตุเพราะทนไม่ไหวกับความวิปริตและความโหดร้ายของสามี หลังจากเหตุการณ์นั้น ฟุดซ็อนรอดชีวิตมาได้ เธอจึงแต่งงานกับออกหลวงอินทราชภัทติ ส่วนเมอร์ซีเออร์ โรแบร์ตได้ตามเจ้านายกลับไปอยู่ที่ฝรั่งเศส

เรื่องที่ 2 ลายเหมมราช

หลังจากสิ้นแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์เข้าสู่แผ่นดินของสมเด็จพระเพทราชา ลูกจันกลับมาอยู่กับพ่อแม่หลังจากที่เจ้าจอมสารภีขอตัวไปบวชชีอยู่ที่วัด เมื่อกลับมาอยู่บ้านลูกจันได้ไปเป็นผู้ช่วยฟุดซ็อนรักษาผู้ป่วย และหมั่นศึกษาความรู้ทางการแพทย์จากฟุดซ็อนอย่างสม่ำเสมอ ต่อมาเธอพบกับเรื่องเศร้าสลดใจ เมื่อนวลญาติผู้พี่ของเธอ ซึ่งเป็นร่างทรงของพระนามเทพทองได้ถูกสังหาร

อย่างโหดเหี้ยม ลูกจันจึงได้เดินทางพร้อมกับออกหลวงแสนอริพ่ายคนรักของเธอเพื่อไปบอกพุดซ้อน ให้มาตรวจศพ หลังจากพุดซ้อนและลูกจันตรวจศพเสร็จแล้ว อ้ายจงมาบอกว่าเห็นพระอัครมเหสี ฆ่าแม่เนวล ลูกจันกับออกหลวงแสนอริพ่ายไม่เชื่อ เพราะอ้ายจงสติไม่ดี การที่กล่าวหาพระอัครมเหสี เช่นนั้นจึงไม่น่าเชื่อถือ แต่พุดซ้อนกลับบอกให้ฟังหูไว้หูและต้องหาหลักฐานมาพิสูจน์หาความจริง

หลังจากเกิดเหตุการณ์วันนั้น ลูกจันได้เข้าไปเก็บกวาดเรือนแม่เนวลและพบกับผ้าลายเหมราษ ลูกจัน จึงได้สอบถามกับเจ้าจอมสารภีและทราบว่าเป็นผ้าของตำหนักเจ้าฟ้าอภัยยศ แต่ยังไม่ติดปะต่อ ข้อมูลไม่ได้ ด้านออกหลวงแสนอริพ่ายก็ได้ออกตามหาเฒ่าสาและจงพยานปากเอก แต่กลับพบว่า เฒ่าสาถูกฆ่าตาย ส่วนจงหายตัวไป คาดว่าหนีรอดจากการถูกฆ่าปิดปากไปได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นหลังจาก ที่งานศพของแม่เนวลผ่านพ้นไป ทั้งแม่หญิงลูกจัน คุณหญิงשר เจ้าจอมสารภี ออกหลวงแสนอริพ่าย และออกพระอินทพิชัยนครา ได้ปรึกษาหารือกันอีกครั้ง เรื่องการตายของแม่เนวลและทั้งหมดก็คาดคิดว่า อาจเกี่ยวข้องกับข่าวลือที่ว่าเจ้าฟ้าอภัยยศยังมีพระชนม์ชีพอยู่และกำลังรวบรวมไพร่พล เพื่อ กลับมาชิงราชบัลลังก์คืน เพราะผ้าลายเหมราษที่ตกอยู่ในเรือนของแม่เนวล

ต่อมาพ่อเพชรคนรู้จักของลูกจันได้พบกับจงที่กำลังไม่สบายมากจึงได้พามารักษาตัวที่เรือน ของหมอพุดซ้อน จึงได้ทราบเรื่องการถูกฆาตกรรมของแม่เนวล เพชรจึงได้กลับไปที่บ้านของแม่เนวล อีกครั้งเพื่อหาหลักฐานที่อาจหลงเหลืออยู่ จึงเห็นคุณหญิงพ้องมารดาของออกหลวงแสนอริพ่าย ที่มาหาตุ้มหูที่ถูกออกพระเทพบริบาลอ้างว่า พระอัครมเหสีกลางขอยืมและทำตกอยู่ที่เรือนของ แม่เนวล คุณหญิงพ้องจึงตกเป็นผู้สงสัยอีกคน

ต่อมาไม่นานคุณหญิงพ้องมารดาของออกหลวงแสนอริพ่ายหายตัวไปจากบ้าน ออกหลวง แสนอริพ่ายและแม่หญิงลูกจันช่วยกันออกตามหา ทั้งคู่ตามมายังเรือนของแม่เนวลแต่กลับพบศพ ของแม่เฟื่อง ร่างทรงผู้ที่รู้ความลับทั้งหมดถูกฆาตกรรมอยู่บนเรือน ลูกจันจึงบอกให้ออกหลวงแสนอริพ่าย ไปแจ้งตำรวจ ส่วนเธอจะอยู่เฝ้าศพแม่เฟื่องให้ แต่กลัวเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้น เมื่อคนร้ายกลับมา ที่เรือนอีกครั้งและพยายามจะฆ่าลูกจัน เพื่อปิดปากหลังจากรู้ความจริงทั้งหมดว่าผู้ที่ล่องมือสังหารแม่ เนวล คือ ออกพระเทพบริบาลที่ให้คนปลอมตัวเป็นพระอัครมเหสีกลาง เพื่อลวงให้คนเข้าใจผิดคิดว่า พระอัครมเหสีคืออาตกรที่สังหารแม่เนวล เพื่อชิงราชบัลลังก์กลับสู่ราชวงศ์ปราสาททอง แต่ออก พระเทพบริบาลไม่ทันได้ล่องมือฆ่าแม่ลูกจัน ออกหลวงแสนอริพ่ายก็ตามมาถึงที่เรือนได้ทันเวลา รวมไปถึง พุดซ้อนและสามีของเธอที่นำจงพยานปากเอกมาชี้ตัวคนร้าย เมื่อไม่มีทางสู้ ออกพระเทพบริบาล จึงคิดจะจับแม่หญิงลูกจันเป็นตัวประกัน แต่กลับถูกแม่หญิงลูกจันสาดตะเกียงเข้าใส่จนถูกไฟไหม้ ร่างกายและตายในที่สุด

เรื่องที่ 3 ลายราชสีห์

เมื่อเสียงตีเกราะบอกเหตุดังไปทั่วเขตราชฐานชั้นใน แสร้งวิ่งเข้าไปดูตามเสียงและได้พบกับ เจ้าจอมสารภีเพื่อนสนิท พร้อมกับเหล่าข้าหลวงกำลังรายล้อมมองดูศพของเจ้าจอมดอกแก้วที่ กระโดดลงมาจากตำหนักเสียชีวิตอยู่บริเวณลานด้านล่าง พลันสายตาของคนทั้งสองเหลือบไปพบกับ เศษผ้าลายราชสีห์ที่อยู่ในมือของเจ้าจอมดอกแก้ว จึงเกิดความสงสัยว่าผ้าลายราชสีห์ซึ่งเป็นผ้าสำหรับ บุรุษที่เป็นขุนนางฝ่ายหน้าใช้ ด้วยเหตุใดจึงมาอยู่ในมือของเจ้าจอมดอกแก้วได้

เจ้าจอมสารภีจึงได้ขอหัวหน้าโขนเก็บผ้าไว้เพราะทั้งสองรู้สึกว่าการณ์ครั้งนี้ผิดปกติ ไม่น่าจะเป็นแค่การกระโดดตกลงมาธรรมดา เมื่อนำเศษผ้าลายราชสีห์ที่ฉีกขาดมาตรวจสอบ จึงพบว่า เป็นผ้าของขุนนางกรมพระกลาโหมผู้ใดผู้หนึ่ง ระหว่างออกหลวงวิไชยราชกิจกับออกหลวงชาญไวยทยา แสร้งจึงเริ่มต้นสืบจากลายผ้าเป็นลำดับแรก โดยสอบถามจากเพื่อนของเธอที่ชื่อว่าแม่สุน ลูกสาวของวัน วลิต ให้ช่วยตรวจสอบบัญชีคุมผ้าที่ถูกส่งมาจากโรงงานในเมืองสุรัต ประเทศอินเดีย และได้ให้หม่อมโหม่นน้องชายของเจ้าจอมสารภีแอบมาตรวจศพ

เมื่อหม่อมโหม่นตรวจดูหลักฐานที่ได้มาแล้วพบว่า เจ้าจอมดอกแก้วกำลังตั้งครุฑและมีว่านเลือดอยู่ในร่างกายที่สามารถทำให้ตายได้ จากหลักฐานที่ได้พิสูจน์ทำให้แสร้งนึกถึงเพลงยาวที่เป็นชาวสือเกี่ยวกับเจ้าจอมดอกแก้วและออกหลวงวิไชยราชกิจ ซึ่งเป็นคนรักของเธอทำให้เธอปักใจว่าคนร้ายอาจเป็นเขา เมื่อเกิดการเข้าใจผิดออกหลวงวิไชยราชกิจ จึงตั้งใจจะบอกความจริงโดยให้แสร้งมาพบที่งานสวดศพของเจ้าจอมดอกแก้ว หากแต่งงานสวดศพถูกยกเลิกเพราะพระเจ้าอยู่หัวทราบเรื่องที่เจ้าจอมดอกแก้วตั้งครุฑ แสร้งจึงแอบออกมาบอกคนรักให้หนีไป แต่เขาไม่ยอมหนีเพราะมั่นใจในความบริสุทธิ์ของตนเอง และได้ส่งหลักฐานเพลงยาวที่ตอนแรกแสร้งคิดว่าจะเป็นเพลงยาวเชิงซู้สาวแต่แท้จริงแล้วกลับเป็นเพลงยาวขอความช่วยเหลือจากเจ้าจอมดอกแก้ว

หลังจากที่ออกหลวงวิไชยราชกิจถูกจับขังอยู่ในคุก ทำให้ไม่สามารถจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ความบริสุทธิ์ตนเองได้สะดวก แสร้งจึงพยายามหาเบาะแสเพื่อจะช่วยคนรักของเธออย่างเร่งด่วน ด้านเจ้าจอมสารภีเองเริ่มหาหลักฐานเพิ่มเติมจากเหล่าอุนแดงที่หม่อมโหม่นผู้เป็นน้องชายตรวจพบในร่างกายของเจ้าจอมดอกแก้ว โดยได้ไปหาข้อมูลที่ตำหนักของเจ้าจอมฉิมและเจ้าจอมนุช แต่เจ้าจอมสารภีกลับถูกเจ้าจอมทั้งสองมอมเหล้าและจะถูกปลุกปล้ำจากชายที่บุกรุกเข้ามาในเขตราชฐาน แต่เธอใช้มีดที่เตรียมมาแทงไปที่ตัวชายคนร้าย เธอจึงรู้ว่าทั้งคู่ลักลอบให้บุรุษเข้ามาในพระราชฐานชั้นในและนำเรื่องราวไปบอกกับแสร้ง ทั้งคู่ค่อย ๆ ปะติปะต่อเรื่องราวที่ได้รับมาและคาดการณว่าเจ้าจอมดอกแก้วอาจจะไปรู้ความจริงของเจ้าจอมฉิมและเจ้าจอมนุช จึงถูกฆ่าเพื่อปิดปากด้วยการส่งยาผสมว่านเลือดไปให้ดื่มทุกวัน โดยอ้างว่าเป็นยาบำรุงเลือดจนเจ้าจอมดอกแก้วเกิดภาพหลอนและกระโดดลงมาจากตึก

เหตุการณ์ค่อย ๆ คลี่คลายลงแต่แสร้งจะรอช้าไม่ได้เพราะคนรักของเธอจะถูกประหารในไม่ช้า เธอจึงต้องไปสืบค้นเรื่องผ้าลายราชสีห์อีกครั้ง จากเรือนของออกหลวงชาญไวยทยา ก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป พวกเขาตามหาตัวคนร้ายจนเจอ คนร้ายคือพระธรรมกิตติพี่ชายของออกหลวงชาญไวยทยา ที่บวชเป็นพระ เพราะเจ้าจอมดอกแก้วรู้ความลับเรื่องที่เขาลักลอบเป็นชู้กับเจ้าจอมนุชและเจ้าจอมฉิม ส่วนผ้าลายราชสีห์นั้นเป็นผ้าลายอย่างของออกหลวงชาญไวยทยาที่ได้รับพระราชทานมาและได้ให้ท่านเจ้าคุณธรรมกิตติใช้ห่อพระคัมภีร์ตามความนิยมในสมัยนั้น

ชุดที่ 2 คุณหญิงยอดนักสืบ จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 คุณหญิงเปลวนก

เมื่อหม่อมราชวงศ์เปลวนก ตัดสินใจหนีความวุ่นวายจากพระนครมาหาความสงบด้วยการทำฟาร์มเลี้ยงผึ้ง เลี้ยงไก่ เลี้ยงวัวอยู่บางเปิด ซึ่งหม่อมราชวงศ์เปลวนกคิดว่าชีวิตคงมีแต่ความสุขสงบเสียที่แต่ก็เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น เมื่อวิศิษฐ์เพื่อนของเธอถูกฆาตกรรม เธอก็ถูกตั้ง

เข้าไปเกี่ยวข้องโดยไม่อาจหลีกเลี่ยง โดยเฉพาะเมื่อนายตำรวจเจ้าของคดีเป็นถึงท่านชายผู้ทรงศักดิ์ และเธอก็เป็นหนึ่งในผู้ต้องสงสัยเรื่องฆาตกรรม เธอจึงสืบหาตัวคนร้ายด้วยตัวเองจนได้รับอันตรายเกือบเอาชีวิตไม่รอดเพราะคนร้ายใช้น้ำผึ้ง น้ำมะนาวผสมยานอนหลับ ทำให้เกิดอาการง่วง วิงเวียนศีรษะ จึงทำให้รู้ว่า ศรีไพรและนายไ้เป็นคนร้ายที่ลงมือฆ่าวิศิษฐ์ คุณหญิงเปลกนกจึงใช้สติที่เหลืออยู่เขียนสื่อสารด้วยการใช้รหัสซาริให้ท่านชายตำรวจชาติรู้ว่าใครคือคนร้ายตัวจริง

เรื่องที่ 2 คุณหญิงฉัตรกนก

เมื่อเศรษฐกิจสยามเริ่มชะลอตัว หม่อมอุ้นอรุณและคุณหญิงฉัตรกนกไม่อาจอยู่นิ่งเฉย ย่าและหลานจึงลุกขึ้นมาทำธุรกิจ ตั้งโรงงานพิมพ์ผ้าใจกลางพระนคร โรงพิมพ์ผ้าตราฉัตรกนกจึงเป็นที่นิยมอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางความริษยาของผู้คนจำนวนมากไม่น้อยทำให้เกิดเหตุฆาตกรรมเกิดขึ้นที่โรงงาน

หม่อมอุ้นอรุณ และคุณหญิงฉัตรกนกพบศพของคุณหญิงวิศวานภุมิตเสียชีวิต เมื่อได้ตรวจสอบจากการชันสูตรศพของผู้ตายพบกระสุนปืนปริศนาที่มีอักษรตัว V สลักไว้ อีกทั้งยังเกิดเหตุการณ์ที่มีพนักงานช่างมาส้มครงานคือ ฤทธิ์ ชาตีสยาม ชายหนุ่มผู้ลึกลับเข้ามาเกี่ยวข้องเขา คือคนร้ายหรือไม่ ตลอดจนเลขาส่วนตัวของคุณหญิงฉัตรกนกยังจนได้รับบาดเจ็บ จึงได้เลขาคนใหม่คือ ดวงสุดา วีระจันทร์ เมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมายในโรงพิมพ์ผ้า จึงทำให้คุณหญิงฉัตรกนกเกิดความสงสัยในตัวของเธอ อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมคุณหญิงวิศวานภุมิต จึงเริ่มสืบประวัติทำให้รู้ว่าดวงสุดา วีระจันทร์ เป็นตัวปลอม เข้ามาทำงานในโรงพิมพ์ผ้าเพราะจะปกปิดคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้น

อีกทั้งยังทำให้รู้ว่า ดวงสุดาตัวปลอม คือ วิมล สุรนาถ ลูกสาวของพระยาวิเศษสุรนาถ ดังนั้นคุณหญิงฉัตรกนกจึงได้ลักลอบเข้าบ้านพักของพระยาวิเศษสุรนาถ เพื่อหาหลักฐานเพิ่มเติมโดยการใช้กระดาศลิตมีสลักกับเสื้อเพื่อเก็บหลักฐานเขม่าปืน และพบลูกกระสุนปืนที่สลักอักษรตัว V ไว้ ซึ่งตรงกับกระสุนปืนปริศนาที่พบในศพของวิศวานภุมิต ทำให้จับตัวคนร้ายได้ในที่สุด

เรื่องที่ 3 คุณหญิงเชิญกนก

เมื่อเด็ก ๆ จำนวนมากถูกสังหารอย่างเหี้ยมโหด สภาพศพแต่ละรายมีบาดแผลคล้ายของมีคมกรีด มีอวัยวะภายในหายไป อีกทั้งยังพบมดป่าออสเตรเลียเสียชีวิตที่มดเพศเมียขาดบุลดีอกในที่เกิดเหตุ ประกอบกับพิพิธภณินตีเวซของนายแพทย์พิริยพงศ์กำลังจะเปิดแสดง อวัยวะในโหลดองมากมาย อาจเป็นอวัยวะของเด็กผู้เคราะห์ร้ายเหล่านั้น ความสงสัยที่เกาะกินในใจของคุณหญิงเชิญกนก ทำให้เธอเริ่มลงมือสืบหาตัวคนร้าย หากทว่ายิ่งสืบ คุณหญิงเชิญกนกก็ยิ่งเข้าใกล้อันตรายไปทุกขณะ และความจริงที่ค้นพบก็สร้างความตื่นตระหนกให้กับทุกคนในวังเกษกนกเพราะเหยื่อรายต่อไป อาจจะเป็นเดชกนก บุตรชายวัยสี่ขวบของคุณหญิงฉัตรกนก หลานผู้เป็นแก้วตาดวงใจของคุณหญิงเปลกนกและคุณหญิงเชิญกนก

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวภูริรัตน์ สายลุน
วันเกิด	วันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2536
สถานที่เกิด	อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านโนนสัง เลขที่ 247 หมู่ 9 ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ 33130
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 53 จังหวัดสกลนคร ตำบลนาหัวบ่อ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร รหัสไปรษณีย์ 47220
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2551 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกันทรารมณ์ ตำบลดุน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2554 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกันทรารมณ์ ตำบลดุน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2561 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 5 ปี) สาขาบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พ.ศ. 2568 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ่ ปณุ่ ทิโต ชีเว